İÇSEL GELİŞİM

MANLY P. HALL

İÇSEL GELİŞİM

Farkındalık ve Aydınlanma Çalışma Kitabı

MANLY P. HALL

HERMES

İÇSEL GELİŞİM

Farkındalık ve Aydınlanma

Çalışma Kitabı

Manly P. Hall

HERMES YAYINLARI - 108
ISBN 978-605-7737-36-6

İçsel Gelişim - Farkındalık ve Aydınlanma Çalışma Kitabı
Manly P. Hall
Orijinal Adı: *Self-Unfoldment by Disciplines of Realization – Practical Instruction in the Philosophy of Disciplined Thinking and Feeling*

Türkçesi: Ozan Can Hacıoğlu
Redaksiyon: Kemal Memencioğlu
Yayına Hazırlayan: Hasan Uygun
Kapak Tasarımı: Kemal Menemencioğlu

1. Basım: Ekim 2020

HERMES YAYINLARI
©Tanıtım amacıyla kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz

www.hermeskitap.com
www.hermetics.org
facebook.com/hermestrismegistuss

Hermes Yayınları
Hobyar Mahallesi Cemal Nadir Sokak No: 24
Büyük Milas Han Kat: 1 / 101-2
Cağaloğlu - Fatih - İstanbul
Tel: 0 212 519 93 79
Sertifika No: 46756

Baskı ve Cilt:
Ana Basın Yayın Gıda İnş. San. Tic. A.Ş.
Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. 2622 Sk.
Güven İş Mrk. No: 6/13 Bağcılar / İstanbul
Tel 0 212 446 05 99
Sertifika No: 20699

İÇSEL GELİŞİM

Farkındalık ve Aydınlanma Çalışma Kitabı

Manly P. Hall

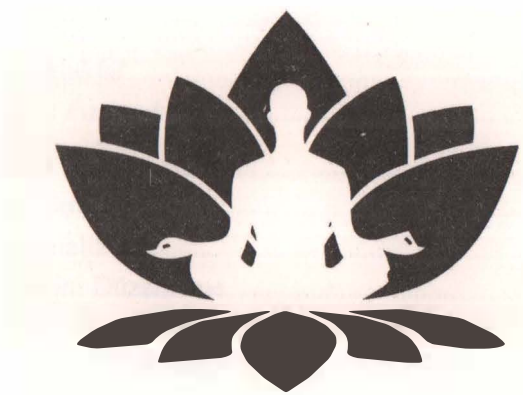

Türkçesi:

Ozan Can Hacıoğlu

HERMES

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM **11**
Disiplinlerin Teorisi 11
Kişisel Uygulama 16
Uyarlama 21

2. BÖLÜM **29**
İçe Dönük Algı 29
Karmik Zirve 34
Uygun Koşulların Hazırlanması 35
Diyet 39
Egzersiz 40
Özentiler 41
Topluluklar 42
İkinci Farkındalık 43

3. BÖLÜM **45**
Gelişim Metotları 45
Öz Analiz 47
Kendini Düzenleme 51
Topluluklar 54
Kendini Tutabilme 55
Kara Büyü 56
Olumlu Temeller 57
Süreklilik 58
Üçüncü Farkındalık 60

4. BÖLÜM **61**
Uysallık 61
Dinginlik 62
Tutarsızlık 63
Sabır 63

Eylemlerin Dolaysız Oluşu....64
Farkındalığın Sembolleri....67
Duruş....70
Hareketsiz Kalabilmek....74
Disiplin....75
Dördüncü Farkındalık....79
Konsantrasyon....81
Konsantrasyon için Hazırlık....83
Konsantrasyon Sembolleri....84
Mandala Majisi....87
Konsantrasyon Uygulaması....92
Beşinci Farkındalık....96

6. BÖLÜM....97
Felsefi Dikkat....97
Deneyim Biçimi Olarak Konsantrasyon....99
Tinsel Simya....104
Yolculuğun Döngüsü....107
Altıncı Farkındalık....112

7. BÖLÜM....113
Geçmişi Anımsama....113
Üstatlar....120
Konsantrasyon Hakkında Ek Bilgiler....123
Yedinci Farkındalık....128

8. BÖLÜM....129
Bilincin Uzantısı....129
Yüksek Kişiliğin Gizemi....132
Güdü....135
Kuşların Masalı....137
Yüksek Varlık....141
Sekizinci Farkındalık....144

9. BÖLÜM 145
Fiziksel ve Metafiziksel Kişilik 145
İlkelerin Yeniden Düzenlenmesi 151
Metafiziksel Kişiliğin Çoğalması 154
Dokuzuncu Farkındalık 160

10. BÖLÜM 161
Tinselliğe Yaklaşım 161
Farkındalığın Eylemi 167
Onuncu Farkındalık 174

11. BÖLÜM 177
Aydınlanma 177
Aydınlanma Olarak Farkındalık 179
On Birinci Farkındalık 192

12. BÖLÜM 193
Nesnel Zihnin Uzaklaştırılması 193
Sonuç 201
On ikinci Farkındalık 208

Beş Yüz Lohan'ın Buddha'sı

Buda, burada meditasyon halinde temsil edilir; Buda'nın cüppesi, her biri kendi bilincinin bir uzantısı olan Budist azizlerinin figürleriyle süslenmiştir. Bronz ve lakeden yapılmış bu figür, eskiden Çin İmparatoriçesi Dowager'in özel koleksiyonundaydı.

- Felsefi Araştırma Derneği (The Philosophical Research Society) koleksiyonundan

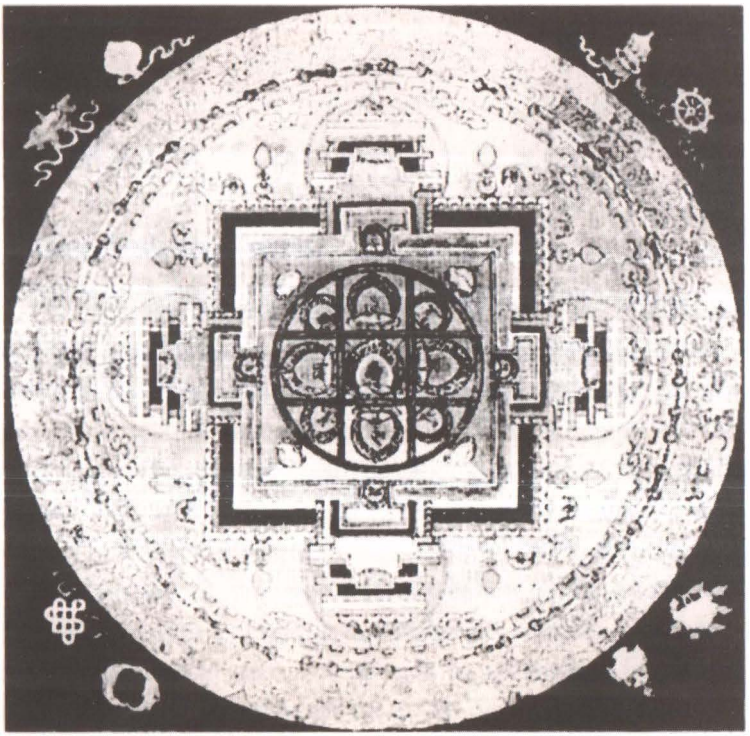

Tibet Mandalası

Mandala, gökyüzünün amblemleri ve gök cisimleriyle çevrili dört kapısı olan duvarlı bir şehir olarak temsil edilen evrenin büyülü bir sembolüdür. Mandala'nın merkezinde kutsal harflerle süslenmiş lotus çiçeği yaprakları oluşumu bulunmaktadır ki bunlar bilinç hallerini gösterir. Mandalalar belirli meditasyonlarda üzerinde odaklanılır.

- Felsefi Araştırma Derneği (The Philosophical Research Society) koleksiyonundan

1. BÖLÜM

Disiplinlerin Teorisi

Bu eser, kelimelerle ifade edilmesinin çok zor olduğu bir kavramı açıklamaya çalışmaktadır. Metafiziksel disiplinleri kavrayabilmek için, ilk önce ilgili terimlerin tanımlarıyla başlanmalıdır, çünkü sadece belirli kelimelerin anlamını belirledikten sonra bu son derece soyut çalışmaya güvenli bir şekilde devam edebiliriz. Çalışmanızdaki başarınız, ancak metafiziksel etkileri sezgisel bir şekilde kavrayabilmenizden geçmektedir.

Meditasyon, ilahi gerçekliklerin içsel bir tefekkürüdür. Meditasyon konuları Hakikat'in özellikleridir. Hakikat, pratik edecek öğrenci, ancak sakin olduğunda algılanabilir. Gerginliğin veya sıkıntının kesinlikle yer olmadığı bir ortamda olmalıdır.

Farkındalık, her şeyde kutsallığın ve ilahi amacın eşzamanlı olarak anlaşılması ve kabul edilmesidir. Daha da ötesi, her şeyi olduğu gibi kabul etmek ve doğruluğunu kabullenmektir.

Aydınlanma, İnsanın Evrensel İlke ile birliği ve bilinçli olarak Hakikat'e katılım halidir. Aydınlanmanın elde edilebileceği yöntemlere disiplinler denir.

Disiplin, kişisel eylemin belirli bir şekilde yönlendirilmesi ve kontrol edilmesidir. Disiplin, tam bir ustalık ile sonuçlanabilir.

Tüm disiplinler zahmetsiz ancak fiili olmalıdır. Tinsel gelişim, iyi olmak için umutsuzca harcanan çabanın bir sonucu olmamalıdır. Daha ziyade, tüm varlığı Hakikat'in özüne dönüştüren bir içsel doğruluğun idraki olmalıdır.[1]

[1] Zen Budizmi'nde aydınlanma yoluna "kapısız kapı" denir, Çin'in Taocuları bunu "zahmetsiz çaba" olarak tanımlarlar.

I

Büyümek, gelişmek insan için doğaldır. Kimse açmaya çalışan bir çiçeği ya da büyümeye çalışan bir ağacı düşünemez. Çiçeğin açması, bitkinin yaşamı boyunca süren evrensel yasanın bir tezahürüdür. Sonu olanda tezahür eden sonsuzluğun iradesidir. Aydınlanma insan ruhunun çiçek açmasıdır; gülün çiçeklenmesi kadar doğal, basit ve kaçınılmazdır. Bilge insan bilge olmaya çalışmaz; bilgelik onun için sıradan insanda fanilik olduğu kadar yaygındır. İnsan, kendisi olmaya çalışmak zorunda değildir.

Çaba, bireydeki tutarsızlığın kanıtıdır. Çoğu dini örgüt üyelerine katı kurallar ve düzenlemeler uygular. Bu kurallar ve yönetmelikler esasen "yapmayacaksın" ile başlayan kurallardan oluşmaktadır, amacı da insanı engelleyip, sınırlandırarak onu bir inayet haline getirmektir. Kaba kuvvet ile nefsini ezmeye çalışan herhangi bir birey, sadece tutukluk (inhibisyon) ve nevroz yaratır, kendisine yarar yerine zarar vermekten başka bir şey yapmaz.

Farkındalık yoluyla var olmamıza ve büyümemize neden olan ilahi enerjiyi anlamaya geldiğimizde, kendi içimizdeki ilahi enerjinin doğal akışına bırakıyoruz. Farkındalık yoluyla kendi içimizdeki bu ilahi erdemden haberdar olduğumuzda, iç doğamız aydınlanır, sonuç olarak dış doğamız da kaçınılmaz olarak dönüştürülür.

II

Metafiziksel disiplinler maddi amaçlara yönelik olmamalıdır. Gerçek mistik, maddi dünyanın nesnelerine bağlanmak, onları kendisine çekmek için meditasyon yapmaz veya konsantre olmaz; ne de meditasyonda nesnel yaşamının sorumluluklarından veya sorunlarından bir kaçış bulmaya çalışır. Ancak bu, metafiziksel disiplinlerin fiziksel bir sonuç üretmediği anlamına da gelmez. Bir insan meditasyon ve farkındalık yoluyla iç yaşamını düzene soktuğunda, sonuç daha mutlu ve daha iyi bir

fiziksel varoluş olacaktır.

Guan Yin

Eğer felsefi yaşamın ne olduğunu öğrenebilirseniz, yani büyümenin zahmetsiz yolunu, bilgeliğin temellerinde kurulmuş olacaksınız. Eğer bu eser, bilge olmanın evrimleşmiş insanın en basit ve doğal hali olduğu sözsüz gerçeği kelimelerin yetersiz ortamından bir şekilde sizde ortaya çıkarabilirse, büyük ve kalıcı bir sonuç elde edeceksiniz.

Çin tanrıçası Guan Yin[2], "Merhamet Hanımı", Budist zih-

[2] Guan Yin; Uzakdoğu'da Budistler tarafından kutsal kabul edilen Merhamet Bodhisattvası. Kaynağı Hindistan'daki Sanskrit Avalokiteśvara inancından almaktadır. Batıda ise Merhamet Tanrıçası olarak bilinir. Guan Yin, Dünyanın seslerini dinleyen anlamında Çince Guan Shih Yin kelimesinin kısaltılmış şeklidir. (ç.n.)

ninde, yaşamın kozmik akışı sembolü olan akan giysilerin içinde tasvir edilir. Varoluş aslında gerçek olana doğru akan bir motiftir; uzayda bir harekettir; tüm yaşamın bilgeliğe ve gerçeğe doğru akmasıdır.

Metafizik disiplinler hayal edilen bir yücelik uğruna diğer biriyle rekabet ettiği ya da bir metafizik aristokrasiye özlem duyduğu rekabetçi egzersizler olarak görülmemelidir. İsmine layık tüm metafiziksel egzersizler, aslında erdem, güzellik ve bilgelik yolunda içsel farkındalığı artıracak egzersizlerdir.

Bu derse atfedilen resim, Çin sanatının Zen okulundan alınmıştır. Bu "yalnız gezgin", sisin içine bakan büyük bir uçurumun kenarında duran yalnız bir keşiş. Ön planda budaklı ve kırık ağaçlara kıyasla arkada zamansız yüksek dağların gölgeleri loş bir şekilde gösteriliyor.

Bilgeliğin yalnızlığı ve Hakikat arayışının yıldızdan yıldıza dolaşan bir hacı haline nasıl geldiği hakkında çok şey söylendi. Bilgisiz kişi için bilge adam yalnızdır çünkü zihni uzak yüksekliklerde bulundurmaktadır. Fakat bilge adam kendisini yalnız hissetmez. Bilgelik onu hayata yakınlaştırır; dünyanın kalbine akılsız insanın olabileceğinden daha yakındır hem de. Kitap düşkünlüğü yalnızlığa yol açabilir ve irfan bir inanç savaşıyla sonuçlanabilir, ancak uzaya bakan bilge adam boşluk değil, hayat, hakikat ve yasalarla dolu bir alan görür.

Kendisinin olabileceğinden daha fazlasını olmaya çalışan bir metafizik öğrencisi çok yalnız olabilir. Benliğinin sadece bir kısmı ileriye gidebilmiş olabilir. Eski bağımlıklarından vazgeçmiş olabilir, ama yeni ideallere ulaşamamıştır. Maddiyattan vazgeçmiş olabilir, ama onları aşmamış da olabilir. Biraz cehalete tutunur ve biraz Hakikat için çabalar. Böyle birisi yalnızdır ve mutsuzdur. Çevresinde hâlâ bir boşluk vardır, çünkü Hakikat'in her yerde bulunduğunu fark edememiştir.

HACI, elinde değneğiyle, duyusal kürenin eşiğinde durmaktadır. Uzaktaki dağların gölgeli formlarının arasından büyük tinsel gerçeklerin sembolleriyle karşı karşıya gelmektedir, Maya Körfezi'nde denizin arasında.

-Yazarın koleksiyonundan Çin resmi

III

Farkındalık açısından, Hakikat kozmik olgudur ve her şeyin en güzel, en asil, en nazik, en bilge, en arzu edilenidir. Hakikat sadece tanımlanabilecek bir sözcük değil, aynı zamanda insanın ona doğru geliştiği bir yeterliliktir. En dışta ve en içte yer alan mutlak yasadır. Bilge insan kendi başına yeterlidir. Sadece gerçek olan, gerçeği algılayabilir veya değer verebilir.

Kadim üstatlar bize, disiplinin nihai ödülü olan aydınlanmanın önceden bilinmeden aniden geldiğini söylediler. Bu durum, yolun sonunda, tüm insanların istediğidir. Aydınlanmanın herhangi bir kişiye ne zaman geleceğini söylemek mümkün değildir. Yarın gelebilir ya da on bin hayatın ardından gelebilir; fakat disiplin kaçınılmaz olarak bu kurtuluş gününü yaklaştırır. Metafizik, insan özgürlüğünü, güvenliğini ve bilgeliğini ancak kendi doğasını İlahi Plan'ın takdirine ve gerçekleştirilmesine yükselttiğinde vaat eder.

Kişisel Uygulama

Arzunuz, kişisel sorunlarınızın çözümüne yardımcı olacak pratik bir yaşam felsefesi geliştirmek, sizi kendinize ve başkalarına daha fazla fayda sağlamak için donatmaktır. İlk ihtiyacınız ruhsal tekâmülün genel konusuyla tanışmak ve daha sonra kendi özel ihtiyaçlarınıza uyarlayabileceğiniz pratik bir metafizik programın ana hatlarını yaratmaktır.

Bütün insanlık bir şekilde bir disipline tabidir. Maddi dünya disiplini beceri ve verimlilik sağlar. Bu disiplinin eksikliği kazanç gücünün düşmesine neden olabilir. Elbert Hubbard[3] bir keresinde ortalama eğitimsiz çalışan bir insanın günde yüz dolar kazandığını, ancak onun için düşünen ve hatalarını düzeltenlerin maaşlarını ödemek için doksan beş doların kazancın-

[3] Elbert Hubbard (19 Haziran 1856 - 7 Mayıs 1915), Amerikalı yazar, yayımcı, sanatçı ve filozof. (ç.n.)

dan düşürülmesi gerektiğini söylemiştir.

İnsanlar ekonomik olarak hayatta kalabilmek için, becerinin gerekli olduğunun farkına vararak öğrenim görmek üzere okula giderler. Metafiziksel bilimlerde beceri geliştirmek de gereklidir. En kesin bilim olan dinde sadece dua ve oruçla ustalaşamazsınız. Umut ederek iyi bir muhasebeci olmuyorsunuz, ya da sadece arzu ile büyük bir filozof olmuyorsunuz. Kendinizi felsefi disiplinlere tabi tutmalı ve kutsal bilimlerde yeterlilik için çalışmalısınız.

İdealist birkaç kişi, görünür dünyanın ve faaliyetlerinin arkasında daha büyük bir amaç öngörmektedir. Artan çabalarının ödülüyse, ruhsal hakikatleri daha çok algılamaktır.

Huzur ve güvenceye sadece bilgi veya zekâyı artırarak kavuşulmaz. Bir insanın ne kadar derin hissettiğine ya da ne kadar çok çalışıp kendisini geliştirdiğine bakılmaksızın, içsel eğilimini mükemmelleştirene kadar o tam değildir. Ruhsal bilinç, aklın tüm çabalarına nüfuz edip mükemmelleştirene kadar, insan güvenli ve yeterli değildir.

Maddi eğitim, zihin ve el becerisini artırmaya yöneliktir. Aynı zamanda insana sanat, el sanatları ve bilimlerde pratik bilgi verebilir. Ancak modern eğitim, öğrenciye kendi içsel benliği hakkında herhangi bir bilgi vermez. Tin, ruh ve insanın metafiziksel bölümleri bu eğitimde yer bulamaz. Sonuç ortadadır. Maddi bilgi mutluluk vermez. Dürüstlükle sonuçlanmaz. Bütünlüğe ilham vermez. Sadece tinsel eğitim güvence, ahlaki cesaret ve ruhsal aydınlanma sağlayarak eğitimi tamamlayabilir.

Metafizik eğitimin sonu, ders kitaplarında yazılanları ezberlemek değil, iç ruhsal yaşamın kanılarını eğitimli ve gelişmiş yetiler aracılığıyla ifade etmektir. Metafizik felsefenin tüm büyük sistemlerini, bireyin yüksek ideallerini açığa çıkarmaya ve mükemmelleştirmeye yönelik disiplinleri içermektedir.

Her şey eşit olduğunda, en iyi eğitime sahip kişi metafizik disiplin yoluyla en fazla kazancı elde edecektir. Metafizik, eği-

timin yerini almaz, ancak bu disiplinler, çok çeşitli konularda hâlihazırda bilgilendirilmiş olanlar için en fazla anlamı ifade eder. Meditasyon yoluyla örneğin Latincede teknik bir bilgi edinebileceğini düşünen bir insan çok büyük hayal kırıklığına uğrayacaktır.

Metafizik disiplinlerin kökeni en eski dini sistemlerden oluşmuştur. Metafizik düşünce okulları Hindistan'da binlerce yıldır gelişmiştir ve antik dünyanın büyük uygarlıklarının çoğunda var olmuştur. Metafizik ve teoloji arasındaki fark esas olarak disiplin konusudur. Roma İmparatorlarının en bilge ve en erdemli olanı Julianus ("Dinden Dönen"), sadece en soylu ve en öğrenilmiş insanların dine katılmaya layık olduğunu açıklamıştır. Platon, saflığın ve öz disiplinin felsefi yaşamın ilk temel unsurları olduğunu öğretmiştir. Nero annesini öldürdükten sonra, Roma'nın en büyük rahibi olmasına rağmen Gizemler Tapınağı'na girmekten korkmuştur.

Platon, Pitagoras ve Aristo'nun uyduğu eski kurallar ve disiplinler kaybolmamıştır. Yüzyıllar boyunca, yalnızca yaşamın nesnel değerlerini vurgulayan Batılı düşünürler tarafından görmezden gelinmiştir. Çin, Tayland ve Burma'nın Budist rahipleri ve Hindistan'ın Brahman rahipleri hâlâ eski disiplinleri biliyorlar ve yaşıyorlar. Garip bir şekilde, bu disiplinler gerçekten çok basittir. Ancak onları uygulamak zordur.

Bu gizli öğretilerin amacı insandaki ruhsal cevheri tezahür ettirmektir. Antik dünyanın büyük inisiyeleri, disiplinlerin etkinliğine tanıklık eder. Ancak artık Platon veya Aristo döneminde yaşamıyoruz. İnsan ırkı yeni bir sosyal deneyimle karşı karşıyadır. Ekonomi ve sanayi, insan ruhunu daraltmak üzere ortaya çıkmıştır. Eski egzersizler, gerçekten asıl amaçlarına ulaşmak için modern hayata uyarlanmalıdır. Metafizik egzersizler modern düşüncenin temposuna uyması için çok çaba sarf edilmiştir. Çoğunlukla da bu uyarlamalar başarısız olmuştur. Başarısızlık genellikle hem öğretmenin hem de öğrencinin

aşırı iyimser olmasından kaynaklanır. Bu ülkeye gelen doğulu öğretmenler genellikle öğrencilerinin zaten ileri düzeyde olduğunu varsaymaktadır. Oysa aslında ortalama bir öğrenci kendi içinde neredeyse hiçbir şey başaramamıştır. Sorun zorluk, yanlış anlama veya suiistimale yol açmayacak bir program hazırlamakta. Öğrencinin bu eseri incelenmesi ile kendini zorluğa sokmasının imkânsız olduğuna ciddi bir şekilde inanmaktayım ve böylece eski Gizem Okulu öğretilerini daha iyi anlamaya yönelik gerçek bir ilerleme kaydedilebilir.

Metafizik disiplinin uygulanması, herhangi birinin yaşamında kendisi için gerekli olan deneyimlere karşı bağışıklık kazandırmayacaktır. Metafizik, reenkarnasyon ve karma yasaları üzerinde hiçbir güce sahip değildir, ancak bu yasalar öğrencinin yaşamında işlenirken anlamasına ve takdir etmesine yardımcı olur. Sebep ve sonuç yasası doğada sabittir. Metafizik size doğru hareket nedenlerini başlatma cesareti ve hâlihazırda hareket halinde olan nedenlerin etkilerini çözmek için sabır verecektir. Metafizik engelleri, acıları, yoksulluğu veya borcu ortadan kaldırmaz, ancak bu çeşitli olumsuzluklara karşı iyi bir umut, yüksek bir bütünlük ve sağlam bir inançla yüzleşmek için zekâ verecektir. Metafizik karakteri güçlendirir ve böylece herhangi olumsuz koşul üzerinde adil bir şekilde karşılaşarak ve dürüstçe çözerek doğrudan ustalık kazanmanıza yardımcı olacaktır.

İnsanın eylemlerine uygulanan karma ya da sebep ve sonuç yasası, tüm metafizik disiplinlerin varoluş sebebidir. Öğrenci disiplin yoluyla daha iyi bir kader kazanır; dolayısıyla daha iyi bir kadere sahip olması kaçınılmazdır. Tüm nedenler kendileriyle tutarlı etkiler üretir. Hayat felsefe ve aydınlanma yoluyla düzenlenirse, sonuç şu anda sadece daha fazla güvenlik ve huzur değil, gelecek yaşamlarda daha iyi bir gelecek olacaktır.

Eski zamanlarda hayatlarını kutsal bilimlere adamak isteyenler, büyük ve öğrenilmiş ustalarla çalışmak için uzak ülkelere seyahat etmişlerdir. Pitagoras bir perdenin arkasında aday-

ları alırmış ve öğrencilerinin yüzünü görmelerine izin verilmesi ancak yıllarca süren öğreniminden sonra olurmuş. Pitagorcu disiplinler eski gelişim yöntemlerinin tipik örneklerindendir. Okuluna kabul edilebilmesi için adaylar, topluluklarının önde gelen vatandaşlarından karakterleri ve davranışları hakkında bir rapor getirirlermiş. Matematik, astronomi ve müzik konusunda yüksek bir yeterliliğe sahip olmaları gerekiyordu yoksa okula uygun bulunmuyorlardı. Pitagoras, her bir öğrencisine uygun metafiziksel disiplinleri metafiziksel yöntemlerle belirlermiş. Bu disiplinler, azami yirmi yıl olmak üzere değişen sürelerde katı bir şekilde uygulanırmış. Ustanın ve ileri seviyedeki öğrencilerinin kişisel gözetimi altında, öğrenciler metafizik hakikatlerin yanlış yorumlanmasından kaynaklanan tüm tehlikelerden korunarak güvenli bir şekilde gelişmeleri sağlanırmış.

Krotona'daki Pitagoras Enstitüsü'nün yakılmasından bu yana yaklaşık yirmi beş yüzyıl geçti. Eski Gizem Okulları tek tek kaybolmuştur. Hakikati arayan bugünün insanı artık tapınak kapılarına kabul edilmeyebilir. Öğrenci kendini terbiye etmelidir. Pitagoras'un ölümünden yüzyıllar sonra yaşayan Tyanalı Apollonius[4], beş yıllık sessizlik yemini de dâhil olmak üzere tüm Pitagoras disiplinlerini kendisine dayatmıştır. Bu disiplinleri gönüllü olarak üstlendi çünkü ruhsal gelişimi için gerekli olduklarını biliyordu.

Bu modern öğrencinin tutumu olmalıdır. Evrim, ortalama bir insana kendi karakterini analiz etme ve tahmin etme gücünü getirmiştir. Rahiplerin ona doğru ve yanlış güçlerini göstermesi artık gerekli değildir. Her insan şimdi kendi yüksek rahibi, kendi inisiyatörü, kendi metafizik yaşamının efendisidir. Bunu fark ettikten sonra, kendi basiretiniz, sizi disiplin yolunda güçlendirmelidir.

[4] Tyanalı Apollonius (MÖ 4-MS 100?), Roma İmparatorluğu'nun Kapadokya ilindeki Tyana (günümüzde Kemerhisar) kentinde doğmuş, yeni-pitagorculuğun en önemli temsilcilerinden. (ç.n.)

Uyarlama

Arkadaşlarım arasında saf Anglosakson soyundan büyüleyici bir beyefendi var. Ataları muhtemelen Hastings, İngiltere'de vefat etmiştir, ancak bu adam bir Çinli gibi görünüyor ve düşünüyor. Bugün çekik gözlü yaşlı bir beyefendidir, Oryantal gözlere ve Konfüçyüs kesimine benzeyen beyaz bıyığı bulunmaktadır. Tüm hayatını Çince dilinin çalışmalarına adadı ve sık sık Çinli akademisyenler tarafından kendi dillerinin inceliklerini yorumlamaya çağırılmıştır. Bu eğitimli ve nazik insan coğrafi bir uyumsuzluktur. Reenkarnasyon açısından, bu muhtemelen bir batılı bedende ilk enkarnasyonudur.

Ralph Waldo Emerson'un[5] biyografilerinde ona "New England Brahmanı" adı yakıştırılmıştır. Kütüphanesi Doğu klasiklerinin çoğunu içermekte ve felsefeye tüm yaklaşımı Hinduizm üzerineydi. Bunlar olağanüstü örneklerdir, ancak her birimiz şimdiki hayata başka bir ulusal veya ırksal geçmişten geldik. Etrafınızdaki insanların yüzlerini ve mizaçlarını incelerseniz, reenkarnasyon yasasının dünyanın uçlarını nasıl bir araya getirdiğini gözlemleyeceksiniz.

Çünkü her birimizin farklı bir ruhsal geçmişi var; çünkü reenkarnasyon her birimize farklı bir evrimsel deneyim kazandırır ve karma her birimize farklı tazminat biçimleriyle yüzleştiğinden, her birini çalışmalı ve farklı bir şekilde öğrenmeli ve büyümeliyiz. Felsefe büyük ölçüde bir yorum meselesidir ve yorumlama bakış açısına bağlıdır. Bu nedenle, farklı ruhsal deneyimlere sahip iki kişi belirli bir metafizik fikri yorumlamaya çalıştığında, her biri farklı bir sonuca ulaşacaktır.

Her öğrenci metafiziği kendi karakterine ve kendi ihtiyaçlarına göre yorumlamalıdır. Aziz Paul'un dediği gibi, bir insanın eti başkasının zehridir. Tüm insanlarda bu bireysellikten dolayı,

[5] Ralph Waldo Emerson (1803-882), Amerikalı düşünür ve yazar. Amerikan transandantalizminin en önemli temsilcisidir. (ç.n.)

herhangi bir metafizik gelişim yönteminin her öğrenciye göre dikkatle uyarlanmasını gerektirir. Öğrencinin kendisi üzerinde dikkatli bir inceleme ve farklı bilgi formlarına tepkisini almadan böyle bir uyarlamanın yapılması imkânsızdır. Bu nedenle bu eser, hasar veya hayal kırıklığına yol açabilecek herhangi bir metafizik disiplininden kaçınmak zorundadır.

İki büyük metafizik ekolü vardır: Doğu ve Batı. Batı şubesi Mısır ve Mezopotamya'da başladı. Doğu şubesinin kökeni Trans Himalaya'nın Vedik öncesi kültlerinde vardı. Batı okulu nesnel yollarda gelişti ve Yunan filozofları arasında en mükemmel olanı Platon'da en büyük yorumlayıcısına kavuştu. Esasen psikolojisinde sübjektif olan Doğu Okulu, Gautama Buddha'nın öğretilerindeki en yüksek yeterliliğini elde etti.

Batı dünyası yaşam psikolojisinde esasen nesneldir. Batılı gördüklerine inanır. Fiziksel şeylere ve fiziksel yaşama değer verir, kariyer ve güç peşinde koşar. Yüksek verimlilik ölçüsü ve tüm idealizm eksikliğiyle modern sanayi ve teknoloji, nispeten felsefi olmayan insanlar tarafından sürdürülen nesnel bir felsefenin kaçınılmaz ürünüdür.

Hindu için görünmez gerçektir ve görünür olan bir yanılsamadır. Doğu aklı göksel hiyerarşilerini açıkça algılar. Doğu idealizminin amacı, tüm maddi bağlılıkların ve mülklerin tamamen feragat edilmesidir. Doğulu bilge sadece bağımlılıklardan soyutlanmak için vardır. Hiçbir şeye sahip olamayacağı günün hayalini kurarken, batılı her şeye sahip olacağı günü hayal eder. Doğu'da bilgelik servettir. Batı'da, fiziksel ve görünür birikimler en çok arzulananlardır.

Biliyoruz ki tüm aşırılıklar kusurludur ve ılımlılık da en büyük erdemdir. Bugünün bilge insanı Doğu ve Batı düşüncesini harmanlamaya ve bağlılık ve soyutlanma, mülkiyet ve feragat arasında bir denge kurmaya çalışır. Modern eğitim sistemimizde milyonlarca gence aynı şey öğretiliyor. Bilgi onlar için, manevi değerlerin tamamen göz ardı edildiği ezbere tabi bir

eğitim haline gelir. Spor ve sosyal etkinliklere yapılan vurgu, onları daha ciddi çalışma değerlerine kör eder.

Doğu'da metafizik yaşamın temelleri çocukluk döneminde atılır. Ortalama on iki yaşında bir Hindu çocuğu din hakkında ortalama altmış yaşında bir Amerikalı din adamından daha fazlasını bilir. Mistisizm, Doğu'da bir doğuş hakkıdır. Batı'da, ancak genelde ekonomik güvenlik pahasına elde edilir. Ne okumasını ne de yazmasını bilen, ama tüm Veda'yı hafızadan okuyabilen Ganj Nehri boyunca yanan ghats'ın yanında oturan bir Brahman dilenci gördüm. Okuması son derece hızlıydı ve Veda, İncil'in Eski Ahit'inden oldukça uzun olduğu için yaklaşık on dört gün sürdü.

"Bu kutsal adam ne okuduğunu anladı mı?" diye sorabilirsiniz. Çoğunlukla, cevap evettir, çünkü bu dilenci, kutsal bir tapınaktan diğerine dolaşmak için tüm dünya mallarını, evini ve güvenliğini terk eden dört milyon Hindu arasından biridir. Doğu'da buna dini yaşam denir. Hiç kimse bir Batı Hakikati arayıcısına böyle bir kursu takip etmesini önermez, ancak bir Hindu pundit (din uzmanı) bana bir keresinde söylediği gibi: "*Her şeyi ona inandığı için veren bir adam daha fazlasını veremez.*"

Biz temelde materyalist insanlarız ve maddi değerlere, bağlılıklara ve hırslara bir ölçüde bağlı olmayan batılı bulmak oldukça nadirdir. Metafizik bizim için farklı bir deneyim, bir hobi, bir lüks, geçici bir hevestir.

Irkımızın maddeciliğini İlahi Planın bir parçası olarak kabul etmeliyiz. Kayıp oğul[6] gibi, mecazi olarak Mısır'a girmeli ve domuz sürüsüne çobanlık etmelidir. Sonuçta kazanmış olacağımız tüm deneyimlerden dolayı daha zengin olacağız. Karanlık

[6] Kayıp Çocuk, (İngilizcesi Prodigal Son) İncil'de (Lukas) geçen bir hikâye ailesini terk edip geri dönen bir oğul. Mecazi olarak ailesinin onaylamadığı bir şeyi yapmak için ailesini terk eden ve şimdi yaptığı şey için pişman olup eve dönen bir erkek veya çocuk. (K.M.)

ve dalalet ülkesindeki yolculuğumuz bizi daha akıllı ve asil kılacaktır. Deneyimlerimizin ödülü bilgelik, cesaret, öngörü ve gerçeği edinmede meleklerden daha yüce olmamızdır.

Doğululardan çok farklı olduğumuz ve kadim insanlardan farklı olduğumuz için, mistik felsefelerini mevcut koşullara uyarlamalıyız. Kendi sınırlarımızı açıkça anlayan pratik idealistler olmalıyız. Tüm insanlar doğal olarak bilge olmak ister, ancak bireyler ve ırklar bilgelik sorununa kendi anlayışlarına ve kendi deneyimlerine göre çeşitli şekillerde yaklaşmalıdır.

Metafizik açıdan materyalistliğimiz bir izolasyon koşulu ile sonuçlanır. Fizik ötesi âlemlerinin gerçekliğini inkâr ettiğimiz sürece, onlar bize kapalı kalacaklar. İlahi bir evrende maddi bir standarda göre yaşadığımız sürece, kendimizi, tüm varlıkları dolduran ve tüm yaşamı sürdüren sayısız ilahi enerjilerden ayırırız. Doğulu için Tanrı her şeyin tam kalbi ve özüdür. Batılı için, Tanrı çok uzaktır, ilahi varlığın ihtişamıyla göz kamaştıran büyük bir hükümdarın huzuruna secdeleşerek korku ve titreme ile yaklaşılması gereken bir şeydir. Hakikat arayışı içinde bu farklılıklar göz önünde bulundurulmalı ve çeşitli ihtiyaçlara ustaca manevi disiplinler uyarlanmalıdır.

Batı yaşamının temposu bizi Doğu'nun kendine özgü sakin ve durgun yaşam tarzına yabancılaştırdı. Bir zamanlar büyük bir Hint azizinin Amerika'ya gelip öğretmesi istendi. Batı yaşamındaki karışıklığın son derece hassas sinir sistemi için ölümcül olacağını açıklayarak ellerini korku içinde kaldırdı. Bir bakıma, aynı kafa karışıklığı, tefekkürlü yaşamı deneyen her Batılı öğrenci için aşırı derecede sarsıcıdır. Büyük bir Batılı şehrinin titreşimleri insana uyumsuzdur ve sempatik sinir sisteminin hassas merkezlerine şiddetli tepki verir.

Batılı kişinin fiziksel bedeni dışsal dürtülere karşı direncini arttırmıştır ve darbeye dayanıklı bir mekanizma geliştirmiştir ve bu nedenle Doğuludan daha duyarsız, daha ağır, daha az hayal gücündedir. Hayatta kalması için sürekli olarak ayakları

yere basması gerekir. Ayrıca bunu haklı çıkarmak için uygun felsefeler geliştirdi ve diğer yaşam sistemlerini de yermiştir. Hepsi bir kaçış mekanizmasının bir parçası. Bu nedenle, daha hassas Batılı insanın Batı'ya gelen Doğu felsefesinin emsallerini memnuniyetle kabul etmesi şaşırtıcı değildir. Doğu mistisizmi, Batılı materyalizmin aç bıraktığı ruha hitap ediyor. Maalesef suiistimal genellikle bunu hızla takip ediyor.

Son elli yılda birkaç samimi Doğulu öğretmen misyon olarak Amerika'ya gelmiştir. Geniş ilgi gördüler ve doktrinleri büyük beğeni topladı. Ancak bu öğretmenler, açıklanamayan bir nedenden ötürü Batılı öğrencilerinin en ciddilerinin acı çektiğini, hastalandığını ve öldüğünü keşfetti. Sorun, Doğulu öğretmenin Batılı öğrencilerinin tinsel anlayışını abartmasıydı. Büyük felsefe sistemleriyle ilgileniyordu, ancak öğrencileri onun kişiliğiyle ilgileniyordu. Ona inandılar, söylediklerine değil. Tüm ruhsal körlüklerini trajik sonuçlarla konuya taşıdılar.

Çeşitli yoga formları, nefes egzersizleri ve kundalini uyarımları Doğu'dan gelen tehlikeli öğretiler arasındadır. Bu öğretiler, yaşamını vücudunun saflaştırılmasına ve tinsel algıların ortaya çıkmasına adayan Doğu Hintliler için son derece makul ve normaldir, ancak kendilerini bir lütuf haline getirebileceklerini uman Batılı insanlar için tehlikeli bir oyun olarak, bu tür sistemler tamamen uygunsuzdur. Tipik bir Amerikalı iş adamı yogayı ele geçirdiğinde, onu ne anlayabilecek ya da uygulayabilecek değerlendirmeye sahiptir. Onun için bu, Hindistan'a yüksek stresli Batı yaşamı dayatmak kadar talihsiz ve tehlikeli bir deneydir.

Bir metafizik öğrencisi fizik ötesi yetilerini uygun talimat almadan geliştirmeye çalıştığında, psişizm[7] her zaman mevcuttur. Psişik olaylar hakkında anlatılanlar, bilgisizlerin hayal

[7] **Psişizm** – Herhangi bir spiritüel, tinsel disipline tabi olmadan durugörü, kehanet, telepati gibi altıncı duyuları içeren psişik deneyimlere dayanan ve geliştirmeye yönelik bir uygulama ve araştırma alanı. (K.M.)

gücünü heyecanlandırır. Ouija tahtaları[8], vizyonlar, mucizeler, masalarda esrarengiz vuruşlar ve kristal toplara bakmak sinsi bir cazibeye sahiptir. Bu tür fenomenler ruhsal gücün kanıtı olarak sayılıyor. Bu da geçenlerde benzin kullanmadan bir caddeden araba sürerek kozmik bilincini kanıtlayan yogilerden birini anımsatıyor. Bu istismar ona bilgeliğin veremeyeceği bir şöhret kazandırdı. İç yaşamının gelişiminde herhangi bir gerçek ilerleme kaydetmeyi bekleyen bir metafizik öğrencisinin, her türlü psişizm ve psişik fenomenlerden kaçınması çok önemlidir.

Hem Doğu hem de Batı'daki en iyi okullar öğrencilerini psişizm ve medyomluğa[9] karşı uyarır. Hindistan'da, psişik fenomenler, daha düşük Yoga seviyelerinin üyeleri tarafından uygulanmaktadır. Asla Raja Yoga öğrencileri tarafından uygulanmaz. Psişizm sorunu, bu kitabın hazırlanması boyunca, olumlu ve psişik olmayan kalitede bazı disiplinlerin seçiminde akılda tutulmuştur. Mistisizm öğrencisinin fizik ötesi güçler gelişmesine yol açan duyarlılık, her zaman kontrolü altında olmalıdır ve hiçbir koşul altında medyomik hallere yol açmamalıdır.

[8] **Ouji** – Ruh çağırmak için kullanılan alfabenin tüm harfleri, sayılar ve evet ve hayır yazılı bir tahta, ruh çağıracak kişiler kaygan bir cisim üzerine parmaklarını koyarlar ve ve cisim hareket ederek sözcükler çıkarır. Çıkan mesajların bir ruh tarafından tebliğ edildiği inanılır. (K.M.)

[9] **Medyom** – Bedensiz varlıklarla ruhsal bağlantı kurup, insanlarla ruhlar arasında iletişim yapabilmesini sağlayan hassas yapılı, özel yeteneklere sahip kimse. Medyomluk çeşitlidir. Başlıca iki kısma ayrılır 1) Fiziki Medyomluk, 2) "Zihni Medyomluk". *Ansiklopedik Metapsişik Terimler Sözlüğü*, Ergün Arıkdal, Ruh ve Madde Yayınları, 1971, İstanbul. (K.M.)

Birinci Farkındalık

Bilgelik Dini bize kişilik olarak çok olduğumuz halde prensipte bir olduğumuzu öğretir. Bütün insanlarda bir ruh vardır. İnsanın yarattığı sayısız yapay engel bizi bölüyor ve izole ediyor olsa da, biz gerçekten tek bir oluşumdanız ve bir amaçtayız.

Biz sadece benzer değil; biz özdeşiz. Biz Bir'in tezahürleriyiz ve Bir'e kendi bölümlerimizde tanıklık ediyoruz. Bu yaşam akrabası; bu amaç kimliği bizi gerçekten evrensel kılar.

Elbette tüm bitkiler aynı topraktan büyüdükçe, tüm yaşamlar tek bir Hayat'tan çıkar. Hepimiz uzayda kökleri olan, bir enerji ile beslenen ve tek bir zekâyı ortaya çıkarmak için büyüyen bitkileriz. İnsanın bu birliği algılayabildiği ölçüde, o derecede akıllıdır. Her zaman bu kişilik ötesi birliği düşünebildiği sürece, bölünme ve anlaşmazlıktan kaçınabilir.

Felsefe anlayışı insandaki ruhu yeniden uyandırır ve onda Bir'in farkındalığını sağlar. Bundan sonraki açılış konuşmamız, BİREYLERİN EVRENLEŞMESİ; yani, her öğrencide evrensel değerlerin gelişimi olmalıdır.

Felsefi yaşamınıza, üzerine meditasyonunuzu inşa edeceğiniz yasanın ve yaşamın sarsılmaz bir şekilde farkındalığını sağlayarak başlayın. Kendi günlük yaşamınızda vizyonunuzun simyasını deneyin ve her duruma kendinize ait en iyi ve en yüksek idealleri getirin. Bildiğiniz en iyi şekilde yaşayın ve sorunların ne kadar çabuk ortadan kalkacağını gözlemleyin. Zor olan her şey, eylem kriteri Hakikat olduğunda kolaylaşır.

Olumlu ve yararlı bir felsefe kurabileceğiniz yaşam hakkında sadece küçük bir anlayış kazanırsanız, çok şeyler başarırsınız. Bir günde hatta tek bir yaşamda mükemmelliğe

ulaşamazsınız. Ama eğer ona doğru çalışırsanız, anlamaya daha da yaklaşacaksınız. Bu farkındalık ilk adımınızdır. Üzerinde iyi düşünün, bireysel bütünlüğün temeli üzerine Evrensel Anlayış Evi'ni inşa edeceksiniz.

BİLDİĞİMİZİN ÖTESİNE GEÇİP YAŞAMAYA ÇALIŞMAK TEHLİKELİDİR. LAKİN BİLDİĞİMİZ KADARINI YAŞAMAMAK EN AZ ONUN KADAR TEHLİKELİDİR.

2. BÖLÜM

İçe Dönük Algı

Bu eserin metafizik doktrinlerinin temel kaynakları Asya'dır, ancak Batı bakış açısının korunmasını sağlamak ve konuyu dengeli ve tamamlayıcı tutmak için Pitagoras ve Platonik okullarından bazı öğretilerle desteklenmiştir. Doğu materyalinin sağlandığı *üç ana sistem şunlardır*:

(1) *Taoizm,* Çin metafizik okullarının en derini ve en öznelidir. Taoizm, Hıristiyanlık çağından önceki 6. yüzyılda, belirsiz filozof Lao Tzu tarafından kuruldu, Taoizm öğretileri Tao kelimesinin gerçekleşmesine ve anlaşılmasına dayanır. Bu kelimenin çeşitli çevirileri vardır: Yol, Hakikat, Araçlar ve Son. Taoculara göre, Tao kelimesi sonsuza dek incelenebilir ve yine de sadece bir sözcük olarak kalacaktır. Fakat içsel doğa aydınlanırsa, kelime aniden tüm bilginin, tüm gizemlerin ve Hakikat'in tüm yönlerinin anahtarı haline gelir.

(2) *Lamaizm*, merkezi Tibet dağlık bölgelerinde yaşayan Budist keşişlerin garip öğretileridir. Tarikat, Hindu keşiş Padma Sambhava tarafından, Hindistan'ın ortasında Himalaya geçitlerinde kitaplarla dolu öküzler üzerinde seyahat ederken kuruldu. Lamaizmin en derin metafiziği, doğanın yüksek sırları ile ilgili derin ve güzel bir felsefe ortaya koyan bilge Milarepa'nın yazımında bulunmaktadır.

(3) *Zen*, Budizmin en metafizik ve mistik mezhebidir. Zen kelimesi gerçekleşme anlamına gelir ve bu okulun rahipleri Budist Hakikat'in iç algısına adanmıştır. Zen'in tarikatı bin yıldan

fazla bir süre önce Daruma veya Bodhidharma adlı bir Hindu Budist rahip tarafından kuruldu. Mezhep Çin'de kuruldu, Kore ve Japonya'ya yayıldı.

I

Bu talimatın başarılı olabilmesi için, temel bilgilerle başlamaya hazır olduğunuz varsayılmalıdır. Okullar, hareketler veya bireyler tarafından verilen okült egzersizleri zaten yapıyorsanız, bu eser üzerinde çalışırken bunlara ara vermeniz istenir. Farklı metafizik disiplin sistemlerini başarıyla karıştırmak imkânsızdır.

Bu tür disiplinler, konsantrasyon, geliştirme egzersizi, nefes egzersizleri veya sağlık, başarı veya diğer herhangi bir maddi sorun için özel zihinsel olumlama[10] veya yönlendirmeler içerir.

Zihninizi temizlemeniz gerekse de, mensup olduğunuz metafizik grupların literatürünü veya üyeliğinizi bırakmanız gerekmez. Ancak okumanıza bu sayfalardaki talimatla tamamen tutarsız kitaplar eklemeyin. Her insanın her yerde bilgi arama hakkı vardır ve bu kitabın amacı dünyanın tüm büyük dinlerini ve felsefelerini anlamanıza yardımcı olmaktır. Düşüncelerinize ya da eylemlerinize makul olmayan bir sınır koyma arzusu yoktur; ancak bu sayfaları gerçekten incelediğiniz süre boyunca işbirliği ve samimi çaba istenir.

Eğer birkaç yıldır gizli bilimler öğrencisi olduysanız ve zaten saygın bir organizasyondan bir zemin hazırlamışsanız, bu kitabın arkasındaki arzu, gerçekleştirdiğiniz çalışmanın daha kapsamlı bir takdirine sahip olabilmenizdir. Böylece yaşamı-

[10] **Olumlama** – Kişinin kendisini yeniden koşullandırması için tekrarladığı olumlu telkinler. Örneğin sigara alışkanlığı olan birinin, bilinçaltına yerleşinceye kadar "tek bir sigara bile içmeyeceğim" cümlesini tekrar etmesi veya sabah aynanın karşısında "her yönüyle her gün daha sağlıklıyım, daha mutluyum, daha başarılıyım," diyerek yaşamını etkilemesi. Geçen yüzyılın başında bir süre yaygın olan Yeni Düşünce hareketinde bu tür uygulamalar önerilmekteydi. (K.M.)

nızdaki sorunlara ilkeler uygulamada yeni bir olanak edinirsiniz.

Bir metafizik öğrencisi olarak, çevrenizde olanlardan çok az teşvik bekleyebilirsiniz. Gelecek engellere hazır olun. Gerçek mistiğin dayanağı kendi ruhsal anlayışıdır. Tüm hakikatin ve ilhamın kaynağı içindedir. Bu içsel farkındalığı geliştirdiğinizde, maddi dünyanın sizden asla alamayacağı bir güç ve huzur kazanmış olacaksınız. Tinsel bilgi, her koşulda güvence bağışlar.

Meditasyon ve farkındalık disiplinleri, bilincin yeni bir işlevini gerektirir. Zihinsel süreçler düşünmeye değil, bilmeye yönelik içsel bir mistik algıya yer vermelidir. Sonuç, psikologların "mistik deneyim" olarak adlandırdığı şeyle yakından ilişkili, tanımlanamayan bir bilinç halidir.

Bu yüksek zihinsel farkındalık hali eski filozoflar tarafından "ilahi hal" olarak tanımlanmaktadır. Proclos,[11] "yükselerek Hakikat'e iştirak ettiğini", "tüm şeyleri net bir şekilde algılayabildiğini" ve "Hakikat ile kapıldığını." söylemiştir.

Disiplinden farkındalık sonucu çıkar. Disiplin uzun süredir öz denetim olarak veya bazen "nefsini yenmek" olarak yorumlanmıştır. Zorluk, "fetih" ve "yenmek" gibi kelimeler tamamen tutarsız bir saldıran yöntem ima etmektedir. Gerçek metafizikçi, nefsiyle boğuşan bezgin biri değildir; aksine, dengeli ve özgüvenli biri olarak çatışma yerine aydınlanma yoluyla başarıya ulaşır. Çile çekerek tinsel bir duruma girme sürecinden kaçının. Kendini kamçılamanın çeşitli yöntemleriyle nefsini yenmeye çalışan öğrenci, kişisel soyutlamayı öğrenmelidir.

Metafizik, tüm insanların kusurlu olduğu temelini kabul eder. Evrimin bu aşamasında mükemmellik değil çaba beklenir.

Her insanda idealler ve eylemler arasında bir çatışma vardır. Yaptıklarımızdan daha iyisini biliyoruz. Mükemmel olmamamız cesaret kırmaya değil, ama akıllı bir süreçle iyileştirmeye

[11] Proclos, (412-485), ünlü Yunanlı Yeni Platoncu düşünür. (ç.n.)

yönelik bilinçli bir arzuya yol açmalıdır. Birçok insan sadece hatalarını düşünerek ve fırsatlarını görmezden gelerek hayatlarını mahvetmiştir. İnsanların yaşamlarını düzenlemek felsefenin amacıdır. Dengeli düzenlenmiş bir insandaki üst kısım alt kısmı kontrol eder ve yönlendirir; yani ruh zihni kontrol eder ve zihin bedeni kontrol eder.

Hatalarınızdan dolayı eziyet çekmeyin. Gerginlik ortaya çıktığında başarısızlık kaçınılmazdır. Belli bir ahlaki erdemi çaresizce yaşamaya zorlananlar sürekli başarısız olurlar. Tüm hâkimiyet, dış kişiliğin direncini otomatik olarak aşan ve ıslahı gerçekleştiren içsel farkındalıktan kaynaklanır. Metafizik disiplinlerde hataları öldürmezsiniz; zihnin odağını değiştirirsiniz.

Dikkatimizi odakladığımız gerçek olur ve dikkatimizi kaldırdığımızda varlığı yok olur.

Kötülüğü yok etmeye çalışmayın; iyi olmak için çalışın. Vücudu yok etmeyin; bilinci ortaya çıkarmak için çalışın. Ahlaksızlığı yok etmeye çalışmayın; erdemleri ortaya çıkarmaya çalışın.

II

Metafizik yasaya dayanmaktadır. Yasa, evrenin kendisi ve yarattıklarının iradesidir. Yasa mutlak ve değişmezdir.

Birçok metafizikçi, Yasanın anlamı hakkında hatalı bir kavrama sahip olmuştur. Bolluk yasalarını, sağlık yasalarını ve diğerlerini duyuyoruz. Bu insanların çoğu bu tür yasaları istedikleri bir şey için çağırıyor. Bu kavram mantıksızdır ve üzerinde durulmamalıdır. Yasa değişmeyen varoluşun gerçeğidir. Metafizik disiplinlerin uygulanmasını mümkün kılan Yasa'dır. Yasa hiç kimseye hizmet etmez. Tüm yaşam yasaya hizmet eder.

Ezoteristlere göre Yasa, her şeyin yaratıldığı, her şeyin sürdürüldüğü ve sonuçta her şeyin amaçlarına ulaştığı kaçınılmaz, tam ve yeterli Hakikat'tir. Yasa sürekli akan Hakikat, her şeyi

içine alan her şeydeki Doğruluktur. İnsan kalabalığı ile çevrili bir caddede yürürseniz, her şey kaos gibi görünür. Fakat içsel algılara göre, kitlede bulunan her insanın Yasaya göre kendi kaderini yerine getirdiği açıktır. Ne yaparsak yapalım yasayla yargılanır. Nereye gidersek gidelim, yasaya uyarız. Metafizikçi için Yasa, ebedi hak, mutlak hakikat ve tam yeterliliktir.

Kadimlere göre Yasa hayattır; ebedi, kendi kendine var olan ebedi hakikattir; sayısız yaşam biçiminin kaynağı ve sebebidir, ama kendisi evrensel ve bölünmezdir. İnsanın iç doğası, Yasaya uyar ve onda var olur. Sadece dışsal duyularının bu gerçeği gizlediği dereceye kadar, zihni belirsizlik alanında debelenir.

Tüm sanat ve bilimler arasında hayat en önemli ve en kesin olandır. Yaşam, Yasa yoluyla mükemmelliğe doğru bir harekettir. Meditasyon ve farkındalık disiplinleri anlayışını geliştirerek yaşamı zenginleştirir ve mükemmelleştirir. Bu anlayışla zekâ kazanırız ve bu da bize yüksek başarı için gerekli cesaret ve bütünlüğü sağlar.

III

Birçok modern ezoterik okul, disiplinlerini zamana göre yerleştirir, ancak zamanın gelişme meselesinde çok az yeri vardır. Bir kişi on yıl boyunca bazı disiplinleri uygulayabilir ve yine de daha fazla aydınlanmaya hazır olmayabilir. Bir diğeri sadece birkaç hafta pratik yapabilir ve daha ileri talimatlar için hazırlanabilir. İçsel yetilerin açığa çıkması için gereken süre, önceki yaşamdan getirilen ruhsal aydınlanma miktarına bağlıdır. En üst düzeyde sonuçlara ulaşılmadan önce disiplinleri birkaç yıl uygulamak gerekebilir. Kolayca cesaretiniz kırılırsa veya çalışmanızda süreklilik yoksa faydalar orantılı olarak azalacaktır.

Bu disiplinler bir gecede mucizevi değişiklikler getirmeyecektir. Ancak uzun bir süre boyunca bilinçli bir şekilde uygulanırlarsa, kişiliğinizi zenginleştirecek ve sizi hayatın gizemlerini algılama ve anlamaya daha yatkın hale getirecektir.

Karmik Zirve

İyileştirmeler karma yasasını harekete geçirir. İyileştirdiğiniz oranda fazla fırsat bulacaksınız.

Bir noktada uyarmak gerekir. Metafizik alıştırmalara başladığınızda kendi içinde belirli bir değişiklik olur. Herhangi bir fizyolojik rahatsızlığa karşı korunduğunuzdan emin olun; ama hiçbir şey sizi karma yasasından koruyamaz. Bu yasanın hızlanma temayülü vardır, bu tür bir çalışmada kişisel sorunlarınız neredeyse kesinlikle artacaktır. Karmik borçları daha hızlı ödemeye başlarsınız. Bu nihayetinde önemlidir, ancak can sıkıcı anlar olabilir.

Bazı tatsız ve zor durumlarla karşılaşmaya hazır olmalısınız. Çalışmaya başladığınız an ortaya çıkacaklar. Bu, bilincin kendisinin belirli olumsuz kısımlarını attığı bir arınma sürecidir. Vücut zehirleri fiziksel olarak attığında, hastalık olur; ruh zehirleri atmaya başladığında, bizde de rahatsızlıklar oluşur. Bunlar sıklıkla çevremizdekilerle mali ve kişisel zorluklar biçimindedir. Bu koşullar altında hatırlanması gereken şey, bu borçların ödemesi kişinin karmasını hızlandırır, içsel arınmasını sağlar ve metafizik eğitim almasına hazır duruma getirir. Bu nedenle, bazı zorluklarınız kendilerini çoğaltırsa şaşırmayın.

Doğanın bilgeliğinin hiçbir insanın aşılmaz engellerle yüzleşmesine asla izin vermediğini hatırlamak cesaret vericidir. Birçoğu sorunlarında başarısız olur, ancak bu başarısızlık, başarılı olma potansiyeline sahip olmamalarından kaynaklanmaz. Genel olarak metafizikçinin karşı karşıya kaldığı sorunlar artan bilincine göre ayarlanır ve eğer inandığı şeyi yaşayacaksa, engelleri çok çabuk dağılmış olarak bulacaktır ve yerine deneyim zenginliği ve değerlerin daha derin bir takdirini elde edecektir.

Uygun Koşulların Hazırlanması

İç ve dış olmak üzere iki tür ortam vardır. Dış çevre, sorunları ve bağlılıklarıyla dış dünyadan oluşur. İç çevre dürtü, arzu, duygu, düşünce ve ideallerin bir bileşimi olan kişiliğin kendisinden oluşur. İnsanın fiziksel yaşamı, bu iç ve dış unsurların bir etkileşimidir, sıklıkla çatışma halindedir ve nadiren iradenin disiplini altına alınır.

Sıradan bir insanın dünyasına hâkim olması kesinlikle imkânsızdır. Ancak kendi içindeki dürtülere hâkim olabilir ve böylece dış ortamın baskısından kurtulmayı başarabilir. Çoğu büyük dünya felsefesi benliği fethetmenin dünyayı fethetmekten daha fazlası olduğunu öğretir. Böyle bir ifade basmakalıp gelebilir, ancak çalışmalarınıza devam ederken sizin için daha belirgin hale gelen önemli bir manevi gerçektir.

İnsanın iç ortamı henüz kusurlu bir şekilde irade ve bilinç tarafından kontrol edilmektedir. Dolayısıyla düzensiz ve tutarsızdır. Bu alt benliğin kusurları, ruhsal cevherden gelecek enerji akışını engeller. Öz-disiplinin amacı, artık ruhun amacına engel olamayacağı yönünde alt benliği ıslah edip emretmektir.

Taoizm açısından, insan kendi ışığında, yani kendisi ile en çok arzu ettiği şey arasında durur. Olduğumuz şey, olmak istediğimiz şeyi olmamızı engeller. Düşünce ve eyleme uygulanan disiplin, öğrencinin kendisinin karşısından çıkmasını sağlar.

Ne olduğumuzun yanında, büyük sorunumuz neye sahip olduğumuzdur. Mülkiyet, servet tutkusu veya korku ile sonuçlanır. Bu duyguların her ikisi de endişe yaratıyor. Endişeli bir insan kendi sorunlarıyla doludur ve doğasında ilahi hakikatlerin tefekkürü için çok az yer vardır. Büyük bir çuvalın içinde sırtında taşıdığı büyük bir servete sahip bir adamın eski bir Çin resmi var. Çanta o kadar büyük ki, nereye gittiğini ya da nereden geldiğini göremiyor ve eşyalarıyla çok hoşnut bir şekilde bir uçurumun kenarından iniyor.

Zengin bir insan, kırılgan ve süreksiz özelliği olan bir dış zenginliğe sahiptir. Gururlu veya bencil bir insan fiziksel servetin eşdeğerini içinde taşır. Kendi önemlilik duygusu ile ağırlaşır. Sahip olduğumuz her şey, sadece kendimiz için yüksek bir değerlendirme olsa bile, ilerleme için bir engeldir. Tüm yüklerin en büyüğü gururdur. Bir insan sahip olduğu şeyi verebilir, ancak sadece yıllarca disiplin onu kendi kibrinden kurtarabilir.

Fiziksel dünyada yaşayan bilge servet arzulamaz. Mutluluğu zenginlikten daha önemli görüp huzur ve güvenlik arzular. Samimi öğrenci, aynı şekilde, egosunun doyurulmasını değil, dünyanın tüm hazinelerinden daha fazla olan içsel bir huzuru arzu eder. Başkasından daha büyük olmak istemez. Büyüklüğün göreceli ve yanıltıcı olduğunu fark eder. Öğrenci, bu nedenle, önce Yasayı ve çalışmalarını arar, böylece bilgelik hazinelerini kazanır.

İçinizdeki felsefi yaşamı kurarken bazı küçük zorluklarla karşılaşırsanız cesaretiniz kırılmasın. Batı yaşamının en büyük sorunlarından biri de kesintidir. Hakikat arayıcısı sürekli olarak onu ruhsal ideallerinden uzaklaştıran kesintilerle kuşatılır. Bu beklenmedik olaylar onun odaklama gücünü sınıyor. Bunlar dış kesintilerdir ve insanın iç hayatı dış çevresine karşı olumsuz olduğu sürece devam ederler. Ancak, disiplin iç hayatı olumlu kılar ve çevreyi olumsuz kılarsa, bu tür kesintiler meydana gelemez.

Tibet keşişlerine çınlayan büyük bir çanın yanında meditasyon yapmaları öğretilir. Zamanla, sese karşı tamamen duyarsız olmalarını sağlayan maddi ortamdan soyutlanma durumuna ulaşırlar. Yaşamın dikkat dağıtıcı unsurları metafizik eğitimin uygun parçalarıdır. Öğrencinin irade gücünü büyük ölçüde güçlendiren bir konsantrasyon talep ediyorlar. Bu nedenle tenha bir yere inzivaya çekilmek ya da dünyadan tecrit olmak tavsiye edilmez. Böyle bir süreç karakteri reddeder ve daha sonra stresle karşı karşıya kaldığında öğrenciyi zayıf bırakır.

Sokrates'e, kutsal bilimler üzerinde çalışmaya başlamak için en iyi yer neresidir diye bir öğrenci tarafından sorulmuştu. Hemen, "olduğunuz yerde" diye yanıtlamıştı. Birçok Hakikat arayıcısı, doğanın yumuşak, çekingen seslerinden başka hiçbir şeyin duyulmayacağı uzak bir zirvenin tepesine gitme umuduyla "her şeyden kurtulma" planlarından sürekli bahsederler. Gözlemlediğim kadarıyla, bu hassas kişilerin hiçbiri fiziksel veya metafizik bir şey başaramaz.

Kuşkusuz, güçlerimizi yenilemek için kısa bir süre için uygarlıktan uzaklaşmak bazen yararlıdır, ancak böyle bir tatil çok uzarsa karakter ve bütünlük acı çeker. Hıristiyanlığın ilk dönemlerinde Aziz Simeon Stylites kırk yıl boyunca Libya Çölü'nde bir sütunun tepesinde otururdu ve yemeğini kovada bir iple çekiyordu. Bu işe yaramaz kemer sıkmanın kendisi de dâhil olmak üzere hiç kimseye faydası olmadı. Birçok insanın neden yaşam stresinden bıktığını kolayca anlayabiliriz, ama hiç kimse kaçarak hiçbir şey başaramadı. Batı bedenleri öyle bir yapıya sahiptir ki hem ruhsal gelişmeyi, hem de sosyal düzendeki rolünü yerine getirebilir. Sokrates'in sözlerini tekrarlamak için: *"Eğitim yeri, bulunduğunuz yerdir."* Bu arada, *"Geçerli zaman şimdidir."* Zamanınız olana kadar beklerseniz, aradığınız hedefe ulaşmak için asla yaşayamazsınız.

Uygarlığın içinde kalsanız bile, yaşadığınız deneyimlerin size verebileceği herhangi yararı yok edecek yanlış bir tutum geliştirmek oldukça mümkündür. Bir gerçeğe bakıp bir dizi olumlamayı tekrarlayarak inkâr edebilen birçok metafizikçi var. Birçoğumuz, yaşam felsefesi bedensel hastalıkların bir yanılsama olduğunu öğreten kişilerin şiddetli bir hapşırığını gördü, tek sorunu şiddetli bir cereyanda oturmamayı öğrenmemiştir. Ayrıca hatırlanması gereken, her sabah kahvaltıda içtiği birçok fincan kahveden kafeini "inkâr etmeye" çalışan kafein zehirlenmesinden mustarip yaşlı bir kadındır. Aynı zamanda bir model ortamında yetiştirilen ve yine de mahallenin belalısı

olan "Tanrı'nın mükemmel çocuğu" vardır.

Bir sakınma felsefesi de kaçmak kadar kötüdür. Felsefeleri deneyim ayrıcalığını ortadan kaldırdığı için hiçbir şey elde etmeden bin yıl yaşayabilen birçok sahte metafizikçi var. Metafizik size ilahi hukukun her şeyi kapladığını öğrettiğinde, bu gerçeği basmakalıp bir klişeyle çözmemeye son derece dikkat etmelisiniz. Açıkça tersi görüldüğü sürece, her şeyin yolunda olduğunu doğrulamaya çalışmayın. Böyle bir süreç oto-hipnozdur. Küçük bir zihin büyük bir fikri ele geçirdiğinde kaos kaçınılmazdır. Felsefe yanlışı doğru yapmaz, ancak tüm varoluşu sınırlayan ve düzenleyen evrensel gerçekliği görmenize yardımcı olur.

Aydınlanma ve farkındalık yeterli bir bilgi üzerine inşa edilmelidir. Bilgi yeterli olduğunda, olumlamalara gerek yoktur.

Arınma

Yaşamın disiplin yoluyla temizlenip saflaştırılmasına arınma denir. Erken dönem disiplinler uygun bir şekilde "katarik"[12] olarak tanımlanırlar, çünkü olumsuz veya yararsız birikimleri tasfiye ederler. Disiplin çabasız olmalıdır; yani, yaşamın ahengine zararlı, işe yaramaz tutum ve görüşleri aşarak erdeme doğru nazik bir hareketle gerçekleşmelidir. Katarik disiplinleri, Platonik okulu tarafından kusur ve hataları ortadan kaldırmak için en normal, en nazik ve en etkili yöntem olarak savunuldu.

Bedeni saflaştırmak ilk adımdır. Bununla birlikte, bir faktör olarak diyetin aşırı vurgulanması sıklıkla birçok zorluğa neden olmuştur. Bedenin dengesi genellikle gıdalardan ziyade düşünceler ve duygular tarafından bozulur. Bu nedenle, beden saflığı gerekli olsa da, kendimizi diyetle bir farkındalık haline getiremeyiz.

[12] **Katarsis** - Güçlü duyguların açığa çıkarılıp, açık bir şekilde ifade edilmesiyle ani psikolojik rahatlamaya neden olur. (K.M.)

Diyet

Ilımlılık erdemlerin en büyüğüdür ve diyet bireyin kendine özgü ihtiyaçlarına göre ayarlanmalıdır. Şimdi ilk kez metafizik okuyorsanız, diyete karşı aşırı bir tutum almayın. Tinsel bilimleri uzun zamandır incelediyseniz, zaten kendi ihtiyaçlarınıza uygun bir diyet geliştirmiş olabilirsiniz. Herhangi bir alışkanlıktaki ani fanatik bir değişimin gereksiz hatta trajik acılara neden olması muhtemeldir. Metafizikçi, daha az ağır yiyecekler yiyerek diyeti iyileştirir, ancak açlıktan ölmez. Yemek yemeği günah olarak görmemeliyiz ve hâlâ yemeğe ihtiyacımız olduğu için kendimizden veya başkalarından özür dilememeliyiz. Bedene faydalı bir yemek hoş, lezzetli ve zevkli olmalıdır. Yemek yemek ayıp değildir, ama çok fazla, akılsızca ve rahatsız edici bir şekilde yemek yemek ayıptır.

Vejetaryenlik sorunu her zaman mevcuttur. Zaten bir vejetaryenseniz ve böyle bir diyetin size uygun olduğunu düşünüyorsanız, sorununuz yoktur. Bir vejetaryen değilseniz, eğitiminizin başında et yemeyi bırakmayın, bunun yerine böyle bir diyetin uygun olacağından emin olana kadar biraz daha hafif et yiyin. Teorik olarak vejetaryenlik büyük bir başarıdır, ancak deneyimlerim, neredeyse tüm erdemler gibi ciddi sorunlara yol açabileceğini kesin olarak göstermiştir. Bu, özellikle durumları ani bir değişiklikten ciddi şekilde bozulan bazı kronik hastalıklardan mustarip kişiler için geçerlidir.

Vejetaryenler için özel bir uyarı: Nişastalı gıdaları et yerine kullanmayın, yoksa eskisinden daha kötü olacaksınız. Dengeli bir vejetaryen diyet, önemli ölçüde zaman ve düşünce gerektirir. Birkaç yıl bu konuda şahsen deney yapmadıkça hiç kimse sadece çiğ meyve ve sebzelerle yaşamaya çalışmamalıdır. Unutmayın ki, Doğu Hindistanlı dilenci Batı yaşamının gerginliği ile mücadele etmek zorunda değildir. Bir ağacın altında sessizce otururken, zamanın büyük bir bölümünü meditasyon

yaparken ağır bir çaba göstermez. Ona uygun bir diyet sizin için uygun olmayabilir.

Sokrates'i tekrar alıntılamak için: "Her şeyde fazlası değil." Bu, çok fazla yiyecek yemeğin ve yiyeceksiz geçinmeye çalışmaya çok hevesli olmayın anlamına geliyor. Oruç veya uzun süreli özel yeme dönemleri sadece eğitimli ve nitelikli bir diyetisyenin gözetimi altında yapılmalıdır. Açlık deneyleri amatörler için genellikle talihsizdir.

Egzersiz

Şiddetli veya alışılmadık egzersiz tehlikeli bir ifrattır. Hayatı kısaltır, enerji kaynaklarını tüketir ve bireyi günlük yaşamın ve düşünmenin sorumluluklarına elverişsiz kılar. Bu kitabın amacı, beş dakikalık sabah alıştırmasını yapmak isteyen insanın cesaretini kırmak değildir; arzu edilen sadece heveslisine fiziksel egzersize ölçülü bir şekilde yaklaşması gerektiğini hatırlatmaktır.

Egzersiz günlük yaşamla yakından ilgili olmalıdır. Bir ev hanımının egzersiz yapması nadiren gereklidir. Her gün ev işlerini yerine getirmek için kilometrelerce yürümektedir. Zen keşişleri, bir yere gitmedikçe hiç kimse yürümemelidir der. Ezoterik gelenekler hakkındaki anlayışınız arttıkça, ölçülü miktarda egzersizin doğal olarak geleceğini fark edeceksiniz; bu noktanın ötesinde, belirli bir sorunla karşılaşmadığınız sürece gitmeniz gereksizdir.

Felsefe öğrencilerinden rekabetçi atletizmde başarılı olmaları beklenemez. Solon'dan, balık gibi yüzebilen, geyik gibi atlayabilen ve tavşan gibi koşabilen büyük bir Yunan atletini görmek için oyunlara gitmesi istendi. Bir insanın hayvanları taklit etmesi yakışıksız olduğunu söyleyerek teşekkürle reddetti. Tanrılar gibi düşünen bir adam bulabilirlerse gitmekten memnun olacağını da ekledi.

Filozoflar egzersizlerinde estetik ifade kazanmaya çalışırlar. Özellikle mükemmel estetik ifade olarak gördükleri dansı geliştirirler. Zarafet ve ritim geliştirerek, vücudun hareketlerine kozmik hareketle ilgili bir şey verirler.

Özentiler

Filozof sonsuz bir varoluş elde etmeye çalışıyor. Süreksiz tutumlardan, inançlardan ve alışkanlıklardan kurtulmak için çabalamaktadır. Bu nedenle siyaset, örf ve adetler ve en önemlisi özentiler gibi tüm geçici konulardan kopması çok önemlidir. Bu, sosyal ilerlemeye hiç ilgi duymamak anlamına gelmez, çünkü tüm büyük filozoflar sosyolog olmuştur. Ancak bu adayı ve o partiyi velvele ve huzursuzluğu bırakmalı ve insanlığın çeşitli ve çoğu zaman çelişkili etkenleri ebedi bir desene katkıda bulunduğunu algılayabileceği yere gitmelidir. Büyüme, bütünlük ve nihai mükemmellik kaçınılmazdır. Belirli bir siyasi partinin uygarlığı devireceğini korkup çılgınlığa kapılan bir grubu görmekten daha üzücü bir şey yoktur.

Gerçek olan asla yok edilemez ve gerçek olmayan asla korunamaz. Bilge insan kendini önemsiz tartışmalardan ayırır

Özentiler siyasete çok benzerler. Dinde zaman zaman ortaya çıkarlar ve gerçekte felsefenin belalısıdır. Bir öğrenci bir disiplin sisteminde iyi bir şekilde başladığında, yepyeni bir fikir ortaya çıkar ve birdenbire teğet geçer. Sağlık modaları yaygındır, her derde deva ceviz, daha sonra Bulgar basili, sonra portakal suyu vs. Bir yere gitmeyi bekleyen metafizik öğrenciler, bu tür cazibelerden oluşan popüler heveslerden etkilenmezler.

Gıdalarda olduğu gibi, giyimde ve hayatınızın tüm işlerinizde de özentilerden etkilenmemelisiniz. Dikkatinizin tarz ve modaya girmesine izin vermeyin. Tüm bu konulardan uzak durmak, normal yaşamak, normal yemek, basit giyinmek ve inandığınız şeyler için enerjinizi korumak yeterlidir. Paradan

tasarruf edeceksiniz ve sonunda çok daha mutlu olacaksınız.

Topluluklar

Örgütler dinde bir alışkanlıktır. Yüzyıllar boyunca dini düşünen insanlar bir şeye aitti ve sonuç olarak "aidiyet"in gerekli olduğuna karar verdiler. Metafizik örgütler oldukça olumsuz bir ün kazanmışlardır. Çoğu tamamen işlevsizdir ve dinamik kalan az sayıdakiler ise kesinlikle muhafazakârdır.

Metafizik örgütlerin temel işlevi, üyelerin karşılıklı cesaretini arttırmaktır. Bireysel olarak düşünmezler; tüm üyeler uygunluklarına bakılmaksızın aynı öğretimi alır. Bilge kişi bir "katılımcı" değildir. Kendi düşüncelerini düşünen ve bilgi ve kişisel kutsama yoluyla kendi hayatını inşa eden bir bireydir. Kendi başına başarmak daha zor olabilir, ancak kişisel başarının sonuçları en tatmin edicidir.

İkinci Farkındalık

İkinci farkındalığımız, Taoizm'in evrensel hareket hakkındaki öğretilerinden türemiştir. Lao Tzu'nun öğretilerine göre, gerçeğe doğru tüm büyüme, ritmik hareket açısından yorumlandığı şekliyle TAO kelimesine meditasyon yoluyla sağlanmalıdır. Yaşam, bilinçli kesinti olmadan deneyimden deneyime, olaydan olaya ve koşuldan koşula uyumlu bir şekilde akmalıdır.

Düşünceleriyle zihin, duyguları ve dürtüleri ile duygusal doğa, hareketleri ile fiziksel beden, bir faaliyet aşamasından diğerine ahenkli bir şekilde ilerlemelidir. Akışında kırılmalar olmamalı, yaşam temposunda veya gerilmede kesintiler olmamalıdır.

Bakış açılarının farkları, Doğu ve Batı müziğinin karşılaştırılmasından anlaşılabilir. Doğu kulağına göre, Batı müzikal kompozisyonunun, ritim ve vurgulanan duraklamalardaki sayısız mola ve değişiklik nedeniyle, deliklerle dolu olduğu, ses desenlerini kesen ve parçalayan sessizliğin kısa araları olduğu söylenir. Doğu kulaklarında bu duraklamalar ve molalar rahatsız edicidir. Öte yandan, Asya'nın eski kutsal müziği Batı kulaklarına monoton geliyor, çünkü bu matematiksel olarak kırık dizemlerden yoksundur.

Kesintisiz hareketin farkındalığını uygulayın. Günlük eylem olayları arasındaki ilişkiyi algılayın ve kayda değer bir ayarlama aralığı olmadan bir deneyim modundan diğerine akmaya çalışın.

Örneğin, soyut bir gerçeğin tefekkürüyle uğraşırken telefon çalarsa, bu olayın bir an için bile bir kesinti olarak yaşanmasına izin vermeyin. Ruh deneyiminin bir aşaması ya da bir parçası olarak meditasyonun kendisine dâhil edin.

Tüm eylemlerin gerekli, yararlı, uygun veya hoş olduğunu unutmayın –kesin bir düzenin parçası olduğunu da.

Olay esasen kabul edilemez nitelikteyse ve kesinti hoş olmayan bir türdeyse, bunu evrensel disiplinin bir evresi olarak kabul edin. İçinizdeki doğruluk temelinin dışına taşınmayı içinizde reddedin. Öte yandan, sözde kesintiyi görmezden gelmeyin. Kabul edin. Gerçekleştireceği görevleri yerine getirin, ancak Tao'yu gerçekleştirmenize dâhil edin. İşte bu düzenli bir harekettir.

Aydınlanmanızın anahtarı şu olmalıdır: YASAYLA HAYAT İÇİNDEN AKMA. Herhangi bir işe gereksiz enerji harcamasının savurganlığına izin vermeyin. Beklenmedik koşullara kendinizi ayarlayın. Beklenen ve beklenmedik olanları eşit dinginlikle kabul edin.

3. BÖLÜM

Gelişim Metotları

Bedeni arındıran, işlevi normalleştiren ve sağlığı koruyan olumlu metafizik egzersizler bulunmaktadır. Bu egzersizler dolaşımı ve sinir fonksiyonunu düzenlemek için tasarlanmıştır ve fiziksel yapının tüm bölümleri arasında daha fazla gevşeme ve daha fazla uyumlanma ile sonuçlanır. Bununla birlikte, bu egzersizlerin amacı, sadece bedenin mükemmelliği değil, bedenin aydınlanma için daha iyi bir araç haline gelebilmesi içindir. Öğrenci bedenini kontrol edebildiğinde, bilincin doğal akışına müdahale edebilen ortaya çıkan sayısız içgüdü ve dürtüyü kontrol edebilir.

Doğu okulları son derece katıdır. Beden, duygu ve düşüncenin tam kontrolünü talep ederler. Kendi kalbinin atmasını kontrol edebilen veya vücudunun herhangi bir yerinde kan dolaşımını durdurabilecek bir Doğulu kutsal adamı bulmak olağandışı değildir. Aynı zamanda, zararsızlık ilkesi zihne yerleştirilmiştir ve herhangi bir yıkıcı dürtü veya eleştirel düşüncenin tamamen üstesinden gelir. Kutsal bir adamın yastık olarak bir aslanın gövdesi üzerinde yatıp uyuduğu bir ormanda görüldüğü sağlam bir şekilde kanıtlanmıştır. Asya'da, kendi doğasından yaydığı olumlu titreşimler nedeniyle hiçbir hayvan, sürüngen veya böceğin kutsal bir adama zarar vermeyeceğine inanılmaktadır.

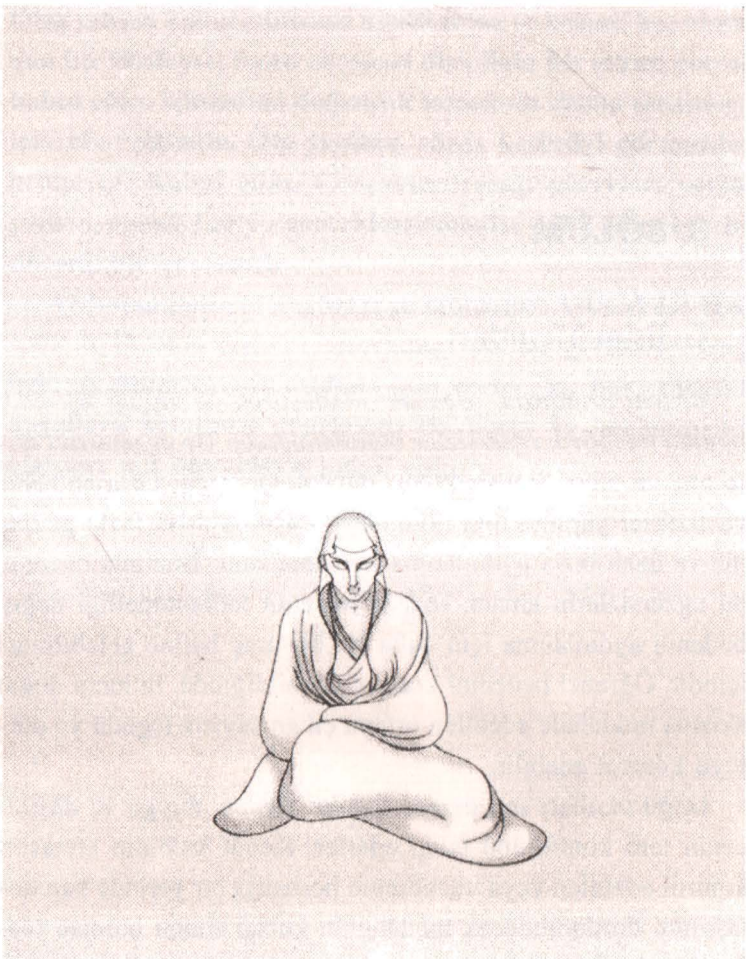

Duruş Yasa'nın içinde belirlenir

Öğrenci kendisini disiplinlerin içine yerleştirir ve taşınamaz, kaldırılamaz ve oynatılamaz hale gelir. Meditasyon sırasında alınan fiziksel şekiller, mürit ve ebedi dünya arasında var olan ilişkilerin simgesidir.

Doğu disiplinleri, yaşamın yönetimini nefsten ilahi bilince aktarmayı amaçlamaktadır. Nefes egzersizleri, duruşlar ve çeşitli disiplin biçimleri, iç bütünlüğün serbest bırakılması için kanalların akılda, duygularda ve bedende oluşturulmasını amaçlamaktadır. Daha önce de belirtildiği gibi, Doğu disiplinleri Batı zihinleri veya Batı bedenler için uygun değildir ve kullanımları önerilmez. Aynı amaçlara daha yumuşak ve daha az yorucu yollarla ulaşılmalıdır. Bu, Doğu disiplinlerini kullanmadan aydınlatmayı başaran Pitagoras ve Platonik okullarında kanıtlanmıştır.

Doğu tinsel kültürünün ayrıntılı mekanizmasının yerine iki basit disiplin vardır: meditasyon ve farkındalık. Meditasyon ile yeni bir değerler duygusu ve tüm bilginin göreceli değerinin net bir algısı elde edilir. Farkındalık ile öğrenci bilgiyi kendi yaşamının ve bilincinin bir parçası haline getirecektir. Meditasyon ve farkındalık pratiği yoluyla, yavaş yavaş ve normal olarak Doğu'da daha şiddetli egzersizlerle elde edilen aynı sonuçları getirecektir. Doğal gelişme, zorlamalı gelişme değildir, Hakikati başarmak için izlenmesi gereken yordamdır.

Öz Analiz

Ruhsal gelişim için erdemlerinizin ve ahlaksızlıklarınızın açık ve dürüst bir tahmini kesinlikle gereklidir. Bu envanter kapsamlı ancak kişisel olmamalıdır. Önünüzdeki karakterin borç ve alacaklarına sahip olduğunuzda, ruhani bütçenizi dengeleyecek bir konumdasınız demektir.

Bu analiz umutsuzluk, kendini aşağılama ya da ezici bir günah duygusuna yol açmamalıdır. Eksiklikler, iyi düzenlenmiş bir düzeltme programından daha fazlasını gerektirmez. Kendi günahlarının farkındalığıyla dolu biri, kendi erdemlerinin farkındalığıyla dolu biri kadar Hakikat'e yakındır. Kişinin kendi vicdan azabı içinde eziyet çekmesinde belli bir erdem olduğunu

ileri süren eski teolojik geleneğin mistik felsefede yeri yoktur.

Mükemmellik tanrılara ayrılmıştır. Ortalama bir insanın hatasız olarak yaşaması beklenmemektedir, ancak hatalarımızdan faydalanmak en çok arzu edilen şeydir. Dolayısıyla, geçmişin hatalarının şimdiki çabayı gölgede bırakmasına asla izin vermeyin. Geçmiş, anlayış yoluyla ruh gücüne dönüştürülmelidir. Mevcut amaçlarınızı rahatsız etmek için ayrı olayları öne sürmeyin. Tecrübe ve anlayış toplamını hoşgörü, sabır ve erdem şeklinde öne çıkarın.

Geçmişten sık sık bir önyargı ve engeller miras alıyoruz. Düşünme ve yaşama alışkanlıkları hızla değişmez ve ömür boyu önyargılar kolayca ortadan kaldırılmaz. Kişisel yaşamlarımızda yıkıcı tutumlara değer verdiğimiz sürece ışığa ve gerçeğe doğru ilerlemeye çalışmanın bir yararı yoktur. Neredeyse herkes sevgi dolu bakım konusunda bir miktar şikâyeti veya suçluluğu kendi içinde besler. Diğer hatalar hızlı bir şekilde giderilir, diğer erdemler titizlikle yetiştirilir, ancak bu yumuşak, ağrılı nokta tanrıların gözden kaçırması gereken bir ayrıcalıktır. Bir öğrencinin dediği gibi: "Çok çalışıyorum. Henry'den hoşlanmaya devam edersem şüphesiz Tanrı'nın umurunda olmaz. Benden sahip olduğum her şeyi çalmadı mı? Çocukluğumuzdan beri beni istismar etmedi mi? Tanrı benden yaptığı her şeyden sonra Henry'yi affetmemi isteyemez."

Hatalarınızı ve başarısızlıklarınızın hepsi sınıflandırıp erdemlerinizin hepsini elinizden gelen en titiz düzende hazırladığınızda, bu ürünlerin her birini zihninizin neresinde düzgün düşünmediğinizi ayırt edici gözle ile inceleyin. Önyargıların nerede olduğunu, aşırılıklara neden izin verildiğini ve en önemlisi bunların adil ve kalıcı bir şekilde nasıl düzeltilebileceğini dikkatlice gözlemleyin. Bu iniş ve çıkışlarınızın grafiğini incelerken özellikle uç noktalara dikkat edin. Sayısız hatalar ortasından görkemli bir şekilde yükselen bir erdem ya da birçok küçük erdemler üzerinde tiranca yükselen bir kusur olağan

modeldir.

Her şeyde orta derecede iyi olmak, bir şeyde olağanüstü iyi olmak ve diğer tüm erdemlerde yetersiz olmaktan daha iyidir. İnsan tüm tutumları, idealleri ve görüşleri eşit olarak geliştiğinde neredeyse dengelidir. Aşırı bir dengesizlik sıklıkla patolojik olarak tanınmayan, ancak yine de ruhu karıştırmak için mevcut olan hafif bir delilik haline yol açar.

İnsanda kırk üç beyin işlevi bulunmaktadır. Bu işlevlerin biri veya ikisi geri kalanıyla orantılı olarak daha da geliştiğinde bir çeşit vampirlik ortaya çıkar. Son derece gelişmiş işlev, eşit olarak dağıtılması gereken kan ve enerjiyi kendine çeker. Böylece, herhangi bir işlev arttıkça, geri kalan işlevlerin gücü orantılı olarak tükenir. Böyle bir işlev, diğer işlevlerini bir vampir gibi emer.

Dini sapkınlığın oluştuğu bir vakada, yıllarca fanatiklik sonrası beynin ululama işlevi yoğun bir şekilde artmasından dolayı, beynin geri kalan işlevleri nispeten etkisiz kaldığı gözlemlenmiştir. Otopsisinde, kafatasının bu son derece gelişmiş bölge üzerindeki kemiklerinin çok zayıfladığını ve cerrahın kurşun kalemle kafatasının kemiğini delebildiği görülmüştür. Şimdilerde tek bir şeye odaklananlara dahi denilse de ve dar görüşlüler dünyaya hâkim olsalar da, felsefi açıdan dar görüşlülüğün bir hastalık olduğu doğruluğunu korumaktadır. Tek bir şeye sürekli odaklanmak normalliğe aykırıdır, abartılı bir erdem insanın sahip olabileceği en büyük kusurdur.

Ön analiz, bir kâğıt ve kalemle sessizce oturmak ve zihinsel ve duygusal doğanızın her bir parçasının güçlü ve zayıf yönlerinin kişisel bir envanterini yapmaktan oluşur. *On*, herhangi bir fonksiyon veya duygusal tepkinin derecelendirilmesinde iyi gelişmiş olarak kabul edilmelidir; tamamen yokluk için *sıfır*; *beş* yarı gelişmiş bir fonksiyonu temsil eder. *Yedi* olan herhangi bir fonksiyon, akıllı bir insanın normudur. Çoğu durumda olduğu gibi, dokuz ya da on tane verebileceğiniz bir veya iki sınıf-

landırma olabilir, çoğu nispeten gelişmemiş olacaktır. Mutlak dürüstlükle yapılması gereken yoksa değersiz olan notunuzu tamamladıktan sonra, kendinize ait bir grafiğiniz olacaktır; yani kendinizi dünyanın sizi bildiği gibi göreceksiniz: Düşündüğünüz, hissettiğiniz ve yaptığınız şeylerin sonucu olacaktır. *Bu analiz yapılırken aşağıdaki liste kullanılmalıdır:*

ÖZ ANALİZ KONTROL LİSTESİ:

Bu on sınıflandırmaya göre kendinizi derecelendirerek zihinsel yeterliliğinizi belirlemeye çalışın:

1. *SÜREKLİLİK* _____
2. *AZİM* _____
3. *TİTİZLİK* _____
4. *HUZUR* _____
5. *AYIRT ETME* _____
6. *KAPSAYICILIK* _____
7. *DENGE* _____
8. *ILIMLILIK* _____
9. *SONUÇLARA BAĞIMLI OLMAMA* _____
10. *MİZAH ANLAYIŞI* _____

Bu on sınıflandırmaya göre kendinizi derecelendirerek duygusal dengenizi belirlemeye çalışın:

1. *BİREYSEL UYUM* _____
2. *İŞTAH KONTROLÜ* _____
3. *SEVGİ KONTROLÜ* _____
4. *KORKU KONTROLÜ* _____
5. *ENDİŞE KONTROLÜ* _____
6. *COŞKU KONTROLÜ* _____
7. *SANATSAL DÜRTÜLERİN GELİŞİMİ* _____
8. *CANA YAKINLIK (SAMİMİYET)* _____
9. *ÖLÇÜLÜLÜK* _____
10. *ULULAMA EĞİLİMİNİN KONTROLÜ* _____

Bu on sınıflandırma altından bedensel dengenizi belirlemeye çalışın:

1. *ZAMANIN UYGUN DAĞILIMI*[13] _____
2. *BEDENSEL SAĞLIK* _____
3. *YIKICI BEDENSEL ALIŞKANLIKLARIN KONTROLÜ* _____
4. *DİYET* _____
5. *SÜSLENME VE ÇALIMIN KONTROLÜ* _____
6. *VÜCUT BAKIMI*[14] _____
7. *EGZERSİZ* _____
8. *NEFES KONTROLÜ* _____
9. *GEREKSİZ HAREKETLERİN ve ŞAŞKIN EYLEMİNLERİN KONTROLÜ* _____
10. *BEDENİN İRADENİN AMAÇLARINA UYMASI İÇİN DİSİPLİN* _____

Kendini Düzenleme

Öz analizinizde kişisel olmadan kapsamlı ve dürüst olmanız şiddetle önerilir. Kendi hatalarınızı tam olarak fark ettiğinizde, bu hatalar yarı yarıya düzeltilmiş olacaktır. Çok az insan kendini analiz etmiş veya kendisine özgü huy ve mizaçlarla yüz yüze getirilmiştir. Bir sorunla yüzleşin, bu sorunu kişisel bir sorumluluk olarak kabul edin ve çözümü çok yakında olur. Metafizik disiplinlerde daha fazla ilerlemeseniz bile, kendi kendini analiz etme ve kendi kendini düzeltme, özenli çabanızdan sizi ödüllendirecektir. Sadece disiplin yoluyla öz-hâkimiyet, size geçici güvenlik ve herkesin istediği yaşamın iyi şeylerini getirebilir.

Öz analizinizi tamamladıktan sonra, sonuç grafiğini dikkatlice inceleyin. En güçlü noktalarınızı, yani egemen olan er-

[13] Ve tüm fiziksel eylemler için uygun sürelerin belirlenmesi (M.P.H).
[14] Vücut bakımı, görünüm ve üst baş ihmalin üstesinden gelmek için uygun bir düşünce ile aktifleştirilmesi (M.P.H).

demleriz ve yetenekleriz üzerine düşünün. Şimdi sorununuz, zihinsel ve duygusal özelliklerinizin geri kalanını aynı seviyeye getirmektir, çünkü güçlü noktalarınızı yükseltmeye devam etmek zararlı olacaktır.

Sonra grafiğe bakın ve özelliklerinizin en zayıf olanını gözlemleyin. Sizi normalliğin çok altında bir seviyeye bağlayan bu özelliktir. Kişisel gelişiminizin burada başlaması gerekiyor.

Saldırganlığın öz disiplinden çıkarılması gerektiği size zaten söylenmişti. Taocuların "zahmetsiz çaba" dediği şeyle istenmeyen herhangi bir özelliğin üstesinden gelmek mümkündür.

Örneğin, öfke krizleriniz varsa, bunun üstesinden gelmenin tek bir yolu vardır: *asabi olmayı bırakın.* Ilımlı olmak, iradenin görkemli bir jestiyle ya da bir dizi basmakalıp olumlamalarla değil, *farkındalık* ile başarılır.

Kendi hayatınızı gözden geçirirken, hatalarınızı olumsuz koşullara bağlı olarak mazur göstermeye çalışabilirsiniz, kontrolünüz dışındaki olumsuz koşulların yapılan hataların gerçek nedenleri olduğunu ve şans yaver gitseydi, hayatta çok daha fazla şey başarmış olabileceğinizi hissedebilirsiniz.

Başarı ve bütünlük fırsat meselesi değildir, karakter olarak, içsel olarak gelişmektir. En asil, en bilge ve en erdemli insanlar, en büyük fırsatlara sahip olanlar değildir. Zorlukları çok sayıda olanlar sıklıkla yaşamın en iyi felsefelerini geliştirmişlerdir; sorunları küçük olanlar, "bahtsız" kaderlerini en yüksek sesle dile getirmişlerdir.

Taocu rahipleri mutlu eden dünyanın onlara iyi davranması değildir. Mutlular çünkü dünyaya iyi davrandılar. İyi yaşamak, başka bir şekilde yaşamaktan daha kolay ve daha keyifli olduğu için, onlar ayrıntılı ahlaki nedenlere bağlı olmadan ölçülü ve erdemli yaşamlar yaşayan filozoflardır. Öfke, korku, endişe gibi duygular rahatsız edicidir, oysa Taocu rahatlamaya adanmıştır. Mutlu olmak o kadar kolay olduğunda neden kendini perişan etsin ki? Bu yaşlı rahipler, dişlerini sıkıp yüksek tan-

siyona sahip olmak için sert kayalara oturmazlar. Onlar öfkelerini kontrol etmeye çalışmazlar. Öfkeyi unutacak kadar iyi huyludurlar. Bencilliğin üstesinden gelmeye çalışmazlar. Sahip olma arzusunun boşluğunu keşfetmişlerdir. Ayrıca başkalarına hükmetmeye de çalışmıyorlar; diğer insanların kendileri hakkındaki düşüncelerine en ufak bir ilgi duymazlar. Bu tam soyutlanma ve kişilik ötesi hal, Taocu keşişleri genellikle uzun yaşlara kadar yaşatır. Onların *farkındalığı* onları fiziksel varlığın tahrişlerinden o kadar mükemmel kurtardı ki, Batılıların yaşamlarını kısaltan rahatsızlıkların çoğuna karşı bağışıklık kazanmaktadırlar.

En büyük iyiliğin başarılması yaşamın temel amacıdır. Bu başarıyı kişiliklere ve eşyalara bağlılıklar engeller. Maddi şeylerin değerini abarttığımız anda, fiziksel yaşam ilişkilerinin felsefi yönetiminden aciz oluruz. Kişilere gereksiz yere bağlılık geliştirdiğimiz anda onlara akıllıca hizmet edemeyiz. Herhangi bir şeye sahip olabileceğimize dair kanaatlere dayanarak gereksiz bağımlılıklar geliştirmek yaygın, neredeyse evrensel bir hatadır. Taocu keşişler, hiçbir şeye sahip olmadığına dair rahatlatıcı bir keşifte bulunmuştur; dolayısıyla endişelenmesi ya da korkması gereken hiçbir şey yoktur. Buda, mülkün başlıca günahlardan biri olduğunu ve ruhsal büyümeye ölümcül etkisi olduğunu öğretmişti. Bilge adam sadece her şeyin arkasında olan Evrensel Hakikat İlkesine bağlıdır ve sadece Hakikat'e olan arzusuna sahiptir. Bu, başkalarına karşı bencil veya düşüncesiz olduğu anlamına gelmez. Bütün insanlara kişisel olarak hizmet eder çünkü onda aile, ulus veya ırk ayrımı yoktur.

Pitagoras'a göre tüm ilişkiler bilgeliğe dayanmaktadır. Bir keresinde şöyle demiştir: "Benden daha bilge olan babamdır. Bilgeliği kendime eşit olan kardeşimdir ve benden daha az bilgeliği olan benim oğlumdur." Bağlanmaların evrenselleşmesi ve sahiplenme duygusunun kişiliksizleştirilmesi, insanı büyük bir üzüntüden kurtarır.

Topluluklar

Dini topluluklar, hoşnutsuz bir öğrencinin Krotona'daki Pitagoras okulunu, Pitagoras ve takipçileri içindeyken yakmasından bu yana sürekli başarısız olmuştur. Pitagoras topluluğu tarihteki ilk dini cemaatti ve kaderi onu takip eden herkesin kaderine yansıdı. Tinsel düşünen insanların birlikte yaşaması çok zordur. Topluluk hayatı, kendi özel örgütleri evrenin ekseni haline gelinceye kadar üyelerin düşüncelerini içe aktarır. Bazı dini cemaatlerin samimiyeti ile ilgili bir sorunları yok, ama onlar tarafından gerçekleştirilen gerçek iyilik konusunda ciddi bir sorun var.

Mevcut sosyal sistem, sonsuz bilgeliğin tüm doğal eylemlere rehberlik ettiği genel kabulünde insanı mükemmelliği taşıyan planının bir parçasıdır. Eğer bu doğruysa, bu kalpsiz, maddi dünya bir nedenden dolayı buradadır. Kendilerini ayırıp sosyal varoluş sorunlarıyla yüzleşmeyi reddedenler sadece Yasa'dan kaçmaya çalışmaktadırlar. Böyle bir kaçış imkânsızdır, nihayetinde kaçakçılar tekrar topluma geri atılırlar, yıllarca süren tecrit nedeniyle zayıflatılmış olarak vatandaşlık görevlerine uygun olmazlar.

Hindistan'ın inziva mekânları gibi belirli zamanlarda bireyin gidebileceği bir sığınağın, bu sorunlu dünyada bir yeri vardır, ancak uzun yıllar dini bir toplulukta yaşamak, bireyi insanlar arasında aktif yaşama geri dönmek için zayıflatır. Önyargılar hayata karşı pratik olmayan tutumlardan kaynaklanır. Erdemlerinizi uygulamak için kaçmamaya karar verin, ancak onları bulunduğunuz yerde ve en büyük iyiliği başaracakları koşullar altında uygulayın.

Kendini Tutabilme

Hıristiyan Kilisesi'nin ilk yüzyıllarında bazı rahipler bir araya gelerek bu maddi dünyanın Şeytan'a ait olduğuna karar verdiler ve eğer evliliği engelleyerek dünya nüfusu düşürebilirlerse, insanların ruhları böylece Şeytanın kavrayışından kaçabilecekti. Bu fikir, Hıristiyanlığı kabul etmeyi reddeden çok sayıda insan yüzünden başarısız oldu. Ancak bu kavramın ölmesine izin verilmedi. Yaşam sorunlarını karmaşıklaştırmak için çeşitli metafizik düzenler altında yeniden ortaya çıkmaktadır.

Kendini tutabilme konusunda çeşitli mantıksız tutumlar metafizik öğretilerinin bilimsel olarak onaylanmamasına büyük katkıda bulunmuştur. Cinsel perhizden özgür aşka kadar geniş bir kavram yelpazesini öğreten kültler, asil bir ideali ciddi şekilde yanlış tanıttılar. Çoğu metafizik örgüt, sonuçlarını çok az dikkate alarak üyelerine yükümlülükler dayatmışlardır. Klinikler ve akıl hastanelerinin, çoğu zaman doğal olmayan yaşam biçimlerinin sebep olduğu ruhsal enkazları geri kazanma sorunlarıyla boğuştuğu, doktorlar tarafından doğrulanabilen bir gerçektir.

Yemin, ant içmek veya vaat etmek günü gelmemiş yarınlarda olanları ipotek etmek akıllıca değildir. Bireyler kendilerini kavrayışlarının tamamen ötesinde ve fizyolojik yapıları için çok ileri olan yaşama yöntemlerine zorlamak zorunda kalmamalıdırlar. Büyümenin Hakikat'e doğru kademeli ve doğal bir açılım olduğu kesin olarak belirtilmelidir ve bu nedenle metafizik konularda bireye herhangi bir düzenleme uygulamak gereksizdir. Bu kitapta savunulan disiplinler erdemlerin ortaya çıkmasıyla sonuçlanır. Zorlama yok, mücadele yok, olmadığın şey olmaya çalışmak yok, aksine değerlere ve farkındalığa uyanış var.

Bir öğrencinin aniden tüm yaşam yöntemini değiştirmesi

gerektiğine dair herhangi bir koşul yoktur. Aslında, böyle bir eylem ancak zararlı olabilir. Sorulan şey, tüm ilişkilerinizi hassaslaştırıp yüceltmeniz ve yaşam yasalarını daha iyi anlamaya çalışmanızdır. Eğer ortaya koyduğunuz metafizik doktrinleri inceleyecek olursanız, zaman içinde sizi yüksek düşünme ve yaşam standardına götürecek bir aydınlanma elde edersiniz.

Dış yaşamınızı sınırlamak yerine, iç yaşamınızı açın. Fiziksel doğanız daha sonra yavaş yavaş kendini geliştirecek ve istediğiniz niteliklerin içinizde doğal olarak ortaya çıktığını göreceksiniz.

Kara Büyü

Bazı Orta Afrikalı büyücüler narkotik otlar kullanarak geçici durugörü gücünü geliştirmişlerdir. Haşhaşi[15] mezhebi üyelerine hükmetmek için esrar kullanmışlardır. Hıristiyanlığın bazı sapkın mezheplerinin bile cemaat kupasını ilaçlayarak sahte bir durugörü ürettiği yazılmıştır. Dikkatsizlere yanlış bir aydınlatma vermenin birkaç yolu vardır.

Hindistan'daki Yogiler, zihinsel egzersizlerle, birkaç gün boyunca canlı canlı gömülmelerine ve daha sonra canlandırılmalarına izin veren bir kendi kendine hipnoz tekniği yaratmışlardır. Fiji Adaları yerlileri sıcak kömür yatakları üzerinde güvenle yürüyebilmektedirler. Kaliforniya'nın Amerikan Yerlisi kabileleri hâlâ bir yangın yeme törenini korumaktadırlar. Görünüşte imkânsız olan bu başarılar, ilk önce zihinleri bir vecit haline gelebilmiş adanmışlar tarafından başarılmaktadır. Bu çeşitli gösterilerin pratik değeri sorgulanabilir, ancak bunları uygulayanların samimiyeti sorgulanmaz.

[15] Haşhaşiler, Sabbahîler ya da Suikastçılar, Şî'a kolunun İsmâ'îl'îyye mezhebine mensup din adamı Hasan bin Sabbah tarafından 1090 yılının Eylül ayında Alamut Kalesi'ni zapt ettiğinde kurulmuş olan dinî tarikat ve siyasî örgüt. (ç.n.)

Batılı okültist tinsel doğasını mükemmelleştirmeye çalışan ilkel büyücülüğün olumsuz uygulamalarına geri dönmek istemez. Haitili Vudu rahiplerinden İslami dervişlere ve fakirlere kadar dünyanın her yerinde sihirli çalışma yöntemlerinin bolca kanıtı bulunmaktadır.

Evangelist bir hareketle Kongo'daki leopar adamlar kültü arasında kesin bir benzerlik vardır. Ayrıca, boş cüzdanları kutsayarak hiçbir şeyden bir şey üretmeye çalışma batıl inancında mucizevi mango ağacını anımsatan bir şey vardır. Metafizik, bir fakir değil bir filozof üretmeyi amaçlamaktadır.

Birçok modern metafizik organizasyon büyücülük yapıyor ve bunu bilmektedirler. Büyücü, bazı özel sanatlar tarafından doğa güçlerini kendi kişisel amaçlarına yönlendirmeye çalışan kişidir. Tüm zorlanmış gelişme büyücülüktür. Çevresinin üzerinde yükselmeden hükmetmeye çalışan herhangi birisi büyücüdür. Parasal kazanç için ruhsal uygulamalar yapmaya, ipotekleri kaldırmaya veya istenmeyen akrabalarından kurtulmaya çalışan insanlar büyücülerdir. Metafiziğin gerçek amacı bilgelik, erdem ve anlayış içinde içsel benliği mükemmelleştirmektir ve metafizik gücün diğer herhangi bir şekilde kullanılması kara büyü ile sonuçlanır. Kara büyücü geçici bir maddi başarının tadını çıkarabilir, ancak gelecekteki yaşamlarında sefalet ve acı çekmek için ödenmesi gereken ağır bir karmaya maruz kalacaktır.

Olumlu Temeller

Popüler metafizik okullarının çoğunda ortak olan bazı yanlış kavramları açıklığa kavuşturarak, şimdi bazı olumlu erdemleri göz önünde bulundurmalıyız. Bu erdemlerin geliştirilmesi bilgece bir yaşama hazırlıktır; yani akıl ve amaçların egemen olduğu bir yaşam. Kendi içinizde metafizik disiplinlere karşı bir kapasite yaratıncaya kadar onlardan kazanç sağlayamazsı-

nız. Bu kapasite, işlevlerin örgütlenmesi, duyguların dengelenmesi ve eylemlerin amaçlanmasından kaynaklanmalıdır.

Bilgelik evini inşa etmek için yeterli bir temel olmalıdır. İsrail Kralı Süleyman, Tapınağı inşa etmeye karar verdiğinde, Jebusitlerin harman yeri olan Moriah kayasını satın almıştı. Bu kaya azoik taşın çıkıntısıydı; sonsuza kadar dayanması gereken sağlam bir temeldi.

Bir ev, temellerinden daha güçlü ve bir filozof doktrinlerinin temellerinden daha akıllı olamaz. Tüm antik okullar tarafından bireyin ruhsal gelişiminin erdem ve doğrulukta uygun bir temelden türetilmesi gerektiği öğretilmiştir. Bir insan, sadece erdem sahibi olduğu için erdemli değildir. O sadece bu erdemleri akıllıca, zihni kibirlerden, önyargılardan ve hatalardan uzak tuttuğu zaman erdemli olur. Doğruluk sadece dürüstlük değildir, o akıllı dürüstlüktür. Bilgelik sadece öğrenmek değildir; aydınlanarak öğrenmek bilgeliktir. Mistisizm sadece yaşamın öznel fenomenlerini araştırmakla kalmaz, aynı zamanda gizli ve kutsal öğrenmenin anlaşılmasını ve kullanımını geliştirmelidir.

Süreklilik

Süreklilik yetisi ortalama bir insanda çok gelişmemiştir. Batı dünyası genel olarak çabalarının kopukluğu titizlik eksikliği ile ayırt edilir. Kutsal bilimlerin her öğrencisi, sürekliliğin ve sabrın kesinlikle gerekli olduğunu anlamalıdır. Kişisel gelişim yıllarca özenli ve azimli bir disiplin gerektirir. Sabırsız olan bir kişi kutsal bilimleri incelemeye bile kalkışmamalıdır.

Metafiziksel sabırsızlık, bir öğretmenden diğerine ve bir metafizik sistemden diğerine geçme biçimini alır. Her yeni kült daha hızlı bir aydınlatma vaat ediyor gibi görünür ve tutarsız acemi öğrenci nihayetinde başıboş, gezgin bir tarikatçıya dönüşür. Bu tip bir Hakikat arayışı süreklilik kapasitesine sahip de-

ğildir. Bir yanılmaz vahiyden diğerine acele koşarken, zihinsel süreçleri akıllı düşünceden aciz hale gelene kadar yavaş yavaş bozulur.

Süreklilik, bayağı bir şekilde, "ona yapış ve bırakma" olarak da bilinir. Ekonomik dünyada, amacın akıllı sürekliliği başarının en büyük güvencesidir. Finans, bilim ve sanayide parıldayan dâhilerimiz, neredeyse her zaman kendilerini bir amaca adamış ve istenen amaç elde edilene kadar bu amaçla devam eden insanlardır. Metafizikçinin temel sorunu dar görüşlülüğü içermeyen bir süreklilik geliştirmektir. Her şeyde toleranslı olmak, her şeyde gerçeği aramak, her şeyde iyiliği tanımak ve aynı zamanda kendini geliştirmeye yönelik çabanın mükemmel sürekliliğini korumak başarıyı garanti eden bir programdır.

Süreklilik, cehalet veya takdirsizlikten kaynaklanmaz. Bilgi ne kadar büyük olursa ve başarıları ne kadar çeşitlenirse, sürekliliğin önemi o kadar artar. Kimliği doğrulanmış herhangi bir geliştirme sistemine en az on yıl ayırmak istemeyenlerin ilk etapta başlama hakları yoktur. Hayal kırıklığına uğrayacakları kesindir ve muhtemelen yaşamlarının sonuna kadar bu alanda sürüklenip bir "izm"den diğerine geçecekler.

Metafizik gelişim disiplinin sürekliliği ile başlar ve süreklilik ve kesintileri arasındaki mücadele sıradan yaşantımızı oluşturur. Süreklilik, müdahale ve kesintilerinin üstesinden gelmek için yeterli bir irade gücü ve başarısız gibi görünen şeyin varlığında, devam edecek belirli bir amaç azmi talep eder. En yüksek ideallerine sadık kimse sonuçta kaybedemez. Disipline adanma ve Hakikate ve ideale sapmaz bir sadakat kaçınılmaz olarak aydınlanma ile sonuçlanacaktır. Sonunda sadece Hakikat'e adanmış bir zihin ve kalp, Hakikat' ile birleştirilebilir.

Üçüncü Farkındalık

Bir keresinde Buda öğrencilerine şöyle demişti: "İki doktrin vaaz ediyorum, ıstırap ve Yasa." Bu ifadeden kazanılacak olan farkındalık öğrenciye öz yönelim konusunda yardımcı olacaktır.

Büyük ölçüde önceki eylemlerimizin sonuçlarını yaşadığımız bu dünyada, tamamen karmanın karmaşıklıklarından kaçmak imkânsızdır. Bu nedenle, acı çekmenin doktrinini büyümenin kaçınılmaz bir parçası olarak kabul etmek gerekir ve yaşamın her olayının anlamlı olması ve Öz'ün özgürlüğüne katkıda bulunması da eşit derecede önemlidir.

O zaman küçük şeylerde, özellikle de günü oluşturan önemsiz olaylarda dikkatli olun. Yaptığınız her şeyde dikkatli olun ve Yasayı yaşamın tüm farklı evreleri içinde bulmaya çalışın.

Bu farkındalığın anahtarı şu olmalıdır: YASAYI BULUN! Her yerde ve her zaman arayın. Görünüşte önemsiz olaylarda bile evrensel nedenlerin operasyonlarının farkında olun. Michelangelo'nun sözlerini hatırlayın: "Küçük, önemsiz şeyler mükemmelliği yaratır ama mükemmellik önemsiz değildir."

Küçük konuların saygınlığına dikkat edin. Her yararlı ve gerekli eylemin tefekküründen çıkarılacak dersleri öğrenin. Yasayı işte ve oyunda, uyanma ve uykuda, sanat ve zanaatte, bilim ve mesleklerdeki işleyişini gözlemleyerek bulun. Gerçek eğitimin Yasayı bulmak olduğunu fark edin. Tecrübe ancak birey olayın gerçek nedenini bulduğunda yararlıdır. Görülen nesneler, uygulanan gelenek ve adetler, incelenen kitaplar yalnızca bu deneyimler yoluyla Yasayı bulduğumuz dereceye kadar değer kazanır.

Her şeyde ve her yerde tezahür eden, kendi içinde her şeyi mükemmelleştiren Yasadır –bu gizem üzerine tefekkür edin; zihninizi mekânın amaçladığı düşünceyle birleştirin. Tüm gelişmelerinizde, sevinçlerinizde ve kederinizde, kazançlarınızda ve kayıplarınızda YASAYI BULUN!

4. BÖLÜM

Uysallık

Uysallık iç uyumdur; hayatın ve evrensel yasanın doğruluğunun bilinçli bir şekilde gerçekleştirilmesidir. Uysallığa ulaşıldığında enerji korunur, hastalıklar önlenir ve bilinç ezoterik disiplinlere hazırlanır. Uysallık, evrenin olduğu gibi mutlak doğruluğunun gerçekleşmesinden; evrenin yaşamını oluşturan tüm güçlerin faaliyetlerini yönlendiren mutlak adaletin kendisidir. Hiç kimse bir başkasının günahları için acı çekmez; hiç kimse kendisi için kazanamadığı bir yerde değildir; kimse kimseden daha fazlasını hak etmiyordur ve mutlu olmaması gereken kimse mutlu olmamalıdır.

Mutluluk içeriden gelir ve ruhsal açılımın sonucudur. O açılıma sahip olmayan hiç kimse mutlu olamaz. Evrende fırsat verilmemiş hiç kimse yoktur. Başkalarının entrikalarının kurbanı olan kimse yoktur. Hak ettiğinden daha fazla sıkıntı çeken kimse yoktur. Ve hak ettiği bedelleri ödemekten kaçabilecek kimse de yoktur.

Huzursuzlukların temel nedenlerinden biri, diğer insanlar için endişe etmek, yaşamlarını onların yerine yaşamaya çalışmak ve hak ettiği bedellerden kurtarmaya çalışmaktır. Bir insanın kendisi için gerekli olan deneyimlerden kaçmasına yardım edilemez. Dolayısıyla insanları kendilerinden korumanın çok az yararı vardır. Onları, büyümeleri için ihtiyaç duydukları deneyimlerden uzakta tutmak yararlı değildir. Bu farkındalık,

zamanını başkaları için endişelenerek boşa harcayan binlerce insanın huzura kavuşmalarında katkıda bulunacaktır.

Rekabetçi metafizik de uysallığa zararlıdır. Ruhunun gelişmesi konusunda endişelenen insan ya da henüz vizyonları ve inisiyasyonları olmadığı için kendini içten aşındıran insan, içe doğru aydınlanma için gerekli olan ortamı yok etmektedir. Bireyin kendi kişiliğinden ve başkalarının işlerinden soyutlanması gerekmektedir. Kendimizi ve önem verdiğimiz kişileri etkileyen kişisel talihsizliklerin varlığında bu gerçeklerin *algılanması zordur*. Ama evrensel yasa değişmez ve kesinlikle adildir. Önemsediğimiz kişileri etkileyen talihsizlikler, yabancıları ve sözde düşmanları etkileyen kötülükler kadar da adildir.

Dinginlik

Dinginlik, rahat ve düzenli bir kişilikle kendini dışta gösteren uysallıktır. Dinginlik sadece başkalarının eylemlerini kopyalayarak başarılı bir şekilde geliştirilemez. Bu şekilde denenmiştir ancak görüntüsü yeterli bir içe dönüklükten, huzurdan, kaynaklanmadığı sürece etkili değildir. Dinginlik, iç dengenin bir kanıtıdır. Mistik hayatı hayata geçirmenin ve yaşamanın bir sonucu olarak bireyde aşırı tutumların öldüğünün kanıtıdır.

Dinginliğin değeri rahatlatıcı etkisinde yatar. Öznel doğada ortaya çıkan herhangi bir aşırı duygu veya gerilim, bu tavrı yok edecektir. İmha edilen dinginlik, tüm organizmaya –nesnel ve öznel– zararlı bir şekilde tepki verir. Bu, öz disiplinin sadece tinsel doğayı geliştirmekle kalmayıp aynı zamanda fiziksel zindelik için de gerekli olduğunu gösteren başka bir delildir.

Bu nedenle, içinizde bu kadar sağlam bir bütünlük temeli oluşturmak amacınız olmalıdır. Bu sayede, dinginlikle gelen iç vizyonu kaybetme olasılığı sürekli olarak daha aza iner. Her durumda, dış tezahürlerle çalışmak yerine içsel nedenleri düzeltmelisiniz. Eğer içsel uyum doğruysa, dışsal uyum doğru

olacaktır. Felsefenin testi, kişiliğinizin yüzeyselliğinden sıyırıp, onun ötesindeki evrenseller alanına taşıyabildiğinizi gözlemleyebildiğinizde gelecektir.

Tutarsızlık

Ruhsal idealler ve maddi hatalar onu yok etmeden aynı bedende birlikte var olamazlar. Hayvan doğasının yıkıcı dürtülerini tatmin etmek ve aynı zamanda okült disiplinleri uygulamak mümkün değildir. Böyle bir tutarsızlık, hastalık ve sefalet ile ödüllendirilir. Okült disiplinler bedeni daha narin hale getirir. Nefsi iştahlar ise bedeni daha kaba hale getirir. Saflık ve kabalık organizmanın bütünlüğünü bozmadan aynı organizmada birlikte barınamazlar. Ruhsal bilimler zihinsel ve duygusal tutarlılık gerektirir. Bu nedenle, her türlü aşırılıklar Yasanın farkındalığı ile yok edilmelidir ve uygulama noktasında engellenmelidir.

Eylemin tutarsızlıkları ile yakından ilişkili olan, arzunun amirane oluşudur. Ortak inanç, bizi mutlu edecek tek şeyin arzuladığımız şeyi elde etmek yönündedir. Hak edip etmediğimiz bizi endişelendirmemektedir. Zihinsel olarak "Ne ekerseniz biçersiniz" olarak ifade edilen neden ve sonuç yasasının kendilerine istisna yapacağı konusunda umutludurlar. Öğrenciler karmanın ödüllerini memnuniyetle karşılarlar, ancak yine de talihsizliklere karşı isyan ederler ve evrenin sunduğu hataları olduğunu düşünürler. Kendimiz olmayanlar için dua etmek ve aynı zamanda karma yasasına inandığımızı söylemek, amacımızın birliğini yok eden umutsuz bir çelişkidir.

Sabır

Sabır, Yasanın zaman içinde doğru olanı gerçekleştireceğini farkında olunca gelişen bir tutumdur. Öğrenme hızımız önemli değildir. Bir zamanlar büyük bir Brahman bilgesi, evren öyle

inşa edilmiştir ki gelişmemiz ne kadar yavaş olursa, her zaman gelişmek için zamanımız olacağını söylemiştir. İnsanın bir fikir edinmesi yüz milyon yıl alırsa, evrenin yüz milyon yılı vardır ve insanı bekleyecektir. İnsan başarıya itilmez; her bireyin büyümek için yeterli zamanı olacaktır. Ama bilge olanlar vakitlerini boşa harcamazlar; Yasayı artan bir şekilde kavradıkça kendi başlarına çalışmaya başlarlar.

Kendi değerini abartmak, sabırsızlığın yaygın bir nedenidir. İnsanın aşırı iyimser oluşu, olduğundan çok daha gelişmiş olduğu umuduyla ifade edilir ve bu yüzden yaşadığından daha fazla ışığa, anlayışa, mutluluğa, barışa ve güvenliğe sahip olması gerektiğine inanır. Ancak takdiri ilahî tarafında gözden kaçacak bir durum yoktur. Hiçbir birey kendi ödülünün sürgünü değildir. Eğer insan bir şeyden daha fazlasını hak etseydi, ona sahip olurdu. Eksiklik, bireyin herhangi bir şey olamaması ya da bir şey kazanamaması nedeniyle dikkatsizliğinden kaynaklanmaktadır.

Sadece en yüksek insanlık türü, belirli bir görevi, hedefinden bir an sapmadan yüz yaşam boyunca gerçekleştirme sabrına sahiptir. Hakikati idrak edenler bu bütünlüğe sahip olanlardır.

Eylemlerin Dolaysız Oluşu

Enerjinin amacı doğanın tüm bölümlerini canlandırmaktır. Yaşam ve başarının özünü sağlamaktır. Çoğu insan enerji harcamalarına pek dikkat etmez. Gidene kadar enerjiyi gelişigüzel bir şekilde israf eder ve sonra evrenin neden ona eziyet ettiğini merak eder. Metafizikçinin ciddi çalışmaları genellikle enerjinin çok fazla olmadığı yıllara ulaştıktan sonra başlar. Gençliğin coşkusu sona erip, zahmet ve sorumluluk alma vakti geldiğinde, temel yaşam ve aydınlanma amacını koruyabilmek için elimizdeki tüm kaynakların korunması gerektiği ortaya çıkar.

Taocu keşiş, kesinlikle gerekli olmayan hiçbir şey yapmaz. Dağ tepe başıboş gezmeyi, sokak köşesinde kavgalara girişmeyi düşünmez. Öncelikle enerjisini korumakla ilgilenir, böylece aydınlanmayı başaracak kadar uzun süre ona sahip olur. Çok ölçülü tavrı nedeniyle, ileriki yaşlarında iyi bir sağlığın tadını çıkarır ve genellikle Batı dünyasının insanını yok eden kasıtsız intihar biçimlerinden birinden ziyade yaşlılıktan ölür.

Bir eylemi direkt olarak yapmak bir şeyin en basit ve en doğrudan yollarla yapılması anlamına gelir. En basit ve doğrudan ilkelerle yaşamak, tüm sorumlulukları en basit ve en doğrudan şekilde yerine getirmek, duygusallık, önyargı veya zan olmadan, yaşamın çeşitli sorunlarına doğrudan ve basit bir şekilde ilke uygulamak.

Görev bittiğinde, zihinsel ve fiziksel olarak salıverilmeli ve yaşamın bir sonraki görevi kendini gösterene kadar soğukkanlılığına dönmelidir. Her ne kadar birçok yaşam aralarında zihinsel boşluklar olan bir filmde düzensiz eylemler gibi görünse de, hayat, her biri diğerleriyle kopuk bir dizi olay silsilesi değildir

Yasa ile uyum içinde çalışanlar için yaşam, bir şeyden diğerine sakin bir şekilde hareket eden içe doğru akan bir sunumdur. Kesinti yoktur çünkü evrende hiçbir gelişigüzellik yoktur ve yaşamdaki her olayın önemi vardır. Bin bir olayı yaşamak yerine, bin bir olayın birbirine bağlı olduğu bir yaşam yaşayacaksınız. Öyle bir şekilde birbirine bağlı ki, gerçekleşen her şey doğrudur ve bu açıkça doğru olmayanı körü körüne görmezden geldiğiniz için değil, tüm yaşamı kapsayan daha kapsayıcı bir doğruluk bulacağınız içindir.

Ne olursa olsun gün boyunca etkilenmeden hareket edebileceğinizi göreceksiniz. Olaylar göreceli önemlerine ulaşacaktır. Tüm deneyimler memnuniyetle karşılanacak dersler haline gelir. Meydana gelen her şey iyi düzenlenmiş bir sürecin parçası haline gelir. Akılsızları kızdıran şeyler soğukkanlılığıyla bilge

olanı belli eder. Acı bizim başımıza gelen şey değil, gerçekleşen şeyi nasıl aldığımızla ilgilidir. İçsel farkındalıkla kabul edildiğinde zenginleştirir.

Aynı farkındalık ölüm için de geçerlidir ki bu çoğu için yaşamın amaçlarına büyük bir kesintidir. Filozofun yaşamı ve ölümü daha büyük bir yaşamın birer parçalarıdır. Kaçınılmaz olanın karşısında pişmanlık için bir yer yoktur, sadece dengeli teslim olmak vardır.

Bu farkındalık size işinizde, evinizde ve insanlarla ilişkilerinizde yardımcı olacaktır. Diğer metafizik disiplinlere geçseniz bile, her gün yaptığınız belirli hatalardan uzaklaştırabildiğinizde yaşayabileceğiniz gerçeği baki kalır. Eğer bilgelik ve zihinsel bütünlük bulabilirseniz; dürüstçe kendinize şunu söyleyebilirseniz, "İnsanlar bana zarar verme gücünü kaybetti; dış koşullar artık yerleşmiş ilkeleri karartamaz." O zaman iç sessizlik elde edebilirsiniz. Düşüncelerin akışını durdurabildiğinizde ve sakinlik ve huzur bulduğunuzda, evrensel yaşamın içinden aktığını hissetmek için yeteri kadar durgun olabilirsiniz. "Sessizliğin Sesi"sini duyacak kadar sessiz olabilirsiniz. İçsel olarak huzur içinde olabilirsiniz ve bilincinizin sessizliği ve sakinliği, Yasa'nın mantralarını[16] duymanızı sağlayacak kadar sakinleşebileceksiniz.

Tüm bu içsel bilinç, dış doğanın huzuru tarafından kanıtlanmıştır. Bu huzura ulaşmamış olan Tanrı'yı asla bulamaz. Başarılan şey ise, farkındalığın yıkılamayan ve saldırgan olmayan kazanımıdır, tavrın ve yargısız olmanın somut halidir. O ki *Yasa'nın Duruşu*'dur.

[16] **Mantra** – genellikle Sanskritçe olan dini hece, ses ve titreşimlerden faydalanarak daha yüksek bir bilince ulaşmasını sağlamak için kullanılır. (K.M.)

Farkındalığın Sembolleri

Doğu Hint okült felsefe okulları duruşlara, mudralara[17] ve mantralara özel dikkat gösterirler. Duruşlar, meditasyon ve nefes alma biçimleriyle ilişkili bedensel pozisyonlar anlamına gelir. Duruşlar en çok Tantrik[18], Budist ve Yoga okullarında yaygındır. Beden duruşlarının bazılarının alınması son derece zordur ve yıllarca uygulama gerektirir. Temel amaçları topraktan, elementlerden ve gök cisimlerden bedene akan enerjilerinin yönünü kontrol etmektir. *Mudralar,* belirli sembolik ritüellerin performansında parmaklar tarafından üstlenilen belirli şekillerdir. Mudralar ayrıca çan, asa ve dorje[19] gibi kutsal aletleri tutma, toplama ve kurma tekniğini de içerir. Mudralar Sri Lanka Budist rahipleri arasında en yüksek mükemmellik seviyesine ulaştı. Ayrıca, çeşitli tanrılaştırılmış Budist azizlerinin ve prenslerinin uygun mudraları gerçekleştirirken belirli duruşlarda temsil edildiği Tibet'te de resim ve heykellerde görülürler.

[17] Mudra; "mühür", "işaret" veya "jest"; sembolik veya ritüel bir jest veya poz. Bazı mudralar tüm vücudu içerirken, çoğu el ve parmaklarla yapılır. (ç.n.)

[18] Vajrayana Budizmi, farklı kaynaklarda Tantrik Budizm, Tantray□na, Mantrayana, Mantranaya, Gizli Mantra, Ezoterik Budizm ve Elmas Taşıt adlarıyla da tanınır. Vajrayana Mahayana, Budizminin bir uzantısıdır; felsefesinden çok benimsediği uygulamalarla ayrılır. Mahayana'da uygulamalar kabaca iki yola ayrılır: iyi niteliklerin mükemmelleştirilmesi metodu olan Sutrayana ve nihai Buddha'lık hedefini yol olarak benimseyen Vajray□na metodu. Vajrayana tam aydınlanmaya ulaşılmadan önce Buda-doğasının mistik tecrübe ile deneyimlenmesini gerektirir. Bu tecrübelerin aktarılması için, bir ezoterik bilgi kümesinin Budist Tantrik yogiler tarafından toplanmış ve nesilden nesile aktarılmış olması gerekir. Uygulayıcı öncelikle yetkin bir ruhani öğretmen ya da guru tarafından kabul edilmelidir. (ç.n.)

[19] Dorje Tibetçe veya Vajra, Sanskritçe şimşek ve elmas anlamlarına gelen ve hem Hinduizm hem de Budizm için önemli bir sembolün adıdır. Tibetçe'deki karşılığı dorje'dir ki bu Tibet ve Butan'da sıklıkla kullanılan bir erkek ismidir. Ayrıca, dorje Tibetli lamalar tarafından ayinler sırasında sağ elde tutulan küçük sembolik bir asayı ifade etmek için de kullanılır. Hint mitolojisinde vajra Tanrıların Kralı İndra tarafından tutulan şimşek şeklinde bir silahtır. Yunan mitolojisinde Zeus'un taşıdığı yıldırım benzeri olarak kabul edilebilir, en azından doğal yıldırım fenomenini temsil etmesi açısından. Budizm'de vajra, Budizmin üç ana dalından biri olan Vajrayana'nın sembolüdür. (ç.n.)

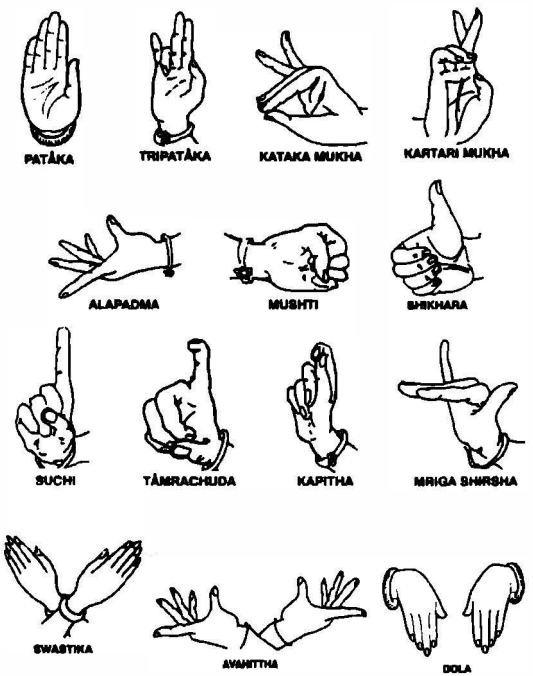

Bazı Mudralar

Mantra, neredeyse tüm dinlerde kullanılan bir zikir biçimidir. Mantranın erdemi, belirli hecelerin seslendirilmesinde yatıyor, sesler titreşimli girdapları kuruyor. Eski insanların çoğu sesin önemini kabul ederlerdi ve tanrılarının çağrılmasında ve kutsallık mertebesine erişmiş atalarının gönlünü almak için çeşitli mantralar kullanırlardı. Hindistan'da mantranın titreşim gücüyle bedeni arındırdığı, aynı zamanda çakraları veya sinir merkezlerini uyardığı söylenir.

Derin metafizik öğrencisinin duruş, mudra ve mantranın gerçek anlamdan ziyade sembolik olduğu açık olmalıdır. Bu nokta, tüm fiziksel törenlerin insanın içinde gerçekleşen mistik süreçlerin sembolü olduğu konusunda ısrar eden Zen rahipleri tarafından vurgulanmıştır. Yunanlılar ve ayrıca erken Hıristiyan

Kilisesi'nin rahipleri de da benzer bir görüşe sahiptiler. Ancak ritüel, ayin ve törenlerin mistik yönleri yavaş yavaş unutuldu ve etkileriyle kutsal olan içsel güçlere sahip olduğu düşüncesi yaygınlaştı.

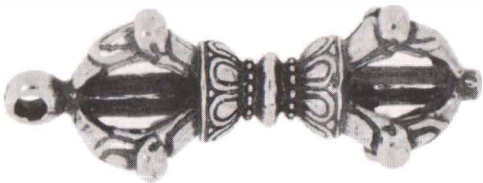

Dorje veya Vajra

Samimi öğrenciler törensel karmaşıklıkların tehlikelerine karşı uyarılırlar. Modern dünya dini formüllerle doludur. Bu formüllerin yeri (gerçeklerin gölgesi olarak) olsa da, gerçek mistiklerin dini masallara katılma gereğini aştığı varsayılmaktadır. Hinduların "Om" formülünden popüler psikolojinin "barış, güç ve bol" olumlamalarına kadar her tür formül, gerçekliğin özü olarak kabul edilse de çok zararlı olabilecek bir tür şekilciliğe aittir.

Yine de "güç kelimeleri" olduğu yadsınamaz. Ayrıca bazı ritüellerin majikal bir etkisi vardır. Ancak modern metafizikçi, majiye bulaşmak için yeterince bilgilendirilmemiştir. Ruhsal tekâmülü için gereksizdir. Büyük transandantal majisyen Eliphas Levi'nin[20] itiraf ettiği gibi, kolayca kör bir sokak haline gelebilir. Tüm mudralar ve mantralar deneyimsiz olanlar için aşırı derecede tehlikeli olduğundan, çakra geliştirme egzersizleri ve yoga nefes egzersizleri ile aynı sınıfta olduklarından, bu tür disiplinler, bu sayfaların öğretilerinden, Zen öğretileriyle tam bir uyum içinde, dikkatli bir şekilde ortadan kaldırılmıştır. Ruhani gelişim için gerekli değildir, Hakikat'in özünü temsil etmez ve kültlerin teçhizatına aittir.

[20] Alphonse Louis Constant (8 Şubat 1810 - 31 Mayıs 1875) doğumlu Éliphas Lévi Zahed, Fransız okült yazar ve törensel majisyeni. (ç.n.)

Duruş

Eski kitaplar bize ve guruların en saygıdeğer olanına, meditasyon yapmaya hazırlanan bir öğrencinin veya metafizik disiplinlerden herhangi birinin, önce disipline eşlik eden duruş veya beden pozisyonlarında ustalaşması gerektiğini söyler. Duruşlar eğitimli gevşeme pozisyonlarıdır. Bilgili gurular bu duruşların sadece içsel bilinç koşullarının sembolü olduğunu bilirler. Bedenin gerçek pozisyonu nispeten alakasızdır, ancak her duruşun zihinsel disiplini son derece önemlidir.

Sannyasin'in[21] "oturduğu" söylendiğinde, "oturma" duruşunun fiziksel bir konumdan ziyade içsel, mistik bir deneyim olduğunu fark etmelisiniz. Zihni beden değil, disiplin olarak düşünmelisiniz.

Bireyin "oturması", yasaya sıkı sıkıya oturmak, bilincini doğru bir şekilde evrensel değerler alanında kurmaktır. Yasada "oturmak", bir kimsenin aydınlanmasını ebedi, asla değişmeyen, daima gerçek yaşam Yasası'na yerleştirmektir. Budist rahip, "Yasa'ya imanımı koydum" dediğinde, bilincini Yüce Doğruluk gerçekliğine koyduğu anlamına gelir. Her şeyin olduğu gibi doğruluğunun farkına varılmasında kendi bilinç merkezini bulmuştur. Mevcut durumunun anlamını fark ederek, boş umutları bırakarak, doğru eylem yoluyla iyileştirmeye ve gerekli olanı kazanmaya yönelir.

Eski öğretmenlerin çoğu etrafında öğrencileri toplayarak, sık sık bir sırtta ya da alçak bir tepede otururken öğretirlerdi. Buda ve onun *Arhatların*[22] (azizler) heykelleri genellikle bir

[21] Sannyasa (sa□ny□sa), Ashramas olarak bilinen dört yaşa dayalı yaşam evresinin Hindu felsefesi içinde feragatin yaşam aşamasıdır; ilk üçü Brahmacharya (lisans öğrencisi), Grihastha (aile reisi) ve Vanaprastha'dır (orman sakini). Sannyasa, yaşamlarının son yıllarında geleneksel olarak erkekler veya kadınlar için kavramsallaştırılır, ancak genç brahmacharis, aile ve emeklilik aşamalarını atlama, dünyevi ve materyalist arayışlardan vazgeçme ve hayatlarını manevi arayışlara adama seçeneğine sahipti. (ç.n.)

[22] **Arhat** – "Ağırbaşlı, layık kişi anlamına gelen Sanskritçe bir kelime. Bu-

lotus çiçeğinin açık yaprakları üzerinde oturan elleri öğretim mudralarında tasvir edilir.

Kutsal kitaplarının çoğu "efendi oturmuştur" gibi bir cümleyle başlar. Bu kuruluş ya da yasaya sığınmak öğrencinin araştırmasını tamamladığını gösterir. Artık irfan arayışında bilgeden bilgeye gezmesi sona ermiştir. Hakikat'in içeride olduğunu ve artık onu belli bir yerde değil, kendi içinde aramaya ihtiyacı olduğunu fark eder. İçinde huzuru keşfeder. Kendi varlığının evrenin ekseni olduğunu keşfeder. Takip ettiği doktrinlerin sağgörüsünü ne sorgular ne de şüphe eder. Felsefesinin temel ilkeleri konusunda düşünceleri kesindir. Bu kanaat ile Hakikat'in Gerçek olarak nihai kabulüne, "Yasa'da var olma" denir.

Çoğu modern Hakikat arayıcıları, yaşamın sorularının cevabını aramak için uzağa gitmiştir. Birçok kapıyı çalıp, birçok yanıt almışlardır. Sömürülüp aldatılmışlardır. İnsan doğasına olan inançları zedelenmiştir. Ve bu tek bir nedenden ötürü olmuştur: Hakikat'in içeride olduğunu bilmemelerinden.

Aramada birçok yanıt alırlar, çok fazla bilgi alırlar, ama buldukları Hakikat değildir. Kutsal adamdan kutsal adama dolaşan Buddha gibi, nihayetinde, tüm ayin ve ritüellerin, tüm sembollerin ve alegorilerin araştırılmasının sonunun kalıcı içsel gerçekliğin farkındalığı olduğunu anlamalıdırlar.

Yasa'da "oturmuş" olabilmek için, meditasyon yapan Buda gibi birey mutlak bütünlük durumunda olmalıdır. Mutlak duruş, mutlak huzur, mutlak dinginlik olmalı. Bu koşula ulaştıktan sonra öğrenci daha fazla talimat almaya hazırdır. Hiçbir ödün vermeden, kişisel amacı olmadan, hiçbir şey talep etmeden, kendi içinde Yasa'nın yerine getirilmesini beklemektedir. Bu bencilliğin sonu, duygu ve arzu ateşlerinin sönüşüdür. Yasa ile bu tam *birliktelik*, insanın erişebileceği tek iç güveni getirir.

---

dizm'de kin, nefret, cahillik gibi duygulardan arınmış kusursuz kişiler için kullanılan bir unvandır. Kişi nedensellik çemberinin on zincirini aşmıştır. Samsar'a geçmeden Nirvana'ya ulaşmayı hedefler." Vikipedia

O zaman, gerçekte, öğrenci Yasa'da "oturmuş" olur.

Geleneğe göre, Bodhidharma Çin Denizi'ni bir palmiye yaprağı üzerinde yüzerek geçti. Fırtınalar patladı ve dalgalar yükseldi ve gök gürültüsü savaş sesi gibiydi. Ancak ortasında sakin bir patika açıldı ve yeşil pelerini içinde sarılan Budist aziz, sihirli yaprağının üzerinde denizden güvenle geçti. Bu efsane, İsa'nın sularda yürürken İncil'deki açıklamaya benzer bir öneme sahiptir.

Böylece aydınlanma simgelenir: Deniz hayattır. Yüzeye üflenen her rüzgârla karıştırılan deniz, insanın zihnidir, günün endişeleri ve dehşetlerinin fırtınaları tarafından sarsan her duygu ve düşüncenin etkisiyle hareket eder. Yine de bu fırtınalı yaşam denizinin ortasında, Arhat sakin bir yol boyunca yürür, çünkü Yasa'yı gerçekleştirmesinde sabit ve taşınmazdır.

Çoğu ölümlülerin yol açtığı sıkıntılı yaşam ile böyle bir duruşu karşılaştırın. Kişiyi etkileyen endişeleri ve korkuları bu huzurlu tarafsızlıkla, bu güvenlikle, bu mutlak yeterlilikle karşılaştırın. Buda'nın hikâyesini hatırlayın: Genç bir prens olarak hastalık, üzüntü ve ölüm görmüştü. Daha sonra yolda sessizce ve yavaşça yürüyen yüzü huzurlu bir keşiş gördü ve Buda derhal krallıklara hükmetmektense, o adam gibi olmanın daha iyi olacağına karar verdi. *Yerleşme* böyle; bu gerçekten güvenli bir temeldir. Aydınlanmanın sembolü olan lotus çiçeğinin açık taç yapraklarının üzerine bilge farkındalığı ile oturur. Böylece Yasa'da sarsılmaz halde "oturmuş" olur.

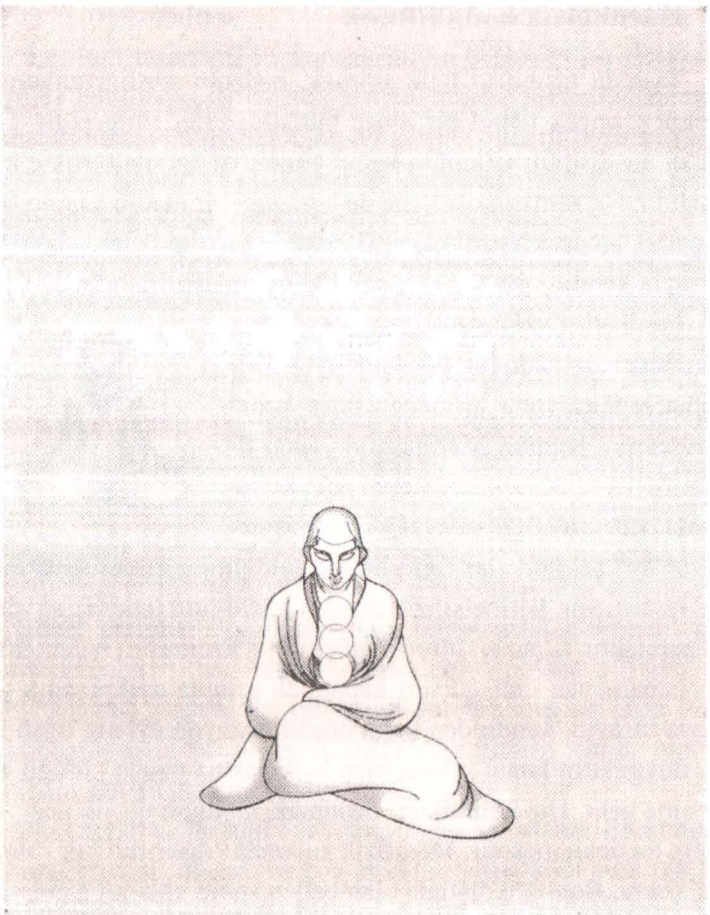

Motiflerin Çoğalışı

Öğrenci kendi içindeki ayrıştırmayı fark eder, ancak bölünmez. Bir, üç temel biçiminde ya da nitelikte fark edilir, bunlar bilincin Uzantılarının kökenleridir.

Hareketsiz Kalabilmek

Yasa'da taşınmaz hale gelmek, bedenin sertliği anlamına gelmez, ancak temel bir amaç bütünlüğünün simgesidir. Öğrenci bir disiplin sistemini kabul etmeli ve onunla birlikte kalmalıdır. Ne zaman unsuru ne de herhangi bir maddi kesinti onu amacından uzaklaştıramayacak şekilde sarsılmaz tek odaklı bir amaçla kendini güvenli bir şekilde uyumlaştırmalıdır.

Hakikat'e yaklaşımımızın kendi bütünlüğümüze olduğunu anlamalıyız. Öğrenci meditasyona girmeden önce kendi devrelerini kapatır. Meditasyon yapan filozofların resimlerini gösteren eski kitaplarda bedenin elleri ve ayakların kesişmesiyle "∞" şeklinde bir figür haline geldiğini görüyoruz. Bunun iki nedeni var. Birincisi, zıt titreşim güçlerinin (enerji) girişimi kapatmaktır. İkincisi, titreşim güçlerinin kaçmasını önlemektir.

İstenmeyen tüm güçleri kapatmak aslında aydınlanma yoluyla bireyin, kendinden daha düşük düzeyde eylem, düşünce ve duyguların kendi bilincinden kalkmasına neden olduğu anlamına gelir. Dış kötülükleri dışlamak, kişiliğin düşük unsurlarının temizlenmesidir. Metafizik anlamda "dışarıda" her zaman dış çevre, Benliğin dışında olan beden kadar anlamına gelmez. Dışsal şeyleri kesmek, zihnin düşünce ve duygu unsurlarının öldüğü bir seviyeye bilinçli olarak yükseltilmesi anlamına gelir. Öğrenci daha yüksek seviyeye ulaşarak, en azından meditasyon döneminde, artık bilincin müdahaleleri ile sorun yaşamamaktadır.

Yaşamsal güçlerin "kapanması", bireyin her şeyde içsel tasarruf uygulayacağı anlamına gelir. Çünkü hiç kimse kaynaklarını dağıtarak yüksek derecede ruhsal başarıya ulaşamaz. Meditasyon ve aydınlanmanın yerine getirilmesi için yaşamın tüm meslekleri ve sorunları için kullanılan aynı enerjiyi kullan-

dığını unutmamalıyız.

Enerjinin tasarrufu ve korunması ve herhangi bir düşünce veya eylemle boşa harcanmaması önemli bir sorundur. Zihnin genişletilmesi için gerekli olan bir zerrecik enerji boşa harcanmamalıdır. Ellerin ve ayakların belli bir pozisyonda tutulması, enerjinin bu şekilde korunmasının sembolüdür.

Bencillikten uzak amaç, yeryüzünün akımlarının omurgadan yükselmemesi için bedenin yeryüzünden kaldırılmasıyla ifade edilir. Bu yoga pratiği, zihinsel enerjiyle amacın soyutlanması anlamına gelir, çünkü içsel hayata ait olan, maddiyatçılığa dâhil edilerek aşağılanmamalı veya saptırılmamalıdır. Tüm akıldışı aşırılıklardan ayrı olmalıdır.

Disiplin

Genel disiplin uygulaması için temel artık atılmıştır. En azından, daha iyi bir düşünme standardı ve daha yüksek bir anlayışla tüm yaşamınızı iyileştirebilmeniz için bir grup özel yol belirtilmiştir, belirli sonuçların elde edilmesi için bu iyileştirmenin hayati önemi vardır.

Bireysel amaçlar için özel egzersizler hazırlanır. Bu kitabın sorunu, güvenli olacak ve çok sayıda insana kademeli olarak verilebilecek disiplinlerin bir dizi alıştırmasının tasarlanmasıdır. Tüm Yoga, Tantrik ve Budist disiplinleri uygulamada bireyseldir. Aynı gruptaki beş kişiye yardımcı olacak bir Yoga disiplini vermek imkânsızdır. Aslında ölümcül olmasa da, beş kişiden dördüne zararlı olacaktır.

Herkesin bir çeşit metafizik disipline ihtiyacı vardır, ancak şartlar bireysel olarak tüm insanların ihtiyaçlarını incelemeyi imkânsız hale getirir. Sorun, Yasa'nın uygulanmasıyla açıklığa kavuşturulmaktadır: Her şey farklı ve ayrı olsa da, nihayetinde her şey aslında birdir ve nedenleri olarak ortak bir doğaya sahiptirler. Veya Platon'un dediği gibi, "Tüm ayrıntılar genelle-

melerden uzaklaştırılır."

Sorun sadece iyilik üretebilen ve kendini çeşitli şekillerde koruyacak bir sistem tasarlamaktır. Kısa sürede sonuç almak için kullanmak isteyenlere karşı kendini koruyacaktır. Kullanmak için bütünlükten yoksun olan birey, onu takip etmek için sabrına sahip olmayacaktır.

Geliştirilen basit sistemde, ayrıntılı bir duruş şekli gerekli değildir. Bireyin nasıl oturduğu veya ellerini nasıl tuttuğu o kadar önemli değildir, çünkü bu duruş disipline uymalıdır. Tamamen rahat olmamalı, ama mutlak bir konfor eksikliği olmamalıdır. Mutlak konfor genellikle gizli disiplinlerde uykuya neden olur. Az kullanılan yetileri çalıştırırken, ilk dürtü uykuya dalmak olacaktır. Yatakta egzersiz yapılmamalıdır.

Birçok insan, egzersizlerinden birinde kesilene kadar muhteşem bir duruşa sahiptir. O zaman rahatsızlıklarını ifade etmede tereddüt etmezler. Meditasyonda müdahaleleri mutlu bir şekilde karşılamaya hazır olun. Kesintiler yüzünden rahatsız olan herkes, iyi sonuçlar elde etmek için olumsuz düzeyde fazla hassastır. Kaç kesinti olursa olsun, bilge bir kişi, her zaman kalkmaya ve gerekli şeyi yapmaya hazır olduğu için kesintiye uğramaz. Tam bir duruş ve iç huzuru elde edildiğinde, çoğu insanı üzen herhangi bir kesinti hissi olmadan sayısız zaferden geçebilirsiniz.

Başlangıçta öğrencinin çabaları zayıf bir haldedir. Bu nedenle, gereksiz kesintilerden korunan, meditasyon için sessiz bir yere sahip olmak daha iyidir. İlk gelişim aşamalarındaki tehlikeleri arttırmanın bir avantajı yoktur. Daha ileri bir durumda, öğrenci özel yerinden çıkabilir. Kendini sokak meydanına koyacaktır, çünkü amaç huzurun değil kargaşanın üstesine gelmektir. Yaşamdaki uyumsuzluğun üstesinden gelmek için, meditasyondaki birey en hoş olmayan sesleri evrensel uyumdaki uygun yerlerine bırakabilmelidir. Bilge adam durdurulamaz ve etrafındaki atmosferde arbedeyi duyamaz. Bir tramvay vagonu

ve tren arasında meditasyon yaparak, her ikisinin de gürültüsü onu kesintiye uğratmaz.

Daha sonra düşünülecek sandalye veya kullanılacak herhangi bir koltuk türüdür. Egzersiz tercihen düz ama rahat bir sandalyede yapılmalıdır. Sandalye, içine çökmenize izin verecek şekilde fazla şişkin olmamalıdır. Öte yandan, tahriş edici, çıkıntılı olmamalıdır. Hayat, konforlar ve rahatsızlıklar arasındaki bir dengedir, bu nedenle seçilen sandalye, orta derecede rahat bir hayat sembolü olmalı, ancak düz ve dik bir şekilde oturmanızı sağlamalıdır. Kolları kucaklayan sandalyeler sahte doktrinlere çok benzemektedirler.

Aynı koltuğun veya sandalyenin ilk altı ay boyunca kullanılması önemlidir. Bundan sonra kasıtlı olarak atılmalıdır çünkü meditasyonu her yerde, her koşulda gerçekleştirebilmelisiniz. Meditasyon egzersizlerinde nazlanmamalı. Öte yandan, bir miktar güç elde edilene kadar gereksiz yere zorlanmamalıdırlar. Küçük çocuk gibi, öğrenci de yürümeden önce emeklemeyi öğrenmelidir.

Disiplinin sürekliliği ve düzenliliği en önemlisidir. İşinize başlamadan önce veya faaliyetlerinizi bitirdikten sonra günün sessiz saatlerinin ortak paydası olan bir saat seçin. Değişmesi muhtemel olmayan bir zaman seçin. Gerekirse alışılmadık bir saat seçin, ancak her zaman meditasyon sırasında aklınızda kalacak kadar alışılmadık olmasın. Ayrıca, bir hafta içinde birden fazla dizinin kopmadığına bakın, böylece yedi günden en az altısını kendinize saklayın.

Koltuğu ve zamanı seçtikten ve kendi içinizde uygun bir ortam hazırladıktan sonra, huzur içinde başladığınızı ve yaşamın kargaşasında sonlandığınızı unutmamalısınız. Kendiniz başlıyorsunuz, ama sonunda tüm insanlar arasında meditasyon yapmayı öğrenmelisiniz. Rahat bir şekilde başlarsınız, ancak yavaş yavaş rahatsızlığın ortasında meditasyon yapmayı öğrenmelisiniz. Kendinizi düzen ve ritimle eğitirsiniz, böylece bunu

birkaç saniye boyunca yapabilirsiniz, daha sonra her zaman ve her yerde yapabilirsiniz. Hayatınızı yavaş yavaş işlenecek ve ona büyük bir zenginlik kazandıracak bir şeye birkaç küçük adım atacaksınız.

Gerçekliğin Hareketliliği

Burada meditasyon sırasında Buda bilincinin ortaya çıkışı ejderha biçiminde temsil edilmiştir.

- Sakyamuni Buda'nın Tüm İnsanları İkna Etmesine İlişkin Resimli Eylemlerinden (Yung Shan, 1808)

Dördüncü Farkındalık

Dördüncü farkındalığınız: YASA'YI DİNLEYİN. Kelimelerin anlamını iyi düşünün. Yazılamayacak, ama deneyimlenmesi gereken şeyi keşfetmeye çalışın.

Aynı Budist Arhatlar Kore'nin Elmas Dağlarında Yasa'nın şarkısını söylediği gibi, modern öğrenci âlemlerde sonsuza dek akan HAKİKAT'İN ŞARKISINI dinlemelidir.

Yasa'yı duymak için sessiz, gerçekten sessiz olmak gerekir. Dış ses susturulmalıdır. İç kulak UZAYIN İLAHİLERİ duymalıdır.

Zihin durgun olsun; arzuların susmasına izin verin; vücudun gevşemesine izin ver; Tüm duyular ve dürtüler böylece susturulsun ve sadece DİNLE. Stres anlarında, problemlerin tehdidi altında, tüm yaşam ahenksiz göründüğünde — DİNLE.

Eğer doğru duruşa [ruh hali] eriştiyseniz. Eğer kendinizi Yasa'ya koyduysanız, duyacaksınız. Bir Doğu şairinin sözleriyle: "Yasa size bir yaz esintisinin mırıltısı gibi gelecek. Palmiye yaprakları arasında akan yumuşak bir nefes sesi gibi duyacaksınız." İncil'de geçen akşamın serinliğinde Rab'bin [Yasa'nın] bahçede yürüdüğü kelimelerin gerçek anlamını anlamalısınız.

Yaşamınızın ortasında ve yaşamınızın sorunlarının içinde — YASA'YI DİNLEYİN.

5. BÖLÜM

Konsantrasyon

Yasa'da belirtilen duruşun ezoterik öneminin farkına vardıktan sonra, şimdi yedi uygulamalı disiplinden ilkinin uygulamasına geçiyoruz. Kolaylık olması açısından bu ilk disiplini *konsantrasyon* olarak adlandırıyoruz.

Konsantrasyonu kelimenin gerçek mistik manasında anlamak gerekir. Bu da zihin işlevlerinin yoğunlaştırılması ve tek amaçlı bir hedefe odaklanmasıdır. Kelimeyi bu şekilde kullandığımız sürece böyledir. Konsantrasyonu en iyi Doğu üstatları için, "Üstat oturdu, giysilerini etrafına sarıp, Samadhi'ye[23] erişti." denir.

"Oturmak", duruş ya da yerleşme anlamına gelir. "Giysilerini etrafına sarması," ise, zihnin çeşitli işlevlerinin bir araya getirildiğini ya da birbirine bağlandığını ve bir noktaya getirdiğini belirtir. O halde bu, *Gerçek Doktrindir.*

Bilgelik giysilerinin toplanmasının gizemini düşünün. Budist önderleri, kuşandıkları kıyafetleri ile ayırt edilirdi. Çeşitli okulların Arhat veya üstatların giydiği kıyafetlerin renkleri birbirlerinden farklıydı. Zen'in kıyafeti yeşildi ve Zen'in Arhat'ı olan Daruma, bir ucu baş üstünü örtecek şekilde atılan vücudu-

[23] Samadhi, Budizm ve Hinduizm'de, meditasyon uygulamasıyla elde edilen vecit veya trans halidir. Budist suttra'larında, sakin ve dikkatli olan aydınlık bir zihnin gelişimine atıfta bulunur. Yoga suttra'larında en yüksek bilinç hali, –bir yoginin Kozmik Ruh'un kimliğini algıladığı ve birlikte hissettiği bir süper bilinç hali. (K.M.)

nu tamamen saran pelerinli olarak tasvir edilirdi. Üstleri olan başrahiplerin ayırt edici sembolleri oldukları için müritlerin bu tür pelerin giymelerine izin verilmiyordu.

Pitagorcu Tyana'lı Apollonios kendine özgü bir yün pelerinine sahipti. Ezoterik disiplinleri uygulamak istediğinde, bu peleriniyle otururdu ve yüzünü bile örtecek şekilde kendi etrafına sarardı. Böylece gizlenirken, dünyanın uzak bölgelerine sihirli yolculuklar yapabildiği kaydedilmiştir. Bu fizik ötesi erişme dönemlerinden birinde İmparator Domitianus'un[24] suikastını çok uzaktan görmüştü.

Sembolleri gerçek olarak kabul etmişken, çok az öğrenci sihirli pelerinlerin anlamını sormuştur. Bunlar, Bağdat'ın uçan halısı, Hz. Süleyman'ın sihirli yüzüğü ve Nibelung'ların[25] yüzüğü gibi, konsantrasyonun sembolüdür ve zihnin işlevlerinin bir araya gelmesini simgeler.

O halde konsantrasyonu nasıl tanımlayacağız? Diğer tüm gerçek disiplinlerde olduğu gibi, gerçek anlamı da yazılamaz. İçsel olarak algılanmalıdır. Disiplinin pratiği için gerekli anlayışı öğrencinin içinde geliştirdiği için bilinmelidir. Elbette fiziksel olarak bir pelerine ihtiyaç yoktur. Üstadın giysileri bu fani dünyadan değildir. Fiziksel kıyafetin (mertebeyi belirten) özellikleri sadece gerçek yüceliğin, asaletin gölgeleri veya göstergeleri olabilirler.

Konsantrasyon yumuşak, kısıtlamasız, zahmetsiz odaklamadır. Yasa'nın farkındalığında temeli kurulur. Amaç *sabitliği* olarak yorumlanabilir. Hareketsiz bir gecede yanan bir mum gibi farkındalık konsantrasyonun içinde sabit bir şekilde yanar.

[24] Titus Flavius Domitianus (24 Ekim 51-18 Eylül 96), Domitian adıyla bilinen Flavius Hanedanına mensup, Roma İmparatoru. Domitianus, Vespasian'ın oğlu olduğu için, annesi Yaşlı Domitilla ve 14 Ekim 81'de yerine imparator olduğu kardeşi Titus'la birlikte Flavian Hanedanı üyesidir. (ç.n.)

[25] Nibelung (Almanca) veya Niflung (Eski İskandinav) terimi, Cermen kahramanlık efsanesinde çeşitli rakip ve çelişkili kullanımları olan kişisel veya klan adıdır. (ç.n.)

Konsantrasyon, Bir'e doğru tinsel hareketin sürekliliğidir. Zohar[26] hakkındaki yorumlarda şöyle anlatılır: "Tinsel gizemlerin öğrencisi, Gerçek'in yüzüne sarsılmaz bir sabitlikle bakar."

Basit konsantrasyon uygulaması yanlış yorumlama olmadığı sürece tamamen zararsız bir disiplindir. Ancak, gerçek konsantrasyon uygulaması ile yaygın kabul gören popüler yanılgıları arasında büyük bir anlayış farkı vardır.

Konsantrasyon için Hazırlık

Yeterli hazırlık olmaksızın hiçbir okült disiplin uygulanmamalıdır. Uygulamada hazırlık iki çeşittir. İlki bireysel yaşamın genel durumu ile ilgilidir. Çelişkili ve kaotik bir ortamda okült egzersizleri denemek sonuç vermez. Dünyadan kaçıp ruhsal bir hale girme tutumunu geliştirmemelisiniz. Konsantrasyon, bir kaos çölünde ruhsal bir vaha değildir.

Çoğu zaman insanlar şöyle der: "Günlük meditasyonum, çok zor yaşam koşullarında bana devam etmem için güç veriyor." Böyle bir motivasyonla başarısızlık kaçınılmazdır. Konsantrasyon, aksi olayların arasında bir olay olamaz. Yaşamın tüm düzeniyle yakından ilişkilendirilmelidir. Aksi durumda başarılı olmayacak ve çabaya ayrılan zaman boşa gidecektir.

İnsanın yaşamında, kelimenin mistik anlamına göre konsantrasyon gücü, artan bir iç dengenin ve günlük yaşam boyunca ruh gücünün genişlemesinin kanıtıdır. Dolayısıyla, konsantrasyonun ilk kısmı öğrencinin anlama derecesinin gelişimiyle ilgilidir.

[26] Yahudi mistisizminin (Kabbala) en önemli eserleri arasında yer alan Zohar (İbranice ihtişam), Orta Çağ'da Aramice ve İbranice dillerinde yazılmış, Tevrat'ın (Musa'nın beş kitabı) mistik yorumu olan bir grup kitaptan oluşur. Tanrı'nın isimlerinin doğası, evrenin kökeni ve yapısı, ruhların doğası, günah, iyilik ve kötülük gibi konuları içeren Zohar'da kutsal metnin yorumları, teoloji, mistik kozmogoni, mistik psikoloji gibi alanlar bulunur. (ç.n.)

Hazırlığın ikinci kısmı, disiplinin gerçekte uygulamasından hemen önce gelen aşamadır. Konsantrasyona ayrılan zamandan kısa bir süre önce zihin bir dinlenme haline girmeli ve mutlaka fiziksel bir gevşeme olmalıdır. Bu tembellik değil, tam bir stres yokluğu olarak anlaşılmalıdır. Kargaşıklıkların ortasında oturmak ve aniden ve zorlamalı bir tavırla engellemeye çalışmak mantıksız ve felsefi değildir. Bu yüzden ustanın ilk önce "oturması" şarttır. Bu kelime, anlayabilenler için büyük bir gizemi barındırmaktadır.

Konsantrasyon Sembolleri

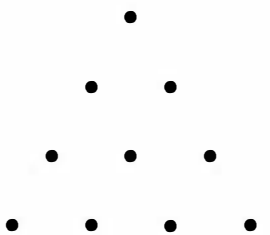

Antik Çağ rahipliği ve modern Asya'nın mistik kurumları, konsantrasyon pratiğinde çeşitli kutsal nesnelerin kullanımı konusunda mükemmel bir uyum içindedir. Pitagoras öğrencilerine on noktalı bir üçgen düzenleme şeklinde tetraktislerin[27] gizemi üzerine meditasyon yapmayı öğretti. Ayrıca tüm hakiki Pitagorculara dodekahedronun veya on iki taraflı simetrik şeklinin kendine özgü kutsallığının farkındalığına zaman ayırmalarını tavsiye etti. Plutarhos[28], *İsis ve Osiris Gizemleri* eserinde Mısırlıların, tapınaklarının mahrem yerlerinde (adytum) tefekküründe tanrılara yakınlıkta esin kaynağı olan gizemli geometrik şekiller gizlediklerini açıklamıştı. Matematikçi Smyrna'lı (İzmirli) Theon[29],

[27] Tetraktis, dört sıra halinde düzenlenmiş on noktadan oluşan üçgen bir figürdür: her sırada bir, iki, üç ve dört nokta; dördüncü üçgen sayının geometrik temsilidir. Mistik bir sembol olarak, Pitagorculuğun gizli ibadeti için çok önemliydi. Dört mevsim vardı ve bu sayı gezegensel hareketler ve müzikle de ilişkilendirildi. (ç.n.)

[28] Mestrius Plutarchus (MS 46-120?) Yunan tarihçi, biyografi ve deneme yazarı. Ayrıca orta dönem Platonculardandır. (ç.n.)

[29] Smyrna'lı (İzmirli) Theon, çalışmaları Pitagoras düşünce okulundan güçlü bir şekilde etkilenen bir Yunan filozofu ve matematikçisiydi. Platon'u Anla-

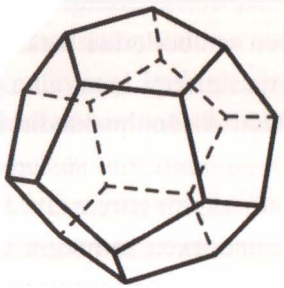

düzenli bir ilerlemeye göre belirli sayıları tefekkür ederek ilahi bir ruh hali elde edildiğini ileri sürüyordu. Eski gizem kültlerine ait dini sanat ve mimarinin önemli bir kısmında aslında tefekkür disiplinlerinin uygulaması yer almaktaydı. Bu anlaşıldığında, eski semboller yeni bir itibar ve daha zengin ve kıymetli bir anlam kazanmaktadır.

Günümüzdeki Tibetli Lama, mistik ritüellerinin performansında çeşitli sembolik aletlerden yararlanır. Bunlar arasında dorje veya çift yıldırım, törensel hançeri, kâse, küçük iki başlı davul, mandala, dua tekerleği ve tanka[30] bulunur. Bu nesnelere Tibet panteonunu oluşturan ayrıntılı simgeler de eklenmelidir. Temsil edilen tanrıların her biri belirli duruşlarda ve belirli eylemlerde bulunur. İnisiyeler için bu ince ayrıntılarının her birinin özel ezoterik anlamı vardır.

Çinli Taocuların konsantrasyon formülleri arasında *Tao* kelimesi baş yeri işgal eder. Bir sonraki önem, pozitif-negatif kutupların dengesini temsil eden *Ying Yang* sembolüdür. Bunu takiben, sekiz birincil ve altmış dört ikincil kombinasyon tanınan bütün ve kesik çizgi grupları içeren trigram'ler düzenlemesi yer almaktadır. Konfüçyüs'ün trigram formüllerinin ezoterik gizemleri hakkındaki yorumuna en yüksek

mak İçin Yararlı Matematik Üzerine Hayatta Kalması, Yunan matematiğinin giriş araştırmasıdır. (ç.n.)

[30] Tanka – Tibet'te meditasyon amaçlı kullanılan ipek veya pamuk bir filama üzerine yapılan dini motifli resimler.

itibar verilir. Kaligrafi, hem Çin hem de Japonların konsantrasyon sembollerine katkıda bulunur. Belirli biçim, çizgi ve ritim prensiplerini içine alan yazılı karakterlerin özellikle etkili olduğu düşünülmektedir. Dini tablolar, heykel ve freskler çoğu Doğu tapınağını süslemektedir. Onlar da dindarlığın, dini yaşamının bir parçasıdır. En çok beğenilen resimler, meditasyon halindeyken sembolik tasarımlar yapan rahiplerin eserleridir. Sanatçıların ve ustaların tüm güzel ve değerli eserleri, içsel aydınlanmayı teşvik etme gücüne sahip olarak kabul edilir.

Konsantrasyon sembolleri ile ilgili egzoterik[31] doktrin budur. Daha mistik mezheplerin bazıları bile bu nesnelerin gerçek kutsallığını kabul eder. Ancak bizim amacımız için, gerçek *Tao*'yu, yani kutsal sembolleri anlamanın doğru yolunu daha derinlemesine araştırmalıyız.

Amblemlerin her biri, zihnin bir işlevini, İçsel bir ruh hali veya iradenin ifadesini sembolize eder. Bu nedenle onlar, gerçeklerin, erdemlerin veya hallerin görünmez formüllerinin resimleri veya fiziksel benzerlikleridir. Gerçekle ifade edilen gerçekliktir, erdemle ifade edilen gerçeğe benzerliktir ve ruh haliyle gerçekliğe yakınlık seviyesi veya derecesi olarak kabul edebiliriz. Burada yine, popüler kullanımda pratik anlamdaşlar olarak kabul edilen terimleri sadece farkındalıkla ayırt edebiliriz. Mistisizmde tüm anlamlar süptildir ve en üstü kapalı olanı en doğru olandır.

Üstadın dorje veya çift yıldırım asasını aldığı yazıldığında, bilinci içinde evrensel gücü kavradığı, kozmik enerjileri konsantrasyon süreciyle dengelediği anlamına gelir. Hançeri kaldırdığında duyu bağını kesmesi simgelenir. Kâseyi tuttuğunda, kozmik aktarımlara alıcı olduğu gösterilir. Tekerleği döndürdüğünde, sebep ve sonuç gerçeklerini etrafında çevirir. Böylece

[31] **Egzoterik** – Ezoteriğin tersi, zahiri, dışrak. Bir şeyin okült / ezoterik olmayan açıkça görünen düzeysel yüzü.

her bir alet sırayla kullanılır. Gerçek ya da fiziksel bir sembol gerekli ya da ima edilmemiştir. Somut ve görünür olan her zaman olduğu gibi sadece soyut ve görünmeyenin anahtarı olarak kalır. İnisiye olmayanlar için bu hakikatlerin çoğu belirsiz ve anlamsız kalma durumundadır. Böylece sırlar doğası gereği kendilerini korurlar ve hak etmeyen, gözleri görmeyen, kullanma yetisi olmayan veya suiistimal edecek gücü olmayanlardan sakınır.

Mandala Majisi

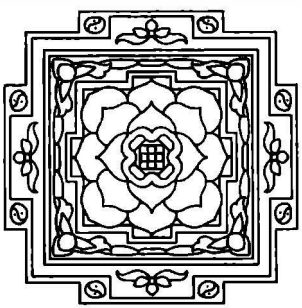

Mandala, resimsel olmaktan ziyade genellikle simetrik ve geometrik bir kutsal çizim veya diyagramdır. Onda boyutun fazla önemi yoktur ve renkleri geleneksel de olsa genellikle önemli ölçüde farklıdır. Düzenleme temel olarak lotus çiçeği formu olabilir ve bölmeler veya sembolik yapraklar Çince, Tibetçe veya Sanskritçe harfler veya sayılarla süslenebilir. Egzoterik olarak mandala, dünyanın, cennetin, öte âlemlerin sembolik formunu veya insan vücudunun sembolik kısımlarını tasvir eden bir tür evren haritasıdır.

Mandala'nın gelenekselleştirilmiş şekli Asya'da tanınırken, çeşitli mezhepler geleneksel tipten kesin farklılıklar yaratmışlardır. Sadece mistik disiplinlere iyice aşina olan gelişmiş bir öğrenci, tüm mandala türlerini kesin olarak tanımlayabilir. Ayrıca, gerçek tapınak formülleri ile ilkesiz sanat satıcılarının turist ticaretini aldatmaya ve sömürmeye hazırladıkları ticari reprodüksiyonlar arasında ayrım yapabilir.

Ünlü Abbe Hue[32], Asya'nın en iç bölgelerinde uygulanan bazı majikal ayinler hakkında raporlar yayınladıktan sonra kilisesi tarafından papazlıktan çıkarıldı. Diğer ilginç gözlemlerinden biri de Abbe'nin tapınaklardan birinde keşfettiği bir mandala resmi hakkındaki yorumu idi. Resimdeki bir tasarım, ayı temsil eden bir figür içeriyordu. Abbe'nin raporuna göre boyalı sembol, tuval üzerinde yer değiştiriyordu ve tam olarak gökyüzündeki ayın evrelerine uyuyordu.

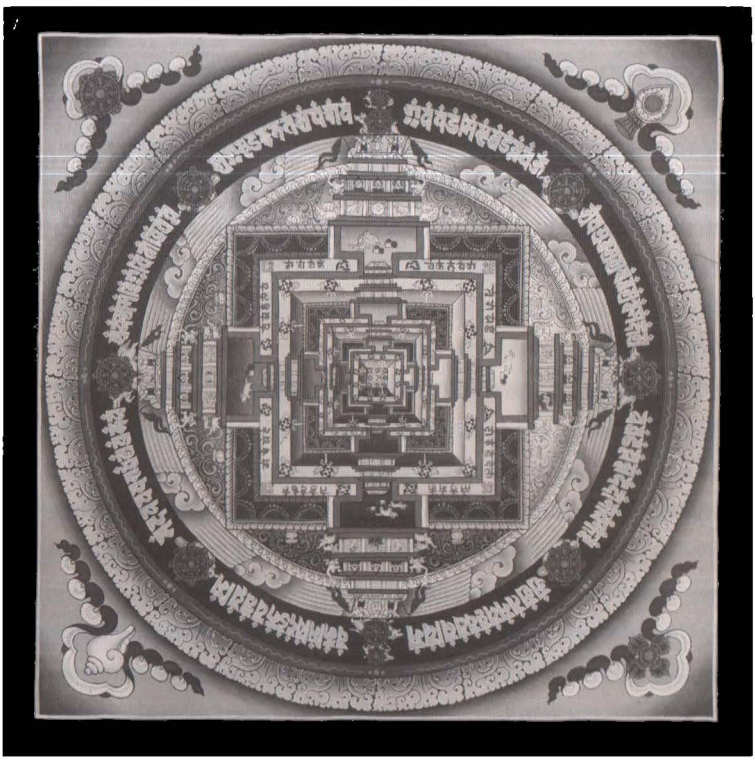

Uzak Doğu'da bu tür sihirli tabloları anlayabilenlere açıklayan önemli literatür kaynağı bulunmaktadır. Örneğin, bir ef-

[32] Abbé Huc olarak da bilinen Évariste Régis Huc, C.M. bir Fransız Katolik rahip, Lazarit misyoneri ve gezginiydi. Qing dönemi Çin, Moğolistan ve özellikle o zamanlar neredeyse bilinmeyen *Tibet'in Tartary, Tibet ve Çin'de Yolculuk Anımları* adlı kitabıyla ünlü oldu. (ç.n.)

sane, batı cenneti Amitabha[33] açılan kapı olan *Sukhavati*[34] kapısını (derin bir meditasyon durumundayken) boyayan Budist rahip hakkındadır. Başyapıtı tamamlayıp, ipeğe boyanmış resmi hücresinin duvarına asmış. Bir gün meditasyonun derinliklerinde yükseldi, resme adım attı, boyadığı kapıdan içeri girdi ve sonsuza dek kayboldu. Nirvana'ya ulaşmıştı.

Bu efsane nasıl yorumlanır? Yalnızca zihnin işlevlerine bağlı kalırsak, hikâye garip ve saçma görünür. Bununla birlikte, efsanenin gerçek gizemini tasarlama gücüne sahipsek, bu yüce bir alegori haline gelir. Meditasyon yapan keşiş, ölümlü zihnin sınırlarını temsil eden insan formu içinde hapsedilen Benlik'tir. *Resim "orta yol" Tao'nun görselleştirilmesidir.* Resim bir kapıyı veya girişi temsil ediyor çünkü gerçekten "yol" odur. Konsantrasyon yoluyla doğru "yol"un gizemine görselleştirilip katılmış olan öğrenci sona, yani *Tao* olan yola ulaşabilir. Hakikat'e kendi kavrayışı ile ulaşır; fark ettiği ile bir olur. Konsantrasyon Gerçeğe açılan kapıdır; içe doğru algılanan ince şeylerden yapılmış köprü. Köprüyü kuran kişi, onun üzerinden inşa ettiği kimliğe geçebilir.

Bazı Doğu okullarındaki genç öğrenciler, günlük olarak mandala üzerinde odaklanmakla görevlendirilmişlerdir. Daha sonra elde ettikleri sonuçlar hakkında sorgulanırlar. Genellikle ilk deneyim şekillerin hareket ettiği hissidir. Mandala tekerleğe benziyorsa, önce yavaşça ve daha sonra renkler karışana ve dönen ışık diskleri haline gelene kadar yavaş yavaş artan bir hızla döner gibi görünür. Bu tür sonuçların elde edilmesi, birkaç

[33] Amit□bha ya da Sonsuz Işık Buda'sı Budizmin Mah□y□na okuluna ait yazmalarda adı geçen Buda'lardan biridir. Doğu Asya'ya özgü Arık Ülke mezhebinde en önemli Buda olarak kabul edilir. Vajrayana'da ise, Amit□bha uzun ömürlülüğü ile tanınır. Amit□bha Dharmak□ra adında bir bodhisattva olarak yaşadığı sayısız yaşamlar boyunca yaptığı iyiliklerden biriktirdiği sonsuz erdemlere sahiptir. (ç.n.)

[34] Sukh□vat□ veya Batı Cenneti, Mahayana Budizmindeki Amitâbha'nın batı saf topraklarını ifade eder. Sanskritçe sukhavat□ sukh□vat'ın kadınsı formudur. (ç.n.)

ay-bazen yıllarca-günlük konsantrasyon gerektirir.

Bir sonraki aşamada, resmin arka planı, üzerine asıldığı duvar ve diğer tüm çevreleyen nesneler yavaşça kaybolur ve dönen diskin sadece konsantrasyonun gücü ile desteklenen alanda asılı olduğu görülür.

Üçüncü aşamada konsantrasyon yapan mürit, kendinin ve diskin bir araya getirildiğini hisseder ve ışık gücü girdabın içine çekilme hissini yaşar. Bu duruma ulaşıldığında, öğrencinin devam etmeden önce öğretmeninden yardım istemesi gerekir. O yolun çatallaştığı yere gelmiştir. Bu noktada bir hata yıllarca süren çabaların tümünü ziyan edebilir.

Üstat daha sonra öğrenciyi diskin dönüşüyle ne keşfettiğini sorgular. Sorgulamanın amacı, konsantrasyonun aslında görsel mi yoksa gerçekten mistik mi olduğunu bulmaktır. Yalnızca görsel ise, sembol kaldırılır; aksi takdirde sonuçlar putperestliğe doğru uzanır. Metafizik olarak, putperestlik, sembolü Gerçek olarak yanıltmak anlamına gelir, sembole Gerçeklik olarak ibadet etmek. Eğer öğrencinin deneyimi esasen mekanik bir deneyse ve kendi dışında bir nesne olarak dönen diski gördüyse, başarısız olmuştur.

Konsantrasyonu onun tekerleği *deneyimlemesine* neden olmuş olmalıdır. Bunu bir form olarak değil, bir değer olarak bulmuş olmalıdır. Yaşayan bir tekerlek olmalı, hareket halinde Yasa'nın kendisi olmalıdır. Üstat, dönen mandalanın gerçek anlamının bir açıklamasını isteyecektir. Eğer öğrenci bildiğini fakat açıklayamadığını söylüyorsa; eğer üstat öğrencinin gözünde ruh gücünün ışığını görürse ve her jestte aydınlanmanın uyanık gücünü algılarsa, tatmin olur. Belirli bir okült seziyle öğretmen yapılan ilerlemeyi doğru olarak tahmin edebilir. Eğer tatmin edici ise, belirli talimatlar verilir ve öğrenciye devam etmesi söylenir. Öğrenciye yıldırım verilir ve tekerleği parçalaması söylenir. Bu aşamada öğrenci kendi konsantrasyon dizgisini yok etmeli ve bunu konsantrasyondayken yapmalıdır. Bu

noktanın ötesinde kelimeler gidemez.

Bu nedenle acemi için anahtar şudur: konsantrasyon Yasa'nın büyülü veya üstün formlar aracılıyla tasavvur edilmesidir. Yasa formla bulunur. Ancak formun parçalanması gerekir. Yasa biçimsizdir. Formun aracıyla bulunabilir, ama asla formun içinde değildir. Somut ve görülür ve somut olmayan ve görülmez tüm formlar Yasayı ortaya koymaktadır. Aklın sınırlarıyla Yasa'yı yakalamaya çalışanın vay haline! İşte bu mandala majisinin ilk adımıdır.

Dilenci Kâsesi

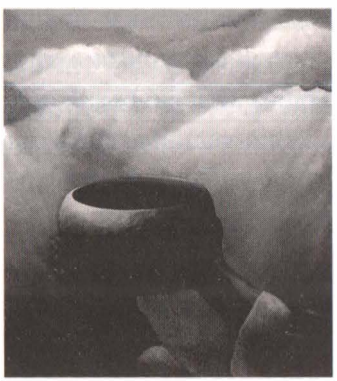

Disiplinli olmanın temel sembolü Budist keşişin dilenci kâsesidir. Bronz veya kilden yapılma bu yuvarlak cisim, sahip olmamanın sembolü olan dilenciliğin rozetidir. Arhatcılığın diğer kutsal eşyaları gibi, bu da bir bilinç deneyimi olarak algılanmalıdır. Tüm Budist tapınaklarının en etkileyici olanlarından biri olan Shwedagon Pagodası'nın[35] temel mimari motifi, tersine çevrilmiş bir dilenci kâsesidir. Ters çevrilmiş kâsenin kendisi aydınlamış bir üstadın hazine kasası olarak evrensel sırların en derinlerinden birini anlatır.

Hakikat arayışı, bütünü arayan parçanın bir deneyimidir. Bu bir kabullenme disiplinidir. "Aramak" terimi bildiğimiz en iyisi olmasına rağmen, gerçekten biz Hakikati aramıyoruz. Kabul ediyoruz, alıyoruz, ancak bulamıyoruz. Bütün yaşayan ve var olanlar bir şeyler verir. Gerçeklik sonsuza dek her şeye sirayet eder ve içinden akar. Kâse, zihinsel alma kapasitesinin bir sem-

[35] Resmi olarak Shwedagon Zedi Daw olarak adlandırılan ve aynı zamanda Büyük Dagon Pagodası ve Altın Pagoda olarak da bilinen Shwedagon Pagoda, Yangyan, Myanmar'da bulunan yaldızlı bir Budist tapınağıdır. (ç.n.)

bolüdür. Dolayısıyla dindar Budist, içinde sadece tek bir gün için gerekli olanı kabul edebilir yiyecekten başka bir şey değildir. Pirinç Asya'nın ekmeğidir. Dua eden Hıristiyan: "Bu gün bize günlük ekmeğimizi verin," der. Budist mistik istemez bile, kâseyi taşır ve iyi Yasa'nın dürtüsü içinde kendini hissedenler pirinçlerini onunla paylaşırlar.

Yiyecek teklif edildiğinde keşiş bunu reddedemez. Gautama Buda'ya dünyadaki son gününde fakir bir çiftçinin kalbinin cömertliğinden ötürü Buda'nın kâsesine yemeğinin bir kısmını koyduğu söylenir. Vericinin yoksulluğu nedeniyle yiyecekler bozuktur. Fakat Aydınlanmış Buda onu alıp, öğrencilerine dönerek aralarından ayrılma zamanının geldiğini ilan etmiştir. Sonra, yemeğin bozuk olduğunu bilmesine rağmen ancak fakir adamın verebileceğinin en iyisinin bu olduğunu bilerek, verilen yemeği ağırbaşlı bir şekilde yemiş ve kısa bir süre sonra ölmüştü.

Hikâye açıkça alegorik, ama anlamı tamamen açıktır. Yasa'yı almak beslenmekten geçmektedir. Yaşayan her şeyle Yasa bize getirilir ve her durumda ve her koşulda Yasayı alabilir ve kurtuluşa ulaşabiliriz. Günün deneyimleri yaşam, karma ve dharma sorunları, hepsi bilincin sürekli açık olan kâsesinde kabul edilmelidir. Yemekten daha az bir nesneye izin verilmez, ancak yiyeceğin ne olduğunu veya ne olmadığını kim beyan edecektir? Sonunda deneyim Yasa'da mükemmelleşir. Kurtuluşa erişen kişi kâseyi ters çevirir. Yasa mükemmelleştiğinde, alıcı olmanın zamanı da geçecektir. O zamana kadar, sarı elbisesindeki keşiş, elinde kâsesiyle dünyayı dolaşmaya devam edecektir.

Konsantrasyon Uygulaması

Birkaç kez düşünceli bir şekilde bu bölümü, olası çift anlamlara özellikle dikkat ederek okuyun. Bunlar her zaman dik-

katinize sunulamaz, aksi takdirde disiplinin kendisi başarısız olur.

Konsantrasyon uygulaması, düzenlilik ve sürekliliğe özel önem verilerek kısa bir süre ile sınırlandırılmalıdır. Zamanı düzenleme ile gerçekleştirme sağlanamazsa, disiplini uzatmak değersizdir. Öğrenci, günde bir kez herhangi bir zamanda beş veya on dakikadan fazla konsantre olmamalıdır. Hakikat zamansızdır. Tavsiye edilen günlük dönem, beş duyusal algılamanın kontrolü ile mistik olarak ilişkili bir sayı olan beş dakikadır. Sabahları veya akşamları uygun zamanlardır. Gündüz veya gecenin ortası, özellikle acemi durumunda daha az elverişlidir. *Gündüz* ve *gece Yin* ve *Yang*; aralarında uygun zamanlardır.

Uygun zaman, yer ve hatta oturacağı sandalye bile özenle seçilerek, uygun bir ruh hali yaratılmalıdır.

Dikkat işlevleri şimdi basit, doğrudan, zahmetsiz bir teknikle toplanmalıdır. Hiçbir koşulda zihin boş hale getirilmemelidir. Öğrenci, ne de düşüncelerinin kendi başına düzenlenmesini umutla beklememelidir. Yasa'nın formlara girmesi için henüz çok erkendir. Sanatçı ilk önce Yasa'nın resmini çizmelidir.

Uygun bir sembol seçin. Bu sembol sizin mandalanız olacak ve çoğu durumda onu geliştirmek önemli ölçüde zaman alacaktır. Bu simgenin açıklığa kavuşturulması aylarca sürerse cesaretiniz kırılmamalıdır. Sembolleri sık sık değiştirmeyin ve Yasa bulunana kadar bir tasarımı diğeri için asla terk etmeyin.

Sembol bir nesne, bir ideal veya bir desen olabilir, ancak bir tanım yapabilmelidir; yani, duyuların kendileri için değilse akıl tarafından algılanabilir olmalıdır. İyilik, nezaket ya da bencillik gibi soyut erdemler kendi başına konsantrasyon sembolü olarak uygun değildir. Bu nedenle Doğu okullarında tüm erdemler resmedilmiştir. Budizm, kendisi tarafından doktrinin tüm soyut erdemlerinin bir kişiliği olan Buda tarafından kişileştirilir. Hıristiyanlıkta Hıristiyan erdeminin mükemmelliği, İsa Mesih'in yaşamında, fedakârlığında ve ölümünde ortaya çıkmaktadır.

Öğretmen Yasa'nın kendisi değildir, ancak Ona tanıklık eder. Konsantrasyonda öğrenci doğrudan Yasa'ya değil, tanıklık yapan bazı kalıplara veya imgelere konsantre olur. Ve görüntüyü asla görüntülenenle karıştırmamalıdır.

Konsantrasyon şablonunun, resimsel olarak anlamlı olan yaşamın bir aşamasından alınması önerilir. İnsanların, mizaçlarının eğimine göre genellikle Hakikati bulduklarına dikkat çekilmiştir. Âlim için kitapları kutsaldır. Sanatçıya sanat yasaları Yasa'yı keşfine yönelik doğal yaklaşımını temsil eder. Matematikçi Tanrı'yı rakamlarla bulur ve astronom yıldızlarda Hakikati bulur.

Bu nedenle, konsantrasyon için ilk model olarak zaten bir ilham kaynağı olduğunu kanıtlamış ve size bir miktar farkındalık getirmiş bir form veya nesne seçin. Böylece bilinenin geçidi üzerinden doğal ve normal olarak Bilen'in huzuruna geçersiniz.

Uygun konunun seçiminde geniş bir kısıtlama yoktur. Eğer onda değer bulduysanız ya da onun üzerinden değer kazandıysanız, bu uygun demektir.

Örneğin, doğasever olduğumuzu varsayalım. Büyüyen şeylerle ilham ve güç buluruz. Yasayı büyümede buluruz. Soyut büyüme ilkesine konsantre olamayız. Bu nedenle, büyümekte olan bir şeyi büyümenin sembolü olarak seçelim, her zaman büyümenin kendisini sınırlamadığımızı, sadece onda uzmanlaştığımızı, böylece insan kavrayışının sınırları içinde kalacağımızı aklımızda tutalım. Bu şekilde belirsiz ve tanımsız soyutlamalardan kaçabiliriz, bu soyutlamalar sadece bağlılıklara ve klişelere yol açar.

Büyüyen şeyler arasında ağaç, bitki krallığındaki tüm formların en asili ve en karmaşıklarından biridir ve aynı zamanda en sembolik olanıdır. Çok eski zamanlardan beri ağaç, insan bilgisinin birçok formunun diyagramı için bir temel olarak kullanılmıştır. Eski baskılarda ve el yazmalarında hukuk ağaçları,

tıp ağaçları ve din ağaçları buluyoruz. Irklar sıklıkla bir ağaç ve dalları şeklinde temsil edilir. Eski felsefelerin birçoğu tüm evreni bir ağaç şeklinde temsil etmişlerdir. Bunun gibi bir konu üzerine düşünceler konsantrasyon için uygun bir başlangıçtır. Yüceliğin farkındalığını sağlar ve seçilen sembolün evrenselliğini hatırlatır.

Konsantrasyon tartışmasını sürdüren bir sonraki bölümün çalışmasına hazırlık üzerine uygun sembolik bir nesnenin belirlenmesi yeterlidir.

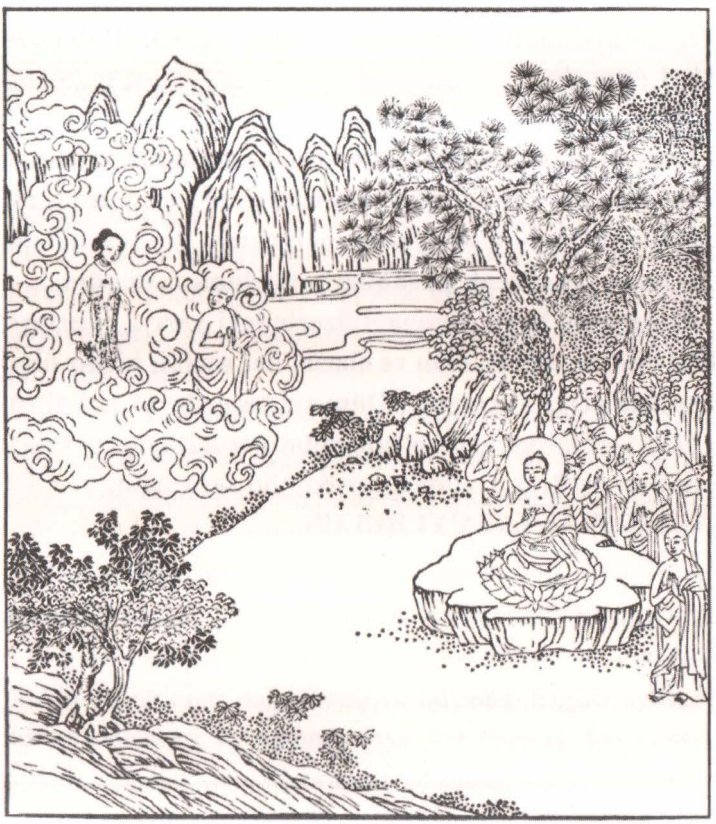

Aydınlanma Doktrinini açıklayan Buda'nın temsil edildiği Çin yapımı ahşap oyma gravür.

Beşinci Farkındalık

Bu bölümün tüm konusu en sade şu şekilde özetlenebilir: FORMU DELİP GEÇ. Tüm fikirleri esasen biçimsiz, ancak içsel olarak Yasa'nın tezahürleri olarak algılamayı öğrenin.

Kitap okuduğunuzda, öğretileri dinlediğinizde, kadim bilgeliği düşündüğünüzde formu delip geçin. Musa bin Meymun'un[36] sözlerini düşünün: "Yasa'nın biçimi altında Onun ruhu vardır ve Yasa'nın ruhunun altında Onun tinsel gücü yatmaktadır." Doktrinin ruhunu arayın. Daha azını kabul etmeyin.

Karşılaştığınız ya da yaşadığınız her olay ya da koşuldaki şeyde biçimsiz olanın sembollerini tanımanız gerekmektedir. Tüm görünür fiziksel nesnelerin ve tüm somut, akla gelebilecek bilgi biçimlerinin gerçekten de Sonsuzluğun Giysisinin rengârenk püsküllleri olduğunu fark edin.

Mısır'daki Sais[37] tapınağı üzerindeki yazıyı hatırlayın: "Ben İsis'im, olmuş, olan ve olacak her şeyim; hiçbir ölümlü peçemi açığa vuramaz." Dünyayı peçe olarak kabul edin ve gizli yere giren kişinin tapınağın perdesini sezgi kılıcıyla baştan aşağıya yırtması gerektiğini fark edin, PEÇEYİ KALDIRIN ve YASA'YI BULUN.

[36] İbn Meymūn, Latince: Moses Maimonides; (MS 1135-1204) Seferad Yahudisi, filozof, baş-haham, Talmud bilgini ve çoğaltıcısı. Orta Çağ'ın tartışmasız en önemli Yahudi düşünürüdür. (ç.n.)

[37] Sais veya Sa El Hagar, Nil'in Batı Deltası'ndaki eski bir Mısır kasabasıydı. Yirmi altıncı Hanedanı zamanında başkenti. Eski Mısır adı Zau'ydu. (ç.n.)

6. BÖLÜM

Felsefi Dikkat

Doğu masalı, konsantrasyon gizeminin bir kısmını açıklar. Doğrudan kelimelerle ifade edilemeyen bazı çıkarımlar taşır. Tüm tinsel değerler içsel olarak gerçekleştirilmelidir, bunlar matematiksel formüller bir kişiden diğerine geçirilebildiği gibi aktarılamazlar.

Bir Doğu ülkesinin imparatoru, Şarkı Söyleyen Mekânların Evi olarak adlandırdığı bir saray inşa etmişti. Saray bittiğinde, sarayın dünyevi bir cennetin ortasında durması için bahçelerin dikilmesini istemiş.

İmparator, bahçıvanlarından en bilgeli ve en yetenekli olanını getirtmiş ve saray peyzajını düzenlemesini emretmiş. Çok yaşlı ve bilge olan bahçıvan saraydan dışarı çıkıp, yakınlardaki bir yeri seçerek, elementlerden korunmak için, çevrede bulduğu dallardan bir çardak ile kaba bir sandalye inşa etmiş. Yaşlı adam daha sonra sessizce orada oturmuş. Yaz yavaşça geçmiş ve adam sessizce izlemiş. Sonbahar gelmiş ve ağaçların yaprakları renklerini değiştirmiş ve düşmüş. Kuşlar ayrılmış. Bulutlar toplanmış ve sonunda kışın kar yağmış. Yaşlı bahçıvan hâlâ oturuyor ve izliyormuş. Rüzgârlar karları dağıtmış, kayalara karşı savurmuş. Ağaçlar fırtınaların öfkesinin altında eğilmiş. Ancak bahçıvan sadece yün pelerini üzerine geçirmiş ve buhar tüten çaydanlığından içmek için çay koymuş. Sonra bahar zamanı gelmiş. Karlar erimiş ve küçük akarsular dolmuş

ve sincaplar deliklerinden çıkmış. Bahar çiçekleri yeşil yapraklarını toprak yamaları ve eriyen karlar üzerinden göndermiş. Bahçıvan mevsimlerin hareketlerini izleyerek oturmuş.

Sonunda yaz tekrar gelmiş. Bir yıl boyunca ağaç dallarından yaptığı sandalyesinde oturan bahçıvan ayağa kalkmış, imparatorun huzuruna çıkmış ve şimdi bahçeyi ekeceğini açıklamış.

Bir yıl sonra dünyevi cennet tamamlanmış. Nadir bitkiler her yerden çiçek açmış. Cins balıklar akarsuda yüzmüş. Egzotik kuşlar ağaçlarda yuvalar yapmış. Küçük türbeler kayaların üzerine yerleştirilmiş, eski taş fenerler yolları sınırlandırmış. Bütün dünyada hiç bu kadar mükemmel bir bahçe olmamıştı.

Her şey hazır olduğunda bahçıvan imparatoru sarayın geniş verandasına götürmüş ve ona şöyle demiş: "Ey Cennetin Oğlu, işim bitti. Her mevsimde ve her yıl geçtikten sonra bu bahçe mükemmelliğini koruyacaktır. Her bitki büyüdükçe dengeli bir bütünlüğün canlı bir parçası haline gelecektir. Yapraklar düştüğünde, yerde desenler oluşturacaklar. Ve dalların arasından karlı dağları göreceksiniz. Akarsular yükseldiğinde, her biri geri kalanıyla mükemmel bir şekilde uyumlu havuzlar ve girdaplar oluşturacaklar. Bu nedenle bir yıl boyunca meditasyonda oturdum. Burada çatışma olamaz. Her geçen mevsim kış, yaz, sonbahar ve ilkbaharda kendi güzelliğini ifade edecektir. Her zaman uyumlu bir güzellik olacaktır.

"Majesteleriniz yıllar içinde ilerledikçe, zevkleriniz değişecek, ancak bahçeler de büyüyecek. Yaşadığınız sürece içlerinde mutluluk bulacaksınız. Ve nihayet geldiğiniz andan itibaren gökyüzüne döndüğünüzde, sizden sonra takip edenler kendinizi bulduğunuz halde bu bahçede kendilerini bulacaklar. Daha büyük bir dünyanın gizemlerini yansıtan minyatür bir dünya inşa ettim. Bu, Cennetin Oğlu, bilge adamın bahçesidir."

Her insana göre, hikâyedeki efsanevi imparator kişinin KENDİSİDİR. Bahçe, hayatı ve yaşlı bahçıvan yeryüzü cenneti inşa etmesi gereken bilgeliğin temsilidir. Bilgelik yolu açar

ve konsantrasyon örneğini verir. Konsantrasyon dediğimiz felsefi dikkatin uygulanması ve disiplini bahçıvanın yıllık meditasyonunda örneklenmiştir. Etrafımızda oluşan bizimle ilgili olan tüm evrensel süreçleri gözlemleyerek ve değerlendirerek, ruhun sürekli değişen mevsimlerinin farkında oluruz –yaz sonbahara ve sonbahardan kışa dönüşür, kıştan ilkbahara ve tekrar ilkbahardan yaza geçilir.

Bu değişim gizemi kelimelerle anlaşılamaz, ancak konsantrasyon sırasında içsel olarak tinsel bir deneyim olarak hissedilebilir. Sadece dikkati odaklamak yetmez, aynı zamanda ebedi hakikat olarak bilincin zamanda yumuşak bir şekilde aktığını hissetmeliyiz. Zamanla sonsuzluğa doğru barışçıl, kaçınılmaz olarak büyüyoruz. Acele, gerginlik ve çaba olmamalıdır. Her şeye dikkat etmeli, her şeye değer vermeli, her şeye katılımımızı hissetmeliyiz ve tüm bu deneyimlerden hayatımızın bahçesini bulmalıyız. Bunu yıldan yıla, yaşamdan yaşama yaptığımızda, o zaman anlıyoruz.

Yolun ve sonun bir olduğu Tao, yöntemin sonsuza kadar başarıya aktığını öğretir. Her zaman yaptığımız şeyler olduğumuz şeyin bir parçası haline gelir. İşte bunu anlamak konsantrasyondur. Sadece zihnin kaynaklarını dağıtma eğilimini karşı gelip yoğunlaşmakla kalmayıp, yaşamla olan ilişkimizi daha iyi anlamak için tüm karışıklıkları sürekli akan uyumlu bir düzende birbirine bağlayacak kadar amacımızın birliği güçlü olsun diye.

Deneyim Biçimi Olarak Konsantrasyon

Bazen konsantrasyonun aslında entelektüel bir süreç olmadığını anlamak zordur. Zihin konsantrasyon aracı olsa da, egzersizler çaba yoluyla zihinsel kontrole yönelmiş sayılırsa başarısız olur.

Ayrıca konsantrasyonun, bilincin her kısmının eşzamanlı aktivitesini içerdiğini anlamak zor görünüyor. Gerginlik olma-

dan dikkat olmalı; Duygusallık olmadan duygu olmalı; Sabitleşme olmadan görselleştirme olmalı ve her şey, herhangi bir sınırlama içermeyen kapsayıcı tek bir amaç ile birbirine bağlanmalıdır.

Sürecin tanımlanması, elde edilmesinden daha zordur, çünkü aynı anda farklı alanlarda veya seviyelerde gerçekleşir. Başarısı, kendi bilincinin parçalarını tanıma kapasitesine bağlıdır; örneğin, duygu ve düşünce bir oluşu ve algılanan şeyler algılama gücü ile aynıdır. Çiçek ve güzelliği, kuş ve zarafeti veya nehir ve şarkısı arasında bir ayrım yoktur.

Tüm değerlerin aynı anda farkına varabiliriz. Buna doğru ruhsal algı denir. Sanatçı için ağaç formdur; oduncuya yakıttır; müzisyen yapraklarının hışırtısını duyar, mistik büyüme görür: hacı için ağaç barınaktır; çiftçiye meyvesi hayattır; gövdesinde yaşayan sincap için koruma; kabuğundan ilaç yapan hekime şifa verir; marangoz için duvarlar ve çatıdır. Dallarının altında meditasyon yapan bilge için ağaç tüm bunlar ve fazlasıdır. Sayısız nitelik ve niteliklerinin hepsinde hissedilir ve bilinir. Bu ruhsal bir deneyimdir; Yasa budur; o Tanrı'dır; o Hakikat'tir. Konsantrasyon, tüm bu değerlerin aynı anda ruhsal güç olarak erişilebilir hale geldiği güç veya disiplindir.

En önemlisi, farkındalıktır. Hakikat bilge insana tam olarak bilge insanın Hakikat'e getirdiği şeyi getirir. Bu nedenle Hakikat, kendine göre yorumladığı bir tür mistik masal, yaşayan bir efsanedir. Her biri Hakikat'te kendisinin ne olduğunu bulur; kendi bilgisine göre anlar.

Konsantrasyon uygulamasıyla birey kendini her şeyde bulur. Kore'de *Gizli Yol'un Eski Üstatları* olarak bilinenlerin sıklıkla çelişkili tanımlamalar vermelerinin nedeni budur. Öğrencilerine konsantrasyonun zihinsel bir süreç olduğunu açıklarlar ve hemen sonra zihnin onun içinde hiçbir rolü olmadığı konusunda ısrar ederlerdi. Çelişki masalın, gizemin bir parçasıydı. Aklı kıt olanın aklını karıştırır, bilge olanının da aydınlattır.

Platon cenneti tanrıların evi olarak işaret ettiğinde ve Aristoteles dünyayı tanrıların evi olarak işaret ettiğinde, karışıklık ve çelişki umutsuz görünüyordu. Yine de, her ikisinin de doğru olduğunu bilmek gerçek bir anlayış gerektirir; bütün farklılıkların birlik olduğunun kanıtıdır. Materyalist dudak bükecek ve böyle akıl yürütmenin deliliğin sınırında olduğunun kanıtı ilan edecektir. Fakat bilgeye göre en deli olan materyalisttir. Oysa bilge ve materyalist ikisi de haklıdır. Aydınlanma bunu kanıtlayacaktır, çünkü aydınlanma sonsuza dek doğru olanı bulmak ve ona uymaktır.

Konsantrasyon uygulamanıza başladığınızda, ilerleme hızı tamamen disiplinin ne anlama geldiğinin tam olarak anlaşılmasına bağlıdır. Kötü bir başlangıç, yani yetersiz anlamadan esinlenen bir çaba, yıllar boyunca nispeten meyvesiz çabalarla sonuçlanacaktır. Bu yüzden fazla acele veya heves olmamalıdır. Başarı, anlayışın derinliğine bağlıdır. Bu nedenle, bu sayfalar temel kavramları çeşitli şekillerde yinelemektedir. Temel doğruysa, takip eden her şey uygun rotada akacaktır.

Kendi kişisel yeterliliğinizi üç temel kapasitede değerlendirmek faydalı olabilir: ruhsal gerçeklik açısından düşünme kapasiteniz; evrensel bir yaşam paylaşımına kişisel olmayan katılım açısından hissetmek ve değerleri formlar aracılığıyla görme açısından görselleştirmektir.

Bu muhtemelen oldukça karışık görünebilir, ancak evrensel büyümenin bu aşamasında normal bireyin genellikle bu niteliklerden birine diğer ikisinden daha fazla sahip olması yaygın olasılıktır. Bazıları hissettiklerinden daha iyi düşünür. Diğerleri görsel uyarılara daha doğru tepki verir. Bu niteliklerden hangisini en zayıf görüyorsanız, içtenlikle güçlendirmeye çalışın. Ruhsal bilinciniz, ruhunuzun bu üç gücünün dengesiyle birleştirilmelidir. Birinin eksikliği diğerlerinin dengesini bozar ve kusurlu bir yaklaşımla sonuçlanır.

İçine kapanma eğiliminin kendinizi başkalarındaki yaşam

akışından kestiğimiz derece kendi hassasiyetimize zarar verdiği de doğrudur. Normal yaşamın tüm deneyimleri kendi ruh gücümüze katkıda bulunur. Kendi yaşamımızın akışını kısıtlar ve kişisel deneyimlerimizin alanını daraltırsak evrenselliğimizi engelleriz. Bu, metafizikçiler arasında yaygın bir hatadır. Mesafeli ve soğuk olmada erdem yoktur. Kendimizi başkalarından ayırdığımız için daha büyük veya daha itibarlı olmayız. Gerçek büyüklüğümüz, dünyamızın hayalleri, umutları ve emeklerinde kendimizi keşfetmenin asaletinde yatmaktadır.

Tüm bunlar, gerçek konsantrasyonun kendi kendine geldiğinde söylenir. Yasa'yı yaşamda yerine getirirsek, bilincimiz de kendi hareketini kurar. Formlar doğal olarak oluştuğunda doğal olarak konsantrasyona gireriz. Nasıl ki ağaç tomurcuklarını ve dallarını serbest bırakıyorsa, biz de ruh gücümüzü o şekilde serbest bırakacağız. Ancak insanın kendisi doğal olduğu zaman, konsantrasyon insan için doğal olacaktır.

Konsantrasyon, içsel benliğin gelişimindeki bir sonraki adımdır. İnsan konsantrasyona neden olamaz, ama önleyebilir. Bu nedenle gelişim egzersizin zorlanması değil, bilincin kendisinde mükemmel doğal ve güzel bir süreç içinde engellerin kaldırılmasıdır.

Eğer anlayabilirsen, yapacaksın. Eyleminiz bir çeşme gibi anlayışınızdan akmalıdır. Bu noktada disipline çok az şey eklenebilir. Yolu bulmalısın. Ancak, ima edilen hakkında ciddi bir şekilde tefekkür ederseniz yoldan sapmazsınız. Sözler henüz yeterince anlamlı değilse, bilincin kendisinin henüz uygun konsantrasyona izin vermek için tutum ve karmaşıklığın sınırlandırılmasından yeterli olmadığını anlamalısınız. Bu koşullar altında hazırlık disiplinlerine devam etmelisiniz, Yetersizliği kabul etmekten korkmayın, aksine yetersizliği gerçeklikten kendinize bir meydan okuma olarak ve hayal kırıklığı ve pişmanlık duymadan kabul edin, ancak evrensel bilgeliğin en derin farkındalığıyla bilincinizi ve yaşamınızı evrensel plana

uyma görevine ayarlayın. Zamanı geldiğinde hazır olduğunuzu *bileceksiniz*.

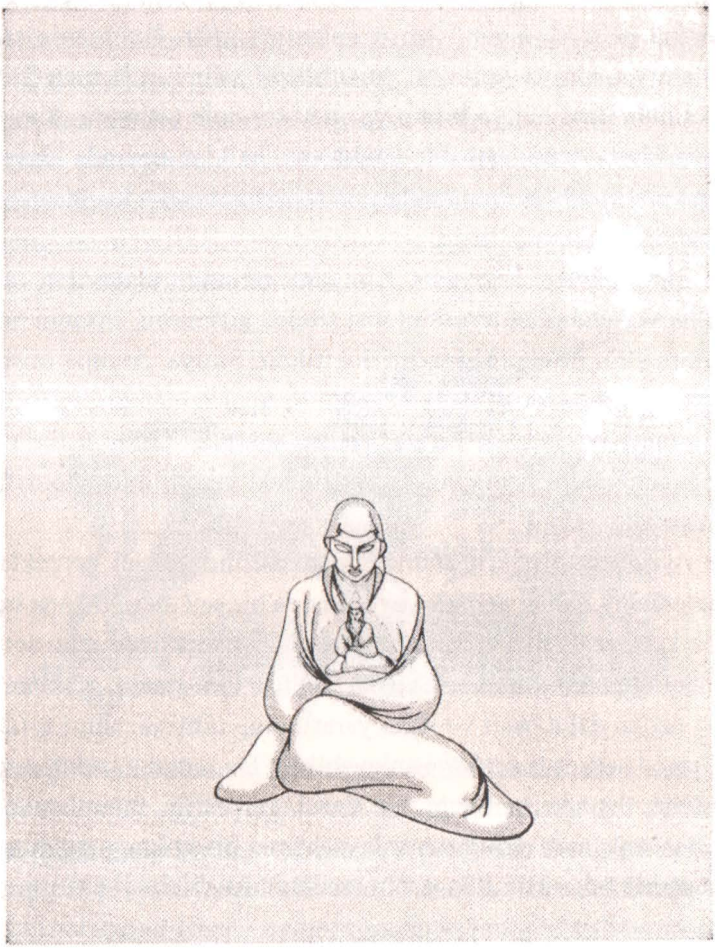

İçsel Biçimin Tefekkürü

Ben Olmayanın sembolünde Ben'i keşfetmek. Meditasyon disiplininin başlangıcında yüksek (transendantal) varlığın doğumunun farkındalığı.

Tinsel Simya

Simya kelimesi iki kelimeden oluşur: *al* veya *el* Tanrı anlamına gelir ve *khem*[38] Mısır anlamına gelir. Kelimenin tam anlamıyla kimya kelimesi Mısırlıların bilimi anlamına gelir ve simya ilahi kimya bilimi ya da Mısır ilahi bilimidir. Kimya Mısırlılarla özdeşleştirildi, çünkü eski halklar arasında kimyanın sırlarının Mısır tapınaklarının rahipleri tarafından insanlara iletildiğine inanılıyordu.

Simya, tinsel kimyadır. Kimyasal terimler, alegoriler, masallar ve semboller terminolojisi altında gizlenmiş, insanın mükemmelliği ile ilgili bir gizli doktrindir. Simya, Avrupa mistik geleneğinin ayrılmaz bir parçasıdır ve aynı zamanda Çin'in Taocu metafiziğinde de benzer öneme sahiptir. Taocu üstlarının çoğu simya araştırma ve deneylerindeki yeterlilikleriyle övülmüşlerdir.

Ayrıntılı masal ve amblem sistemlerinde tinsel gerçekleri gizlemenin neden gerekli veya istenen bir şey olduğu bana birçok kez sorulmuştur. Bir öğrenci bana bir keresinde, tüm sembolleri geride bırakmanın ve başlangıçta tüm gizemi açıklamanın neden daha basit ve daha yararlı olup olmayacağını sordu, böylece herkes gerçekleri anlayabilsin. Bu zamana kadar, sembolizm dışında herhangi bir tinsel gerçekliği tanımlamanın neden imkânsız olduğunu anlayacağınız bir noktaya gelmeniz umulmaktadır. Hiç kimse büyümekte olan bir şeyin tanımına başvurmadan büyümeyi tanımlayamaz. Tinsel gerçekler iç biçimsiz gizemlerdir, somut bir biçim verilmeden anlaşılmazlar.

Masal iletişim aracı haline gelir. Bir insanın başka bir zihinden bir şeyler algılaması için bir taşıyıcı gerekir. Budistler kutsal kitaplarına sepetler diyorlar. Fikri aldıktan ve kendinizin bir parçası haline getirdikten sonra sepeti atabilirsiniz. İnsanlığın

[38] Yazar, ingilizcedeki "Alchemy" kelimesinin hecelerindeki anlamları açıklamaktadır. (ç.n.)

en üzücü trajedilerinden biri, ortalama bir insanın sepeti kurtarması ve içeriği atmasıdır veya sepetin taşıdığı şeye ibadet yerine sepete tapması, amacından habersiz olduğu kendisine gelen fikrin şeklini koruduğu için kendisinin dindar olduğunu inanır.

Öğrencilerim genellikle dini ve felsefi sembolizmin ve masalın son derece fantastik doğasına itiraz etmişlerdir. Bu azılı fantezi savurganlığı, iyi planlanmış bir amacın bir parçasıdır. Sembollerin, gerçek anlamda kabul edilmeleri için çok abartılı olduğundan fiziksel ve sözde normal algımızın ötesindeki ilkeleri gizlediklerini hatırlatırlar.

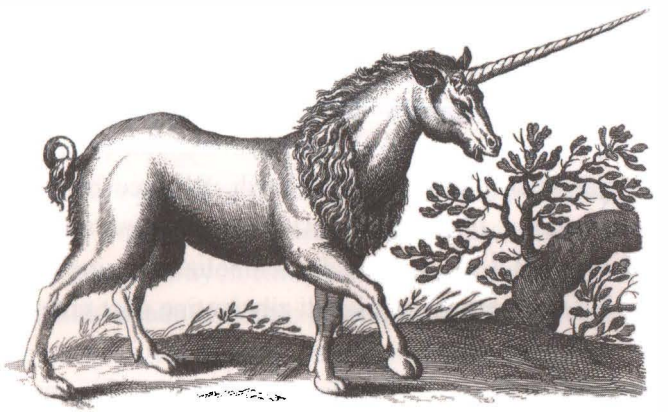

Örneğin, tek boynuzlu atın simya sembolizmini ele alalım. O masalsı antik çağda insana tanıdık gelen herhangi bir yaratıktan farklı garip bir hayvan olarak biçimlendi. Bir at gibi şekillendi, ama ayrık toynakları vardı. Alnında uzun bükülmüş bir altın boynuzu bulunuyordu. Atkuyruğu bir aslanın kuyruğuna benziyordu ve yele bükülmüş gümüştendi. Dağların uzak bölgelerinde yalnız yaşıyordu. Çok uzun yıllar yaşadı, direndi ve belirli aralıklarla görülmesine izin verdi. Avrupa mistisizminin tek boynuzlu atları, Çinlilerin Ki-lin'i, tek boynuzlu aslan atı, Konfüçyüs'ün doğuşunu açıklayan harika bir hayvan sembolüdür. Dünyanın karşı taraflarında yaşayan iki ırkın bu mitolojik yaratığa olan inancını paylaşması nasıl olur?

Tek boynuzlu at hikâyesi, onu tasarlayan eski rahiplerin amacını ne kadar güzel yerine getiriyor. Orta Çağ zoologları, tek boynuzlu atları gerçekte var olan bir hayvan olarak dâhil ettiler ve saha olarak Sahara Çölü gibi az bilinen ve erişilemeyen bir yer tayin ettiler. Avrupa müzeleri koleksiyonlarında, tek boynuzlarından şekillendiği bildirilen feodal prenslere ait çeşitli içki kadehleri içeriyor. İnsanlar masalın doğru olduğuna inanmak istiyorlardı. Bu nedenle onlar için doğruydu.

İnananlara göre tek boynuzlu at için bir gizem yoktur. Sadece nadir bir yaratıktı; sembolü taşıyan ama anlamını hiç hissetmeyen pek çok ulusun ve ailenin, hanedanlıkların armalarına işlendi.

Modern dünya bu fantastik yaratık üzerinden önemli tartışmalar yaptı. Modern bir okul, tek boynuzlu atın çok yüceltilmiş bir gergedan olduğuna karar verdi. Böylece bu hayvana özgü tek boynuz, ilkel insanların düzensiz zihinlerinde garip bir hikâyeye yol açmıştı. Yine de, sembolizm korunmuştu. Ve modern bilim adamı, gizemi kendi zihniyetine göre çözmekten mutluydu.

Lambspring simya kitabı gerçek anlamın anahtarını verir. Tek altın boynuzlu ve yalnız yaşayan at, anima'nın[39] sayısız yönünden türemiş duyusal karmaşıklıktan uzakta yaşayan insan ruhudur.

Boynuzlu bu beyaz at, en derin meditasyon için uygun bir semboldür. Bu hikâyeyi aklı kıt olanlara anlatmanın anlamı yoktur ve düşünceli olandan gizemini saklamanın yolu vardır. Hiç kimse ruhu doğrudan ve basit kelimelerle tarif edemez. Bu öznel bir deneyimdir. Basil Valentine[40] tarafından anlatılan avcıya ulaşmadan önce koşacak kadar utangaç, ama o kadar

[39] 1. (Jung psikolojisinde) bir erkeğin kişiliğinin dişil kısmı. 2. ruhun bilinçaltı ile temas halinde içe doğru yönelik kısmı.

[40] Basil Valentine, 15. yüzyılda yaşamış ünlü simyager, Almanya'daki Saint Peter Benedictine Manastırında rütbeli bir rahipti, (ç.n.)

akıllı ki, insan tarafından tasarlanan herhangi bir ağda asla yakalanamaz olan bu garip uysal hayvanın görünüşü ve mizaçları üzerinde her insan meditasyon yaparak ruhun belirli bir kısmını geri yükleyebilir.

Ruhun sembolü aynı zamanda ruh gücünün sembolü olmalıdır. Şövalyenin etrafında ipek eşarp bağladığı herhangi bir yaratığı incitmek için kullanılmayan altın boynuz tek noktaya odaklı konsantrasyon gücü ve Hakikat'in zararsız ruhsal gücünü simgeler. Ancak bu, tek boynuzlu atın boynuzunu şarap kadehi olarak gören insanlara nasıl açıklanabilir? Bu boynuzu geniş bir bardak haline getiren inisiye lonca üyesi her kimse şüphesiz gizemiyle tanışıktı, çünkü Cana düğününde[41] mistik şarabını tutmak için bir kap tasarlanabilirse, bu araç tek boynuzlu atın boynuzu olurdu.

Ve böylece gizem büyüyor, her bir kısmı diğerlerine uyuyor, her durum, harfi sözlerin sadece anlamı bozacağı ve yok edeceği sonucunu doğuruyor. Ruh yaşamımızın en uzak ve en içteki karmaşıklıklarında aranması gerektiğinden, Hakikat sembollerin gizeminde saklı bulunacaktır. Sembolizm, eski HİKÂYEYİ anlatmanın belirlenmiş eski yoludur. Evren ilk semboldür; insan en mükemmel sembol ve HAKİKAT tüm sembollerin arkasındaki gizli gerçekliktir.

Yolculuğun Döngüsü

Simyacılar "yolculuk döngüsünü" takip ettikleri söylenen mistik gruba aittir. Yani, sembolizmleri kaybolan veya gizlenen bir şeyi araştırmaya dayanmaktadır. Kutsal Kâse'yi arayan

[41] Cana'da Düğün'de suyun şaraba dönüşmesi Yuhanna İncili'nde İsa'ya atfedilen ilk mucizedir. İncil'de İsa, annesi ve öğrencileri bir düğüne davet edilir ve şarap bittiğinde İsa, suyu şaraba çevirir.

Yuvarlak Masa Şövalyeleri[42], Paha Biçilmez İnci'yi[43] arayan İlluminati ve Üçlü İksiri arayan simyacılar, hepsi hac sembolizmine aittir. Hakikat, insandan garip mevhum bir mesafeyle ayrılmış, geçilmesi gereken bir zaman ya da mekân olarak görülür. Fakat bu bir oluşma mesafesidir, bilinenden en uzak, ancak Ben'e en yakın olanı arayışıdır. Gerçekten tinsel mesafeleri maddi aralıklar ile yanıltan ya da Gerçekliği mekân olarak hayal eden görüş ve aklı kıt biridir.

Simya, tek bir Hakikatin üç gizlemesi olan üç gizli gerçeğinin arayışına adanmıştır. Gizli peçelerin ilki metallerin dönüştürülmesidir; ikincisi evrensel bir ilacın keşfi; üçüncüsü bilinçli ölümsüzlük iksirinin yaratılmasıdır.

İki çeşit simyacı vardı. Birincisi, bir süper kimya olarak simyanın fiziksel bir olasılık olarak metallerin dönüştürülmesi ve evrensel ilacın hastalığa karşı bir kimyasal bileşik ve süresiz olarak fiziksel varlığı uzatabilecek ince bir sıvı olarak yaşam iksiri. İkinci tür simyacıya göre üç arayış tamamen tinseldir ve sadece Mısır tapınaklarının kadim ayinlerinden beri gelen mistik farkındalık disiplinlerinin uygulamasıyla elde edilecekti.

17. yüzyılın bilinmeyen bir yazarının geride bıraktığı eski bir el yazmasında, mistik bir simyacı şöyle bir uyarıda bulunur: "Vay! Vay! Vay altıncılara!" Bu, tüm simyasal yazıların külfetidir. Masallar anlatılır, fakat onları doktrin olarak kabul edenlerin vay haline! Çünkü o masallar sadece gölgelerdir, aranması gereken şeyse onların ötesindedir.

Modern Hakikat arayıcısına simya, felsefinin başka bir yönüne ışık tutar. Benlik arayışının gizeminde daha fazla talimat

[42] Efsanevi Kral Arthur'un 12 Yuvarlak Masa Şövalyelerine ait birçok Orta Çağ destanı bulunmaktadır. Kutsal-Kâse'yi aramaları bunların arasında yer almaktadır.

[43] İsa'nın mesellerinden biridir. Matta 13: 45-46'da geçiyor ve Cennetin Krallığı'nın büyük değerini gösteriyor:
Mesel şu şekildedir: "Yine, Cennetin Krallığı, iyi inciler arayan bir tüccar adama benzer: Paha Biçilmez bir inci bulduğunda, gidip sahip olduğu her şeyi satıp onu satın aldı."

verir.

Ama önce metallerin gizemi gelmelidir. Toprak metalleri ve felsefi metaller olmak üzere iki tür metal vardır. Topraktan çıkarılan bir tür altın var ve havadan çıkarılan felsefi bir altın var. Kayadan düşen bir cıva ve uzayda buhar olarak bulunan felsefi bir cıva vardır. Ölümlü demir ve ölümsüz demir vardır. Toprak kalayı var ve göklerin kalayı vardır. Aşınan bir bakır ve bozulmayan bir bakır vardır. Ağır bir kurşun ve hiç ağırlığı olmayan bir kurşun vardır.

Simya formüllerinde yedi kutsal ve kutsal dışı metal vardır, çünkü teurji[44] formüllerinde rasyonel ve irrasyonel olan ruhun yedi kısmı vardır. Ruhun yedi irrasyonel kısmı yedi baz metallerdir. Ruhun yedi rasyonel kısmı yedi gizemli ve mükemmel metaldir. Ayrıca, baz metallerin düzenini kavramak için içten dışa doğru uzanan ruhun yedi duyusal algısı vardır ve ilahi metalleri tefekkür etmek için ruhun içe doğru uzanan yedi rasyonel uzantısı vardır.

Metallere ek olarak, *vitriol*[45] vardır. Vitriol kimya için de-

[44] Teurji, (Antik Yunancadan: theourgía), bazen doğası gereği majikal olarak görülen ve ilahi varlıkları çağırmak amacıyla gerçekleştirilen ritüel uygulamalarını, özellikle henosis'e ulaşmak (ilahla birleşme) ve kendini mükemmelleştirmek amacıyla yapılan okült ve mistik uygulamaları içerir. (K.M.)

45 Vitriol, V.I.T.R.I.O.L., Latince *Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem*'in kısaltmasıdır ve "Dünyanın içini ziyaret edin ve orada bulduklarınızı düzelterek gizli taşı (filozofun taşı) keşfedeceksiniz" anlamına gelir. Yedi harfli kısaltma VITRIOL, gerçek bir sülfürik asit formudur. Temel bir değişim aracı olarak kabul edilir ve bizi ruhsal mükemmelliğe doğru yönlendiren sembolik Gizli Ateş olarak görülür. Bu slogan ilk kez *L'Azoth Des Philosophes*'ta 15. yüzyıl simyacısı Basilius Valentinus tarafın-

ğil, filozoflar ve felsefe için vardır. Metallerin yiyicisi, metalik ruhları öldürendir. Bu Vitriol, metalik prensiplerin vazgeçilmez çözücüsüdür. Onları metal olarak yok eder ve özlerini karıştırır. Onlarla birlikte ölür ve filozofların taşının en büyük gizemini karışımlarından üretir. Bu Petra taşıdır, Hakikat mabedinin üzerinde dayanması gereken kaya. Bu duvarcıların reddettiği taş.[46] Nebukadnezar'ın [47]rüyasındaki devi yok eden taş. Bu Davut'un sapan taşı; Süleyman'a tüm dünyalar üzerinde güç veren büyülü taş. Bu Kutsal Kâse'nin zümrüdü ve On Emrin [48]safir taşıdır. Bu, Buda'nın alnındaki paha biçilmez mücevher olan Tibet Lamalarının elmas ruhudur.

Kelimeler simyada, Oryantal mistisizminde olduğu gibi anlam ifade edebilir, ancak kelimesiz prensipler ve isimsiz gerçeklerle uğraşıyoruz. Ancak müphem bir şekilde kavramın ihtişamını algılayabilir veya hissedebiliriz. Ömer Hayyam metallerin sırrını biliyordu ve şöyle yazmıştır:

Sarmaşık İpliğe vurur,
Ki o benim Benliğime tutunur,
Sufi'nin küçümsemesine izin ver,
Çünkü baz metalimden bir anahtar oluşur,
Ki açacaktır o zorlanan Hakikat'in kapısını

---

dan duyuldu. Vitriol simyada son derece önemli bir hale geldi çünkü altın dışındaki hemen hemen tüm maddeleri çözerdi, tabii simyacıların peşinde olduğu madde de buydu. (K.M.)

[46] Mezmur 118: 22 "Duvarcıların reddettiği taş, köşenin en önemli taşı haline geldi." (K.M.)

[47] II. Nebukadnezar, MÖ 605-562 yılları arasında hüküm süren Babil kralı.(ç.n.)

[48] On Emir dini inanışa göre, Musa'ya Sina Dağı'nda Tanrı tarafından 2 taş tablet üzerinde verildiği söylenen bir dizi dini ve ahlaki emirlerin bütünüdür. Tevrat'ta Musa'ya verilen On Emir: 1) Yalnızca Tanrı'ya ibadet edeceksin, 2) Putperestlik yapmayacaksın 3) Tanrı'nın adını boş yere ağza almayacaksın 4) Sebt gününü tutacaksın 5) Annene ve babana saygılı olacaksın 6) Adam öldürmeyeceksin 7) Zina yapmayacaksın 8) Çalmayacaksın 9) Yalan şahitlik yapmayacaksın 10) Açgözlülük etmeyeceksin.

Metallerin gizemi, tüm bilincin, her biçimin ve düşüncenin iki yönlü doğasının tanınmasının gizemidir. Simyacı şöyle yazdığında: "Felsefi demirin bir parçasını alacaksınız, felsefi cıvanın üç parçasını ekleyeceksiniz ve düzgün bir şekilde damıtılmış ve arttırılmış olduklarından emin olacaksınız." Gerçekten metafiziksel bir sırrı kendine has süslü terminolojisiyle anlatmıştır. İçsel yaşamın gizemini arayanlar, arayışlarında yalnızca daha yüksek ve en zayıf duygu ve düşünce işlevlerini kullanabilirler. Sıradan insan zihni bunun çok azına ve insan duyguları daha da azına hizmet eder. Bunun için aklın, kalbin ve elin tinsel güçlerini aramalı ve bulmalıyız.

Başka bir deyişle, sadece metallerin ruhunu kullanmalıyız. Ölümsüz Benliğin sorunlarına ölümlü algıları ve ölümlü sınırlamaları getirmek işe yaramaz. Fiziksel deneyimlerimiz yeterli değildir; onlar damıtılmalı ve arttırılmalıdır. Eğitimimiz yeterli değildir; daha büyük bir şeyin temel gölgesidir. Düşüncelerimiz, bilimlerimiz, duygularımız, sanatlarımız, eylemlerimiz, el sanatlarımız ölümsüz güçlerin ölümlü ve fiziksel sembolleridir. Tüm sembolleri okumalıyız ve tüm gölgeleri aramalıyız. Simya başlangıcı budur, her söz ve eylemimizin sembol, umutlarımız ve beklentilerimizin sadece masal, tarihlerimiz ve gelenekleriminin sadece efsane olduğunu keşfedeceğiz. Tek bildiğimiz tek boynuzlu at sembolü gibi içimizde olanın bir göstergesidir.

Altıncı Farkındalık

Tüm deneyimlerimizin ve bilgimizin ötesinde neredeyse akıl almaz gerçeklik, meditasyonumuzun esas konusudur. Çok ılımlı ve nazik bir meditasyon olmalıdır. Saçmalıklara değil, gerçeğe doğru yönelmelidir. Tüm dünyadaki tüm masallardan en fantastik olanı kendimizden başkası değildir. İnsan herhangi bir sfenks veya kimera'dan[49] daha tuhaf bir yaratıktır. Sfenks bir insanın kafasına, bir aslanın vücuduna sahiptir, ama peki insanın kendisi? Bir tanrının tinine, ölümcül bir ruhu ve bir hayvanın bedenine sahiptir. İnsanda uzayın hayalleri, havanın özlemleri ve evrenin hareketleri vardır. Yine de Lilliputyalılar[50] tarafından zincirlenmiş bir Gulliver gibi bağlıdır. O, tüm yaratıklardan, şimdiye kadar yaratılan en gizemli, karmaşık canavardır.

İskenderiye'deki eski Serapis tapınağında ağlayan bir tanrının devasa bir heykeli vardı. Vücudu ağaç dallarından oluşturulmuştu ve saçları çim ve tahıldanmış. Gözleri değerli taşlardı ve metalden yapılmıştı ve hayvanların derilerinden dikilmiş giysilerle örtülüydü. Kuşların tüyleriyle taçlanmıştı; elinde çiçek açılıyordu ve böcekler üzerinden bal topluyormuş. Işık tapınağın açık çatısından aşağıya doğru başının üzerinde parlayan bu ağlayan tanrı, içinde tüm soruları ve tüm cevapları taşıyan tüm doğanın sembolü olan insanın kendisidir.

Böylece simya hikâyesinden her birinin İksiri insanlığı oluşturan tüm yaşamlardan toplaması ve kendi yaşamının İksiri'nde birleştirmesi gerektiğini öğreniyoruz. Bir sırlar bohçası olan İnsandan insanı kurtaracak gizli güç oluşacaktır.

---

[49] Kimera, başı aslan, bedeni keçi ve kuyruğu yılandan ateş soluyan dişi mitolojik canavar. (K.M.)

[50] Jonathan Swift'in yazdığı, dünya klasikleri arasına girmiş, *Gulliver'in Gezileri* adındaki fantastik romanında geçen kurgusal ülkede yerde uyurken çok küçük insanlar tarafından halatlarla sıkıca bağlanır. (ç.n.)

7. BÖLÜM

Geçmişi Anımsama

Tüm felsefi disiplinlerin en bilinenlerinden biri Pitagoras'un geçmişi anımsama uygulamasıdır. Ünlü Crotona Okulu üyelerinin, büyük ustanın kendisi tarafından belirlenen bir formüle göre günlük olarak geçmişi anımsadıkları kaydedildi.

Geçmişi anımsama, günün olaylarını ters sırayla yeniden yaşamak için zihinsel bir çalışmadır. Geriye bakmanın amacı, eylemin ahlaki değerini keşfetmektir.

Günlük yaşam deneyimlerinden geçen sıradan kişi geçen olayların öneminin sadece kısmen farkındadır. En değerli derslerden bazıları fark edilmez. Dikkatli davranma, gözlemleme, ayırt etme ve doğru vurgu yapma noksanlığı ve hepsinden önemlisi bu noksanlıklar üzerinde kafa yormama bilinci eylemlerin deneyimlerinden mahrum eder. Sonuç, çok değerli zamanın boşa harcanmasıdır.

Geçmişi anımsama yoluyla meydana gelen olayları tekrar yaşayabiliriz ve onları tarafsız olarak görebiliriz. Bir kitaptan olduğu gibi kendi eylemlerimizi okuyabiliriz. Sebep ve sonuç arasındaki yakın ilişkiyi daha geniş bir perspektiften görmek mümkündür. Teorik olarak, en azından, geriye dönük yaşamı zenginleştirir, düşünme ve hissetmede daha büyük bir titizliğe neden olur.

Son zamanlarda, geçmişe dönük disiplini, vahim kefaret biçimi olarak yorumlanmıştır. Geçmişi anımsama yapan kişi,

kendi eylemleri üzerinde bir tür hâkim ve jüri olarak kendini gösterir. Günün olaylarını gözden geçirerek, her birini rasyonelleştirmeye çalışır. Düşüncelerini ve duygularını bir dizi zihinsel ödüle ve cezaya maruz bırakarak yaptığı hatalardan içtenlikle pişman olur ve eşit samimiyetle daha övgüye değer başarılarını kabul eder ve alkışlar. Bu teknik, karmayı nötralize etmede oldukça faydalı olarak kabul edilir. Ne yazık ki, bu geçmişi anımsama formülünün Pitagorcular tarafından uygulanışı kayıta geçmemiştir. Dolayısıyla, bu konuda usta tarafından belirlenen hiçbir davranış kuralımız yoktur.

Geçmişi anımsama uygulaması, uygun şekilde anlaşılması durumunda bazı avantajlar sağlar. Ancak çoğu ezoterik egzersiz gibi, onu kullanmaya çalışanların çoğu tarafından ciddi bir şekilde yanlış anlaşılmıştır.

İnsanın dikkatini bu an dediğimiz varsayımsal zaman dilimine odaklanması evrenin doğal amacıdır. Kutsal Yazılarda "Şimdi kabul edilen zamandır" yazılmıştır. Mevcut eylem, bilincin tüm başarılarının ve eğilimlerinin mevcut anın sorununa odaklanmasıdır. *Şimdiki Zaman* sonsuza dek insanın becerikliliğini, cesaretini, bütünlüğünü ve anlayışını çekiyor.

Zaman dediğimiz şey o kadar yanıltıcıdır ki, birçok filozof zamanın tüm boyutlarından yalnızca *Şimdi* gerçek olduğu sonucuna varmıştır. Bilinç noktasını *Şimdi'*den uzağa çeken herhangi bir alıştırma, aydınlanma disiplinlerine iyice aşina olmayanlar için tehlikelidir. Gelecekte yaşayan kişi umudun kuruntularına sarılır. Geçmişte yaşayan kişi pişmanlıkta debelenir. Hem umut hem de pişmanlık, *Şimdi'*nin aktif kesinliklerine kıyasla daha aşağı tutumlardır. Mevcut bir problemle çalışan bir adam, doğmamış yarınların hayalini kurarak veya dünün süprüntülerini silerek elde edilebileceğinden çok daha fazla ruh büyümesi kazanıyor. Çok bilge olduğumuz zaman, hatıralardan rahatsız olmamak ve tövbe etmekten kurtulmak için, kendi yanlışlarımızın tefekküründe kar bulabiliriz. Bu felsefi dengeyi

kazandığımız zamana kadar, çok fazla geçmişi anımsamanın zararlı olması muhtemeldir.

Geçmişle ilgili belirli bir kadercilik vardır ve daha önce meydana gelmiş olanı çözmek veya yeniden yapmak için çok az şey yapılabilir. Yaptığımız gibi yaptık. Konuştuğumuz acele sözleri geri almayı yürekten ve içtenlikle isteyebiliriz, ancak onları havaya konuştuk ve rüzgârlar onları ulaşamayacağımızın çok ötesine taşıdı. Onları asla geri getiremeyiz. Yapmış olabileceğimiz nazik davranış artık işe yaramazdır. Durum geçti ve gitti. Yarın yapılacaklar işe yaramayacaktır. Sunulan ve gözden kaçırdığımız deneyim fırsatı başkalarına geçti. Geri çekemeyiz. Tek yapabileceğimiz, sefil durumumuzun çaresizliği ve umutsuzluğu ile cesareti kırılmış başarısızlık ve hayal kırıklığımızın farkına varmak ve onun ortasına yerleşmektir. Bu olumsuz tutum çok ince bir şekilde bizim belli bir canlılığımızı çalmaktadır.

Aydınlanma bir tövbe disiplini değildir. Olumlu bir inancın ifadesidir. Yapma ve olma dürtüsü boyunca akar ve boşuna pişmanlıkla çok az ortak yanı vardır. İnsanın Hakikati araması, hatalarıyla boğuşmasından daha iyidir.

Geçmişi anımsamak disiplini ile ortaya çıkan bir başka sorun (şu anda yaygın olarak uygulandığı şekliyle), kendi kendini düzeltme sonuçları ile ilgilidir. Günün deneyimlerinden geçerken, öğrencinin ödüllerini ve cezalarını eylemin esaslarına ve dezavantajlarına göre yönetmesi gerekmektedir.

Bu, öğrencinin ne yapması gerektiğini bildiği ve ayrıca ne yapmaması gerektiğini bildiği anlamına gelir. Birçok durumda yapılan kritik bir araştırma, doğru eylem kursları hakkındaki gerçek bilginin çoğu öğrencinin kapasitesinin ötesinde olduğunu göstermektedir. Bu nedenle, geriye dönük inceleme sırasında verilen kararlar, eylemlerin kendisinden pek farklı olmayan kişisel görüşlerdir.

Örneğin, belirli bir mezhep veya ezoterik bir okul bir öğren-

cisinin sadece belirli bir tür yemek yemesi gerektiğini öğretebilir. Öğrenci listede yer almayan bir şey yemiş olabilir. Daha sonra geriye dönük olarak suçunun büyüklüğünü fark eder, derin tövbe ve günahının tekrarlanmayacağına dair dindar bir güvence içeren bir iffet sürecine girer ve muazzam bir kişisel başarısızlık hissi duyar.

Ancak konunun gerçeği, belirli yiyeceklerin yenmesini yasaklayan grup veya tarikatın orijinal kınamasında tamamen yanlış olması olabilir. Diyet kısıtlaması sağlam bir felsefi temele değil, tarikatın kurucusunun kişisel zevklerine dayanıyordur. Belki de bu beyefendi soğan sevmiyordur ve bu yüzden öğrencilerine yemelerini yasaklamıştır.

Sadece bu şekilde tüm geriye dönük süreç yanlış anlama ve yanlış vurgunun bir kısır döngüsü haline gelir, çünkü öğrenci neyin doğru olduğunu ve neyin yanlış olduğunu bilmemektedir. Daha derin felsefi sistemlerde, eski öğretmenler, öğrenci gerçekte *neyin doğru olduğunu* öğreninceye kadar, geçmişe bakmanın imkânsız olduğunu ve öğrenci neyin doğru olduğunu bildiği zaman geriye doğru bakmanın gereksiz olduğunu söylerdi. Sadece aşağılık kompleksine yol açan bir disiplinde çok az erdem vardır.

Geçmişi anımsamak, günahı affetme unsurunun dini bir sistemde mevcut olduğu hep ortaya çıkar; burada temel haysiyetten bazı tavizler var. İnsan eyleminin sonuçlarından herhangi bir kaçış olduğuna inanırsa, yaşam standardından taviz verebilir. Baştan dikkatli olunmalıdır, sonradan değil. Biraz bilgelik, tövbe okyanusundan daha değerlidir. İlk önce doğru olanı yapmak akıllıca olanıdır. Ve böylece Hakikat arayıcısı için doğru arayışı ilk görevdir. En asil bilinç standardına göre bir eylem gerçekleştirdikten sonra pişmanlık için bir neden yoktur. Bir hata yapılmışsa, evrensel yasa karma yoluyla onu açığa çıkaracaktır. Günlük yaşam süreci üzerinde dikkat edilmeli, ancak aşırı vurgu yapılmamalıdır.

Genellikle daha büyük görme ile daha küçük görme arasında çatışma vardır. Yaşamın büyük bir bölümünde pişmanlık ve vicdan azabı duyan insanlar tanıyorum. Bu kişiler ahlaksızlıklarını söylerler, ama erdemlerini asla bulamamışlardır. Çoğu zaman kendi kınamaları umutsuzca yetersiz dürüstlük standartlarına dayanır; ya var olmayan ya da popüler cehaletle büyük ölçüde büyütülmüş hatalar için kendilerini suçlarlar.

Geçmişi anımsamak disiplinini tavsiye ederken, özel olarak değiştirilmiş bir egzersiz şekli öneriyorum. Bu neredeyse orijinal Pitagoras formülüyle aynı fikirde olacaktır. Günün bitiminde birkaç dakikanızı ayırın, sessiz olun, rahatlayın ve günün olaylarının bir dizi resim olarak sizden akmasına izin verin. Geriye dönük olarak, görüntülerin sırasını tersine çevirmek, son olaylardan gün başlangıcına doğru geriye gitmek gelenekseldir. Bu, etki ve neden ilişkisinin önce etkileri gözlemleyerek ve daha sonra bu etkilerin nedenlerini olaylar zinciri boyunca geriye doğru izleyerek daha belirgin hale getirilebilmesi için yapılır.

Geçmişi anımsamak herhangi bir kişisel katılım olmadan, olayların kendimizde meydana geldiği hissi olmadan gerçekleştirilebiliyorsa, geçmişi anımsamak felsefi olarak faydalı hale gelir. Kendimizin zayıf yönlerini değil, *Yasa'nın gücünü* görmeliyiz.

Kendimizi sonsuza dek, Yakup'un melekle güreştiği gibi, kötülerin ev sahipleriyle güreşen sefil ölümcül günahkârlar olarak görmemeliyiz, aksine Yasa'yı bizi sonsuza dek kendi gerçekliğinin şekline ve amacına dönüştürdüğünü görmeliyiz.

Kendi ruhsal gelişmemiz hakkında endişelenmek, büyümenin umutsuz yanılgısına sahip olmak ve Elysian [cennet] topraklarına özlem duymak yerine, tüm sonlu şeyleri harekete geçiren akan bir Yasa'nın çalışmalarının farkında olmalıyız.

Yasa gerçektir, biz değiliz. Yasa iyidir, biz değiliz. Yasa ölümsüzdür, biz değiliz. Bu, toz kadar önemsiz, sefil ve umut-

suz varlıklar olduğumuz anlamına gelmez. Aksine, kendimizi unutma demektir. Dikkatin etkilerini kendini kınamak yerine gerçeklere çeviriyor. Fiziksel bir gerçek olarak biliyoruz ki kendini unutmuş mutludur. İncil'deki açıklamada hayatını kurtaran adamın aslında onu kaybedeceğini hatırlattırır. Bu özellikle din alanında geçerlidir.

Bütün inanç dünyasında insanlar doktrinleri ve dogmalarını kullanarak kendilerini kurtarmaya çalışıyorlar. Dua ve oruç, ritüeller ve dogmalar, mumlar ve kutsal çanaklar ile kendi merkezli fani insanlar kendilerini kurtarma görevine eğiliyorlar. Kendisini değersiz hissederek, kendisini reddederek, kendisini kırbaçlayarak ve kemer sıkarak, hediyeler ve tekliflerle, zengin ve fakir fark etmeden, daima aynı nedenden dolayı, daima aynı temel sebepten esinlenerek ilahi takdir ararlar, o da kendini koruma içgüdüsüdür.

Ruh kurtarılmalıdır ve tuhaf bir şekilde, ölümsüz bir ilkenin kurtuluşu, zayıf ve ölümlü bir parçanın, insan kişiliğinin temelsiz görüşlerine dayanacak şekilde yapılır. İnsanlar kendilerini kurtarmak için meditasyon yaparlar ve kendilerini kurtarmak için geçmişe bakma pratiği yaparlar. Her zaman kendilerini düşünürler. Her zaman kendileri için planlar düzenlemeler yaparlar.

Yol'un bu tuzaklarından birine düşen acemi öğrenci, kaçınılmaz olarak, sadece kurtarmaya değer olduğu değil, aynı zamanda korkunç ve sürekli kaybolma tehlikesi içinde olduğu sonucuna varır. Bu vahşi koruma ve kaybetme, kurtarılma ve sapma oyununda, Hakikat'e doğru yaşamanın güzelliği ve asaleti tamamen göz ardı edilir ve insan, cennet ve cehennem arasında tehlikeli bir şekilde durduğunda, özellikle felsefi bir ruh haline sebep olan bir durumda değildir.

Fakındalığın amacı bilincin, kişilikten Yasa ve gerçeklikle özdeşleşmeye doğru akmasını sağlamaktır. Gerçek olmayanın yerine gerçek olanın geçmesidir. Bu bir klişe değil, büyük bir

tinsel gerçektir.

Hz. İsa ve öğrencileri yolda yürürken, ölü bir köpeğin leşiyle karşılaştıklarında, çeşitli tiksinme ünlemelerine sahip öğrenciler çürümeye başlayan bedenden gözlerini çevirdiler. Fakat Hz. İsa, "İnciler dişlerinden daha beyaz değildir" diyerek onları azarladı.

Kuzey Asya'da bir yerde ortaya çıkan ve Hıristiyan geleneklerine dâhil olmak için çok seyahat eden bu benzetme bir farkındalık ifadesidir. Her öğrencinin günlük hayatı için geçerlidir. Bununla başkalarını yargılamalıyız ve aynı kuralla kendimizi yargılamalıyız. Bu, eski hataları tekrarlamaya devam etmemiz gerektiği anlamına gelmez, aksine evrensel erdemleri geliştirmeye çalışmamız gerektiği anlamına gelir. Kendi hatalarımızı mazur görmemeliyiz, bunun yerine onlar aracılığıyla görmeli ve kişisel ve evrensel anlayış arasındaki uyumun başarısızlığına tanık olduklarını anlamalıyız. Hataları birer birer düzeltmeye çalışmamalı, daha ziyade odaklanarak tek bir farkındalığı ve kendi içinde tüm hataları düzelten tek gerçeği araştırmalısınız..

Geçmişi anımsamanın yardımıyla Bir'e yaklaşabiliriz, ancak o zaman tam anlamıyla bize fayda sağlayabilir. Fakat egzersiz nedeniyle iyiliğin daha fazla farkında olmazsak, egzersiz bizim için iyi değildir. Kendi aşağılığımızı hissettiren herhangi bir disiplin, kendi üstünlüğümüzü hissetmemizi sağlayacak kadar yanlıştır. İnsan ne büyük ne de küçüktür. O, ebedi prensibin içinden aktığı bir kanaldır. O harika olduğunu düşünebilir, ama aslında küçüktür. Küçük olduğunu düşünebilir ve belki de harikadır. Ancak, kendisinin olmayan, en içteki ve en uzaktaki sonsuza kadar uyan bir büyüklüğe tanık olduğunu bilerek, gerçekliğin içinde olgunlaşmış bilge insandır.

Geçmişi anımsamak, bilince pratik bir yetiştirme yöntemi olarak görünürse, az miktarda uygulanabilir, ancak asla bir koltuk değneği veya bir kaçış mekanizması olmamalıdır. Asla

eylem veya eylemsizlik için bir ödün olarak düşünülmemelidir. Uygulanırsa, eylemlerin gerçekleştirilmesi için anahtar görevi görmelidir. Gözlem ve dikkat yoluyla, evrensellerin içimizdeki çalışmalarından daha fazla haberdar olmalıyız. Eğer bu geriye dönük inceleme ile mümkün ise ve zihin disiplinle ilişkili süreçlerden kendini koruyabiliyorsa, o zaman etkiler faydalı olabilir.

Genellikle disiplin günde üç ila beş dakika ile sınırlı olmalı ve yatmadan hemen önce düzenli olarak uygulanmalıdır. Zihin belirsiz ve tamamen sakin kalmalıdır. Herhangi bir duygusal tepki olmamalıdır. Bu, farkında olduğumuz ancak kişisel olarak tepki vermediğimiz bir deneyim olmalıdır.

Üstatlar

Simya gelenekleri, sıklıkla gizemli bir Üstatlar Örgütüne atıfta bulunur. Onların, gizemli yaşam iksiri hakkında tam bir bilgiye sahip oldukları, istedikleri zaman ortaya çıktıkları veya kaybolarak dünyayı dolaşabildikleri, sırlarını sadece layık gördükleri bireylere ilettiklerine inanılıyordu.

Bu üstatlar onlarla birlikte "Kızıl Aslan" adını verdikleri bir yansıtma tozunu taşıyorlardı. Erimiş bir ham metal kütlesinin üzerine düşen birkaç "Kızıl Aslan" tanesi, en iyi altına anında dönüşmesine neden olurmuş. Bir hesaba göre, yansıtma tozu kendi ağırlığının yüz bin katını dönüştürebilirmiş. Şarapta çözünen aynı toz, yaşlanmaya karşı evrensel ilaç olan felsefe iksiriymiş. Von Welling'e göre, bu Kızıl Aslan'ın küçük bir parçacığı su yüzeyine yerleştirilirse, bir güneş sisteminin oluşumunda meydana gelen tüm değişikliklerden ve dönemlerden geçerek şiddetli bir şekilde dönmeye başlayacaktır.

Olguların çoğunda, yansıtma tozuna sahip olduğunu iddia eden simyagerler, adı olmayan üstatların birinden toz veya hazırlanması için formül almışlardır. Bu nedenle, görünmez kar-

deşlerin tutulduğu önemi anlamak zor değildir. Dolaşan çok sayıda hikâye, üstatların sırlarını açığa çıkardıkları ilginç koşulları açıklar.

Kuşkusuz, evrensel gizem hakkında derin bilgiye sahip ileri simyagerlerin Orta Çağ Avrupa'sı hakkında dolaştıkları doğrudur, ancak tek boynuzlu atın hikâyesi gibi üstatlar hakkında söylemler, simya operasyonları hakkında ihtiyatsızları yanlış görüşlere yönlendirmeye tasarlanmış felsefi masallardır.

Üstat, *Benliğin* kendisidir, insan kişiliğinde tezahür eden ilahi prensip, her insanın arkasındaki gerçekliktir. Bu Benlik gerçek bilgelik tozuna sahiptir, o da *Bilgelik*'tir. Sadece bilgelik insan deneyiminin tüm temel maddelerini tinsel güce dönüştürebilir. İçsel arayış *Benlik* arayışıdır. Konsantrasyonun amacı Benliği keşfetmektir. Tinsel şeylerin peşinden koşmanın sonu, içindeki ilahi kısımla birleşmektir. İlkenin kişilikten, narin olanın kaba olandan, ölümsüz olanın zamansaldan çıkarılması ruhun gizli kimyası, kadim çağın simyası ile gerçekleştirilir.

Her birimizin içinde Üstat bir Benlik vardır. Nadir durumlarda, bir an için Benliğin muazzam olasılıklarını görüyoruz ve kişiliğin gerçekten de sadece gerçekliğin gölgesi olduğunun farkına varıyoruz. Bu nadir mistik deneyimler, samimi arayıcının kendini ilahi doğasının varlığında hissettiği bu nadir durumlar, eski kitaplarda üstatlardan birinin ziyareti olarak tanımlanırdı. Böyle nadir manevi deneyimlerden kaynaklanan bilincin genişlemesinde, arayışın gizeminin daha yeni, daha dolgun bir takdiri gelirdi. Kişilik kutsal meselelerde öğretildi. Bir anlığına daha büyük bir gerçeğe katıldı ve bu şekilde evrensel bilgi gizemine yaklaştı.

Laboratuvar hayattır. Simyager Hakikati arayan kişidir. Metalleri kontrol etmeye çalıştığı formüller onun konsantrasyon ve tefekkür disiplinleridir. Üstat-öğretmen Yüksek Benliğidir ve yansıtma tozu, tüm maddeleri ve doğaları tüm dünyanın aradığı ölümsüz Hakikat'e dönüştüren canlı bilgeliktir.

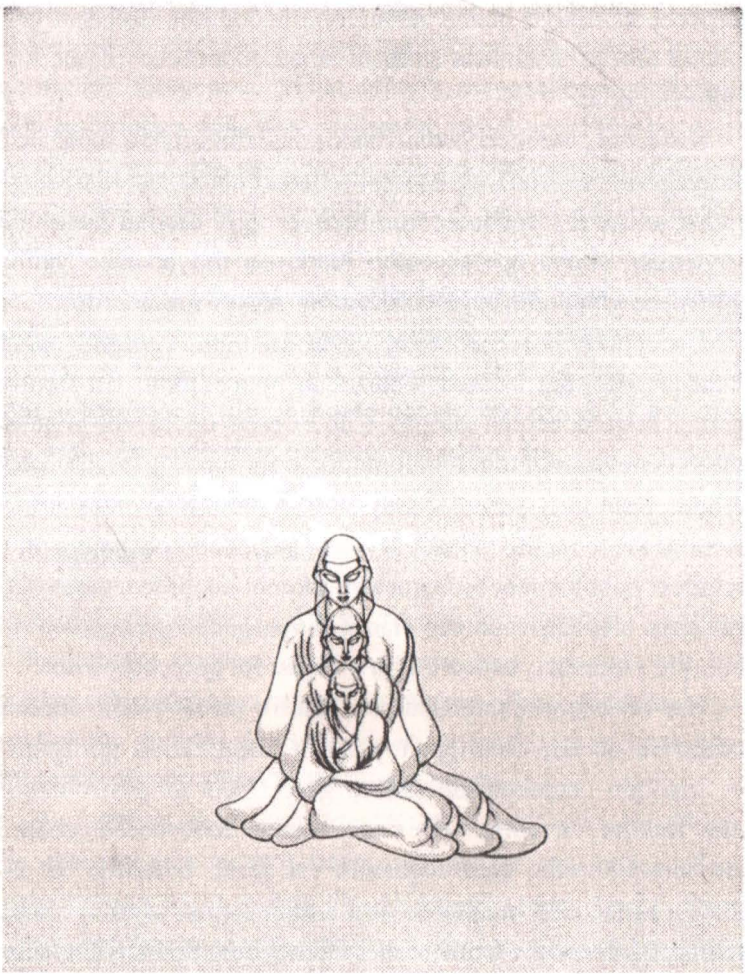

Üç Metafiziksel Öznitelik

Benliğin üç hali farkındalığı içinden en yüksek ya da yüce hali dünyanın hareket etmeyen taşıyıcısı olan adi-buda'nın farkındalığıdır. Ara hali Bir'in farkındalığı olan avalokitesvara'dır. Resimdeki en küçük figür, karasal Buda, gözlemci, gerçek dışı olanı gören, nitelikleriyle nesnel kişiliktir.

Konsantrasyon Hakkında Ek Bilgiler

Önceki bir bölümü örnekleyen bir resimde, konsantre olan kişinin bilinci içinde yüksek kişiliğin yaratılmasını temsil eden bir figür gösterilmişti. Şimdi, kişiliğin üç yüksek özelliğe genişletilmesini veya çoğaltılmasını gösteren, aynı serinin bir sonraki resim örneğini ele alacağız. Bu figürler anlayış ve düşünce gerektirir.

Doğu metafizik teorilerinde kalbi bir tapınak olarak temsil etmek gelenekseldir. Genellikle bu tapınak göğüste Buda benzeri küçük bir yapı olarak gösterilir. Bazı sistemlerde, özellikle Budistlerde, kalp bir lotus tomurcuğu olarak tanımlanır. Bu tomurcuk konsantrasyonun nazik etkisi altında açıldığında, meditasyonda oturmuş Buda'nın figürü içinde bulunur. Kalp gerçekten de *"Saklı Yerlerin Evi"*dir, bedenin kutsal alanı, insandaki heybet tahtının sembolüdür. Bu nedenle, bedensel ekonomideki tüm organların bunun, Evrenin ve insanın tüm doğasının en kutsal bölümü, Benliği, gerçekliği temsil etmesi gerektiği doğrudur.

Konsantrasyonun amacı gerçeğin farkında olmaktır. Bu farkındalık elde edildiğinde, onu keşfedenin kalbinde mesken edinir.

Aslında bu sembolik bir hikâyenin bir parçasıdır, ama fikri aktarıyor. Çin'de, üst benlik ya da gerçek bazen Anka kuşuna binmek olarak tasvir edilir. Göklerde görülür ve buluttan buluta hızla uçar. Sonunda, aşağı doğru inerek öğrencinin bedenine girer ve orada kalpteki lotus tahtına oturur. Bu gizem gerçekleştiğinde belirli bir temas kurulmuştur. Kişilik ve evrensel değerler arasında bir bağ oluşmuştur.

İçindeki bu gerçekliğe yüce varlık denir. İnsanın Evrensel Varlık kavramıdır. İnsan bilinci Mutlak'ın kendisini hayal edememesinden dolayı saf evrensel nesne değildir. Yüce varlık, *onu anlayabildiğimiz şekilde* Mutlak'tır. Kendi algımızla sınırlı hale getirilen sonsuzluktur, ancak inisiye olmayana ve bilgisize inanılmaz ve bilinemezdir.

Yüce varlığın güzelliğini, evrenselliğini ve haysiyetini koruyup sürdürebildiğimiz ölçüde felsefemize ve doktrinimize sadık kalırız. Annenin çocuklarını vücudunda taşıması gibi, mürit de yüce varlığı kalbinin içinde taşır. Eninde sonunda özgür ve bağımsız bir ruh olarak doğması için onun içinde büyümesi gerekir. Fakat kişilik, yüce varlığın doğumundan sonra ortada kalamaz. Evrensel doğduğunda, kişisel ölür. Doğu'da Buda'nın annesinin, çocuğunun doğumundan beş gün sonra öldüğü yazılmıştır.

Yüce varlık *kalıcı bir mevcudiyettir*. Bir kez konsantrasyonla gerçekleştiğinde, öğrencide ikamet eder. Bu yüce varlık asla sorgulamaz, asla konuşmaz, asla talep etmez. Sadece kalır –bekler. Anlamak onu artırır, anlamamak haliyle azalmasına sebep olur. Ancak bu sayede giderek daha baskın hale gelir.

Doğu mistisizminde çeşitli şekillerde anlaşılmaktadır. Sıklıkla Maitreya[51], gelecek olan bodhisattva denir. Bu açıdan evrensel Mesih'tir. Bu, Mesih doktrininin gerçek ithalatıdır. Yaklaşan Kurtarıcı yüce varlıktır. Çin'de, Maitreya bazen vücudu sürekli kahkahalarla sallanıyor gibi görünen şişman, gülümseyen bir figür olarak temsil edilir. İnsana uyan mutlu bir ruhtur. İçinde bunaltıcı ya da içine kapanık bir şey yok. Farkındalığın sevinci, sadece Hakikat'in verebileceği barıştır. Şanslı ve arzu edilen bir varlığın gelişi sevinçle kutlanır.

[51] Maitreya, Budizm'de dünyanın sonu ve öbür dünya hakkındaki görüşlere göre gelecekte dünyaya gelecek Buda'dır. Maitreya ya da Metteyya Sanskritçe maitri, kelimesinden türetilmiştir. Maitri, arkadaşlık anlamına gelen mitra kelimesiyle aynı köktendir ve evrensel sevgi, şefkat şeklinde çevrilebilmektedir. (ç.n.)

Gerçeği, yani gerçekle olan ilişkisinin farkına varmış olan öğrencinin yüce varlığı çektiği söylenir. O zamandan beri varlık öğrencinin gelişme hızıyla büyür. Bu, Jakob Böhme'nin[52] tüm dünyayı doldurana kadar kalbinde yetişen ruh ağacıdır. İnsanın kişiliği bu evrensel gerçekliğin içinde sadece ölmekte olan bir atom olana kadar yüce varlık yavaş yavaş büyür.

İnsanın büyümesi uzayda bir atom kadar küçük bir yaratık olarak başlar. Ancak sonunda yer kazanır; bilinci uzay ile özdeşleştirilir. Artık izole değil, kendi içindeki alanı kaplıyor. Brahman kitaplarında Krişna'nın,[53] sadık öğrencisi Arjuna'nın[54] çok üstünde yükseldiği anlatılır. Yüce varlık Krişna, bu şekilde o kadar artmıştır ki, buna kıyasla insan yaratıkların kişiliği hiçbir şey değildir. Yüce varlığın gelişimi, gerçekleşme hayatındaki nihai kurtuluşunu tamamlamak için birçok yaşam gerektirir.

Yüce varlığın anlamını bir şekilde size iletebilirsem, Doğu ezoterizminin en derin sırlarından birini paylaşmış olacağım. Burada yine bir masaldan yararlanabiliriz.

Bir zamanlar bir oğlu olmasını isteyen bir sultan vardı. Pek çok karısı olmasına rağmen, Allah, sonsuz bilgeliğiyle ona oğul vermedi. Böylece sultan, derin bir ormanın ortasında yalnız yaşayan büyük ve asil bir Sufi ermişin tavsiyesini ve rehberliğini sormak için bir hac yolculuğuna çıkmaya karar verdi.

Günlerce süren yolculuk ve sayısız sıkıntı ve zorluktan sonra kral münzevinin kulübesine ulaştı. Burada kutsal Sufi tarafından asaletine uygun bir şekilde kabul edildi ve bu yaşlı ve bilge adama bu büyük hükümdar bir varis için özlemlerinin üzücü hikâyesini anlattı.

---

[52] Jakob Böhme, (1575-1624), Alman Hıristiyan mistik. (ç.n.)

[53] Krişna, yaygın Hint geleneğine göre Vişnu'nun sekizinci avatarıdır. Çeşitli Vaişnava okullarında ise Yüce Tanrı yani en önemli ve yüksek tanrı olarak tapınılır. (ç.n.)

[54] Arjuna, Hint mitolojisinde dünya üzerindeki en büyük savaşçı, epik Hindu destanı Mahabharata'nın beş kahramanından ve Dvapara çağının en önemli figürlerinden biridir. Kelime anlamı 'parlak', 'ışıltılı', 'beyaz' veya 'gümüş' olan Arjuna korkusuz bir okçu idi (ç.n.)

Sufi, sultanın samimi arzusunu dinledi ve şöyle dedi: "Bir koşulda bir oğlun olacak." "İstediğiniz her şey," diye yanıtladı sultan, "saltanatımın yarısını veririm. Allah adına yemin ederim."

Yıl içinde imparatorun oğlu doğdu. Bütün halkı teşekkür etti ve sultan yeminini yerine getirmeye hazırdı.

Kutsal Sufi imparatorun karşısına çıktı ve imparator ona, "Dile benden ne dilersen." dedi.

Sufi yanıtladı: "Derin ormandaki kulübemde sessizce otururken, ormanı çıkarmanızı ve yerine harika bir şehir inşa etmenizi diliyorum, böylece evimin etrafındaki küçük bahçeden ayrılmadan inizivaya çekilmeden tüm dünyayı izleyebilirim."

Böylece sultan, şehri tıpkı kutsal adamın istediği gibi inşa etti. Güzel bir mermer kubbe ile korunan şehrin tam ortasında, toprak karesiyle kutsal adamın küçük kulübesi vardı.

Sufi evliya oturdu ve prensleri, tüccarları ve dünyanın dört bir yanından gelen gezginlerin önünden geçişlerini izledi. Yıllar geçti ve sonra sultanı çağırdı. "Yeterince gördüm," dedi Sufi sakince. "Şehri kaldır."

Böylece sultan tüm insanlarını ve tüm tüccarları, dükkânlarını, saraylarını ve bahçelerini aldı kaldırdı. Kaldıramadıklarını da, olduğu yerde bıraktı. Ve kutsal adam yine boş bir şehrin hayaletleriyle çevrili sessizlikte yalnızdı.

Bu, bugün terk edilmiş olan kırmızı taş ve mermer kenti Fetihpur Sikri'nin[55] efsanesidir. Ama ıssız bir şehrin efsanesinden aslında daha fazlasıdır, bu, yüce varlığın hikâyesidir.

Sultan, Hakikati arayandır. Arzu ettiği oğul kendi ölümsüzlüğü, ruhsal bir gerçek olarak kendini sürdürmesidir. Kutsal adam gizli öğretidir ve yüce varlık nihayetinde kişileşen bilgeliktir.

Ormanda kutsal adamın kulübesine yapılan hac, disiplin-

[55] Fetihpur Sikri, Hindistan'ın kuzeyinde, Uttar Pradesh eyaletine bağlı Agra ilinde kent. (ç.n.)

lerin uygulanmasıdır. Sultanın inşa ettiği şehir, deneyimlerini gerçekleştiği enkarnasyon döngüsünü temsil eder. Kutsal adamın kulübesinden önce ve sonra geçen insanların birleşimi, enkarnasyon döngüsünü oluşturan çeşitli kişilikleri temsil eder.

Etrafında mermer kubbesi ile tapınak inşa edilmiş olan kutsal adamın kulübesi, gerçekleşen her şeyin izleyicisini şehrin kalbinde oturan yüce varlıktır. Yüce varlık yıllar geçtikten sonra kentin taşınmasını ve terk edilmesini talep eder, böylece huzurda tefekkür ederek yalnız oturabilir –yüce varlık, yaşam üzerinde tam bir yönetime girmiştir.

Sonunda yüce varlıktan başka bir şey kalmaz. Asil umutlar ve özlemlerden inşa edilmiş bir yaratık ki bu gerçek Benlik. Kişiliğin egosu evrensel bir özde çözülür. İnsan artık sadece kendi başına ya da kendisi için yaşamıyor, artık yüce varlığın dürtülerini yerine getirmek için vardır. İçinde ikamet eden evrensel ruhun iradesine ve amacına tanıklık etmek için yaşıyor.

Tefekkür ve konsantrasyon yoluyla, yüce varlığın çok gerçek ve nesnel olduğunu anlamak mümkündür. Bu, insanın tapınağının kutsalların kutsallığı içinde gerçeğin özüne benzeyen bir nesnedir. Yüce varlık amaçlı yaşam haline gelir ve nesnel kişilik istekli ve itaatkâr hizmetkârı olur.

"Lotus tahtının önünde eğilirim," diye bağırdı kendinden geçen Budist.

Demek istediği sadece budur. Kişisel bir varlık olarak Sakyamuni[56], Asya ve dünyanın ışığı, paha biçilmez mücevher, yüce varlık olan kendi kalbinin lotus tahtının önünde eğilir.

[56] Gotama Buda, MÖ 563-483 arasında Hindistan'da yaşadığı tahmin edilen ruhani öğretmen ve Budizm'in kurucusu. Doğduğunda adı Sidarta Gautama'dır. Prens Sidarta ya da Śakyamuni (Sakya kabilesinden gelen bilge) adlarıyla da anılır. (ç.n.)

Yedinci Farkındalık

Kendini kutsal bir güvenin bekçisi olarak idrak etmek ya da hissetmek bilinçte büyük bir deneyimdir. Bir şekilde kişinin haysiyetini arttırır, aynı zamanda çok nazik ve alçakgönüllü olur. Böylece her biri kendi başrahibine dönüşür. Kalbi sunak olan yüce varlık, kutsal yerde yaşayan tanrıdır. Yüce varlık, var olan tüm dini gözlemlerin doğrudan nesnesi olduğunda, din yoğun ve samimi bir mesele haline gelir.

İnsanın içinde ikamet eden bir tanrıdır. Bu Tanrı değil, Tanrı'nın, İlkenin, Gerçeğin bir ışınıdır. Gizemli bir simya ile insanın ölümlü kısımlarıyla karışır, ancak asla onlar tarafından sınırlandırılmaz veya yok edilmez.

Durdu, duracak ve durur. Sessiz izleyici olarak kalır. Vicdan sesi değil çünkü asla eleştirmez, asla suçlamaz, asla şüphe etmez, asla soru sormaz.

Meditasyon yapan Buddha'nın tutkusuz yüzü gibi, kalbin içinde oturur ve bekler. Yüzlerce hayat boyunca, hareketsiz ve değişmemiş, gözleri kapalı ve geçilmez, pasif özellikleri ile bekler. Kurtuluş gününü bekler. Acele yok, çünkü zaman yok. Gecikme yok. Kurtuluş için bekleyen sadece zamansız bir gizem vardır –beklemek ve henüz beklememek, çünkü burada beklemek zamana atıfta bulunmaz. Zamansız bekleme, kişisel farkındalığın yüce sırrında içerilen bir gizemdir.

Asya metafiziğinin tüm gizemlerinden hiçbiri, kavramında yüce varlık, sürekli olan Benlik öğretisinden daha yüce değildir. İnsan kendi ruhunu kurarken, evrensel ruhu kendine ait olmayan erdemlerle inşa eder. Kendinden gelmeyen bilgelikle erdemler inşa ediyor ve kendinden ayrı bir bilgelik mükemmelleştiriyor.

İnsanın ifade ettiği tüm yapıcı ve yaratıcı güçler, derin ve gizli bir kaynaktan kişiliğine düşer. Amaçları kişiliğini inşa etmek değil, her insanın dünyasının gerçekten kurtarıcısı olan bir dünya kurtarıcısı haline gelene kadar gelişen yüce varlığı mükemmelleştirmektir.

8. BÖLÜM

Bilincin Uzantısı

Taocu felsefe sisteminde cinler, yani ara ruhlar, genellikle garip, parlak tüylü kuşların üzerinde uçarken tasvir edilir. Bu tür resimler derin bir felsefi anlam taşır ve meditasyon sembolizminin bir parçasıdır.

Eski Gizemlerde cinler, kişiliğin entelektüel uzantılarını temsil eder. Örneğin, çok sayıda yeniden doğuş sırasında Benlik veya Üst Benlik deneyimlerin sonuçlarını toplar. Olaylar dizisi ile her yaşam, ruhsal doğanın bir kısmını zenginleştirir. Bir enkarnasyonda vurgusu gözlem üzerinde olabilirken, başka bir yaşam özellikle değerlendirme sorunları ile karşı karşıya kalabilir. Sattva[57] veya Benlik, her fiziksel enkarnasyonun başında yeni bir bütüncül kişilik oluşturursa, bu kişilik, önceki deneyimlerin nesnelerinden oluşur. Böylece kişilik ya tek bir varlık olarak ya da çok sayıda ayrı ve farklı deneyim dizisinden oluşan bir bileşik olarak görülebilir. Tek bir varlık olarak ele alındığında enkarne egoya kişilik denir. Ancak bileşik bir yapı olarak değerlendirildiğinde, cinler olarak adlandırılan çok sayıda ayrı deneyim döngüsünden oluşur..

Parlak tüylü düşünce-kuşunun üzerinde uçan çeşitli deneyim ilkeleri, dünyada yukarı aşağı dolaşır ve her biri tüm

[57] Sattva, Hindu felsefesinin Samkhya Okulu tarafından geliştirilen felsefi ve psikolojik bir kavram olan üç gu□a veya "varoluş biçiminden" biridir. Diğer iki nitelik rajas ve tamas. Sattva, Dharma ve Jnana'ya yöneltilen iyilik, pozitiflik, gerçek, huzur, denge ve erdem kalitesidir. (ç.n.)

yaşamın daha büyük döngüsü içinde daha küçük döngüsünü tamamlar. Cinler genellikle temsil ettikleri niteliklerin belirli sembollerini taşıyan veya eşlik eden hacimli pelerinler ve cübbelerin içine sokulmuş, görünüşte biraz insan gibi garip küçük yaratıklar olarak tasvir edilir. Cinler Doğu zihnine belli kaydedildiği biçimde havasal veya doğaüstü bir nitelik taşır. Cüppeleri renk renk girdaplarda akarlar. Bulutların arasında süzülürler. Genellikle yüzlerinde esprili, yaramaz bir görünüm vardır ve neredeyse her zaman garip, tanımsız bir hedefe doğru büyük bir acele ile seyahat etme izlenimini verirler.

Cinler avare düşüncelere benzetilebilir. Bazı ciddi veya ağır endişeleri düşünmek için sessizce oturuyoruz. Aniden, tefekkürümüzün ortasında, düşüncelerimiz tamamen alakasız bir konuya uçar. O zaman aklımızı toplayıp tekrar başlamalıyız. Ve zihinsel parmaklarımız uçan perileri yakalamak için uzansa bile alaycı gülümsemelerle tekrar kayıyorlar. Çinli şairin dediği gibi, "İnsanların düşünceleri iradenin esaretinden kaçıp hep gökyüzüne dönmeyi arzular."

Kişiliğin karmaşık fenomenleriyle uygun başa çıkma yöntemi konusunda önemli görüş ayrılıkları vardır. Batı felsefe sistemlerinde zihinsel süreçleri iradenin diktatörlüğü tarafından yönetilen tek bir güce yöneltmeye çalışmak olağan bir durumdur. Aklın tüm yetileri, kendi özgürlüklerine sahip olmayan, tek uçlu ve tek amaçlı olmalıdır. Sonuç, duyular ve algılar arasında ortaya çıkan çelişkileri uzlaştırmak için kendi içinde sürekli bir mücadeledir. Doğulu mistik bu gelişme tekniğini desteklemez. Aksine, bilincin zihnin sihirli yollarından dışarı doğru akmasına izin vermeyi tercih eder.

Pekin'deki sergideki imparatorluk tablo koleksiyonunda Oryantal bakış açısını gösteren bir resim var. Resmin arka planında, tüm yaşamın kaçmak istediği bilinmeyen unsurları simgeleyen uzak dağların loş mavi bir sisi vardır. Ön planda bir balıkçıl kuşun üzerinde oturan bir cin vardır ve bu küçük cinin

akan cüppelerine tutunan dağlara doğru giden bir filozof vardır. Kendi hayallerinin kanatlarında uçma içeren resim sevinç ve macera hissi verir.

Konuyu daha eleştirel bir şekilde incelemek, tefekkürlü yaşamın en derin gizemlerinden birini araştırmaktır. Felsefi olarak, kişilik bir varlık, bir ilke veya bir güç değildir. Doğuştan her yeni kişilik, uzak zamanların ve çeşitli dürtülerin diğer yaşamlarının bir araya gelmesidir. Aynı oduncu, sırtında dalların demetini eve getirdiği gibi, insan doğduğunda sayısız enkarnasyonda topladığı bir demeti bedene getirir.

Yaşamanın en büyük deneyimlerinden biri iç çeşitlilik gerçeğine uyum sağlamaktır. Ona baktığımızda, insan kişisel olarak uyum sorunları ile karşı karşıya olduğunu fark eder. Dünyasını oluşturan çok sayıda diğer insanla karışmayı öğrenmelidir. Çok sayıda mizaca uyum sağlamalı ve sabır, sempati, anlayış ve başkalarıyla temasın adil ve uyumlu hale geldiği tüm nitelikleri geliştirmelidir.

Kendisinin ince gizemini düşünmek için içe doğru döndüğünde, yine çeşitlilik varlığında kendini bulur. İç doğası tek değil, çokludur. Eğer öyle olmasaydı yaşamak için bir zenginlik olmazdı. Dış dünyasını oluşturan *çokçuluk* ile yapıcı ve makul bir şekilde karışmasını mümkün kılan, kendi içindeki *çokluktur.* Her birimizin içinde bir evrensellik vardır ve bu evrensellik, Uzay'ın evrenselliğini anlamamızı veya fark etmemizi mümkün kılar. İnsanın bilincinin bölümleri, dünya bilincinin bölümlerine tanıklık eder.

Benmerkezci filozof, her şeyi bileceği zamanın hayalini kurar. Ölümlü haliyle dünyanın tüm bilgisini içerebilen bir taşıyıcı haline getirilebileceğine inanacak kadar kibirli. Her zaman kendi içinde Hakikati bulmaya ve oraya bağlamaya çalışıyor. Ama henüz kendisini Hakikatin içerisinde bulma gizeminde ilerleme kaydetmedi. Elbette nerede olurlarsa olsunlar, nasıl tezahür ederlerse etsinler hayatın tüm yasaları ve gerçekleri insan

içinde temsil edildiği için insan onların bir parçasıdır.

Bu bizi kişiliğin bilinçli dürtüler boyunca uzaması konusuna getirir.

Yüksek Kişiliğin Gizemi

Yüksek kişilik tinsel simya ile ilgilidir. Paracelsus[58] yapay insanların yaratılmasının gizemini ifade etmişti. Bu tür canlılara *homunkulus* [59]denir ve genellikle kristal gibi görünür ve doğadan ziyade insan becerisi yani bir sanatla üretilir. Erimin aşamalı sürecini aynı amaçlara daha yavaş ulaşan doğaya karşın sanat daima felsefi bir disiplin olarak anlaşılmalıdır. Homunkulusların cam yumurta içinde doğduğu söyleniyordu. Yiyecekleri evrensel ilaçtır. İnisiye edilmemiş kimselere gösterilmezse de uygun besin aldıkları sürece var olmaya devam ederler. İnsan gibi büyüdüler ama asla yaşlanmazlar. Homunkulus genellikle simyasal yazılarda bahsedilse de, konuyla ilgili ayrıntı içeren hiçbir metinin varlığı bilinmemektedir. Sonuç olarak sembolizmin gizlediği anlam çoğunlukla göz ardı edilmiştir.

[58] Paracelsus (Phillipus Theophratus Bombastus von Hohenheim [1493-1541], Almanca konuşan İsviçreli hekim ve kimyager. 16. yüzyılın önemli bilim insanlarından ve modern tıbbın kurucularından biri olduğu kabul edilir. (ç.n.)

[59] Homunkulus, simya yoluyla üretilen küçük yapay bir insan. On altıncı yüzyıl simyası ve on dokuzuncu yüzyıl kurgusu arasında minyatür bir insanın yaratılmasına değinmiştir. (ç.n.)

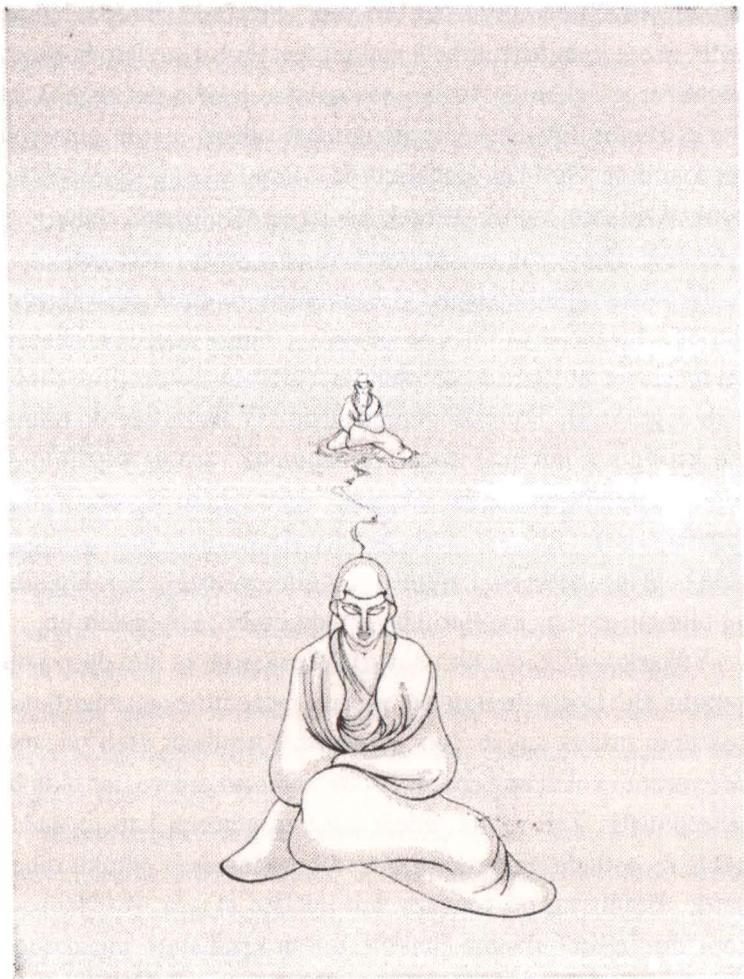

Farkındalık Uygulaması Sırasında Yüksek Kişiliğin Ortaya Çıkışı

Vücuda manyetik bir bulutla bağlı özgür bilinç aracı kafatasından çıkış yapıyor olarak tasvir edilmiştir.

Tekâmül geçiren mistiklerin gelişmekte olan bilincinde gerçekleşen süptil süreci açıklamak son derece zordur. Aydınlanma arttıkça kişiliğin kesin bir dönüşüme ve değişikliğe uğradığı

açıktır. Büyüme yoluyla her biri yeni veya farklı bir kişi haline gelir, ancak eski kişilik hâlâ mevcuttur. Hiçbir şey kaybolmaz, ancak bir şey eklenir. Bu yeni şey anlayış, takdir, farkındalık ve ruh gücünün diğer birçok niteliğinden oluşan somut olmayan bir kişiliktir. Öğrenci, gelişiminde normal olarak ilerlerse, bu yeni ve yüksek kişilik, gerçek benliğine dönüşerek, daha gerçek, doğduğu mizaç ve karakterden daha somut hale gelir.

Hepsinden önemlisi, bu yüksek kişilik onunla ilgili bir özgürlüğe, bir mekân kalitesine sahiptir. Ölümlü kişiliği etkileyen ve sınırlayan alışkanlıklar, tutumlar, eğilimler ve özelliklerle sınırlı değildir. Bu ikinci doğumun sırrıdır. Yüksek kişilik, ölümcül kişiliğin bilincinde doğar ve bağımsız varoluş yapabildiği bir duruma ulaşana kadar zihin ve beden içinde büyür. Olgunluğuna erişen yüksek kişilik, kendisinin kaynağı olan doğayla hâlâ bağlantılı olsa da, bağımsız var olma yeteneğine sahip olur ve bilincin sayısız kapılarından istediği gibi gidip gelebilir.

Yüksek kişilik için tüm duvarlar kapılardır ve tüm dünya bir kapıdır. Bu, Doğu ile Batı'nın yaşamın gizemine ne kadar farklı baktığını ortaya koyan Zen'in sırrıdır. Kurtuluşa, Batı'ya sonsuz yaşama yol açan kapının küçük, bulması zor ve dar olduğu öğretilmiştir. Zen rahibi, ebedi yaşama götüren kapı o kadar geniş ki, aslında hiçbir kapı olmadığına inanıyor, çünkü o her yerde. Bütün yaşam sonsuza dek içinden akıyor. Bu "kapısız kapı"dır. İnsan bulamaz çünkü Uzay'ın kendisinin sonsuzluğa giriş kapısı olduğunu fark edemez. Hayatın kendisi kapı olduğu halde, o yaşam boyunca küçük bir kapı arıyor. Yüksek kişilik, yaşadığı yaşamı, onu yaşayan hayatı yavaş yavaş ortaya çıkaran "Kapısız kapıdan" geçer ve gelir.

Meditasyon ve farkındalık amaçları için, şimdi Yüksek Varlığın yapısının nazik tefekkürünü denemelisiniz. Özgürlük açısından fark edin. Statü veya mülkle sınırlı olan hayatı değil, Uzayda yaşayan hayatı düşünün. Dünyanın tüm bölgelerine fiziksel olarak seyahat etmek ya da dünyadaki tüm kitapları oku-

mak ya da dünyanın tüm sanat ve bilimlerinde tek bir yaşamda, hatta birçok yaşamda ustalaşmanız mümkün olmayabilir. Yine de dünyaya her zaman ve sonsuza dek özgürce hareket edebiliriz. Tüm öğrenmelere bağlı kalabiliriz; insanın öğrenilmiş tüm başarılarını takdir ederek hissedebiliriz.

Aksi belirtilmedikçe, sonsuza kadar Arzu'nun nezdinde kalabiliriz. Aynı şekilde, meditasyonda sessizce oturan Sufi bilincini ölümlü kişiliğinden yüksek kişiliğine aktarır ve bu sayede mistik âleminin büyük alanına girer.

Güdü

Şimdi çok hayati ve önemli bir düşünce geliyor –güdü (motif). İnsan kaçış güdüsüyle serbest bırakılmak istese de tamamen başarısız olur. Sufi şair Sadi'nin Gül Bahçesi, sadece yorgun, bezgin ve cesareti kırılmış olanlara, yaşadıkları küçük odaların duvarlarına isyanlarını haykıranlara değildir. *Gül bahçesi, gülleri sevenler içindir.* Bu bir doyumdur, kaçış değil. Kaytarma değil, fırsattır. Yüksek alan yaşamdan kaçmak isteyenler için değil, yaşama koşanlar içindir.

Güdülerdeki farkları tanımlamak zordur, ancak bir kez deneyimlendiklerinde farklar açıktır. Bencillik, kendine acıma, hatta hırs aşamasından esinlenen birçok dürtü hakkında art niyet unsuru mevcuttur.

Çin şiir sanatı üzerine bir ders kitabı konuyu çok basit bir şekilde açıklamaktadır. Şiir yazmaya çalışan üç tür insan vardır. (Taoizm'de şiir, ahenkli veya ritmik yaşamanın bir simgesidir.) Bunlardan ilki ve en düşük olanı satmak için tekerlemeler oluşturur ve nedeni kârdır. Asla gerçek bir şair olamaz.

İkincisi, üstün yetenekleriyle başkalarını etkilemek için ya da itibar veya şöhrette ilerlemek umuduyla sözler oluştururlar. Güdüleri bencillik ve hırstır ve asla şair olamaz.

Üçüncü sınıf –ve sayıları nispeten küçük– sadece güzelli-

ğin evrensel dürtüsü tarafından harekete geçerler. Şiirler onların aracılığıyla yazılır. Ne kâr ne de şöhret ararlar, ancak şiiri ifade etmek için karşı konulmaz bir dürtü ile hareket ederler, onlar sadece şairlerdir. Kişisel bir güdüleri yoktur, fakat evrensel bir güdü onlara sahiptir. Güzelliğin sevinci kendini ortaya koymaktır..

Aynı şekilde, yüksek kişiliğin neşesidir de, sadece var olmaktır. Dünyada, güzelliğin ve asaletin yaşadığı yere çekilmiş bir iplik mekiği gibi ileri geri hareket eder. Asil ve iyi olanı düşünürken sevinmektedir. Molla Câmî'nin[60] sözleriyle, "Sevilene yakın olmak yeterlidir." Yüksek kişilik, uzayda, boşlukta sevileni bulur.

Bu gizemlerin farkındalığı, onunla birlikte sakin ve huzurlu, üzgün veya ciddi olmayan çok nazik bir ruh hali getiriyor. Gerçek hakkında ciddi veya kasvetli bir şey yoktur. Sadece aynı gerçek sevincin huzurunda olduğu gibi, derin kederin huzurunda da Benlik sessizdir. Sadece az hisseden ve yüzeysel yaşayanlar aşırı tepki verir.

Meditasyonunuzda, doğru bir şekilde anladıysanız, aynı uzun zamandır tanıdığınız biri gibi kendi yüksel kişiliğinizle tanışabilirsiniz. Çok basit, yumuşak, biraz esprili, çok insani, sadelikte çocuksu, ancak bilgelikte dünya kadar eski bir yaratık keşfedeceksiniz. Siz aydınlanmanızın alanlarına doğru giden kapıları açarken, bu yüksek kişilik sizleri de yanında taşırarak tüm geçitlerden geçerek keşfedecek, inceleyecek, deneyimleyecek. En önemlisi, yaptığı her şeyde onunla olacaksınız. Deneyimlerini paylaşacaksınız. Zaman geçtikçe bu yüksek kişiliğin aslında kendiniz olduğunu anlayacaksınız. Tüm yaptıklarını yapacaksınız. Aynı onu inşa ettiğiniz gibi, şimdi o sizi içine inşa edecektir.

Yüksek Kişilik, Hıristiyan mistisizminde sembolize edilir.

[60] Molla Câmî veya tam adıyla Nureddin Abdurrahman Câmî, (1414-1492, Herat), İranlı İslam âlimi ve şair. (ç.n.)

Bu gerçekten "İçinizdeki Mesih, zafer umudu"dur. Onun içindeki yaratılan İkinci Geliş'tir.[61] Ve bilinciniz içinde erginlenme, gerçek "Vaftiz"dir.

Apokoliptik[62] İncillerinden birinde İsa'nın ve kuşların hikâyesi vardır. İsa oynarken, kilden güvercinler şekillendirdi ve havaya fırlattı. Bunlar hemen canlandı ve gökyüzüne uçtu. Yüksek kişilik, kadimlerin büyücüsüdür; sayısız efsanelerin Merlin'idir.[63] Yaşam bağışlamanın büyülü gücüne sahiptir. *Cinlerin* yaratıcısı, denetleyicisi, ustasıdır. Etrafında uçan düşünce ruhlarını serbest bırakan bu yüksek varlıktır. Ömer Hayyam onları "gelen ve giden gölge şekiller" olarak ifade eder.

Kuşların Masalı

Antik çağlarda Çin'de sanat ve zanaatların zenginliğini koruyan büyük ve güçlü bir imparator yaşıyormuş. Kendisini imparatora beceri ve yeteneklerinin olağanüstü örneklerini sunmak için birbirleriyle yarışan ressamlar, heykeltıraşlar ve usta zanaatkârlarla kuşatmıştı. Bu zanaatkârlardan biri, tasarımında çok karmaşık ve işçiliğinde o kadar mükemmel bir altın kafes inşa etti ki, eşitliği dünyanın tüm hazineleri arasında bulunamıyormuş. Kafes bir tapınak gibi şekillenmiş, birçok çatısı mücevherlerle kaplı ve iç kısmı mekanik kapılarla çok sayıda odaya bölünmüştü.

Bu olağanüstü hazineyi almaktan Cennetin Oğlu lakaplı imparator çok mutlu olmuş, hemen tasarımcısına bir yeşim madalya vererek onu imparatorluğun bir prensi yapmış. İmparator

[61] İkinci Geliş, İsa'nın kıyamet gününde tekrar dönüp bin yıllık krallığını kurması ve cenneti dünyaya getirmesi. (K.M.)

[62] Apokoliptik, Hıristiyanlıkta Kutsal Kitabın dışında tutulan, kilise tarafında kabul edilmeyen veya şüpheli görülen dini metinler (K.M.)

[63] Merlin, Kral Arthur efsanesinde yer alan majisyendir (büyücüdür. Karakterin bilinen tasviri ilk olarak Monmouthlu Geoffrey'nin tarihi ve efsanevi figürlerin karışımını esas alarak yazdığı *Historia Regum Britanniae* ("Britanya Krallarının Tarihi") adlı eserinde ortaya çıkmıştır. (ç.n.)

daha sonra avcılarını çağırmış ve dünyadaki en garip ve en güzel kuşları ağlarıyla yakalamaları için göndermiş.

Bin bir Gece Masalları'ndaki tuhaf hikâyelere rakip birçok maceradan sonra, avcılar geri dönmüş ve imparatorun önünde kendilerini takdim etmişler. Her biri maceralarını anlatmış ve yakaladığı nadir kuşları sunmuş. Sonunda avcıların başı, Ay dağlarında yakaladığı Anka kuşunun kendisini sunmuş.

İmparator altın kafesini saray bahçesine kurmuş ve odalarının her birinde nadir kuşlardan birini yerleştirmiş. Daha sonra tahtın çıkarılmasını emretmiş ve kendini oturtarak güzel gösteriyi düşünerek saatler geçirmiş.

Nedimleri ve prensleri ile çevrili bu şekilde otururken, bir Taocu keşiş saray kapılarını çalmış. Bu keşiş hakkında bir gizem varmış. Yolda yürüyerek gelmemiş; gökten bir bulutun içinde gelmiş. O ruhsal bir varlıkmış. İmparatorun huzuruna giren keşiş, azametli bir şekilde oturmuş ve altın kafes hakkında sorular sormuş. İmparator ne olduğunu açıklamış.

Yaşlı adam üzüntülü bir şekilde başını sallamış ve söyle demiş: "Ey Büyük Majesteleri, bu örneği halkınıza vermeyiniz. Kuşları serbest bırakınız ve kafesi yok ediniz."

İmparator hoşnutsuzdu ve şaşırmıştı. Bilge keşişe kendini açıklama emri vermiş.

Keşiş şöyle devam etti: "Siz, Cennetin Oğlu, alanınızda yaşayan herkesin doğruluğunun sembolüsünüz. Siz örnek adamsınız. Eylemleriniz imparatorluğunuzun yasalarıdır. Davranışınız doğru ve yanlış için kuraldır. Sorumluluğunuz büyüktür, çünkü herkes size ortak yararın kaynağı olarak bakmalıdır.

"Tapınak şeklinde inşa edilen bu kafes üç katlı bir gizemdir. Her şeyden önce, içinde tüm yaşamın hapsedildiği birçok odası ile dünyadır. İkincisi, bu kafes dünyanın orta krallığı Çin'dir. Ve siz, Ey İmparator ve tüm ışıltılı saray halkı, hapsedilmiş kuşlarsınız. Onların parlak tüyleri sizin devlet kıyafetlerinizdir. Ve Anka kuşu sizin benliğinizdir. Saraylarınız cezaevleridir;

tapınaklarınız kafeslerdir; güçleriniz kendinizi yakalayan ağlardır. Üçüncü olarak, bu altın kafes sizin ölümlü doğanızdır. Ve bu küçük tüylü şeyler, kendinizin esaretinde hapsedilen rüyalar ve umutlardır. Şiir, müzik ve sanat hakkında öğrendiğiniz her şey; anlamaya, takdir etmeye ve kavramaya geldiğiniz tüm güzellikler, ölümlü bilincinizin kafesi içinde mahkûmlar olarak tutulur.

"Ey İmparator, hepsini serbest bırakınız ve onları serbest bırakırken kendinizi de serbest bırakınız. Hiçbir şeyi esir tutmayınız. Bu kuşları yaldızlı kafeslerinde tutarsanız şarkı söylemeyi bırakacaklardır. Her biri sırayla ölecektir. Hapsedilmesi ya da sınırlanması yaşamın amacı değildir ve bu kuşları kafeste tutan kişi onları yok edecek ve sonunda kendisini yok edecektir.

"Kuşları yakalamada sevinç buldunuz. Şimdi daha büyük bir sevinci, onları serbest bırakmanın gerçek ayrıcalığını bulunuz."

Konuşmayı bitirdiğinde, yaşlı keşiş cüppesini kendisine çekmiş ve imparatorun huzurunda ortadan kaybolmuş. İmparator, kendisi de bir bilim insanıydı, keşiş cübbelerinde ortaya çıkan varlığın sıradan bir ölümcül değil, kuşların cennet koruyucusu olan göksel yaratık olduğunu fark etmişti. Ve cennetin yönettiği gibi, Cennetin Oğlu itaat etti. Tutuklanan kuşların gökyüzüne geri uçabilmesi için tüm kafes kapılarının açılmasını emretmişti. Daha sonra kafesi dağlara götürmüş ve tüm kapılar açık olarak bırakmış ve o yeri kuşlar için bir sığınak olarak ayırmış.

Yıllar geçtikçe kuşların çoğu kafese geri dönmüş ve yuvalarını içine inşa etmişler. İmparator devlet sorunlarından yorulduğunda, dışarı çıkıp kafesin açık kapılarından içeri giren ve çıkan kuşları izleyerek saatlerce dağlara tırmanıyormuş. Yaşamının sonunda, bu gizemin tefekküründen kendisine gelen anlayışı açıklayan bir şiir yazmış.

Hikâye kendini açıklıyor, ancak ilk önce anlaşılabileceğinden çok daha fazlasını anlatıyor. Her birimizin kendi tarzında egemenliğe sahip olduğu bir dünyada yaşıyoruz. Hayatı irade ve düşünce ağları içinde yakalamak istiyoruz. Başarıyı hâkimiyet açısından ölçeriz. Sahip olduğumuz ölçüde harika olduğumuzu düşünüyoruz. Bu tepkiler ve dürtüler tamamen tefekkürlü yaşama aykırıdır. Yine de, ilgili tutumlar operasyonlarında o kadar ince ve sinsidir ki, hatalarımızı ancak yaşamlar boyu hatalardan sonra öğreniriz.

Sözde ruhsal hırs ile ilgili zorluk, kaçınılmaz olarak yaşamın serbest hareketine dayattığı sınırlamadır. Somut bir örnek olarak: *tüm dürüst ve samimi insanların Hakikati arzu ettiğini varsayın*. Her biri kendi yolunda Gerçeği yakalamaya çalışır, ancak her arayan bilinçli ya da bilinçsiz olarak kendi amaçlarını engeller. Bunu, kendi cehaletinin sınırlarını, keşfetmeye çalıştığı Gerçekliğe dayatarak yapar.

Bir Numaralı Öğrenci, Hakikati, onu keşfetmek için yoga yapması gerektiğini söyleyerek yok eder. İkinci Öğrenci, Hakikati kimyayı yoğun bir şekilde inceleyerek Gerçeği keşfedebileceğini beyan ederek yok eder. Üçüncü Öğrenci, matematiği evrensel bilginin anahtarı olarak kabul ederek Hakikati yok eder. Dördüncü Öğrenci, kemer sıkma pratiği ile bulunabileceğini iddia ederek Hakikati yok eder. Beşinci Öğrenci, Hakikatin hac yoluyla elde edilebileceği konusunda ısrar ederek Hakikati yok eder. Altı Numaralı Öğrenci, kutsal emanetlerle temas yoluyla anlayışın kazanılabileceğini söyleyerek Hakikati yok eder. Yedinci Öğrenci, Hakikati kitaplarda bulunabileceğini iddia ederek yok eder. Ve Sekiz numaralı öğrenci Hakikati kitaplarda bulunabileceğini inkâr ederek yok eder.

Her biri kendi yolunda kendi çabalarının çizgilerini takip eder ve Hakikatin kendi beklediği gibi olmasını talep ederek sonsuzluğu kendi görüşlerinin araçlarıyla yakalamaya çalışır. Bilinçsiz olarak kendisini bilinmeyene karşı bir yargıç olarak

kurarken, cehaletinde ancak her şeyi bilen olduğu takdirde makul olabilecek tavrı alır. Gerçekliğe meditasyon, çalışma ya da matematik ya da kemer sıkma uygulamaları yoluyla ulaşılamaz. Herkes kendi anlayışına göre büyür. Ancak nasıl ilahiyat dinleri yozlaştırdıysa, formüller felsefeyi yozlaştırmıştır.

Yüksek kişilik doktrini, Gerçeklik arayışının formüle edilmiş bir girişim olmadığını, ama bilinçte içten gelen spontane bir macera olduğunu varsayar. Yüksek Benlik arayışına bilinci dürtmenin anlamı yoktur. İnsanın tinsel doğası, öğrenim haline dayatılması gereken tembel bir okul öğrencisi değildir. Gerçek'e doğru akmak Benliğin doğal dürtüsüdür. Bu dürtüyü uyarlamaya gerek yoktur. Gerekli olan tek şey fiziksel kişilik tarafından oluşturulan yapay engelleri ve manileri kaldırmaktır.

Kuş havaya ait olduğu için kapı açıldığında kuş kafesten uçtuğu gibi, maddi sınırlama kafesi açıldığında bilinç Gerçek'e ulaşır.

Yüksek Varlık

Meditasyonda, yüksek kişilik ilk önce kalbin aurasında doğmuş olarak görselleştirilir. Burada Yasa'yı tefekkür ederek oturur. Farkındalık arttıkça, yüksek kişilik vagus siniri [64]boyunca beyne yükselir. Burada epifiz bezinin[65] aurasında *binyapraklı lotus*[66] üzerinde oturur. Öğrenci ilerledikçe, kişisel bilinci yük-

[64] Vagus siniri, onuncu kraniyal (kafadan başlayan) sinirdir ve kalp, akciğerler ve sindirim sisteminin parasempatik kontrolü ile arayüz oluşturur. İnsan vücudundaki otonom sinir sisteminin en uzun siniridir. (K.M.)

[65] Epifiz, omurgalıların beyninde yer alan mercimek tanesi büyüklüğünde bir bezdir. Uyku düzenini ve mevsimsel döngüleri düzenleyen melatonini salgılar. Kozalak şeklinde olduğu gibi yabancı dillerde "kozalaksı" olarak adlandırılır. Descartes felsefesine göre ruhun bağlantı noktasıdır. Okült literatürde ona "üçüncü göz" gibi çeşitli vasıflar verilir. Bazı sistemlerde taç çakrasına bağlıdır, bazılarına göre alın çakrasına. (K.M.)

[66] Bin Yapraklı Lotus, Sahasrara çarka (Sanskritçe) Tantra ve yoga felsefesinde başın üstünde olduğu varsayılan yedinci enerji merkezi (çakra). Ayrıca taç çakrası denilir.

sek kişiliğinkiyle karışır, bunun sonucu olarak farkındalığı beynine yükselir ve *Yüksek Varlığı* oluşturmak için yüksek kişiliğe karışır.

Bilinci yönlendirme ve bölge saptamanın basit bir örneği, acının gizemidir. Ağrı, vücudun bir kısmının akut olarak farkında olma sürecidir. Örneğin eldeki bir ağrı, kişinin el-bilinçli hale gelmesine neden olur. Bilinç merkezi ele geçer ve orada akut bir duyarlılık yaratır. Bilincin merkezi yüksek kişiliğe geçtiğinde, maddi duyu algılarını harekete geçirmeyi bırakır, ancak onların üzerlerinden onlara tanıklık yapar.

Taocu resimlerde, bilincin birliği ve yansıtılan görüntüsü olan Yüksek Varlık, başın üstünden yükselir ve tütsü dumanı ipliği üzerinde yükselen küçük bir bulutun üzerinde ayakta dururken veya otururken temsil edilir. Kafesin kapısı şimdi açıktır. Yüksek Varlık kişilik kompleksinden kaçmıştır.

Sonra, Yüksek Varlığın çoğalmasının gizemi ortaya çıkar. Kendini kişiliğin dışında bir bilinç merkezi ya da bilinç kutbu olarak kuran Yüksek Varlık, kendi gölgesini ya da yansımalarını akseder, birden altı türeyince kutsal yedililer ortaya çıkar. Yüksek Varlık böylece tezahüründe yedi kat olur, ancak temel maddesinde birleşik kalır. Aynı gezegenlerin hem güneşin içinde, hem de bedeninde atılmış olmaları gibi, Yüksek Varlığın uzantıları, yayıldığı halde kendi temel birliğinin bir parçasıdır. Altı uzantı, altı yönünün efendisi olarak konumlarını üstlenir. Yüksek Varlığın kendisi, tekerleğin merkezi veya ekseni olarak kalır.

Meditasyonlarıyla, altı yönün efendileri, daha fazla yayılma hiyerarşisini yaratırlar. Bunlar *cinler* diye tasvir edilen varlıklardır. Bütün bu düzen birlikte kanatlı ve birçok gözle yaratıklarla dolu Hezekiel'in[67] tekerleğidir. Bu *Merkavah* veya taht

[67] Hezekiel, İbranice İncil'de Hezekiel Kitabının ana kahramanıdır. Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam'da Hezekiel bir İbranice peygamber olarak kabul edilir. Gördüğü vizyona Serafim ve Kerubim meleklerle çevrili Tanrının Tahtı Merkavah'ı Hezekiel kitabında tasvir edilir. (K.M.)

arabasının ortasında da Yüksek Varlık yer almaktadır.

Bu gizem farkındalıkla aydınlanma yoluyla elde edildiğinde, öğrenci Gerçek ile olan macerasına hazırdır. Yüksek Varlık, yaşamın en güzel dürtülerinden biri olan saf ve koşulsuz takdirle zaman ve uzayda ileri geri hareket edebilir.

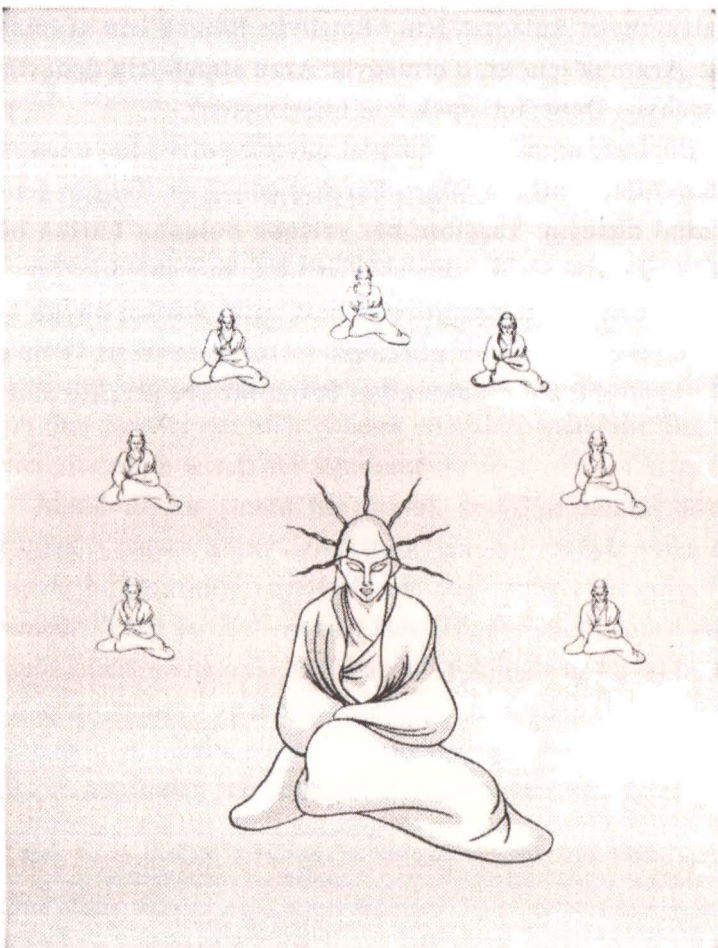

Tao'nun Yedi Temel Yasası

Yüksek varlığın biçimleri olarak tezahür eden farkındalık kendi içinde gerçekliğin temellerini veya kutupla-

rını oluşturur.

Sekizinci Farkındalık

Bu farkındalık takdir büyüsüdür. Takdir vaftiziyle biz zenginleşir, canlanır, güçlenir ve atanırız. Takdir etmek için anlamalıyız. Anlamak için bilmeliyiz. Bilmek için aramalıyız. Aramak için arzu etmeliyiz. Arzu etmek için deneyimlemeliyiz. Deneyimlemek için hissetmeliyiz.

Böylece, adım adım normal dürtüler dizisi boyunca zamansaldan sonsuza doğru hareket ediyoruz. Takdir deneyimini deneyin. Yaşamın her yerinde bulunan harika bütünlüğü gözlemleyin, düşünün ve biraz merak edin. Takdir etmek Benliği zenginleştirmektir. Yine de takdir, büyük bir iyilik ya da harika bir güzelliğin huzurunda sessiz ve biraz alçakgönüllü olma hakkından başka bir şey gerektirmez.

9. BÖLÜM

Fiziksel ve Metafiziksel Kişilik

Maddi kişilik refleksler, zihin, duygular, hayal gücü, cinsel güçler ve fiziksel bedeni ile duyusal algılardan oluşur.

Metafizik kişilik, bu işlevlerin, güçlerin ve organların simya ile damıtılmasıdır. Deneyim veya evrim süreci boyunca, bilincin tüm fiziksel uzantıları yüksek enerjilere yüceltilir. Bu, ruhun gizeminin felsefi açıklamasıdır.

Maddi kişilik, çalışan bir birimde koordine edilmiş birkaç parçadan oluşur. Süper fizik kişilik, *anlayış* yönüyle aydınlanmayla birleştirilmiş veya birbirine bağlanmış aynı çeşitliliği yansıtır. Tibet sembolizminde, tam gerçekleşmeyi temsil eden Buda figürü sıklıkla iki bodhisattva[68] eşliğinde tasvir edilir. Bu üçlü, aydınlanma ve temel koşullarını veya yönlerini sembolize eder. Aydınlanmanın entelektüel uzantısı, bodhisattva Manjusri[69] tarafından ve bodhisattva Avalokiteśvara[70] tarafından

[68] Bodhisattva, Budizm'de Nirvana'ya erişip tekrar doğum zincirinden kurtulan ruhsal tekâmülün son merhalesine ulaşmış mütekâmil kişiler. Bodhisattva tekrar doğma zincirini aşmış ve aydınlanmış bir Buda mertebesine erişmiştir insanlar aydınlanma yolunda yardım etmek için kendi rizasıyla tekrar enkarne olabilir.

[69] Mañjuśrī Mahāyāna Budizmi'nde aşkın bilgelik (prajñā) ile bağdaştırılan bir bodhisattva'dır. Çin'de Wénshū, Japonya'da Monju, Tibet'te Jampelyang, Moğolistan'da Zogelen Egsigtu adlarıyla tanınır. Sanskrit Mañjuśrī ismi "Zarif Şeref" olarak çevrilebilir. (ç.n.)

[70] Avalokiteśvara, tüm Buddhaların merhametini temsil eden bir bodhisattvadır. Avalokiteśvara, farklı kültürlerde değişken biçimde kadın ya da erkek ola-

aydınlanmanın duygusal olarak genişletilmesi ile karakterize edilir.

Manjusri genellikle bir elinde soyutlanmanın sembolü alevli bir kılıç taşır ve aklının kendine özgü sembolü, bir lotus çiçeği ortasında desteklenen bir kitap eşlik eder.

Genellikle androjen olarak tasvir edilen Şefkat Lordu Avalokiteśvara (her iki cinsiyetin özelliklerini birleştirerek), ibadet duruşunda durur ve bazen bir yumurta veya nar taşır.

Manjusri, zihinsel farkındalık olarak yaşamın gizemini tefekkür eder. Bu, Benlik'i arayıcı olarak temsil eder, farkındalığın fark edilecek olana doğru ilerlemesi. Bu bodhisattva, Lamaizm doktrinlerinde, maji, astroloji, kehanet, büyü ve efsunların efendisidir, Dünyaları ortaya koyar ve daha sonra yanan kılıcı ile yarattığı çok olağanüstü evren hayalini yok eder.

Avalokiteśvara veya Guan Yin, Benliği aranan şey olarak temsil eder. Benliğin ve arzulanan nesneyle kimliğinin bir oluşunun farkındalığıdır. Dolayısıyla, Şefkat Prensi, var olan her şeyde Benliğin hizmetindedir; doğru eylemin gerçekleştirilmesi, insanın diğer varlıklarda olan kendi Benliğine doğru davranmasıdır. Guan Yin'e ibadet, Gerçek'in her sonsuz varlığın tanınmasıyla başlar ve tüm yaşamla mistik bir birliktelikle sona erer.

Manjusri güneştir ve Avalokiteśvara ezoterik sembolizmdeki aydır. Bu gezegenlerin fiziksel bedenleri değil, bu kürelerin Uzayda tanık olduğu mistik güçler anlamına gelir. Budist fiziğinde merkezkaç ve merkezcil hareket olarak adlandırılırlar.

Akıl merkezkaç veya Benlik'ten dışa harekettir. Şefkat, merkezcil ya da Ben'e çekilmedir. Bu ikisi arasında, Buda'nın temsil ettiği, hareketin ortasında değişmeyen, tüm hareketin askıya alındığı insan tarafından bilinen tek taşınmaz güç olan yüce Hakikat'tır.

---

rak tasvir edilmiş ve tanımlanmıştır. Çin Budizmi'nde, Avalokiteśvara biraz farklı bir kadın figür olan Guan Yin haline gelmiştir. (ç.n.)

Süper fizik kişilik, Tibet tanrılarının bu üçlüsü ile temsil edilir. Tüm entelektüel dürtülerin yüceltilmesi zihin ilkesini mükemmelleştirir; tüm duygusal dürtülerin yüceltilmesi duygu ilkesini mükemmelleştirir. Göksel bodhisattvalarının, *semavi Benlikler*, simyanın altın ve gümüşü gibi, karşılık gelen maddi dürtülerinin damıtılması olduğu öğretilir. Gelgitlerin yükselip alçalması gibi aydınlanma dışa ve içe doğru hareket eder. Dışa doğru hareket düşünce kanalları boyunca, içe doğru hareket duygu kanalları boyuncadır. Bu, kontrolü yoganın en derin sırlarından biri olan ruh nefesidir.

Öğrenci bu gerçekleri günlük yaşamının sorunlarına uygulamayı öğrenmelidir. Birkaç yıl içinde, hatta tek bir yaşamda, ima edilen bütün bunları başaramaz. Ancak doğru eylem ve doğru niyetle Bütün'e doğru yaşamak mümkündür. Bu yüzden, Hakikat'e sadakatle adanmış kalırsak ve doğru anlayışa göre ilerlersek, gerçek ilerleme çok yavaş görünmesine rağmen büyümemiz sürekli olacaktır.

Aklın merkezkaç hareketi, somut olarak bilme dürtüsü olarak ortaya çıkar. Bu dürtü, dört seviyede veya planda[71] bilgi birikimi ile yerine getirilir veya tatmin edilir. Doğu'da bu seviyelere yön veya köşeler denir ve *lokapalaların*[72] veya "içi boş karenin krallarının" yönetimi altındadır. Her lokapala, bir temel öğrenme alanının hükümdarıdır ve Doğu sembolik sanatında hepsi niteliklerine uygun sembolle temsil edilir. Bu hükümdarlar veya krallar ayrıca entelektüel tezahürün dört planının yasalarını temsil eder.

Evrende her dünyanın kendi yasaları vardır. Bir dünya ya

[71] Teosofik, okült, ezoterik literatürde evrende kademe kademe birbiriyle iç içe daha ruhsal, daha süptil olduğu varsayılan ortamlar olduğu kabul edilir. Bunlara "plan" veya âlem denilir. Fizik planı yaşadığımız maddi ortamı içerir ve onların en kabası olduğu kabul edilir. Eterik ve astral planlar bir üste gelir. (K.M.)

[72] Lokapāla, Sanskrit ve Pāli'nin "dünyanın koruyucusu" için Hindu veya Budist bağlamında bulunmasına bağlı olarak farklı kullanımları vardır. Hinduizm'de, lokapāla sekiz, dokuz ve on kardinal yön ile ilişkili Yolların Muhafızlarına atıfta bulunur. (ç.n.)

da küreye hâkim olmak, aynı zamanda taşınmaz kimliğini koruyarak bu kürenin yasalarına mükemmel bir şekilde uyarlanmak anlamına gelir. Lokapaların dört *lokaları* veya bölgeleri: ruhban küresi, idari küresi, ekonomik küresi ve ticaret ve el sanatları küresidir.

Ruhban küre din, bilim, sanatlar, diller, öğrenilen meslekler, edebiyat, maji ve felsefeyi içerir.

İdari küre liderlik, rekabetçi hırsların olduğu bir dünyada fiziksel kuruluş mücadelesi ve mülklerin, dürtülerin, duyguların, tutumların ve yaratıcı gücün doğru kullanımı ile ilgilidir.

Ekonomik küre, modern dünyanın sanayi mülküne karşılık gelir. Takas ve değişim, alım satım dünyasıdır. Daha derinden, sosyal düzenin sorumluluklarının algılanması, insanın ancak ortak sorumluluklar ve yaşam fırsatlarında başkalarıyla paylaşması durumunda onu sürdürebilecek bir dünyadaki yeridir.

El sanatları ve ticaret küresi, fiziksel emeğin alanıdır. Üretim sorununu içerir ve ziraatçıyı, zanaatkârı, tamirciyi ve maddi yaşamın temel unsurlarını çalışırken elleri ile çalışan herkesi içerir.

Aydınlanma bu dört dünyaya yayılmalı, onları ayarlayarak fethetmeli ve faaliyetlerine katılmalı, oysa insan bir an için içi boş meydanın duvarlarında tutuklu tutulmamalıdır. Zebani krallar tarafından korunan dört kapıdan, farkındalık serbestçe akmalıdır. Bilinç bu dünyalarda olmalı ama onlardan olmamalıdır. Benliğin koşullarından daha üstün olduğu duygusunu kaybetmek *Maya* ya da yanılsamadır. Benlik, koşulların efendisidir, ancak koşullanmadan koşulları deneyimlemelidir. Bu ayarda başarısız olmak, lokapaların ağlarına düşmektir.

Zihinsel hata yoluyla insanın bakış açısını kaybettiği ve kendini dört kürenin herhangi biriyle özdeşleştirdiği ya da gerçekliğini üstlendiği anda, dünyalar cehenneme dönüşür ve acıya dönüşen deneyimler yaşar, çünkü ıstırap farkındalık olmadan deneyim yaşamaktır.

Duygu, merkezkaç gerçekleştirme deneyiminin bir parçasıdır. Zihin sayesinde insan çeşitliliği keşfeder. Ayırtma yoluyla, en azından entelektüel olarak, çeşitliliğin kökünde olan tek Evrensel Bütünü ve tek Evrensel Benliği tanır. Tutkunun dönüşümü olan şefkatle, çeşitliliği kendine geri çeker veya daha doğru bir şekilde, çeşitliliği farkındalığına kucaklaşmak veya dâhil etmek için yeterince büyük olur. Burada yine duygusal doğa, dört dünyanın mistik eşdeğerleri aracılığıyla işliyor.

Doğu sembolizminde, *lokaların* veya planların *tala* denilen üst tekabülleri vardır. Bir talayı bir durum ya da koşul olarak tanımlamak olağandır; ancak bu tanımların felsefi olarak anlaşılması gerekir. Örneğin, entelektüel olarak ruhban küre, hâkimiyet kurulması gereken bir deneyim alanıdır. Duygusal olarak bu, Benliğe geri çekilmesi ve bilinç içine dâhil edilmesi gereken bir ruh hali, bir duygu, bir tutumdur. Daha açık olmak gerekirse: Ruhbanlığın bir aşaması olan teoloji, sürükleyici bir çalışma olabilir. Akademisyenler yaşamlarını dünyanın dinlerini düşünerek geçirebilirler ve insanın inançları hakkında çok bilgi biriktirebilirler. Teolojinin tarih, sanat, bilim, edebiyat, disiplin olarak bir yönü vardır. Bunların hepsi entelektüel kavrayışı içerir. Zihnin gizeminin bir kısmını bilmek için uzanmaktır, ancak bunun teolojinin tümü olmadığı açıktır. Çünkü teoloji, özveri, tecrübe, kefaret, ruhsal izlenimlerin Benliğe dahil edilmesi olarak vardır. Ayrıca ilahiyatta iyilikseverlik, sevecenlik, düşüncelilik, ululama, kulluk, tapınma, alçakgönüllülük vardır.

Tüm duygular, düşüncelerin kutuplaşmış gölgeleridir. Her hissin entelektüel karşılığı vardır. Her düşüncenin duygusal izdüşümü vardır. Bunu anlamak, gerçekleştirmek ve uygulamak doğru şefkattir. Bu içi boş karenin hâkimiyetinin Benliğe kabulüdür. Duygu olarak farkındalık, farkındalık olarak duygudur.

Nerede bir gerçek varsa, bu entelektüel bir gerçektir ve zihni tatmin eder; aynı zamanda duygusal bir gerçektir ve kalbi tatmin eder. Zihin gerçeğe sahip olur, kalp bu gerçek tarafından

sahiplenir.

Kral Süleyman'ın Şarkısında akıl şöyle der: "Sevgilim benimdir." Ve kalp cevap verir: "Ben sevgilinim." Bu ikisi arasında sonsuza dek aşkın ve eksiksiz mutluluk ilkesi, Asya'nın mükemmel Buda'sı, arayan ve arananların harmanlanmasını kendi derinliklerinde bilen ve keşfedebilen güçtür.

Bunu bir kerede düşünüp çözmeye çalışmayın. Tüm gizemi hissetmeye çalışmayın. Bununla birlikte, bir ölçüde, Yasa'nın lotus doğumlu üç efendisini bir araya getiren gizemli barış tahtına biraz saygıyla yaklaşmaya çalışın. Görüntüleri değil, güçleri görün ve gizemleri üzerine derinlemesine tefekkür edin. Bunu yapmak, yaşamın tüm değerleri arasında önde gelen şeylerde bilge olmaktır.

Eğer içe doğru duyguların dengeleme gücü olmadan, akıl dışa doğru başarısız olursa, sonuç zihni Mara'nın[73] ağına sıkışan materyalist olur. Düşüncesizce tutkulu hissetmek, kontrolsüz arzuların fantastik yaratımı olan Yama'nın[74] tamamen kucaklanmasıyla sona eren duyu ve tutku aşırılığına geçmektir. Her zaman denge olmalıdır; her zaman iyi Yasa'nın farkındalığı gerekir. Öğrenci her zaman Bilincin her bir uzantısını uygun shakti[75] ya da eşiyle dengeleyerek Orta Yolda yürümelidir.

Asya'nın dini felsefesinde Yüce Güç, Mutlak hariç, tüm tanrılar iki yönlü olarak temsil edilir. Her bir Eril tanrıya bir shakti, tanrıça veya eş olarak dişil enerji eşlik eder. Bu, öğrenciye her entelektüel dürtünün eşdeğer duygusal refleksine sahip olması gerektiğini hatırlatmak içindir. Dışarı akan her şey geri akmalıdır. Ortaya çıkan her şey geri dönmeli. Öğrenilen

[73] Sanskrit dilinde "Ölüm" anlamına gelir ve ayrıca Hinduizm mitolojisinde Ölüm Tanrıça'sının adıdır. Budizm'de zebani kralının adıdır ve dünyevi tutkular ve yanılsamalarla insanları ağına çeker. (ç.n.)

[74] Yama, Hinduizm ve Budizm'deki Ölüm Tanrı'sının adıdır. (ç.n.)

[75] Shakti ("Enerji, yeti, güç, çaba, kuvvet") ilkel kozmik enerjidir ve Hinduizm'deki tüm evrende hareket ettiği düşünülen dinamik kuvvetleri ve özellikle de Hinduizm'in büyük bir geleneği olan Shaktism'i temsil eder. (ç.n.)

her şey kullanılmalıdır. İnanılan her şeyin kanıtlanması gerekir. Sahip olunan her şey zamanında sahiplenmek zorundadır. Yasa her yerde dengeli bir enerji üçlüsü (Yasa, işleyişi ve tepkisi) ile çalışır.

Farkındalık doktrininde insan önce araştırarak keşfeder, sonra keşfettiğini bilincin duygusal bir aşılanması olarak deneyimleyerek yaşar. Kadimler, tinsel uyanışı Benliğin içinde bir yaşamın, bir doğumun dirilmesi ve biçim verilmesi olarak temsil ettiler. Yaşam verileni doğurmak gerekir. Keşfedilen bilgi, eylem olarak meyve vermelidir. Bildiğimiz ve öğrenerek kazandığımız her şey, oluşmamız için hasat edilmelidir. Bu Yasa'nın kendisidir.

İlkelerin Yeniden Düzenlenmesi

Bu noktada, bu eserin dayandığı temel esasların gözden geçirilmesi ve yeniden ifade edilmesinde yarar olabilir. Bu girişim, öğrencinin ilerledikçe ruh hali veya bilinç koşulları yaratmanın doğrudan yöntemiyle farkındalık disiplinlerini öğretmektir. Yanlış uygulanması feci bir yanlış anlamaya yol açabilecek bir dizi formül sunmak yerine, amaç Sokratik çıkarım tarzıyla farkındalığı yönlendirmektir. Öğrenci, farkındalığın gizemini gerçek bir süreçle adım adım tefekkür ederek egzersizleri gerçekleştirir. Süreçleri, en azından kısmen meditasyonlu yaşam koşullarını deneyimleyerek öğrenir. Sonuçta, bilinci serbest bırakmak ve akışını Hakikat'e doğru yönlendirmek ezoterik egzersizlerin amacıdır.

Çoğu ezoterik okul, belirli formülleri takip eder ve düzenli zihinsel egzersiz uygulamaları ile öğrencilerinin bilincini açımlamaya çalışırlar. Deneyimler, böyle prosedürlerin hakikatlerin gerçek bir deneyimine değil, hakikatlerin entelektüel olarak algılanmasına yol açabileceğini göstermiştir. Zihinsel bir kabul kendi başına yeterli görülürse, öğrenci zaten Yol'un dışındadır.

İnsan ezberleyerek değil, içsel gerçeklik olarak kutsal varlık yasalarını deneyimleyerek gelişir. Bu deneyim tamamen kişisel bir düzenlemedir. Bunu zaman, yer veya formül gibi denklemlerle sınırlama imkânı yoktur.

Farkındalık, *tüm yaşamın*, yaşam nedeninin yeni ve aydınlanmış bir anlayışına yeniden ayarlanmasıdır. Dolayısıyla mükemmel disiplin sürekli bir anlayış akışıdır. Yaparak büyüme, varoluşla olma sürecidir. Bunu kavrarsanız, öğretmeye çalıştığımız dersin anahtarlarına sahip olacaksınız. Talimatın normal uygulamasını günlük yaşamın ayarlarında bulacaksınız. Tüm eylemlerinizi anlamda daha zengin, önemde daha derin ve evrensel amacın daha geniş düzenine daha yakın bulacağınız umulmaktadır. Gerçek meditasyon, içsel ilhamın artması sonucunda sürekli aydınlanmanın yaşanmasıdır.

Zaten tavsiye edilen basit temel, Yasa'nın güzelliklerini içsel olarak deneyimlemenin uygulanması için bir zaman ayırmaktır. Şimdilik başka hiçbir disipline gerek yoktur. Aydınlanma ilerledikçe, atmanız gereken bir sonraki adım size gösterilir. Keşif kademeli, yumuşak ve anlaşılırdır. Çatışma olamaz; ilerleme bilinç akımına doğru ilerler. Ne Bilirsek yapıyoruz. Öte yandan, sadece manevi bir görev duygusundan büyümeye çalışırsak, gelişme zor ve zorludur ve iç yaşam, engelleme ve hayal kırıklığından kaynaklanan çelişkilerle dolu olacaktır. İrade yeterli bir farkındalıkla sürdürülmediğinde manevi bir eylemde bulunmaya çalışmak uyumsuzluk ve iç uyumsuzlukla sonuçlanır.

Ezoterizmin birçok öğrencisi, disiplinlerin görev haline gelmesine izin verir. Onları manevi bir sorumluluk duygusu ile yerine getirirler, kendilerini sürekli erdemli eylemlere doğru dürterler, aynı zamanda dürtüleri onları farklı bir yöne iter. Örneğin, öfkenin kontrolü gibi basit bir erdemi ele alalım. Çoğu manevi düşünen insan, uysal bir tutumun gereğinin farkındadır. Fiziksel ortamda ortaya çıkan koşullar zorlayıcı ve tahriş edi-

ci olduğunda, doğal dürtüsü sinirli olmakken vicdanlı öğrenci kendini kontrol etme erdemi ile günün tahrik edici koşullarını karşılamaya çalışır ve herhangi bir dış görüntüyü kısıtlayacaktır. Kızgın olmak çok insani bir arzudur, o zaman ve öfkeyi kontrol altında tutmak bir mücadele gerektirir. Yüksek etik kurallar ile bu kodun uygulanmasındaki zorluk arasındaki bu sürekli çatışma sinir sistemine zarar vermektedir; hayal kırıklığına ve nevrozlara yol açar.

Bu nedenle, sabit standartlar oluşturmak, öğrencilerin kişisel anlayışlarının derecesine bakılmaksızın bu standartlara uymalarını beklemek, tavsiye edilemez ve felsefi olarak sağlam değildir. Sorunun çözümü aslında Platoniktir. İnsan toplumu, insanı mantıksız yoksunluklardan korumak için belirli maddi yasalar belirlemiştir ve tüm öğrenciler bu yasalara uymak zorundadır. İçten dışa inşa ederseniz, çatışma öğesini kaldırırsınız. Aydınlanma ilerledikçe doğru eylemin uygulamasına geçersiniz. Hayatı anladığınızda, öfke içinizde ölür. Farkındalık arttıkça öfke yavaşça yavaş yavaş kaybolur. Doğru bir eylem, tüm doğaya tanık oluncaya kadar asla tamamen gerçekleştirilmez. Erdem, anlayıştan akar. Hiçbir öz kontrol gerekli değildir çünkü Benlik eylemi kontrol eder.

Ruhun istekli olduğu ancak etin zayıf olduğu eski aksiyom felsefi açıdan sağlam değildir. Et asla güçlü ya da zayıf değildir. Et terimi sadece tinsel eylem kurallarına aykırı olan dürtüler için geçerlidir. Aydınlanmanın bu iyi eyleme itilmemize neden olmasından dolayı iyi bir eylem kendimize veya bir kısmımıza rağmen gerçekleştirilmemelidir, çünkü o her birimize şahitlik etmektedir.

Kadimlerin estetik çalışmasıyla kastettiği budur. Güzel olan, iyi olanı gerçekleştirmenin uygun yoludur. Gerçekleşme güzel eylemin temelidir. Tinsel hırs ve iyi olma arzusu gibi tüm ön sebepler sona ermelidir. O zaman ve sonra sadece erdem normaldir. Doğru eylem, sırayla, kendi geleceğini ortaya çıkarır.

Gerçekleştirilen her doğru eylem, gelecekteki doğru eylemin temelini oluşturur ve bu eylemin hangi yönde ilerlemesi gerektiğini ortaya koyar. Farkındalığın böyle aktığı söylenir. Kendi içinde ve üzerinde hareket eder ve kendi dürtüsüdür. Bunu anlayın ve iyi bir şeyin başarısında başarısız olamazsınız.

Metafiziksel Kişiliğin Çoğalması

Taocu sembolizmde Yüce Varlığın oluşma yöntemi üzerinde durduk ve bunun da tefekkür sırasında maddi kişilikten nasıl ortaya çıktığını ele aldık. Ayrıca Yüce Varlığın, *chhayalarına* veya gölgelerine enerji verdiğini, böylece Budistlerin *Dhyana Budalar* dedikleri yedi koşulun kendisinden yansıtıldığını öğrendik. Bunların her biri sırayla, ikincil güçlerini veya cinlerini serbest bıraktı ve bu da maddi kişiliğin üzerinde onu gölgeleyen yüksek, ayna benzeri oluşuma neden oldu. Bu gizem üzerine meditasyon yapın ve bunun, büyük tekabül yasasının bütünlüğünü koruyarak, tam olarak kozmogoninin ezoterik sistemlerine karşılık geldiğini fark edeceksiniz.

Şimdi Yüce Varlık bünyesinde gerçekleşen çoğalmaları deneyimlemenin gizemine devam edelim.

Farkındalık lotus çiçeğin gibi açılır. Vücut kendi içinden şişer ve genişler; mükemmel çiçeklenme elde edilene kadar yavaş yavaş yaprakları açar ve birçok yaprakları olan tek bir çiçek ortaya çıkar. Shingon Budizm'in majikal doktrinlerinde, taç yapraklarının her biri, Yasa'nın gücünü ve tarzını temsil eden uygun karakter ve Sanskritçe harfiyle süslenmiştir. Ezoterik sembolizmin bin yapraklı lotus çiçeği, yaşamın mutlak birliğine tanıklık eden muhteşem çeşitliliği temsil eder. Bütün canlılar Yasa'nın büyük çiçeğinde taç yaprakları gibidirler. Lotus'un altın kalbi, saf Yasa'nın kendisi, ölümlü bilinç tarafından tasavvur edilemez ve ulaşılamaz. Yine de çiçeğin yaşamı, çiçeğinin açılması sembolüyle ortaya çıktığı gibi, Yasa'nın mü-

kemmelliği, tüm zaman ve mekâna nüfuz eden parlak uzantıları ile bilinir hale getirilir.

Farkındalık öğrencinin içinde arttıkça, bilinci kutsal çiçek gibi açılır. Sayısız yaprakları açılır ve farkındalıkla tüm bu uzantılar üzerinde tefekkür etmeli ve yine de kendi azmini korumalıdır. Tahtta lotus kalbi gibi, meditasyon yapan Buda kendi güçlerinin ortasında "oturur". Bu duruma ulaşıldığında öğrenci Arhat mertebesine erişir.

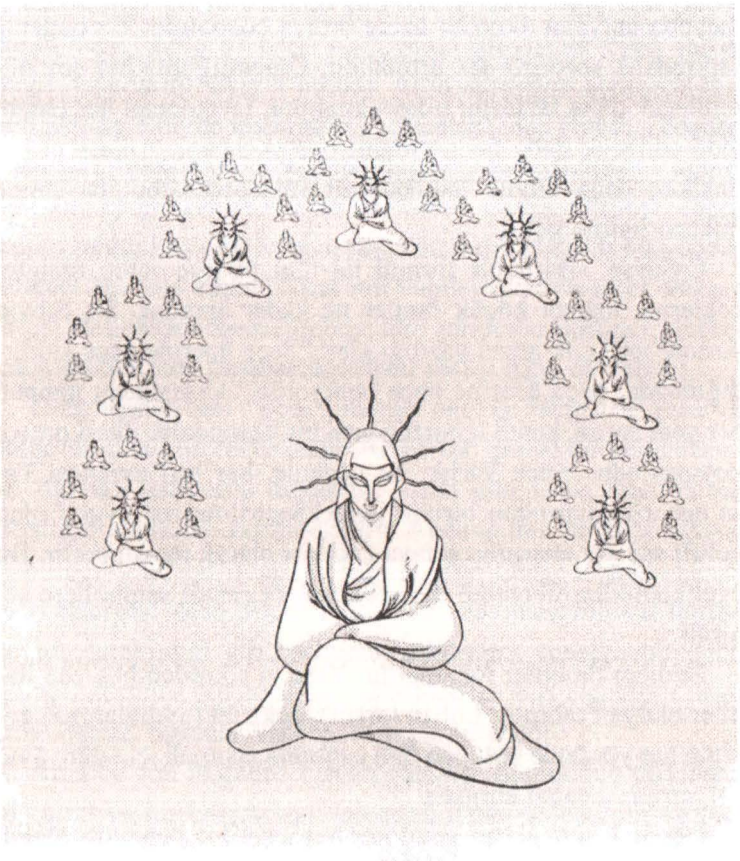

Yüksek Temellerin Yedi Arhat olarak Simgelenmesi

Yedi Arhat cinler tayfasını şu sırayla aktarır: düşünce düşünürü doğurur ve düşünürden düşünceler akar.

O halde bu doğru yönetimin gerçekleştirilmesinde bir sorundur. Bir insana küçük şeylere sadık olduğunda, daha büyük şeylere hâkimiyet verileceği yazılmıştır. Küçük yaşamlarımızı düzene soktuğumuzda, daha büyük bir Hayat bize meydan okumak için ortaya çıkar. Realitenin bazı yönlerini fark ettiğimizde, daha sayısız yönün farkına varırız. Farkındalık bilinmeyene meydan okumak üzere ortaya çıkmalıdır. Bu nedenle farkındalık *sonsuza dek* artmalıdır. Öğrendiğimiz her şey öğrenilecek daha fazlasını ortaya koyuyor. Uygulanan her erdem elde edilecek daha fazla erdemi ortaya çıkarır. Anlaşılan her hakikat, daha büyük hakikatlerin yakalanmasının başlangıç noktası haline gelir.

Öyleyse, sihirli bir formül ile tüm bilgiye sahip olabileceklerine inanan küçük faniler ne kadar aptallar. Sir Edwin Arnold'un[76] çok güzel yazdığı gibi: "Peçe üzerine peçe kaldırdığımızda, peçe üzerine peçe buluyoruz." Üstesinden gelinen her yeni sorun, kendi içimizde yeni bir farkındalık ilkesi ortaya koymaktadır. Yüce Varlık, bu nedenle, her biri evrensel Yasa'nın uzantılarından birinin gerçekleştirilmesine uygun olan belirli sayısız enerjinin ortaya çıkması olarak temsil edilir. Bu özel kişilikler dünyanın dinleri arasında çeşitli sembollere sahiptir.

Budizm'de onlar lohanlardır, Yasa'yı zikreden beş yüz ilahiler okuyan rahiptir. Lohan (arhat), doktrini (aydınlanma) evrenin her yönünde bulunan tüm canlılara taşımak için dünyanın her yerine seyahat etmiştir.

Öğrenci, lohanların yayılmasının içsel bir deneyim olarak

[76] Edwin Arnold (1832-1904), İngiliz şair ve gazetecidir. Daha çok Buda'nın hayatını şiirsel bir eserde aktaran *Asya'nın Işığı* (The Light of Asia) eseriyle tanınmaktadır. (ç.n.)

farkında olması gerekir. Yüce Varlıktan ilahiler okuyan Arhatlar dizisi ortaya çıkar. Mümkünse, kendi içinde gerçekleşen bu gizemi gözünüzde canlandırarak görselleştiriniz. Yüce Varlık biçimini içinizde çağrıştırınız. Yeryüzünün kuzey kutbunun üstündeki Uzayda yüzen kutsal Şambala[77] şehri olarak, dünyanızın üzerinde kutuplaşmış bir dünya olarak hayal ediniz. Meditasyonda oturan ve kalbin altın pagodasını (Bu, meditasyon figürünün kucağında tutulan küçük bir tapınaktır) elinde tutan Yüce Varlığı görselleştiniz. Bilincin gözüyle izlerken pagodanın kapısı açılır ve irade ve yoganın işleyişiyle Yüce Varlık onun Arhatlarını serbest bırakır. Altın tapınağın açık geçidinden ilahiler okuyan lohanların kutsal alayı iner. Her biri keşişin basit sarı robuyla tasvir edilmiştir. Alay yavaşça tapınak adımlarından aşağı iner ve sırayla her lohan, duaya sıkılmış ellerle safran renkli kuş gibi havaya yükselir, her biri farklı bir yönde, nihayet beş yüz kadarı, Yasa'nın ilahilerini söyleyerek yükselirler. Meditasyon sessizliğinde, tatlı şarkıcılar düşünce ve Hakikat dünyasında uzaklaştıkça ilahi sesler daha da uzaktır.

O zamandan beri öğrenci, ilahiler okuyan rahiplerin Yasa'ya tanık olduklarının farkındadır. Ne zaman gerçekten sessizleşirse, öğrenci ilahilerini duyabilir, yankı gibi uzak, ama daima Benliğin içlerinde süzülmektedir. Aydınlanma arttıkça öğrenci bilincini her bir lohanla birleştirebilir. Onlar Uzayda kendi merkezleridir. Aynı vücudun sinirleri boyunca bilinçli dürtüler gönderebildiği gibi, ruhunun görünmez sinirleri boyunca bilinçli dürtüler gönderebilir. Lohanlardan biri sığınağını inşa ettiği yerde, öğrenci Yasa'yı deneyimleyebilir.

Ama bu son değildir. Zaman geçtikçe öğrencinin farkındalığı artar ve bir kerede tüm lohanları deneyimleyebilir ve farkında olabilir. Aydınlanma akışı o kadar mükemmel bir şekilde akar ki artık onda herhangi bir ayrılık bulunmaz. Yüce Varlık-

[77] Tibet Budist geleneğinde, Şambala efsanevi gizli bir krallıktır. Şambala'dan Kalachakra Tantra'da bahsedilir. (ç.n.)

tan bu çokluk ortaya çıkmıştır. Aydınlanma yoluyla çokluk yeniden Bir'de oluşur, yerleşir, kurulur. Böylece insanın bin gözü ve kendi içinde aydınlanmanın tek gözü vardır. Tüm lohanların şarkısını söyleyen beş yüz sesi vardır, bütün lohanlar onun şarkısını söyler. Yavaş yavaş aydınlanma yoluyla tüm yaşamın şarkı söylediği ilahilerle birliktelik elde ederiz.

Doğu sembolojisinde, lohan maceralarının birçok hikâyesi vardır. Suların üzerinde yürüyen ve havada uçan azizlerden bahsedilir. Ağaçların dilini öğrenen lohanlar ve vaazlarını kuşlara veren diğerleri bulunmaktadır. Bazı lohanlar ormanın güzellikleri arasında yaşarken, diğerleri kulübelerini kayalık tepelerin üzerine inşa etmişlerdir. Bazıları taşlara vaaz vermiştir, böylece taşlar yaşam bulmuşlardır. Diğerleri ise Yasa'yı dükkân sahibine ve tüccara getirmek için pazara girmiştir. Birkaçı kralların huzuruna gelmiş ve prenslerin meclis üyesi olmuştur. Böylece tüm deneyimlerin ve tüm yaşamın farkındalık yoluyla açığa çıktığı sembolize edilir. Lohanlar nereye gitse öğretir. Farkındalık nereye akarsa ortaya çıkarır. Bu Yasa'nın bir gizemidir.

Doğulu bir bilge, bir zamanlar müridine, yeterince sabit, yeterince nazik ve yeterince bilge olabilmesi durumunda, her yerde Yasa'nın zikrettiğini duyabileceğini söylemiş. Mürit anlamamış gibi göründüğü için, yaşlı bilge elini kaldırmış ve birkaç saniye sonra ormandan küçük bir kuş uçup parmağına tünemiş. Oturup şarkı söylerken, usta sormuş: "Şarkıyı duyuyor musun?"

Mürit cevap vermiş: "Evet, mükemmel bir melodinin farkındayım."

"Daha sessiz olun ve daha dikkatli dinleyin," diye buyurmuş bilge.

Öğrenci hareketsizleşmiş ve bilincini kuşun bilinci ile birleştirmeye çalışmış. Kısa bir süre sonra usta tekrar sormuş: "Şimdi ne duyuyorsun?"

Öğrenci cevap vermiş: "Çırpınma sesi duyuyorum."

Arhat onaylamış. "Küçük kuşun kalp atışını duyduğun sessizliğe ulaştın. Şimdi daha yakından dinle."

Mürit, öğretmeni sorana kadar tekrar sessizliğe bürünmüş:

Bilge, "Şimdi ne duyuyorsun?" diye sormuş.

Öğrenci mutluluk saçan yüzünü öğretmenine çevirmiş. "Üstat, bir mucize duydum."

Arhat yanıtlamış: "Bana açıkla."

"Bunu açıklayamam," diye yanıtlamış öğrenci. "Tek bildiğim, farkındalığım kuşun kalbi ile bir hale gelmesiyle, atışların sesinin o kadar ince, o kadar nazik bir şarkıya dönüştüğünü idrak ettim. Fakat ruhum ve kalbimle dinlediğimde, sesler gittikçe daha netleşti, sonunda kelimeler belirginleşti."

"Kelimeler neydi?" diye sormuş üstat.

"Küçük kuşun kalbinin söylediği kutsal kardeşliğimizin sözleriydi," diye cevaplamış öğrencisi, "*Yasa'ya sığınıyorum.*"

Dokuzuncu Farkındalık

O halde bu dokuzuncu farkındalıktır. Yaşayan her şeyin kalbi Yasa'nın şarkısını söyler. Bunu ağaçların hışırtısında, su dalgalarında duyabiliriz. Pazar yerinin karışık seslerinden bir zikir olarak yükselir ve çölde ve dağda sessizlikte süzülür. Şarkı söyleyen lohanların sesidir, tüm canlıların bilincinde yer alan farkındalığın kendisidir.

Ölümlü algılarımıza göre savaşlar, nefretler ve suçlar var; öz-bilinç, açgözlülük ve hırs vardır. Ama eğer aydınlanma bizi yaşamın daha derin şeylerin kalbine götürürse, tüm yaşayanların altında ve sevenlerin içinde şarkının ritmik vuruşunun orada olduğunu buluruz. Eğer aydınlanmayı anlama, hayatlarımızı diğer yaşamlarla birleştirme bilincine sahipsek, şarkıyı Uzayda her yerde var olan tüm canlıların kalbinde duyacağız. Ve hepsi aynı şarkıyı söylemektedir:

YASA'YA SIĞINIYORUM.

10. BÖLÜM

Tinselliğe Yaklaşım

İnsanın zihinsel ve duygusal yaşamına hayal gücünün etkisi zaten önceden belirtilmiştir. Yaratıcı işlevin bir tür sahte mistisizm ile doğrudan ilişkili olabileceğini ve bunun doğrudan nedeni olabileceğini anlamak önemlidir. Hayal gücü ve hüsnükuruntu[78] karmaşası, gerçek tinsel gelişim gibi görünen şeylerle sonuçlanacaktır. Bir öğrenci gelişiminin ilk yıllarında korunmadıkça, astral ışığın[79] hayal âlemine dâhil olma olasılığı yüksektir.

Öğrenci, deneyimli bir öğretmenin koruması olmadan bilinci açımlayıp salıvermeye çalışırken, sürekli uyanıklık gerekir. Böyle bir uyanıklık, görünür ve görünmez dünyaların yapısı hakkında makul bir bilgi birikimi ve onları yöneten yasaların çok gerçek bir takdiri olmadan imkânsızdır.

Özenle seçilmiş okuma materyali çok yardımcı olacaktır; örneğin A.P. Sinnett'in[80] "*Ezoterik Budizm*" eseri. Bu, tefekkürlü yaşamın kozmik düzenle ayarlanması hakkında doğrudan ilişkili çok çeşitli konularla ilgili basit ve kullanışlı bir el kitabıdır.

Bu eserin incelenmesinin, öğrencinin Budist dinine kendisi-

[78] Psikolojide genelde aşırı iyimser bir hal olarak arzu edilenin gerçek olarak algılandığı bir yanılsama. (K.M.)

[79] Astral Işık, majisyen Eliphas Levi tarafından ortaya atılan bir terim. Astral âlemin düşünceyle şekil alabilen ve nesneleşen bir madde enerji birleşimi.

[80] Alfred Percy Sinnett (1840, Londra-1921) İngiliz yazar ve Teosofist. (ç.n.)

ni adadığı varsayılmamalıdır. Gerçek mistik, mezhep ve inanç yanılsamalarına kapılmadan hızlıca ilerler. Yakında aydınlanmış tinsel yaşamda dini önyargıya yer olmadığını fark eder. Yavaş yavaş Hakikat'in evrenselliğini tanıyarak tüm dinlerin katkılarını kabul eder.

Ancak okumanın da tehlikeleri vardır. Yeni fikirlerle veya hâlihazırda kabul edilmiş fikirlerin yeni yorumlarıyla karşılaşan zihin, doğal olarak yaratıcı faktörü uyaran bir tür coşkuya eğilimlidir ve öğrenci bilinen gerçeklerle doğrulanabilecek ya da kanıtlanamayacak sonuçlara doğru koşar. Bu yüzden yine de, taviz vermemek için sürekli uyanık olunmalıdır.

Belirli bir süre boyunca ezoterik disiplinlerin uygulanması, normal olarak, tinsel değerlere karşı aşırı hassasiyete sebep olabilir. Bu duyarlılık, duyu ötesi algılamaya[81] neden olabilir veya olmayabilir.

Genel olarak, gelişime psişik güçlerin gelişmesi eşlik etmiyorsa daha iyidir. Öğrencinin duyu ötesi algılarının gerçek değerini tahmin etmesi çok zordur. Bu durumdaki eğilim, algıların önemini abartmak ve sonuç olarak, gelişme derecesini de abartmaktır. Bu aşırı tahmin, hayal gücü ve coşku ile birleştiğinde felaket olabilir.

Ortaya çıkan felaket birkaç biçimden birini alabilir. Küçük bir ilerlemeyle boğulmuş olan öğrenci kendini çok ileri düzeyde görebilir. Böyle durumlarda, işin içine hüsnükuruntu da eklendiğinde öğrenci tinsel olarak zayıflayacak ve yapmış olduğu hatta olabileceği tinsel ilerlemeyi geçersiz kılacak ve hayali aydınlanmalar ve inisiyasyonların kısır döngüsüne düşecektir.

Birçok metafizik hareket, böyle hayranlar tarafından kurularak kendilerine ve başkalarına zararlı sonuçları vermiştir. "Daha yüksek hakikatler" denilen çok sayıda sözde öğretmen, bu psişik kimyadan doğar ve fantastik doktrinleri en içtenlik-

[81] Halk dilinde altıncı his, parapsikolojide duyu dışı algılama (DDA) (Extrasensory perceptions – ESP) (ç.n.)

le destekler. Mistik alanın tümünü bir veba gibi rahatsız eden metafizik aristokratların çoğu, kendi hayal gücünün veya sözde öğretmenlerinin hüsnükuruntularının ürünüdür.

Bu gerçekleri ciddiye alın ve hayal gücünüzden ve coşkunuzdan kaynaklanan doğal ayartmalara karşı ihtiyatınızı güçlendirin. Gerçek ilerleme ciddi bir şekilde aranmalı ve bir miktar ilerlemenin sağlandığına dair kanıtlar olduğunda ciddi bir şekilde korunmalıdır.

Tinselliğe sakince yaklaşılmalı ve sakince yönetilmelidir. İlerlemeyi hafife almak kadar küçümsemek de tehlikelidir. Hiçbir zeki öğrenci başkalarını yanıltma karmasını üstlenmek istemez. Doğru olmayan öğretimin sonuçlarından biz sorumluyuz. Bu nedenle, yalnızca talimat aldığımız derecede talimat vermeliyiz.

Bu kitabın asıl amacı, kişilik aracılığıyla farkındalığın gücünün serbest bırakılmasına dair bir yönerge sunmaktır. Dikkatle okuduysanız, bilinçli farkındalık ile sadece entelektüel bir kavram olan sözde farkındalık arasındaki farkı zaten biliyorsunuz. Bu son derece hassas noktayı olabildiğince kesin hale getirmek için konuyu birkaç farklı açıdan gözden geçirelim. Konuyu doğru bir şekilde anladığınıza ikna olsanız bile, bu gözlemleri yansıtmak kârlı olacaktır ve kendinizi tatmin edecek hiçbir hata unsuru sizin anlayışınıza zarar vermemiş olacaktır. Başlangıçta düzeltilmemiş küçük bir hata, ilerledikçe büyük bir hataya dönüşebilir.

Bir gerçeğin entelektüel ifadesine doğrulama denir. Doğrulanan bir şeyin dürüst, zihinsel olarak kabul edilebilir ve erdem olarak uygulanabilir olduğuna inanmak mümkündür ve yine de o bir farkındalık olmayabilir. Bunu doğru şekilde kavranmak zor, çok ince, hatta süptil bir şeydir. Yani –bir doğrulama, hemen ve doğrudan içsel farkındalığın gerçekleşmesine doğru gitmedikçe, basmakalıp bir klişe olur. Aslında hiç doğrulamamak daha doğru olur, süreci tersine çevirmek çok daha akıllıca

olacaktır.

Örneğin: Dünyanın, yasalarının ve onu sürdüren evrensel yaşamın iyi olduğu aydın kişiler için kabul edilebilir entelektüel bir gerçektir. Böyle bir varsayımdan yola çıkarak, bir gerçek olarak deneyimlenene kadar o bir varsayım olarak kalmalıdır –bilince tatmin edici gelebilir ve zihinsel ve duygusal bir refah durumu ile sonuçlanabilir. Ancak dünyanın iyi olduğuna inanan kişi, kendine ve topluma tehdit olabilir. Yaşamın esas erdeminin doğrulanması statik bir duruma yol açabilir. Bariz ve belirgin hataları reddetmek için olağanüstü bir çabaya yol açabilir. Deneyimin reddi ve ilerlemenin zorluğunu kabullenmeyi reddedebilir. Ya da öğrencinin bir dizi olumlu dürtü ile ruhsal olarak ilerlemeye çalışmasına neden olabilir. İyileştiğine inanabilir, çünkü iyiliğin belirgin olmadığı durumlarda çeşitli sorunlara karşı iyiliği kendince doğrulayabilir. Her doğrulama bir zafer gibi görünür ve hevesli onaycıyı oto hipnoz koşuluna daldırır ve doğrulamaları sağa sola yayar. Onun için formüller gerçek olur, doğrulama isteği içsel aydınlanmanın yerini alır.

Gerçek farkındalık sadece yaklaşım yönteminde değil, çok çeşitli deneyimlerde uzun bir süre uygulama tekniğinde de farklılık gösterir. Farkındalık, dünyanın iyiliği için bir onaylama anlamına gelmez. Aksine, öğrenci farkındalıkta büyüdükçe bilinç dünyanın içsel iyiliği olarak iyiliğini keşfeder. Gerçek hayatın tefekküründen kaynaklanır, hayata dayatılmaz. Ortaya çıkan ve belirginleşen şey, bir çeşit büyüyen şey olarak kendini gösterir. Şeylerin ortaya çıkışı ile yaşayan bir büyüme. Aklın kendisine bir bitkinin büyüdüğünü söylemesi gibi dünyanın iyi olduğunu kendi başına yeniden ifade etmesi gereksizdir.

Tıpkı söylenebilecek "görmek inanmaktır" sözündeki gerçek gibi farkındalık, aslında bir tür görmedir. Dünya iyi olarak keşfedilir ve bu keşfin deneyimi yaşamın içe doğru yönelmesiyle sonuçlanır. Farkındalık, hem dünyadaki iyiliği hem de iyilikteki dünyayı tanımaktır. Dahası, iyilik gibi olmak, iyiye

hizmet etmek ve iyilik olmanın sürekli bir arzusudur. Bu bölünmez dürtüler düşkün olduğu nesnesine doğru bilincin akmasına neden olur. Böylece dünya *İyi* olarak bilinir; onu sürdüren güçler *Güzel* olarak bilinir ve onu canlandıran ilke *Bir* olarak bilinir –oluşmaz, bilinmez, akıl tarafından değil, anlayışla açığa çıkarılır.

Farkındalık duygusallık ile ilişkilendirilemez. Din, çoğu insanın yaşamında yorumlandığı şekilde, duyguların gerçeği koşullandırdığı ve hâkim olduğu bir dizi duygusal deneyimdir. Zihin iyiliği doğrulayabileceğinden, hisler onu bir dizi zevk refleksiyle doğrulayabilir. Bunlar, evrensel iyiliğe sahip olmak için şiddetli arzuları ve konfor, zevk, mutluluk, güvenlik ve benzeri tatmin edici ruh halleri gibi adanmış refleksleri içerir. Bunların kökeni Benliğin daha yüksek kısımlarında değil, yüzeysel duygusal yapısındadır. Bunlar bir tür kibirdir, teşvik edilirse atalete yol açabilir. Bunlar, fani rahatsızlıklardan ve çatışma türlerinden kaçışın telafisidir.

Pitagoras sağduyusuz davranışların iki uç ya da kutuptan ortaya çıktığını öğretmiştir. Aydınlanmamış insan kişiliğinin sınırları içinde bir ileri bir geri giden bir varlıktır. Zihni ve duyguları onu aşırı bir tavırdan diğerine zorlar. Anlayamadığı dünyanın kötülüklerinden endişe eden zihin, tüm dünyanın iyi olduğu inancını hevesle arar. İnsan çekişmelerinin anlaşmazlıklarına duyarlı olan duygular, rahatlık ve uyum gerçeğini öğreten herhangi bir kaçış mekanizmasını hızla kucaklar. Böylece hayat, umut ve umutsuzluk, iyimserlik ve karamsarlık, bağlanma ve kopma, iyi ve kötü arasındaki değişimlerden oluşur.

Pitagoras, aydınlanmanın insan dürtüsünün uçlarında keşfedilmeyeceğini, fakat Gerçekliğin rüm aşırı uçlar arasındaki merkezinde yaşandığını öğretti. Hakikat dengesizlikte değil dengede aranmalıdır. Çılgınca arayışlarıyla doğal dürtüler Hakikat'in değil, hataların birikimine yol açar.

Ne kötülükten kaçmayı ne de iyiliği kucaklamayı amaçla-

yan tefekkürdeki bilge, kendi içinden farkındalığı salıverir ve ılıman merkezi bilinç bölgesinde, doğrudan doğruya acele veya gereksiz gecikme olmadan Gerçeğe ilerler. Evrensel Gerçekliğin hareketi onun içinden geçerken, şarkıcının sesi nefeste aktığı gibi onun içinden hareket eder.

Farkındalık, görünür herhangi bir duygusal refleksle sonuçlanmamalıdır. Ne acı ne de coşku olmamalıdır. Aksine, soyut bir tür güç olarak görünen artan bir yatıştırıcılık, kuvvetsiz bir güç, gergin olmayan güç ve stressiz aktivite olmalıdır.

Bir kez ulaşıldığında, farkındalık kolayca kaybolmaz. Ancak, bencillik herhangi bir yerde kalmasına izin verilirse zihin ve duygulara hâkim olabilir. Eğitimli bir Brahmin, o kadar asil ve akıllıca yaşamış ki ölümden sonra doğrudan Indra'nın[82] cennetine yükselmiş ve orada kendisine seçkin sıra dışı ruhların arasında bir yer edinmiştir. Önceki değerleri için verilen onur o kadar büyükmüş ki fakir Brahmin şaşkınlığını gizleyememiştir. Kendinden geçip, sıradan insanlardan çok daha iyi olduğu için minnettar olduğunu söylemiştir. Bu düşünce aklına girer girmez Indra'nın cennetinden fırladığını ve şimşek hızıyla Araf'ın en düşük katmanına düştüğünü hissetmiş.

Büyüyen bitki mevsimsel olmayan bir don tarafından yok edilebileceğinden, ortaya çıkan farkındalık herhangi bir ahlaksız zihinsel veya duygusal kompleksin içinde yaşayamaz. Görünmez bir şekilde, yanlış bir uyarı altında, farkındalık zayıflar; düşünce, onaylama veya duygu durumuna geri döner. Genellikle, olanların farkında olmayan öğrenci kendi ilerlemesini engellemiştir. Hatanın gerçekleşmesine girdiğini keşfedebileceği en kesin belirti, sakinliğinin azalmasıdır. Dengeyi kaybettiğinde, farkındalığını kaybeder.

[82] Indra, Hinduizm'de havanın ve savaşın tanrısı, Cennet veya Swargaloka'nın Tanrısıdır. Hint-dışı geleneklerde de yer alan önemli bir figürdür. (ç.n.)

Farkındalığın Eylemi

Farkındalık kişiliğin içinden geçerken, öğrencinin nesnel yaşamında bazı kesin değişikliklere neden olur. Bu değişiklikler gerçek ruhsal ilerlemenin en açık göstergesini oluşturduğundan gözlemlenmelidir. Bu fiziksel ve somut değişiklikler yoksa gerçekleşme kusurludur. Tüm nedenler kendileriyle tutarlı etkiler üretir. Gelişen bilinç, kişisel eylemlerin seyrini normalleştirmeli ve ılıman hale getirmelidir.

Budizm doktrininde *doğru eylem* "Yasa Çarkı"nın sekiz kolundan biridir. Budist nizamına göre doğru eylem, Yasa'nın farkındalığından kaynaklanan bir eylemdir. Yasa uyarınca öğrencinin hayatının dış etkiden ziyade içsel dürtülerle yönlendirildiği davranıştır. Benlik, eylem üzerinde baskındır.

Farkındalık, kişisel davranış kurallarını saflaştırır ve hassaslaştırır. Aydınlanmış birey, eylemlerinde daha az gelişmiş türlerin standartlarıyla açıkça tezat oluşturan bir hassasiyet, yumuşaklık ve basitlik gösterir. Eylem olmadan farkındalık gerçekleşemez. Ve aydınlanmış kişi için, farkındalık olmadan eylem olamaz.

Benim gözlemime göre, metafizik konuları incelemek, kişisel eylem standartlarını belirgin bir şekilde değiştirmek için kendi başına yeterli değildir. Okuma ve araştırmaya hayatlarının en güzel yıllarını veren öğrenciler hâlâ üzücü yanlış anlama ve cehalet belirtileri sergilerler. Bu kazanımlar düşünce ve duyguların doğal reflekslerinde açıkça görülmedikçe, manevi inceliklere sahip olmayı teyit etmenin erdemi yoktur. Aydınlanma iddiasında bulunmak ve kötüleme ve hoşgörüsüzlük uygulamak kanıtlarla teyit edileni inkâr etmektir. Bu gibi durumlarda frkındalığın mevcut olmadığı açıktır. Mükemmellik beklenemez, ama en azından herhangi bir büyüme varsayımını doğrulayacak kesin bir iyileşme kanıtı olmalıdır.

Farkındalık ilerledikçe, kişilik içindeki çatışmaya dayana-

mayan doğal bir duyarlılık üretir. Plotinus açısından, Benlik içindeki uyumlar dünyanın uyumlarına yaklaşır. Gerçekleşmenin dış yaşamın sorunlarına karşı aşırı duyarlılık ürettiği söylenemez. Gerçek mistik dünyasını değiştirmeyi beklemez, ancak kendi kişiliği içinde uyum talep eder. Ailesi, arkadaşları ya da çevresi anlayışsız olduğu için meditasyon yapamayan öğrenci farkındalığı olmadığı için bu tutumu alır. Gerçek farkındalık başkalarında değişiklik gerektirmez, ancak benlik için belirli standartlar üzerinde ısrar eder.

Farkındalık, zihin ve duyguları güzelliği ve asaleti takdir etmeye doğru iter, zevklerde belirgin bir incelik üretir. Ancak, bu takdiri tatmin etmek için mülk talebinde bulunmaz. Bir lotus çiçeği gören Doğulu mistik, tüm manevi özleminin sembolünü görür. Tasarım güzelliği, rengi ve simgelediği manevi gerçekler ve yasalar için saygı duyuyor. Yine de lotusu koparmak ya da sahip olmak istemiyor. Biraz uzak durmak ve gizemi üzerine meditasyon yapmak onun için yeterli.

Rafine olmanın kanıtı düşünceliliktir. Düşünceli olma herhangi bir konu üzerinde nazik ve samimi bir değerlendirme olarak tanımlayabiliriz.

Düşünceli olma ayrıca beklenti faktörünü de içerir. Düşünceli eylem, baskı veya çıkar ile talep edildiğinde değil, ihtiyaç fark edildiğinde gerçekleştirilen bir eylemdir. Düşüncelilik, yaşamın temel taşlarından biridir. Gerekli durumlarda yararı güzelleştirilerek ve yüceltilerek eklendiği bir şeydir. Eylemin görev olarak değil, ayrıcalık olarak gerçekleştirilmesidir

Düşüncelilik hali, farkındalığın dikkat edilen nesneye doğru genişlemesinde görülür. Bu Budist erdemli yaşamın diğer bir unsuruna yönlendirmeyle sonuçlanır.

Gerçeğe giden yolun sekiz kolundan biri, metinlerde *doğru düşünceli olma* olarak tanımlanır. Bu terim, doğru düşünme teriminden çok daha haysiyetli ve anlam bakımından daha zengindir. Aradaki fark üzerine meditasyon yaparsanız, doğru

düşünmenin sadece entelektüel olabileceğini fark edeceksiniz. Fakat doğru düşüncelilik düşünce yoluyla ortaya çıkarılan anlayıştır.

Bu kitap daha önceden ruhun en büyük güçlerinden biri olarak takdirin mistik önemini vurgulamıştır. Şimdi takdiri doğru düşüncelilikle ilişkilendirin. Bu güçlerin birleştirilmesinin sonucu, *doğru hürmettir.*

Hürmeti hiçbir zaman yalnızca bir nesnenin, kişinin veya inancın kutsallığının kabulü olarak yorumlamayın. Hürmet bundan çok daha fazlasıdır. Tüm yaşama karşı bir nezakettir; tüm canlılarda asal asaletin farkındalığının kendisidir. Öğrencinin kör hayranlıkla dizlerinin üzerine düşmesine neden olmaz. Aksine, tüm hayatı sevme, hizmet etme ve koruma arzusuna ilham verir.

Bu güçlerin kişilik içinde ve duyusal uzantılarında karışmasıyla, belirgin değişikliklerin olması gerektiği bilgisiz olanlar için bile açıktır. Bu nedenle, farkındalığın tüm eylem yollarını ölçülü kıldığını ve bir anlamda, görünür ve tanınabilir sonuçlarda ürettiği değişikliklerle görünür hale geldiğini söylüyoruz.

Doğu öğretileri, kanıtlanan farkındalığın eylemi üzerine en yüksek onay damgasını koyar. Batı öğretilerindeyse, yoğunluğunun ölçüsüne göre faaliyeti ödüllendirirken, Doğu, niteliği bakımından eylemi onurlandırıyor. Batılı, sürekli hareket ve gerginlik halindeyken aktif olarak adlandırılır. Gerginliğin nedeni ve hareketin yönü nadiren dikkate alınır. Doğulu, gerginliğe şüpheyle ve yönsüz hareketi bir kayıp olarak bakar. Gereksiz eylemin performansı cehaletin bir kanıtı olarak kabul edilir. Farkındalık, doğası gereği yumuşaklığı nedeniyle, asla şiddetli sonuçlara yol açmaz. Asla ani ve bağlantısız bir eyleme yol açmaz. Çelişkiler üretmez ve asla hoşgörüsüzlüğe ilham vermez.

Akıl, Budist erdemlerinden bir diğeri, *doğru arayış* olarak tanımlanabilecek gözlemi teşvik eder. Gözlem, değerlerin algılanmasıdır. Burada yine ortalama Batılı öğrenci kötü bilgilen-

dirilmiştir. Hacim ve ihtişamdan etkilenmek üzere eğitilmiştir. Boyut, sayı ve yakınlıktan yanlış yere etkilenir. Dikkati yaklaşmakta olan şey uyarır, en nitelikli şey yerine en yakın olanı görür. Farkındalık sayesinde bilinç dışsal duyularla neredeyse algılanamayan yüceliğin farkına varır. Biçim içinde kilitlenmiş olan gerçek, yalnızca biçimin gelişimine göre kendini gösterir. Gözlem insanın etrafındaki biçimler aracılığıyla tezahür eden farkındalık derecesini algılama gücüdür.

Asya sanatlarının her biri, yüzyıllarca gözlemle zenginleştirilmiş bir geleneğe sahiptir. Sanatçı, farkındalıkta kendisine eşit veya kendisinden üstün olanlar tarafından anlaşılarak ödüllendirilir. Bir oryantal sanat satıcısı bana bir zamanlar mağazasının hazinesini gösterdi. Genellikle her sanat satıcısı satmak istemediği, ancak takdir edenlere gösterdiği bir hazineye sahiptir. Bu olayda, Doğu modasına göre dikkatlice ipek ve kumaşa sarılmış lake bir kutuydu. Kutuyu yıllardır açmadığını açıkladı. Sargıların içindeki kutu lake sanatının görkemli, mücevher benzeri bir mükemmelliği vardı. Kutuyu açtı. İçinde, alanın üst yarısını küçük bir tepsi işgal etti.

Çıkartıldığında şöyle açıkladı: "Tepsinin ağırlığını desteklemek için kutunun içinde hiçbir destek olmadığını algılayacaksınız. Basınçlı hava ile korunacak kadar mükemmel şekilde takılmıştır. Yine de normalde kutuyu alta düşmeden doldurabilecek ağır nesneler üzerine konulabilir. Bu yüzden on yıldır havada yüzmektedir. Bu kutunun ahşaptan yapılmış olduğunu ve bu nedenle normal koşullar altında genişleme ve daralmaya ve nemin etkilerine maruz kaldığını düşünün, ancak bir santimetrenin binde biri bile bükülmedi. Bu kutu, yüz yıldan daha uzun bir süre önce en büyük lake uzmanlarından biri tarafından yapılmıştır. Tüm bu zaman zarfında tepsi hiç takılmadı ve asla gevşemedi."

Tepsiyi tekrar kutuya koydu ve elimle hafifçe bastırmamı önerdi. Bunu yaptım ve bir minder gibi sıçradı, ama dibe düş-

medi.

Bu zamana kadar bayi, Budist felsefesinin gitmesine izin vermeyeceği bir coşku seviyesine ulaşmıştı. Ancak korunmasındaki hazinesi konusunu biraz daha uzatma gereğini hissetti.

"Yüzen tepsili kutu sadece yaratıcılık ya da beceri ürünü gibi gözükebilir. Ama bundan daha da fazlasıdır. Sabrın bir anıtıdır. Her şeyi mükemmel bir şekilde yapma bilinci içinde bir dürtü, kişinin her bir eyleme yeteneğinden en iyi şekilde icra etme dürtüsüne tanıklık eder. Sanatçının eylemin haysiyetini anladığını ortaya çıkarır; en iyi çabasına tanıklık eder. Her eylem anlattığı hikâyesiyle Benliği yüceltmesi için içsel arzuyu ortaya koymalıdır. Eylem yeterince ve tamamen yerine getirildiğinde, bir tür ibadet olmuştur. Hakikat yolunda ilerleyerek, Hakikati onurlandırıyoruz. Yasa'yı yeterli eylemle ortaya koyarız.

"Ayrıca, bu kutuyu görenler tasarımcının farkındalığını paylaşma fırsatına sahiptir. Tüm bölümlerinde güzeldir, onu yaratan anlayışın güzelliğine tanıklık eder. Tasarımcının tekniğinin, içsel farkındalığının ifadesi için yeterli olduğunu ortaya çıkaran, tüm bölümlerinde mükemmeldir. Dolayısıyla arkadaşım, bu sanattır. Sanat, ifade etme becerisiyle birlikte mükemmel bir şekilde yaratma anlayışıdır."

Saygılı, nazikçe, kırılgan bir canlıyla ilgilenebileceği gibi, dükkâncı kutuyu paketleyip hazinesini belirsiz yerine koydu. Biraz iç çekerek, günlük işlerine geri dönerek mırıldandı: "Acaba ölmeden önce bu paketi tekrar açıp açmayacağımı merak ediyorum."

Bu, doğru gözlemde bir sorundur, sadece harikaları görmekle kalmayıp, aynı zamanda harikaları yaratan dürtüleri hissetmek; beceri tarafından çok fazla şaşırmamak, bu yeteneğin var olabilmesi için gerekli olan şeyin farkına varmakla hareket etmek. Bu nedenle, gözlemle birlikte takdir, küçük dükkân sahibinin tarzında ve sözlerinde bulunan nazik bir saygı uyandırır.

Dünyada lake kutusunun mesajını gerçekten anlayabilen ne kadar az insan var! Sadece kendi yaratıcı anlayışını geliştiren bir bilinç, bu zarif cila eserinin basit mükemmelliği ile sembolize edilen Hakikat ile mistik birliği hissedebilirdi. Küçük şeylerin mükemmellik yaratığını bilen Michelangelo için çok şey ifade ederdi. Ancak sadece anlayan anlar.

Öğrencinin mistik çalışmalarda elde ettiği farkındalık derecesi, kısmen zarif ve güzele karşı tepkileri ile belirlenebilir. Halen boş bir duvarın sadeliği yerine aydınlanmamışların kendilerini çevrelediği biblolu rafları tercih ederse, farkındalığı eksik demektir.

Bir adamı bir sanat galerisine götürün ve ondan en çok hoşlandığı resmi göstermesini isteyin. Daha sonra onun anlayış derecesini söylemek mümkün olacaktır. Teknik sanat bilgisinin bir ölçüsü değil, resimliğe içsel tepkisinin bir ölçüsü olacaktır. İnsanların alışkanlıklarını ve en önemlisi kendi alışkanlıklarınızı inceleyin. Tepkilerinizi ve reflekslerinizi gözlemleyerek, ruhsal genişleme olarak safça inandığınız şeyin sadece entelektüel bir anlayış olup olmadığını kesin olarak belirleyebilirsiniz.

Davranış olarak farkındalık Hakikat'in icrasıdır. Gözlem olarak farkındalık Hakikat'in algılanmasıdır. Takdir olarak farkındalık, Hakikat'in zevkidir. Konuşma olarak farkındalık, Hakikat'in ifadesidir. Meditasyon olarak farkındalık Hakikat'in tefekkürüdür. Hürmet olarak farkındalık, Hakikatin tinsel bir gizemde kabulüdür. Hakikat Olarak Disiplin Yasa'ya itaattir. Ve Hakikat olarak görme, Gerçekliğin biçim, çizgi, renk ve kompozisyon içinde keşfidir.

Bu yüzden farkındalığımızın yanıltıcı olmadığından emin olmak için bir kontrol ölçümüz mevcuttur. Kendimize karşı dürüst olursak, başardığımız gerçek büyüme derecesini biliriz. Söylenmeden, huysuzluğumuzun ne kadar azaldığını ve asabiyetimizin ne ölçüde bastırıldığını bilebiliriz. Dürüstlüğümüzün ölçüsünü ve bütünlüğümüzün en azından yaklaşık olarak de-

recesini biliyoruz. Birkaç yıllık metafiziksel çalışmadan sonra tutumlarımızın nitelikleri daha iyiye doğru belirgin bir şekilde değişmediyse, başkaları ne söylerse söylesin veya anılarımız ne kadar iyi olsa da doğru bir şekilde çalışmadık demektir. Pratik açıdan yaşamlarımız daha iyi olmadığı sürece gerçek bir anlayışımız yoktur. Hayatın yasalarını hatırlayamıyorsak gerçekten de zayıf bir hafızaya sahibiz. Eğer hafıza sürekliliğini sürdürmezse, hatırlanan şey yapılan şey olmazsa, çok az şey kazanılmıştır.

Onuncu Farkındalık

Bireyin içindeki Hakikat olarak anlayışın harekete geçmesi farkındalık yoluyla serbest bırakılır. Yasa'nın disiplinlerini uygulayın. Düşüncelerinizin hareketinde Yasa'yı bilin. Yasa'yı duygularınızın kalitesi ve yönlendirilmesinde hissedin. Yasa'yı eylemlerinizin ritmi ve koordinasyonuyla ifade edin.

Meditasyon uygulama dönemlerinde ilk önce ve daha sonra uygulama çeşitliliği ile Yasa'yı deneyimleyin. Masanın üzerine basit ama önemli bir nesne, tercihen küçük ve ince bir şey yerleştirin; nesneyi büyük ödül verdiğiniz bir şey olarak görün. Farkındalık sürecinde ve zihinle değil bilinçle elinizi uzatın ve nesneyi alın. Bu basit hareketi gözlemleyin. Farkındalığınız arttıkça, bir nesneyi alma eylemi, bilincinizin tüm gelişimini sembolize edecektir. Dürtü, yavaş bir şekilde kaslı bir refleksten, net bir şekilde tasarlanmış ve nazik bir zarafetle idam edilen, kesin anlayışla ortaya atılan anlam ve ritim ile zengin bir harekete dönüşecektir.

Anlayışınız arttıkça, nesneyi toplamaya yönelik hareket yavaşlar, Zen keşişi gibi, eylemi hareketsiz olarak, yalnızca farkındalıkla gerçekleştirebilirsiniz. Felsefi olarak, bu taşınmaz harekettir. Nesne farkındalıkla alınacaktır. Bu, fiziksel nesnenin zihinsel güç veya fiziksel olarak mucizevi yollarla kaldırılacağı[83] veya kişiye taşınacağı anlamına gelmez. Bunun yerine, nesnenin gerçek varlığı olan gerçekliğinin, öneminin ve amacının hiç hareket ettirilmeden meditasyon yapan bireyin bilinci tarafından alınacağını ima eder.

Farkındalık yaşamın tüm bölümlerine yayıldıkça, bir şeyi toplamanın basit hareketi tüm hareketlerin sembolü

[83] Parapsikolojide levitasyon

haline gelecektir. İlk önce güzelleştirilecek; eylem üzerine bir lütuf ve uyum sağlanacak ve yavaş yavaş kaba eylem pratik olarak sona erecek, tüm eylem farkındalık içinde gerçekleştirilecektir.

11. BÖLÜM

Aydınlanma

Mistik için, aydınlanma kelimesi içsel aydınlanma anlamına gelir. Güneş fiziksel dünyayı aydınlatır ve enerjisiyle tüm yaşamı sürdürürken, Benlik, tinsel güneş, ruhun iç dünyasını aydınlatır ve gücü ile insanlığın ruhsal isteklerini ve ideallerini korur.

Aydınlanma kelimesinin metafizik anlamı hakkında çok sayıda popüler yanılgı vardır. Aydınlanma, bir tür dış deneyim olarak yorumlanmamalıdır. O aslında aydınlanmış bir yaşam sürmenin tamamen doğal bir sonucudur. Aydınlanma mükemmellik bağış etmez ve aynı zamanda ruhsal güçlerin ani bir gelişimini de vermez. Daha ziyade, Benlik içinde bir tür şafak, daha büyük bir ışığın başlangıcı, Jakob Böhme'nin *Aurora*'sı gibi.

Aydınlanma hiçbir zaman inisiye edilmiş, seçkin üstatların arasına kabul ya da gizli edebiyat hazinesine giriş olarak yorumlanmamalıdır. Fantastik törenler, cüppeli figürler, rahipler ve sunaklar, ruh uçuşları veya bilmeyenler tarafından sıklıkla şüphelenilen benzer saçmalıklarla hiçbir ilişkisi yoktur. Aydınlanma, basitçe uyanıştır –gözlerin açılışı, peçeyi kaldırma, bir kapıyı açma– Hakikat'in yüzüne bakma sürecidir. Yaşamın harikalarla dolu varlığına biraz daha fazla giren bilinçtir.

Aydınlanmanın sonucunda gururlanmak için bir neden yoktur, eğer bir şey varsa, aydınlanmış öğrenci daha nazik ve daha alçakgönüllü hale gelir. Ancak yaltaklanan bir alçakgönüllülük

yoktur. Öğrenci Hakikat'e yaklaşır çünkü onun doğuştan hakkıdır. Ne talep eder ne de niyaz eder. Yasalara uyar, ışığı almak için kendisini hazırlar ve ışık gelir.

Aydınlanma, bir cehalet durumundan ani bir bilgelik durumuna geçişin damgasını vurduğu tek bir deneyim değildir. Bir dizi ilgili deneyimler, bir dizi ruhsal keşiftir. Diğerlerinden daha parlak görünen anlar olacaktır, ancak tüm deneyim birçok yaşamın bir süresi boyunca uzayacaktır. Büyüme, bir açılım dizisidir; iç ışığın kademeli olarak artmasıyla işaretlenmiş düzenli bir prosedürüdür.

Okuldaki çocuk çarpım tablosunun gizemi ile kahramanca mücadele eder. Ona göre bu bir gizem ve zihni çarpma teorisinin altında yatan unsurları ve ilkeleri kavramaya çalışır. Süreçlere hâkim olmadan haftalar geçer ve sonra çocuk aniden çarpım tablosunun işleyişini anladığını fark eder. Artık bir gizem yoktur; sorun çözülmüştür. Zaferin gizli coşkusu şu şekildedir; şimdi tüm dünyanın fethedildiği hissidir. Artık diğer sorunlara saldırmak ve çözmek için yeni bir güç duygusu ve yeni bir kararlılık vardır. Çarpım tablosunun gizemini çözen genç öğrencinin zihnindeki anlayış parıltısı bir tür aydınlanmadır. Bilinç fark etmektedir. Durgun akla akan bir miktar ışık, böylelikle gizemi açığa çıkarır.

Okul çocuğunun anlayış parıltısında tinsel ve mistik bir şey vardır. Eğer o iç ışık gelmemiş olsaydı boşuna çalışmış olurdu. Ve anlamadan öğrenme işe yaramaz. Yine de, en çılgın hayal gücüyle, okul çocuğu, sadece çarpma ilkesine hâkim olduğu için, gizli bir süper varlıklar örgütüne ait olduğunu hissetmezdi. Ayrıca yeni anlayışının cehalet için evrensel bir panzehir olmasını beklemezdi. Yaptığı ve yakında, çarpma ilkelerine hâkim olduktan sonra, bölme kurallarını öğrenmesi gerektiğidir. Burada yeni ilkeler ve yeni prosedürlerle karşı karşıyadır. Bir kez daha yasalara uymalı ve tekrar kendi içinde ışığı bulmaya çalışmalıdır.

Biraz aydınlanma gelecekteki çabalardan kaçış sağlamaz, ayrıca psişik bir cennette huzur ve güvenlik vaat etmez. Mistisizm hakkında pratik olmayan hiçbir şey yoktur. Sorun, hiç pratiği olmayan birçok kişinin kendi eksikliklerini düzeltmek için hiçbir çaba sarf etmeden mistisizme sığınmasıdır.

Aydınlanma Olarak Farkındalık

Farkındalığın evrensel enerjinin insan kişiliğinde kademeli bir yayılma olduğunu öğrendik. Ayrıca aydınlanmak için kişisel bilinci bu evrensel güçle tanımlamamız gerektiğini öğrendik. O zaman bilinçli olarak ona katılabilir ve içimizden geçerken onun tarafından hareket ettirilebiliriz. Kişisel bilinç ile evrensel bilinç arasında bir temas olursa, kişisel bilinç genişler. Bu genişlemeye aydınlanma denir. Bir araya getirilen iki elektrik teli, uç noktalarında bir kıvılcım üreteceğinden, daha az ve daha büyük benliklerin buluşmasına her zaman daha az benliğin geçici bir genişlemesi eşlik eder. Bu enerji parıltısı, insanın kişiliği aracılığıyla, farkındalığın ani genişlemesi açısından yorumlanır. Arayan bir şey aniden bulunur; istenen bir şey aniden hissedilir.

Aydınlanma her zaman çözüm biçimini alır ve Benliğe en yakın problemi çözer. Bitmemiş senfonisi ile besteci, bitmemiş tuvalle ressam, bitmemiş mısralarıyla şair ve bitmemiş deneyleriyle bilim adamı –bunların her biri bir sorunla karşı karşıyadır. Her biri yardımsız ilerleyebildiği kadar ileri gitti. Bilinçli kişisel bilginin kaynaklarını tükettikten sonra, her biri bir çözüm arıyor. Tamamlanmamış görevi tamamlamak için günler, aylar hatta yıllar gerekebilir. Farkında olmadan bu adamların her biri bir mucize beklemektedir. Sadece bir vahiy; bilincin ancak mistik bir şekilde genişletilmesi çalışmanın tamamlanmasını mümkün kılabilir.

Sonra ışık gelir. Nasıl, hiç kimse bilmiyor; ne zaman, kimse

bilmiyor; neden, kimse bilmiyor. Bununla birlikte, bu çabanın başarı ile ödüllendirildiğini biliyoruz. Ciddiyetle arzu ettiğimiz ve dürüstçe çabaladığımız şey gelecektir. Cevabı bir rüyadaki gibi görebiliriz; aklımızda yanıp sönebilir; değirmen suyunun hareketinde, bir havuzun dalgalanmalarında veya bir kuş uçuşunda bize sıçrayabilir. İpucu, bir arkadaşın düşüncesiz sözlerinden, sadece bir tanıdık kavramından gelebilir. Ancak bu sebepten ötürü, içinde biraz farkındalık patlaması mevcuttur. Tüm beden ve zihin, cevabın bilindiği akut bilgiyle heyecanlanır; çözüm bulunur. Dahi deneyimi, kutsama ve azim olmadan hiçbir aydınlanma yapılamayacağına dair bolca tanıklık eder.

Bu çabaya karşı bir ödüldür, ama çabanın yerine geçmez. Felsefi yaşam kendi içinde tüm sanatların en asil olanıdır. İyi yaşamak, bilgeliğin yüce sınavıdır. Aydınlanmadan kusursuz yaşamak imkânsızdır. Sadece Benlik kısmen açığa çıktığı temas anlarında yaşamın amacı daha iyi gerçekleşebilir. Yaşam nedeninin farkında olmadan aydınlanmış bir yaşam olamaz. Bu sebep akıl tarafından sağlanamaz ve duyular tarafından keşfedilemez. Varlığımızın gerçek nedeni, yalnızca Benlik ile iletişim yoluyla bulunabilir. Sadece Benlik bilir kendi amaçlarını. Kişisel varlıklar olarak bizler yalnızca Benlik tarafından atılan gölgeleriz. Ölümlü yaratıklar olarak bizler, Benliğin amacını yerine getirdiği araçlarız. Aydınlanma, aracın neden tasarlandığını keşfetmeye başladığında gelir.

Modern psikoloji, aydınlanma gizemini açıklamak için *mistik deneyim* terimini icat etti. Havelock Ellis[84], başına gelen mistik bir deneyim tarafından üretilen yaşamı üzerindeki etkisini özetlerken, şöyle yazdı: *"Bu deneyimden sonra artık hiçbir şey önemli görünmüyordu. Her şey o kadar fevkalade haklıydı ki, tamamen olması gerektiği gibi, artık şüphe, endişe*

[84] Havelock Ellis (1859-1939) olarak bilinen Henry Havelock Ellis, insan cinselliğini inceleyen bir İngiliz doktor, yazar, ilerici bir entelektüel ve sosyal reformcu. (ç.n.)

veya memnuniyetsizlik için yer yoktu."

Havelock Ellis, Yasa'nın anlık bakışına erişti. Bir saniyeliğine kişisel benliğinin penceresinden ötesine uzanan daha büyük dünyaya bakmıştı. Işık içeri girmişti. Ruh hali devam ettirilemedi. Bir saniyeden az bir sürede ışık gitmişti, ancak bu ruh halinin sonuçları derin ve kalıcıydı. Kendisi ne derse desin, başkaları onun hakkında ne söylerse söylesin, Havelock Ellis, kişisel bir deneyime vakıf oldu. Diğerleri tartıştı; ama o biliyordu. Diğerleri merak etti, umdu ve korktu; ama o bir kesinliğe ulaşmıştı. Bu kesinliği başka hiçbir canlıya aktaramadı. Başkaları onunla alay etse de, onu onaylamasa da, yine de onlara ne anladığını ne de ne deneyimlediğini söyleyemez, onları ikna edemezdi. Deneyimlediği kesinlik kendisine aitti, ama kimseyle paylaşamadı. Bunu söyleyebilirdi, ama görüşünü kabul ettirebilecek güce sahip değildi.

Ciddi öğrencilere, aydınlanma arzusu ciddi bir engel olabilir. İstediğiniz amaçların farkındaysanız, bu amaçlara ulaşmayı umduğunuz yolları ihmal edilebilirsiniz. Aydınlanmayı arzulayarak günden güne var olmak, neredeyse kesinlikle hüsnükuruntu yanılsamalarına düşmektir. Eğer özlemler hayal gücüne uyarlarsa, yakında umutlu ve yaratıcı kişiye kozmik aydınlanmayı üstlenen sözde psişik deneyimler getirecektir.

Aydınlanma nedenleri kesin olarak belirlenene kadar asla gelmez. Bu bir taçlandırma çabasıdır. Beklemeyin. Bunun için umut etmeyin. Merak etmeyin. Gelmeyeceğinden de korkmayın. Aydınlanmayı geliştirmek için hayatınızı normalleştirin ve güzelleştirin. Ve aydınlanmayı tek bir dilim veya muazzam bir içsel patlama olarak değil, normal ve doğal bir sonuç olarak görün, istikrarlı bir salıverme ve aklın alt işlevlerine doğru giderek artan anlayış akışı olarak hissetmeye, görmeye çalışın.

Gerginlik ve zorlamanın tinsel ilerlemeye zararlı olduğu sıklıkla belirtilmiştir. Bu özellikle aydınlanma kadar soyut

ve hassas konuda doğrudur. Kamakura'da[85] yirmi yıl boyunca günlük disiplinleri uygulayan bir Zen keşişinin aydınlanma liyakatini nasıl kazandığına dair bir hikâye anlatılır. Zamanın sonunda hâlâ Benliğin alevi onu sarmamıştı. Sonunda cesareti kırıldı, kendini atmaya kararlı uzun bir pagodanın tepesine tırmandı. Bütün umudunu yitirmişti. Nihai karara vardı ve kendisini pagodadan aşağıya attı. Düştüğü zaman, aydınlanma geldi ve tezahür ettiği aydınlanma o kadar büyüktü ki zarar görmeden, yaralanmadan kulenin dibine inivermişti. Bu fenomenin açıklaması için derhal başrahibin yanına koştu.

Yaşlı adam anlatılanları ciddi bir şekilde dinledi ve ardından olayı anladığını ve durumu onayladığını belirtti. "Oğlum," diye açıkladı, "bu yirmi yıldır Hakikat'i zorlamaya çalıştın. Herhangi bir canlının emrine uymayacak olana hükmettin. Hiç kimsenin bulamayacağı şeyi keşfetmek için umutsuzca çabaladın. Hakikat seni keşfetmeli. Sonunda, ışığın biçimsiz niteliğini kavrama çabalarında başarısız olduktan sonra, tamamen cesaretin kırıldı. Pes ettin. Rahatladın. Artık denemedin. Çaresizliğinizden huzuru buldun. Hayat, Gerçeklik olmadan amaçsızdır. Artık yaşamak istemiyordun. Bir an için tüm psişik işlevler sakinleşti. Ve o anda disiplinlere harcadığın yirmi yıl meyve verdi. Işık geldi. Artık sadece arzusuzluk sırasında gelecek olan arzuların yoğunluğuyla boğulmuyordu."

Arzulardan kopmak, onlardan sıyrılmak gerçek anlamda mistik disiplinlerin bir parçasıdır. Metafizik konularda yeni başlayan çok sayıda öğrenci, kurtuluşa özlem duyar. Çok az kişi kurtuluş disiplinlerini yerine getiriyor. Aydınlanma ve farkındalık dışında herhangi bir kurtuluş yolu yoktur. Yasa'nın Çarkı'ndan tek kaçış bunlardır. Yine de bunlar gerçekten kaçış yöntemleri değildir. Daha doğrusu, çoğu ölümlünün maruz kaldığı sınırlamalarının aşınmasıdır. Doğum fiziksel yaşama tek

[85] Kamakura, Japonya'nın Kanagawa ilçesinde bulunan bir şehirdir. (ç.n.)

giriş olduğundan, aydınlanma tinsel yaşama tek giriştir. Ancak, ruhsal kurtuluşu çok yoğun bir şekilde arzulamamalıyız, yoksa fiziksel deneylerimizin bir kısmından kendimizi mahrum bırakırız.

Filozof için, "her şey zamanında olmalıdır." Aşırı acele olmadan ve gereksiz gecikme olmadan, pişmanlık duymadan ve kaygısız olmadan, bilgelikte kurulan zihin Hakikat'e doğru akar. Bu koşullar altında aydınlanma yaşamın kendisi kadar doğaldır. Ve sadece tamamen doğal olduğunda gerçektir. Başka herhangi bir yolla üretilen sözde aydınlanma yanılsamadan başka bir şey değildir. Öğrenci bir açıdan kendini koruyabilir. Kendisine, elde ettiğine inandığı maneviyatın kendi tinsel bütünlüğü hakkında bildikleriyle tutarlı olup olmadığını sürekli olarak sorabilir. Eğer olduğundan daha fazlasını biliyor, erdemlerinden daha bilge, düşünme ve yaşam standardından daha ileri gibi görünüyorsa, kesinlikle kendisini aldatmaktadır. İlerlemesi gerçek değil, hayali ve sanrılar aklını daha fazla karıştırmadan önce kendini derhal koşulları düzeltme görevine koymalıdır. Aydınlanmayı sadece arzu ettiğimiz zaman değil, ancak onu kazandığımız zaman ona layık oluruz. Ve kazanmak isteyen çok az kişi vardır. Halk layık olmayı beklemeden, layık olup olmadığını değerlendirmeden, doğanın tüm armağanlarına sahip olmakı ister.

Entelektüel ve mistik bakış açısı arasındaki kıyas Konfüçyüs ve Lao-Tzu'nin buluşması ile örneklenir. Konfüçyüs, en yüksek zihinsel ve muhakeme gücüne sahip bir adamdı. Zihni sadece derin değildi, aynı zamanda sonuna kadar entelektüel üstünlüğü ortaya çıkaran mizah ve merakın şaheser niteliklerine sahipti. Düşüncesi derin, nazik ve ağırbaşlıydı. Çin'i eğitmeye ve yüzyıllar boyu ilim ve kültüründen inen asil gelenekleri Çin bilincinde salıvermeye çalıştı.

Fakat Konfüçyüs mistik değildi. Tinsel doğası asla düşünce göreneklerden kaçmadı. Mistisizmi asla inkâr etmedi, an-

cak basit ve dürüstçe, soyutlamalarıyla uğraşmak için yetersiz olduğunu itiraf etmişti. Mistikleri onurlardı, mistik kitapları inceledi ve hatta bazılarına yorum yazdı. Onun bilgisi ansiklopedikti, ancak mistiklerin aydınlanma dedikleri o sonsuzlara katılımına bilinçli genişlemesini deneyimlemiş olması şüphelidir. Bu Konfüçyüs'ün aydınlanmadığı anlamına gelmez ve burada güzel bir ayrım bulunmaktadır. Düzgün disiplinli ve eğitimli bir zihinle mistiklerin aydınlanma yoluyla yaklaştığı sonucuna varılabilir. Fark, bilinçli katılım derecesinde yatmaktadır. Entelektüel, Hakikat'i kendi doğasının dışında bir biçim ve boyuta sahip bir şey olarak yaklaşır. Fakat mistiğin Hakikat'e yaklaşımı, bilincin biçimsiz ve boyutsuz Gerçeklik olarak kendisini bulmasıdır.

Lao-Tzu hayatında, öğretisinde ve kişiliğinde tamamen mistikti. Yaşamın kelimelere odaklı kalıplara dokunulmadan dünyasında hareket etmişti. İlmi tamamen kendi içindeydi. Entelektüel veya duygusal ihtişamının labirentine hiçbir şekilde yakalanmadan ve dolanmadan zamanının edebiyatı ve sanatı ile temasa geçti. Bu dünyadaydı, ama kendi aydınlanmasının uzak yüksekliklerinde inzivada yaşıyordu. Konfüçyüs'ten biraz daha yaşlıydı, tinsel anlayışta ondan çok daha da yaşlıydı.

Yaştaki mistik fark, Taocu ressamlar tarafından, iyi bir eski Çin resminde gösterildiği gibi, bu iki büyük adam ustalıkla tasvir edilmiştir. "Lao-Tzu ve Bebek Konfüçyüs" ismini taşımaktadır. Büyük Taocu aziz, fırtınalı bir çamın düzensiz, bükülmüş şeklini yayan büyük bir kayanın gölgesinde oturuyor. Kasvetli bir örtüye sarılmış yaşlanan bir adam olarak temsil edilen Lao-Tzu, kollarında tuttuğu bebeğe akıllı ve sevgi dolu bir ebeveynin iyi huzuru ile bakıyor. Zeki çocukların yüzlerinde sıkça görülen niyet, samimiyet ve güven ifadesiyle Konfüçyüs, yaşlı adamın kollarına güvenli bir şekilde yerleştirilmiştir. Bütün anlayış asil ve anlamlıdır. Resmin tarihsel bir temeli olması pek olası değildir. Entelektüel başarıya kıyasla farkınddalığın ebe-

veynliğinin sembolik bir temsilidir.

Zhou kütüphanesinin basamaklarında geleneksel Konfüçyüs ve Lao-Tzu karşılaşması hakkında çok şeyler söylenmiş ve anlam çıkarılmıştır. Bu vesileyle Konfüçyüs, Lao-Tzu'nin tinsel başarısını, gökyüzünde dönüp normal insanların zihinsel yaşamlardan gizleyen bulutların arasından yanıp sönen, büyük bir ejderhaya kıyaslayarak tanımladı. Ejderha tüm varoluş hallerinden yukarı doğru yükselir ve sonra maddenin derinliklerine doğru aşağı süzülür. O ki kendi iradesiyle istediği zaman yükselip, alçalabilen, uzayda serbestçe dolaşabilen, herhangi bir fani kısıtlamadan bağımsız, ölçülemez büyük bir ruhtu. Bu özgür ruha pekâlâ hayran olabilirdi, ama kendi kişisel deneyimini bu kadar kozmik bir bilinçle uyumlu hale getiremedi.

Taocu için ejderha aydınlanmayı temsil eder. Aklına Gerçek'in garip güçlerini illetir. Tao mitolojik sisteminde tamamen kendi kendini idame eden ve yer alan tek varlıktır. Ejderha, bilinç olarak Uzay'dır. Mutlak'ta yaşamaktadır, Gerçekliğin sınırsız alanında mükemmel bir özgürlükle ileri geri hareket etmektedir. Uzay veya Tao, sonsuza dek Yasa'nın gelgiti tarafından hareket ettirilir. İçinde tüm şekiller, tüm formlar, tüm hareketler bulunmaktadır. Bu gizem, evrensel genişlemeyi, yoğun kozmik süreçleri ifade etmek için tasarlanmış belirsiz sema ve desenlerle dolu bir akımlar ve enerjiler denizi olarak temsil edilerek ifade edilir. Burada, kendi kendine beslenen benzersiz bir ejderha, evrensel Benliğin mistik okyanusunda süzülen sonsuz farkındalığın cesaretini temsil ederek yaşamaktadır.

Lao-Tzu, mistik nüfuzla Konfüçyüs'ün mistik kavrayıştan yoksun olduğunu algılamıştır. Bir araya gelip, formalitelerin ardından, kısa bir süre sohbet ettiler ve ayrıldılar. Lao-Tzu kütüphanesinin gri duvarlarına, Konfüçyüs ise müritleriyle buluştuğu tenha koruya döndü.

Lao-Tzu'nin zamanının en büyük bilginiyle yaptığı görüşme sonucunda ifade edebileceği herhangi bir görüş kaydedil-

memiştir. Ancak Konfüçyüs, öğrencilerine Lao-Tzu hakkındaki izlenimlerini anlatmıştır. Derinden etkilenmiş ve kendi içinde mistisizm ruhunu bulmak için büyük bir ciddiyetle çalışmıştır. Büyüklüğü tanımak için büyüklüğe sahipti, ancak inisiye mistiklerin yüce savlarını paylaşabilmek için gerekli farkındalığa sahip değildi.

Bu, aydınlanmayla ilgili iki önemli Taocu öğretiyi akla getirir. Birincisi cesaret, ikincisi yeterlilik. Cesaret, bilincin kararlı bir şekilde Gerçeğe yaklaştığı amacın gücü anlamına gelir. Burada aydınlanma arayışı desteklemelidir. Hakikat'i arzulamak yeterli değildir. Cesaretli kararlılıkla arzuyu güçlendirmek gerekir. Hakikat, yalnızca kurtuluş getirmez, Benliğe karşı hayal edilmeyen sorumluluklar da getirir. İdrak edilen yaşamın mutlak yasası haline gelir. İçsel gerçeklikten uzaklaşmak mümkün değildir. İnsan bildiğini yapmalıdır, yoksa onun bilgisi onun işkencesi olur. İdrak edileni düşünmeyi, eyleme geçirmeyi veya yaşamayı icra etmemek veya nefsin farkındalığa karşı ödün vermesi yaşam içinde umutsuz bir çatışma yaratır..

İdrak edilenin doğal olarak gerçekleştirildiği bir aksiyomdur. Ancak, ortalama bir kişi için farkındalığın kusurlu olduğunu ve bilinçli genişleme anlarının, insan unsuru olarak adlandırılabilecek nüksetmelerle birbirinden ayrıldığını unutmamalıyız. Sadece kendi içinde birçok yaşamda mistik

disiplinlerin açığa çıkmasına adamış en gelişmiş mistik farkındalığını sürekli olarak devam ettirebilir. Taocular tarafından "ejderhanın gözünün kırpmaları" olarak adlandırılan aralıklı yücelik parıltılar, yüksek düzeyde kişisel cesaret gerektiren somut bir durumla sonuçlanır.

Öncelikle, diğer insanların hatalarından uzaklaşmak ve yaşamı tanıdıkların ve arkadaşların anlayışının ötesinde bir gerçekliğe adamak için cesaret ve özveri gereklidir. O zaman iyi niyetlerin kaçınılmaz başarısızlıklarıyla yüzleşmek için cesaret olmalıdır. Bu geri kaymaları duygusal tetikleme olmadan kabul edecek kadar derin ve doğru bir farkındalık olmalıdır. Kendini kınama, pişmanlık ve umutsuzluk dönemleri olmamalıdır. Farkındalık, öğrencinin yaşamında dönüşümlü olarak başarı ve başarısızlık dalgalanmaları boyunca huzurlu bir bilinç sürdürecek kadar doğru olmalıdır. Bazılarının doğru amaçları olduğunu düşündükleri öz sansürde huzurunu kaybetmek, yine hataya düşmektir. Elbette tinsel hırs olmaması gerektiği gibi, tinsel pişmanlık da olmamalıdır.

Gerçek arayışı, sürekli ve nazik bir çaba haline gelmelidir. Doğada her şey, zamanın akışında gerçekleşmeyi başaracaktır. Hiçbir şey Yasa'yı hızlandıramaz. Bu kendi hızıdır. Hiçbir şey, tüm ölümlü canlılara özgü olan olgunlaşmamışlığın getirdiği sınırlamaların ötesinde geciktirilemez.

Aydınlanmayla ilgili ikinci Taocu öğretisi, yeterliliğin gerekliliğini vurgular. Doktrin kendini yaratır, kendini sürdürür, kendi kendine hareket eder, kendi doğasından gelen hareketleri yapar ve Uzay'dan başka evi yoktur. Bu, bağımlılığa yönelik temel insan dürtüsüne karşı gelir. Din bile incelikli bir bağımlılık doktrini aşılar. İnsan, kendi yükünü atabileceği kendi dışında bir güç aramaktadır.

Mistisizm okuyan birçok kişi, sorun anında dönüşebilecekleri bir güvenlik kaynağı arıyor. Bu yetersizliğin farkındalık doktrininde yeri yoktur. Ejderha ruhu sadece sonsuzluğun

gölgesinde durur. Aydınlatılmış bilinç, herhangi bir yalnızlık duygusundan etkilenmeyen, tamamen kendi kendini idame ettirmelidir.

Aydınlanma arttıkça, onu paylaşma arzusu artar, fakat bu arzu ile Gerçek'i paylaşmanın imkânsız olduğunun farkına varılır. Farkındalık, yalnızca kendi başına kazanmış olanlara gelebilecek içsel bir deneyimdir ve verilemez. Farkındalığın kişiliğe ihsan ettiği dürtüler, daha az gelişmiş başkaları tarafından anlaşılmayacaktır.

Lao-Tzu, eski kütüphanelerde gezinirdi, koridorlarda yukarı aşağı hayalet gibi dolaşırdı, diğer insanların düşünceleriyle çevriliydi, ancak bu düşünceler tarafından dokunulmazdı. Aynı şekilde mistik, dünyasının yaşamına fiziksel olarak bağlı olsa da, mistik içsel yaşamının özgürlüğünü anlamalıdır, yoksa çok yalnız olacaktır. Birkaçı ona uzaktan hürmet edecektir, ama hiçbiri onu anlamayacaktır. Getsemani bahçesinde[86] dua eden Hz. İsa yalnızdı. Öğrencileri onunla nöbet tutamadı. Onların farkındalığı onunla birlikte Baba'nın huzuruna çıkamadı.

Farkındalık beraberinde yeterlilik getirir, ancak doğru gelişmesi tamamen

[86] Gethsemane, Kudüs'teki Zeytin Dağı'nın eteğindeki bir bahçeydi; Yeni Ahit'in dört İncili'ne göre, İsa çarmıha gerilmeden bir gece önce bu bahçede tutuklanmıştı. (ç.n.)

doğal ve hırstan etkilenmediği sürece öğrenci hatalı bir desteğe dayanmadan yeterliliğin korunmasında zorlanacaktır. Yaşamının kişisel ve kişisel olmayan evreleri arasındaki bazı çatışmaları önlemek için öğrencinin önceki aşamalarında farkındalığında yeterince süreklilik olmayacaktır. Özgürlük ve yalnızlık arasındaki farkı anlamalıdır. Yalnız olan adamın, genellikle takdir edemediği belirli bir özgürlüğü vardır. Özgür olan adam özgürlüğünde, genellikle zor taşınan bir yalnızlık bulur. Böyle bir çatışma ortaya çıkarsa, aydınlanma ile karşılaşılmalıdır.

Aydınlanma oldukça geliştiğinde zaman ve mekân durur. Zaman ve mekân ilişkilerle yakından ilgilidir. Zaman ve mekân aydınlanma tarafından özümsendiğinde, yalnızlık ve mesafe kaybolur. Konfüçyüs'ün Lao-Tzu'dan feyz alarak söylediği gibi: "Farkındalık ileri geri, yukarı ve aşağı, içeri ve dışarı hareket eder." Yalnızlığın araya girmesi, kişisel ve evrensel bilinç arasındaki kritik ayarlamada yatar. Evrensel bilinç tek başına olamaz çünkü her şeyin bir parçasıdır. Tecrit olmayı sonsuza dek dışlayan yaşama katılımdır. Ancak bu farkındalık kolayca gerçekleştirilemez.

Bunun gibi bazı büyük problemler nedeniyle, aydınlanmayı nazik ve normal yollarla geliştirmenin gerekliliğini çok dikkatli bir şekilde vurguladım. Eğer gelişme tamamen doğruysa, bilincin hareketi o kadar kademeli ve o kadar normal olacaktır ki bu ani kesintiler neredeyse olaysız geçecektir. Stres ve gerginlikte karşılık gelen bir azalma ile kişiliğin azaldığı derecede evrensellik artacaktır. Herhangi bir nedenle gelişme çabası zorlanırsa ve bilinç akışı zihinsel veya duygusal kompleksler tarafından kesilirse, o zaman yalnızlık gibi sorunlar kaçınılmaz olarak kendini gösterecektir.

Eğer bu gerçekleşirse, ilerleme hızınızı yavaşlatmalı ve coşku veya tinsel hırsı gözardı etmenize neden olan yarım kalmış işlerinizi toparlamalısınız. Farkındalığınız yaşamınızın sürekliliğini ve normalliğini sağlaması için yeterli olana kadar, bi-

lincinizin bir kısmının genişletilmesine devam etmeyin. Böyle bir düzeltmenin yapılmaması hüsran olmanıza veya geçici başarısızlığa neden olacaktır. Yalnızlığınız, akılsız bağımlılıklara girmenizi ya da inziva duygularınızda manevi bir erdem olarak yanlış bir şekilde yüceltmenize neden olabilir. Bu son tutum, eziklikte bir tür manevi erdem olduğuna sanan keşişi, münzevi ve fanatiği üretir. Böyle bir tutum, bilinci normal farkındalığa daha az uygun hale getirir ve genellikle bir çıkmazda sona erer.

Yukarıdakilerden, normal bir tinsel büyüme için gerekli olan ayarlamaların ne kadar hassas olduğu daha açıkça belirtilmiştir. Mistik öğrencilerin çoğunun bu ayarlamaların gerekliliğinin farkında bile olmadığını düşündüğümüzde, birçoğunun neden pratik olmadıkları ve hoşgörüsüz olduklarını anlamak zor değildir. Bu mistisizmin başarısızlığı değil, öğrencinin konuya yeterli genel bilgi ve sağduyu getirmemesinden kaynaklanıyor. Her biri, kuşkucuların "hastalıklı mistisizm" dedikleri şeye karşı kendi anlayışıyla kendini korumalıdır.

Dünyanın, pek de o kadar erdemli olmayan bazı değerleri üzerine eğitilmiş olması talihsiz bir durumdur. Çivili bir yatak üzerinde oturan Hindu kutsal adam, inancından dolayı fiziksel rahatsızlığa katlandığı için popüler çevrelerde belirli bir kutsallık kazanır. Samimiyetine saygı gösterilebilir, ancak anlayışına hayran olmamak uygundur. Aynı tutum Hıristiyan azizlere ve dini liderlere de uygundur. Yaşamı kısaltmak ve acıları çoğaltmak ibadet olarak yansıtabilir, ancak bu tür eylemlerin normal ruhsal gelişim için birer standart olamayacağı aşikârdır. Niyet doğru olabilir, ancak bunlar gerçek ruhsal gelişim için gerekli farkındalık açısından nispeten düşük olmalıdır.

Mistisizm ideallerine, bir çiçeğin açılışı gibi güzel, mutlu bir büyümeyi sembolize etmek, kendi vücudunu zalim bir şekilde çile çektirmekten çok daha uygundur. Bu yüzden, başkalarının oluşturduğu tinsel standartlara aldanmayın. Kutsallık konusunda yüksek bir şöhrete sahip olsalar bile, başkalarının

hayatlarını taklit etmeye çalışmayın. Güzellik, nezaket, huzur ve basit haysiyet ile ilişkili aydınlanmayı arayın. Tinsel ilerleme, herhangi bir zalim eylem inancıyla veya normal dürtülerin kalpsiz kısıtlamasıyla elde edilemez.

Konfüçyüs ve Lao-Tzu Buluşmasını Tasvir Eden Han Hanedanlığından Kalma Oyulmuş Taş Kabartma

Bu ince eski taş kabartma, Ching'in iki ölümsüzünü Zhou Kütüphanesi'nin girişinde selamlamanın formalitelerini göstermektedir. Sanatsal açıdan, görünüşte kaba olsa da, Çin'in ilkel tasarımlarının en güzel dönemlerinden birini oluşturduğu düşünülmektedir.

On birinci Farkındalık

Bu farkındalık, aydınlanma gizemi üzerinde tefekkür etmenizdir. İçsel olarak nazik bir uyanış duygusu yaşamaya çalışın. Şafağa çıkın ve dünyanın günlük uyanışı üzerine meditasyon yapın. Karanlığın dünyanın yüzeyine yavaşça yayılan loş bir ışığa nasıl yol açtığını görün. Bu ışığın yavaş yavaş doğanın tüm uyuyan harikalarını nasıl hayata geçirdiğini ve sonra güneşin ışınları canlı yaratıkların bilincine ulaşarak, her biri dirilerek günün görevlerini tekrar alana kadar gözlemleyin.

Çatışma yok, mücadele yok. Dünyada ışık ve ışığın kabulü vardır –ışığın doğal olarak kabul edilmesi, daha önce ışığı ve karanlığı bilenlerin basit uyanışı kadar normaldir. Aydınlanma, Benlik içinde bir şafaktır. Ruhun ışığı, farkındalığın sayısız yönünü hayata geçirir. Bir çaba okyanusu uyanır ve tüm yaşam huzur arayışına devam eder.

12. BÖLÜM

Nesnel Zihnin Uzaklaştırılması

Budist disiplinleri *Nirvana*'ya ya da evrensel Benliğe yol açtığı gibi, Yoga felsefesi de *Samadhi* aracılığıyla evrensellerle bir birliktelik öğretir ve Çin'in Taocu doktrinleri hedef olarak yaşamın yüce ilkesi olan *Tao* ile bilincin birleşmesini arar.

Çin'in anlayışına göre, Tao'nun göreceli ve mutlak olarak iki yönü vardır. Evriminin her adımında yaşayan her canlı, bir dereceye kadar Tao'nun gizemine katılır. Bu katılım Tao'nun göreceli bir paylaşımıdır. Bu sürekli ayarlama sürecinden farklı olarak, Tao ile nihai birliktelik vardır. Tüm büyüme gelişmeyle sonuçlanır. Tüm gelişme Tao'da sona erer.

Mutlak Tao tanımın ötesinde olduğundan, akıl tarafından düşünülemez. Hatta zihin tarafından elde edilemez. Sembolize edilebilir, bir hedef olarak belirlenebilir, nihai olarak kabul edilebilir, ancak tanımdan kaçınır. Tao öyledir. Bu gerçek, zihnin kavrayabileceği mutlak gerçekliktir. Tao'nun ne olduğu ancak aydınlanma ve farkındalığın mistik disiplinleri ile deneyimlenebilir.

Lao-Tzu, Asya mandasına binerek Çin'den ayrıldığında, büyük duvarın kuzey kapısının muhafızı ile kısa bir süre durdu. Bu vesileyle, tek edebi üretimi olan *Tao Te Ching*'i[87] derledi. Sadece beş bin karakter içeren bu kısa eser, tüm Taocu meta-

[87] Çok eski bir Çince metindir. Tao "yol", Te "erdem", Ching ise kitap, öğreti anlamına gelir. Tao Te Ching "Yol ve Erdem Kitabı" olarak çevrilebilir. (ç.n.)

fizik spekülasyonların temelini oluşturmaktadır. Esasen, insan aklının Tao'nun gizemi ile ilgili bildiklerini ortaya çıkarma çabasıyla ilgilidir. Bu yazıyı kuzey kapısının koruyucusuna teslim eden Lao-Tzu, Gobi Çölü'nün gizemli derinliklerine indi ve bir daha asla ölümlü gözler tarafından görülmedi.

Tao'nun gizemli sembolünü Yasa, Yol, Araç olarak ifşa etti ve hem arayanı hem de arananı kucaklayan kapsamlı bir fikir olarak geride bıraktı. Tao'da yaşıyoruz; Tao'yu arzu ediyoruz; Tao'yu anlamaya çalışıyoruz; Tao olmaya çalışıyoruz ve tüm arayışların sonunda, biz Tao'yuz.

Bu kadar mistik bir savın, şekli ve somut meselelerin tefekkürü için eğitilmiş olan zihin tarafından kavranamayacağı açıktır. Soyutu görselleştirebilmemiz için gerekli donanıma sahip değiliz. Anlamak için biçim ve boyut giydirmeliyiz. Tao'yu resmileştirmek veya sınırlamak felsefi bir imkânsızlıktır. Bu nedenle, dönüp sarmalanan gizemli bulutlar gibi, fark edilen ama idrak edilmeyen, yakınlığı bilinen ama doğası bilinmeyen bir güç ve prensip olarak kalır.

Buda ve Sokrates, Mutlak Varlık tanımını denemeyi reddetti. Her biri aynı sebepleri verdi. Birincisi imkânsızdı ve ikincisinde mümkün olsaydı bile, bu tanım insan bilincinin evrimi için yararlı olmazdı. Anlayışının ötesinde bir soyutlama ile uğraşan zihin, kaçınılmaz olarak hataya düşecektir. Kendi kusurlu perspektifinin sınırlamaları ve şekil bozuklukları ile Gerçekliğe zaman harcayacaktı. Akıl bu çarpıtmalara gerçekler olarak tapar ve hataya düşer. Akıl ermediğinde yanlış anlar. Dini yanlış anlamalar özellikle talihsizdir, hatta trajiktir. Yaşamın her alanını etkileyecek, bütünlüğü azaltacak ve yaşamın çeşitli seviyelerinde veya planlarında normal büyümeyi önleyeceklerdir.

Bu nedenle, ortalama bir müridin herhangi bir şekilde mutlakları öngörmeye çalışması akıllıca değildir. Tao'yu araması bir dizi kişisel keşifle sonuçlanmalıdır. Tao'nun her yeni yönü onda bir bir uyanmalıdır. Kişisel genişleme ve Benliğin kişi-

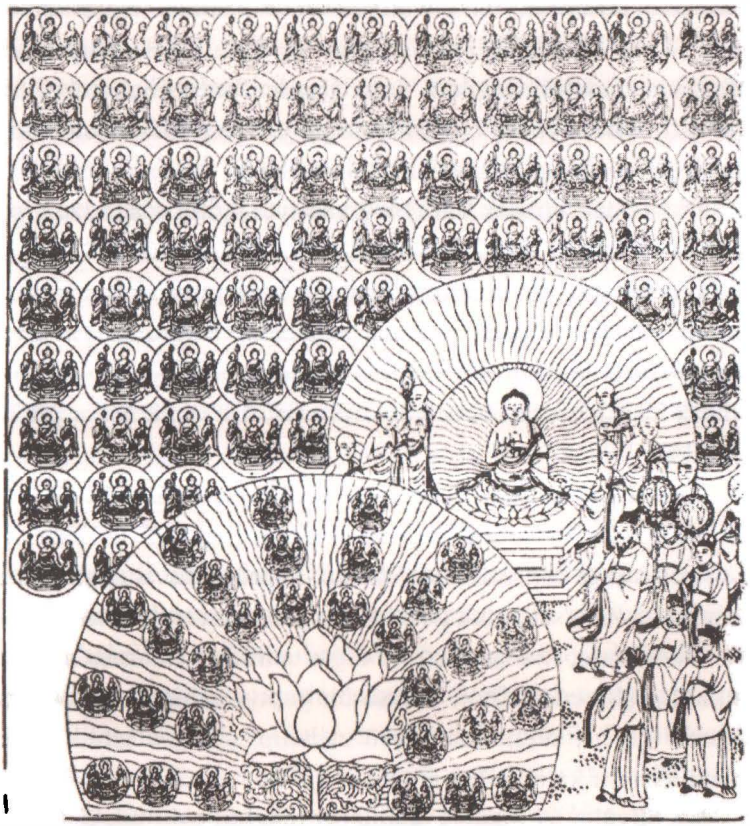

Buda'nın Nirvana'ya ulaşmasını temsil eden Çin gravürü

Burada gizem, bir lotus çiçeğine oturmuş Buddha'nın sonsuz tekrarı aracılığıyla farkındalık ilkesinin evrenselleştirilmesi olarak sembolize edilir. Kurtuluşu resmetmek kesinlikle imkânsızdır. Bu, bir sanatçının dünya gizemine olan inancını ifade etmeye çalıştığı yoldur.

sel olmayan uyanışında güzel bir deneyim olarak gelmelidir. Ötede neler olabileceği hakkında önyargılar ve öngörüşler olmamalıdır. Açık fikirlilik, Hakikat ile olduğu gibi yüzleşmek ve şeylerin görkemi karşında sevinç duymaya mutlak gönüllü

olmak gerekir. Tao ilahiyatçılıkla tanımlanamaz. Öğretilemez bile. Ama bilinebilir. Meditasyon ve farkındalık disiplinleri Tao'nun ifadeleri değildir, daha ziyade Taocu yaşam için bir davettir. Yavaş yavaş Gerçek'e doğru yönelecekler, ancak Gerçekliğin tanımları olarak anlaşılamazlar.

Daha önce Yüksek Varlığın gizemiyle ilgili bir açıklama girişimi verilmişti. Sekizinci bir his olmak üzere nasıl kişiliğin ruhu daha kaba kısımlardan ayrıldığı anltılmıştı. Yüce Varlık, insanın nesnel ve öznel parçaları arasındaki köprüdür. Bu köprü boyunca insanın daha rafine kısımları ileri geri gidebilir, ancak kişiliğin daha kaba yönlerini destekleyecek kadar güçlü değildir.

İskandinav mitolojisinde Yüce Varlık, insanoğlunun meskeni Midgard'ı[88], Kahramanların meskeni *Asgard*[89] ile birleştiren gökkuşağı köprüsü olan *Bifrost*[90] köprüsüdür. Bu kahraman köprünün karşısında tek gözlü Odin gelip, geçer. Yıldırım Tanrısı Thor hariç, sıradan düzenin diğer tanrıları ve tanrıçaları ona sıklıkla eşlik eder. Thor, devasa bir yapıya sahiptir ve o kadar ağırdır ki, her adımında köprü sallanıp, yıkılma tehlikesiyle karşı karşıya kalıyor.

Bu büyüleyici alegori, kişilik ve ilkeleri arasındaki farkın hikâyesidir. Devlerin yok edicisi olan Thor'un güçlü çekici, insan aklını, yani nesnel aklı temsil eder. Zihin sıradan dünyanın

[88] Midgard, İskandinav mitolojisinde ölümlülerin yaşadığı yere verilen isim. Eski Nors dilinde özgün adı Miðgarðr idi. Çoğu İskandinav dillerinde (ve yakın bölgelerde konuşan farklı dil ve diyalektlerde) benzeşen farklı isimlerle anılmıştır: Midgård ve Mittilagart gibi. Germanik kökenleri araştırıldığında ve Orta İngilizce'de Middellærd veya Middel-erde isimleriyle anıldığı göz önünde tutulursa, etimolojik anlamının "orta-dünya" olduğu söylenebilir. (ç.n.)

[89] İskandinav mitolojisinde yer alan Ásgard, savaş tanrıları Aesir'ın mekânı, dokuz âlemden biri olarak bilinir. Evrende en yüksek seviyede bulunduğu, sıkıca yerleştirilmiş taş bloklardan örülü yüksek bir duvarla çevrili olduğu belirtilir. Bu seviyede Alfheim, Vanaheim ve Valhalla bulunur. Asgard savaş tanrılarının kralı olarak bilinen Odin tarafından yönetilir. (ç.n.)

[90] Bifrost, İskandinav mitolojisinde tanrıların dünyalar arası yolculuk etmelerini sağlaya gökkuşağı şeklindeki köprüye verilen isimdir. Heimdall isimli Tanrı, köprünün bekçisidir. (ç.n.)

fatihidir, ancak Bifrost köprüsünden geçmesine izin verilmez. Zihin analiz eder, eleştirir ve böler. Sürekli görüş verir, tutumda bulunur. Bunlar, insanoğlunun ince isteklerini parçalayan süreçlerdir. Ruh gücü ilk aşamalarında zihinsel eleştiri ve entelektüel analizin ağırlığını taşıyamayacak kadar kırılgandır. Böylece Doğu klasiklerinde zihnin Gerçek'in katledeni olduğu yazılır. Minotor[91], Girit labirentinde öfkeyle dolaşırken, akıl dünyayı dolaşıyor, keşfediyor, araştırıyor, onaylıyor ve inkâr ediyor, inşa ediyor ve yırtıyor, fethediyor ve fethediliyor, yaşıyor ve ölüyor. Zihin olduğu sürece bölünme olacaktır. Bölünme olduğu sürece, akıl bölünmeyi düşünecek ve kabul edecektir. Akıl yönetirken uyuşmazlık vardır, ama Benlik, aklı yönettiği zaman istikrar, ilişki, düzen ve amaç vardır.

Ölümü öğreten bir zihindir ve kutsal yazılara göre ölüm son büyük düşmandır. Ölüm bir sınırlama inancıdır; zihinsel deneyime dayanan ve yaşamın sonsuzluğunun reddedildiği bir varlık anlayışıdır. Bütün benlikler gelip gidebilir, doğabilir ve ölebilir olsa da, Benlik ölümsüzdür. Gerçeklik ve zaman arasında çatışma yoktur. Çatışma akılda. Gerçeklik zamansızdır. Benlik'te iyilik ve kötülük arasında çatışma yoktur. Kötülük akıldadır. İyilik sonsuzdur. Benlikte cehalet ve bilgelik arasında bir çatışma yoktur. Cehalet zihnin bir kavramıdır. Bilgelik sonsuzdur.

Zihnin şüpheye aracılık eden, olumsuzluk dürtüsünün kaynağı, korkunun kökü, inançsızlığın kaynağı olduğunu algılamak; Zayıflığın Benlik'te değil, akılda olduğunu fark ederek keşfetmek, hayatın en büyük savaşından galip çıkmaktır. Armageddon[92], düşüncenin kurduğu gölgelere karşı verilen savaştır.

[91] Minotor: Yunan mitolojisinde yarı insan-yarı boğa yaratık. Özgün sözcük Minotor'dur ve Yunanca "Minos'un Boğası" anlamına gelir. (ç.n.)

[92] Armageddon, Hıristiyan İncilinin (Yeni Ahit'indeki) Vahiy Kitabına göre gerçek veya sembolik bir yer olarak yorumlanan, bitiş zamanlarında bir savaş için orduların bir araya gelmesinin kehanet edilen yeridir. Terim aynı zamanda genel anlamda dünyanın herhangi bir sonu senaryosuna atıfta bulunmak

İskandinav mitlerimize tekrar göz atarsak: Dünyanın o son büyük gününde, tanrıların alacakaranlığı Ragnarök'te[93] kahraman ruhlar, karanlık güçlerine karşı savaşmaya hazırlanırlar. Peki, bu güçler neler? Gölgenin orduları, ölülerin kötü ruhları, sis gemilerinde binen gazaplı hortlaklar, Helheim[94] mağaralarından çıkan korkunç hayaletler, yer altındaki canavarlar, aldatıcılar, sapkınlar ve sahte peygamberler vs.

Bu alt aklın şatafatlı gösterisidir; dünyayı sahte doktrinlerle dolduran ve insanı prangasıyla zincirleyen akıl; havayı şeytanlarla ve dünyayı gölgelerle dolduran akıl; dehşet verici hortlaklar üretip kendi yarattıkları korku karşısında secde eden akıl. Benlik ve onun alt benlikleri arasındaki mücadele, farkındalık ve kanaat arasındaki mücadele, aydınlatma ve düşünce arasındaki mücadele –bu son büyük savaştır. Herkes bu savaşın kendi doğasında savaşmalıdır. Devam etmeden önce kendi düşünceleriyle iç savaşından zaferle çıkması gerekiyor.

Bu garip bir savaştır; savaşların en garibidir. İnsan savaşmadan savaşmalıdır. Çünkü cehalete karşı iradesinin herhangi bir dürtüsüyle karşı çıkarsa, farkındalığı eriyip gider ve çaresiz kalır. Zaferi, ona karşı çıkan hayaletleri dağıtıp süpüren basit bilme gerçeğinde olmalıdır. Işık ve karanlık arasında hiçbir mücadele ya da savaş yoktur. Işık geldiğinde karanlık uzaklaşıp kaybolur. İnsan ışığının kararlılığıyla kazanır. Zaferi, Hakikat'in nazikçe elde edilmesidir. Düşmanı karşı hamle yapamaz, gölgeler ve gerçeksizliklerin, cehaletin sayısız özelliklerinden

için kullanılır. Armageddon, dini kaynaklarda Dünya'nın sonu geldiğinde yapılacağı kehanet edilen büyük Kıyamet savaşının adıdır. (K.M.)

[93] Ragnarök, İskandinav mitolojisinde kıyamet kavramı. Eski Norsça "Tanrıların Kaderi" veya "Tanrıların Alacakaranlığı" anlamına gelen Ragnarök veya Ragnarøkkr, eski halk kaynaklarından derlenmiştir ve 13. yüzyılda Snorri Sturluson tarafından Nesir Edda'da bahsedilmiştir. (ç.n.)

[94] Hellheim (ya da kısaca Hel) İskandinav mitolojisinde yeraltı dünyası. Loki ve Angrboda'nın kızı tanrıça Hel bu dünyanın kraliçesidir ve burası onun adıyla anılır. Dokuz diyardan biridir. Haysiyetsizlik içinde (yaşlılık, kaza) ölenler Hellheim'a, savaşarak haysiyeti ile ölenler ise Valhalla'ya gidecektir. Bu da İskandinav mitolojisinde evrensel bir iyi ve kötü anlayışını simgeler. (ç.n.)

biri tarafından onlara verilenin dışında hiçbir gücü yoktur. Cehalet sona erdiğinde, düşman güçsüz kalır; fakat hayaletler mağaralarına ve dehlizlerine dönmezler. Hepsi bilenin huzurunda birlikte yok olurlar.

Mürit bunu daha fazla hataya düşmeden anlamalıdır. Sıradan yaşam düzeninin gerçeksizliğini idrak etmesi onu inkâr yanılsamasına götürmemelidir. Düşünceler varlıklarını inkâr ederek ya da kabullenmemekle yok edilemezler. Hiçbir insanda, iç dünyasının düşüncelerini düşünerek çözmeye zorlamak için yeterli güç veya cesaret yoktur. Bu yüzden birçok reformcu başarısız olmuştur. Bir düşünceye diğeriyle karşı çıkılmaktadır. Entelektüel bir kaosun üzerine entelektüel bir formül dayatmaya çalışırlar ve sadece farkındalıkla fethedilebilecek dünyanın zihnine karşı formülleri parçalanıp yıkılır. Oysa, bilgeliğin varlığında dünya zihni güçsüzdür.

Muhtemelen bu yüzden dünya hayalperestlerine, mistiklerine, kâhinlerine, bilgelerine ve azizlerine zulmeder. İnsanın çevirdiği tüm dolaplardan daha büyük bir güce sahip olduklarını bilir. Akıl, efsanevi Hirodes[95] gibi, ruhun ilk doğan güçlerini yok ederek kendini koruyacaktı. Mahatma Gandhi'nin (Hindistan'ın büyük dini lideri), zararsızlık doktrini felsefesi[96], tek bir temel gerçeğe, ruh gücünün fiziksel güç üzerindeki kaçınılmaz zaferine odaklanmıştır.

Yine de, farkındalık eylemin gidişatını yönlendirmelidir.

[95] Hirodes (Herod) (MÖ 74/MÖ 73-MÖ 4 Kudüs), aynı zamanda I. Hirodes veya Büyük Hirodes adıyla bilinen ve Roma İmparatorluğu tarafından Yahudiye eyaletine atanan Yahudi Kralı. Matta İncil'ine göre Masumların Katli'ni emretmişti. Mesih İsa'nın doğumunu önlemek için yeni doğan tüm Yahudi çocukları öldürtmüştü. Böyle bir tarihi kayıt olmadığı gibi halk nezdinde itibarına düşkün olan Hirodes'ın böyle bir keyfi karar verecek gücü yoktu. Kuşkulu Masumların Katli efsanesi ayrıca Musa, Krişha ve Kiros gibi kurtarıcılar ve peygamberlerin efsanevi doğumlarında kaydedilmiştir. Burada M.P. Hall muhtemelen halk bilincinde popüler bir efsane olduğunu bilerek "ruhun ilk doğanlar"ı olarak buna gönderme yapıyor. Zira eski çağlarda genelde ilk doğan çocuklar katledilir veya kurban edilirdi. (K.M.)

[96] "Pasif direnişle" İngiliz sömürgeciliğini yenmişti. (K.M.)

Zihnin işlevleri ve amaçları vardır. Göz ardı edilemez, inkâr edilemez ve önemi bir jestle etkisiz hale getirilemez. Düşüncelerin de İlahi Düzen'de bir yeri vardır. Her şeyi uygun yerlerine koyması gereken farkındalıktır. Hakikat'in sadece bir kısmına yapışan pratik olmayan mistik, zihin ve fenomenlerini görmezden gelmeye dayanan mutlakçılık kültleri geliştirir. Bu yanlış ancak yıllarca süren yanlış çabadan sonra keşfedilir. Yaşamın hiçbir yönünü inkâr edemeyiz. Yanılsama yolundan geçerek ne olursa olsun anlamalıyız.

Somut bir fiziksel örnek bu zor ve hassas sorunun açıklığa kavuşturulmasına yardımcı olabilir: Zulüm insanların işlerinde yaygındır. Despotlar halkını rahatsız ediyor; yozlaşmış politikacılar devletlerini sömürüyorlar. Hırslı diktatörler uluslarını mahvediyor. Böyle şeylerin olduğunu inkâr etmek ahmakça olur. Öte yandan, tiranlık, sömürü ve despotizmin gerçekliğini kabul etmek de aynı derecede aptalcadır.

Öyleyse, gerçeğin orta temeli nerede? Maddi dünyamızın yüklendiği sıkıntıların ağırlığını hisseden bir kişi, ortamının koşullarına nasıl tepki göstermelidir? Çözüm kendi içsel ayarlamasında yatmaktadır. Eğer Bilince zihinsel ilkeler hâkim olursa, başarısızlığın gerçekliğini kabul edecek ve onu düzeltmeye ya da buna karşı çıkmaya çalışacaktır. Sorunları karşılayabilecek başka bir anlayış aracına sahip olmaması nedeniyle başka hiçbir yolu takip edemez. Anlayışımıza benzer olan bizim için gerçektir. Başka bir gerçeklik standardı olamaz.

Bununla birlikte, farkındalığın geliştirilmesi ve felsefi disiplinlerin pratiği yoluyla, öğrenci iç temelini *antahkarana*[97], bilinç köprüsü boyunca hareket ettirirse, dünya düzeni değişir, çünkü o düzene farklı bir farkındalık derecesi getirir. Zulüm, despotluk ve sömürünün gerçeksizliği artık gerçek olarak kabul edilmektedir. O zamandan itibaren alt dünyanın yıkıcı

[97] Sanskritçe bir terin, Teosofi'de kişilik ile yüksek zihin ve Yüksek Benlik arasında ince bir kanal veya bağlantı. (K.M.)

güçleri aydınlanmış Benliği etkilemez. Önemleri yavaş yavaş kaybolur. Tartışıldıkları ya da akıl yürüttükleri için durmazlar, ancak etki alanının ötesine geçmiş bir kişinin deneyimlerinde yer alamazlar.

Bir Budist azizi bir zamanlar şunları yazdı: "İnsanoğlu suda boğulur ve hava soluyarak yaşar; balıklar havada boğulur ve suyu soluyarak yaşar." Bu, farkındalığın gizemini ifade etmek için sembolik bir çabadır. Bir yaşam düzenine ölüm olan bir koşul, diğerine güvenliktir. Farkındalık insanın yaşam düzenini değiştirmesine neden olur. Aydınlanmış ruh ayrı bir ırka aittir. Farklı bir elementte yaşamaktadır. Bu nedenle, ona göre yaşam yasaları farklıdır. Kendi içinde dünya düşüncesini aşarak dünyayı aşar. Bunu başardığında, Doğu klasiğinin öğüdünü yerine getirir: "Doğruluk kılıcını al ve katledeni katlet."

Sonuç

Sonraki birkaç sayfada son talimatlar bulunmaktadır. Disiplinlerin pratiğine devam etmek sizin sorumluluğunuzdadır. Düşünceden başlayarak, nihayetinde sizi düşünce dünyasının ötesine ve yaşamın mistik ilkeleri ile birlik alanına götürecek bir çaba sürekliliğini korumalısınız. Her zaman yolun her adımını dengeleme ve rasyonelleştirme gereğini aklınızdan çıkarmayın, böylece pratik veya mantıksız hiçbir şey bilinci asil amacından saptırmaz.

Mistik düşünceli ve düşünceli mistik olun. Nazik bir takdiri sürekli eylemin cesareti ile birleştirin. Hiçbir şeyin inşa ettiğiniz temellerden uzaklaştırmasına izin vermeyin. Yine de, nazik insan temasını mümkün olduğunca koruyun. Bilgeliğin sizi şeylerin kalbine yaklaştırdığını ve insan ilişkilerinin serbest dolaşımına karşı hiçbir yapay engel oluşturmadığını fark edin.

Çabaların sonunda oluşacak bir *Nirvana* ruh halini görselleştirmek için fazla zaman harcamayın. Çabanın sonu olacak

bir özgürlüğün açımlanmasını hayal etmeyin. Amaçlar ve araçların bir olduğunu unutmayın. Huzur arayışı dışında asla huzur bulamayacağız. Önümüzde sonsuz ilerleme manzaraları var.

Bütün kozmos yerine getirilmeyi bekliyor. İnsanın büyüyen anlayışı ve gelişen bilinci, dünyanın tüm gizemlerini barındıran muazzam ilkeyle daimi birlik arayışını sürdürüyor. Kesinlikleri düşünmek için henüz vaktimiz gelmedi. Anlaşılamaz olan ilgi çeker ve büyüleyicidir, ancak tatmin edemez. En büyük huzurumuz, İlahi Düzen'deki mevcut yerimizi tanımaktan kaynaklanmaktadır. Denediğimizi bildiğimizde; çeşitli ışıklarımıza göre ciddiyetle aradığımız ve disiplinleri içtenlikle uyguladığımızın sağlam güvencesine sahip olduğumuzda, Aristoteles'in *esenlik* dediği şeyden memnunluk duyarız.

Doğru farkındalık, öncelikli konulara dikkatini vermektir. Mistik düşünceli bir ruh hali için sadece entelektüel analiz değil, yaşamın önemine dikkat etmemizi sağlayan bir çeşit hızlandırılmış takdirdir için çabalayın

Bir zamanlar Çinli bir bürokratla himayesinde olan yaşlı bir Çinli akademisyen varmış. Bir cömertlik anındaki bu bürokrat, akademisyene bir öküz arabası hediye etmiş. O zamanlar öküz arabası, henüz tasarlanan en yavaş ulaşım yöntemlerinden biriymiş. Miskin öküz yürüyüşünde asla acele etmezmiş, ancak ortalama bir insanın yürüdüğünden biraz daha hızlı ilerlermiş. Çinli filozof ilk gün arabaya binmiş, ancak daha sonra arabasından inip, öküzüne geçip, ona önderlik etmiş. Neden nakil aracından faydalanmadığı sorulduğunda, akademisyen yeni edinilen aracının hayata bakış açısını yok ettiğini söylemiş. Gerçekten Taocu bir bakış açısına bakarak kendini şöyle açıklamış:

"Mesafe ne olsa da bir yolculuk, bir yerden bir yere hareket değil, bir yerden bir yere mekânda hareket etme deneyimidir. Başka bir deyişle, insan yolculuğunun sonuna gelmenin sonucu olarak değil, yolculuğun kendisinin gizemiyle büyür. Yavaş

seyahat edenlerin çoğu bunu öğrenir."

Bilge günlük seyahatinin maceralarını anlatmaya devam etti. Yol kenarındaki ormanları gözlemledi ve içgüdünün etkisine göre işlerini yerine getiren bazı küçük doğal yaratıkları düşünmeyi bıraktı. Yolculuğunun her adımı yaşam amacı ile yaşıyordu. Dikkatini çeken nesnelerin her biri bir vaazdı. Her biri tinsel gerçeği somutlaştırdı ve her biri ilahi Yasa'nın bir aşamasına tanıklık etti. Acele etmek, hayatla temas ayrıcalığından yoksun bırakılacaktı. Yolculuğu farklı bir temele oturtmaktı. Öküz arabasının rahatlığında bilge seyahat edebilirdi, ancak yürüyerek gittiğinde yaşadı.

Gerçek Oryantal nezaketle uzlaştı. Arabayı yanına aldı, ama yürüdü, böylece günlük yaşamla olan temasını deneyimlemeye devam edebildi. Bu tutumu aynı zamanda öküz arabasına da sahip olması gerektiği anlamına gelmeyebilir. Sepeti reddetmek veya iade etmek, Taocu bakış açısına göre, mülkiyetin sorumluluğundan kaçınmak olurdu.

Böyle bir açmazda manevi etikte iyi bir nokta vardır. Her öğrenci konuyu kendi yöntemiyle çözmek zorundadır. Ancak reddetmede erdem yoktur ve bir arkadaşınızı memnun etmek için bir hatanın yapılmasında erdem yoktur.

Masal tarafından öğretilen en önemli ders günün basit yolculuğu ile ilgilidir. Yolculuğu yapmak için bir mesafeyi kat etmeye çalıştığımız için değil, her biri kendi içinde değerli olan bir dizi deneyimle keyiflendiğiniz için. Dinsel açıdan ruhsal-fikirli olanın yolculuğun sonunu hayal etmesi yaygındır. Bu sahte bir hayaldir. Bunun yerine, yol boyunca temas ettiğimiz her şeye dikkat etmeliyiz. Yaşamın her günü, gerçekleştirilmesi için yeni fırsatlar sunan mistik disiplinde bir deneyim ve dünyaların arkasında duran manevi amaca yönelik yeni bir kanıttır. Mistik, öncelikle belirli bir hedefin farkında olduğu için değil, büyümenin sevincinden ve her şeyin başlangıcında kendisine atanan kaderi yerine getirdiği bilgisinden fevkalade mutlu ol-

duğu için gelişiyor.

Sorunlu zamanlarda normal bir bakış açısını korumak, yakın ve samimi deneyimin öneminin yüksek bir takdirini gerektirir. Yasa'yı elimizde olan şeyde bulmalıyız. Burada ve şimdi tinsel dürtülerimizi serbest bırakmalı ve tinsel inançlarımızı ifade etmeliyiz. Kaybolan ufukları ve öte âlemleri hayal ederek fazla zaman harcamak kesinlikle bir hatadır. Umutlarımız ölüp geçmiş dünler veya doğmamış yarınlar tarafından yerine getirilmiyor. Şimdi ve burada gerçekleşme zamanı ve yeridir.

Teorik olarak, nihayetinde bir gün ve bir yerde bilincinin genişleyeceği ve nihayet sonsuzluk okyanusuyla karışacağı doğrudur. Bir zamanlar hayatın birliği tam olarak gerçekleşecek ve sadece Bir kalacaktır. Ancak bizim için böyle bir düş, varsayımsal pratik olmayan kuruntulara yol açabilir. Evrensel değerlere ilişkin yanlış tahminlerimizle aradığımızdan sapabiliriz. Bu nedenle, tüm çalışmalarımızla sadece İlahi Düzen'i mistik olarak farkında olmamız değil, aynı zamanda evrene daha iyi hizmet edebilmek için kendi anlayışımızın sınırlı alanında çalışmamız gerektiğinin farkında olmalıyız. Deneyimden ayrıldığımız an Gerçeklik'ten kopuyoruz.

Bu kitapta yıllarca düşünmeyi ve pratik yapmayı gerektirecek dersler var. Kitapta ortaya konan kurallar ve yarı açıklanmış imalar, en derin tefekkürü gerektirecektir. Bu talimatları izlerseniz, başka herhangi bir meditatif veya adanmışlık alıştırması yapmanız gerekli olmayacaktır. Yaklaşık altı ayda bir dersleri tekrar tekrar okumanızı tavsiye ederim. Her seferinde gözden kaçırdığınız veya önceki okumada anlamlı olmayan noktalar olduğunu keşfettiğinizde şaşıracaksınız. Kendi aydınlanmanız arttıkça yeni anlamlar ve daha derin etkiler keşfedeceksiniz. Ayrıca, ilerledikçe tartışmasız olarak ayartmalar olarak tekrarlanacak olan temel tehlikeleri hatırlatacaksınız.

Kült veya tarikatlarla talihsiz bulaşmaların beraberinde getirdiği tehlikeler hakkında sizi yeterince uyaramam. Mis-

tik disiplinleri uygulamak için hiçbir yere katılmamanız için herhangi bir neden yoktur. Onlar evrenseldirler. Bütün hayat onları yaşıyor. İnsanı sınırlı bir düşünce veya yaşam sistemine bağlamak uçan kuşları kafeslemek gibidir. İçsel olarak yaşa. Davranışlarınız kesin inançlarınıza tanıklık ediyorsa, başka bir ruhsal etik kuralına ihtiyacınız yoktur. En iyi tarafınız gerisini yönetirse, iyi yönetilirsiniz.

Bazı mistik formüllerle Tao'ya giden yolda daha hızlı ilerleyebileceğiniz ümidiyle ayartılmayın. Böyle bir durumun olabileceği varsayılsa bile, ki olamaz, yürümeyi tercih eden Çinli bilgeyi hatırlayın. Sonunda aradığınız dinlence değil, yol boyunca yaşamanın dinlencesi ve aceleyle dolu bir dünyada dinlenceli yaşamanın zihinsel kapasitesi bilgini ortaya çıkarır. En çok acele edenler, hedefinden emin olmayanlardır. Felsefede kestirme yoktur. Ama eğer varsa, bilge adam daha uzun yolu seçerdi. Yolundaki maceralar yüzünden seçerdi; oluşmanın mistik süreçlerinde maceralar. Yılları ve ileriye uzanan yaşamları dert etmeyin. Bunlar sadece sınav ve çile dönemleri değildir. Onlar ruhun gizemindeki maceralardır. Her güne, güne yeterli bir farkındalık getirdiğimizde, her karışıklık amaçla canlanır ve anlam bakımından zengin olur.

Tüm çalışma ve çabalarınızda, gerçek tinsel gelişimin sembolü olan iç sakinliği koruyun. Bu içe dönük sakin bir olumsuz iktidarsızlık ya da gerginliği erteleme değildir. Bu gerçek huzur, güçlü, nazik ve anlayışla doludur. Bu, nesnel varlığınızın sürekli dönen tekerleğini döndüren bir tür eksendir. Kendi iç huzurunuz, hareket eden dünyanın hareketsiz merkezidir.

Doğu'nun büyük klasiklerinden birinde dendiği gibi: "Evren sessizlik ekseninde döner." Bu kendi yaşamınızda da doğru olmalıdır. Yaşamınızın tüm fenomenlerini çevreleyen sakin huzur sizin Nirvana'nızdır. Gerçekten başardığınızın farkındalığına tanıklık eder. Sessizliğin gücü, gerçek gücünüzün sembolüdür. Bu içsel duruşa ulaştıktan sonra, asla ondan ayrılmayın.

Hatta artırmak için uğraşın. Dış yaşamın tüm unsurlarını azar azar içine dönüştürerek aktarın.

Erken coşkulara dikkat edin! Kolayca başarısız olurlar. Pek çok kişi girişimlere coşkuyla ve fazla enerjik başlar. Kısa sürede ilk dürtülerinin yüksek temposunu koruyamadıklarını keşfederler. İyi başlarlar ve kötü bir şekilde bitirirler.

Disiplinlerin pratiğine büyük, yoğun bir önergeyle başlamayın. Bunu yapmak kısa bir sürede yorucu olur. Nazikçe başlayın, anlayış ve çevrenin getirdiği kısıtlamalarla karşılaştırılabilir bir hızda ilerlemeyle rahat edin.

Büyümenizin sorumluluklar pahasına gerçekleşmediğinden emin olun ve başkalarını fikirlerinize ikna etmek için aşırıya kaçmayın. Kendi doğanızdaki bariz iyileşmenin onları dönüştürmesine izin verin.

Disiplinlere başladığınızda cesaretiniz kırılmasın. Onlar yemek ya da uyumak kadar hayatınızın bir parçası olmalılar. Onlar size ait. Şu andan itibaren, sadece bir ritüel olarak değil, aynı zamanda doğal yeme ve sindirim süreçleri gibi kendi öz niteliğiniz olarak uygulanmalıdırlar. Böylece bir süre sonra artık bir disiplin uyguladığınızın farkında olmayacaksınız. Artık yaşamınızın bir parçası olacaklar. İçgüdüsel olarak varlığınızın tüm tarz ve ruh hallerine dâhil edeceksiniz. İdrak etmek düşünmek kadar doğal olacaktır, anlamak hissetmek kadar normal olacaktır. Farkındalık ve düşüncelilik sizin bir parçanız haline gelecek ve içsel eğitiminiz hayata karşı büyük bir duyarlılıkla sonuçlanacaktır –ki bu gerçek büyüklüğün temelidir.

Bu koşullar altında, aydınlanmanın farkındalıkla nerede kaynaştığını belirlemek imkânsız olacaktır, çünkü her biri diğerinin bir parçasıdır. Düşünceyi aştığınız ve gerçek ruhsal algılamanın akıl ötesi alanına yükseldiğiniz zamanı asla bilemezsiniz. Yine de ilerledikçe, oluşturduğunuz tüm aşkın ruhsal süreçler kendilerini tezahür ettirecekler, ta ki onların karıştırılıp harmanlanmasıyla inisiye bilgenin gerçek aydınlanması kendi-

ni gösterene kadar.

En yüce olanı, aydınlanma çabanızı taçlandırmadan çok önce aydınlanmayı unutmuş olacağınız mistik gerçektir. Tanrı'nın deneyimlerinde o kadar alakadar olacaksınız ki, Sufi gibi mest olup, kendinize dikkat etmeyi unutacaksınız. "Ben aydınlanıyorum" diye hayretle kendini alkışlayacağın zaman asla gelmeyecek. Asla kendi üstünlüğünüze hayran kalamayacaksınız. Nirvana için hazır olup olmadığınızı asla düşünmeyeceksiniz, ya da kendinize dünyanın ötesinde ne olduğunu sormayacaksınız. Farkındalık size bu büyük bilinç uzantılarını getirdikçe, bunları almak için mükemmel bir şekilde koşullandırılacaksınız ki ne merak edeceksiniz ne de şaşıracaksınız. İnsan duyguları açısından ne mutlu ne de üzgün olacaksınız. Sadece neden ve sonuç yasasının bir uzantısı ile karşılaşacaksınız. Aydınlanma gerekli olduğu için gelecektir. Gerçekliğe katılımınızı deneyimlemeye devam edebilmek için buna ihtiyacınız olacaktır.

Mistik disiplinler Hakikat'in doğal, insani yoludur. Onlar tüm insanlara açıktır ve onları yaşamaya deneyen herkes bütünlüğüne ve sürekliliğine göre ödüllendirilir. Zaman nihayet sonsuzluk okyanusunda karışırken, zaman içinde yaşayan tüm yaratıklar nihayet sonsuzlukta yatan doğayla karışacaklardır. Yolculuğumuz buradan nazik büyüme yolları boyunca sonsuza dek sürecektir. Bu yolları zorlaştıran ve binlerce yapay tehlike ve badireyle engelleyen kendi anlayış eksikliğimizdir. Fakat devam ettiğimiz sürece, insanlık devam ettiği sürece, Hakikat arayışı aynı arayış olacak, araçlar aynı olacak, sonuç aynı olacaktır. Her çağda müritler tefekkürlü yaşamı üstlenip farkındalığın zararsız uygulamasıyla *Birliği* arayacaktır.

On ikinci Farkındalık

Kapanış olarak, bir dizi dersin uygulanması sırasında veya hatta bir dizi yaşam boyunca yıllar boyunca düşünceli olmamız gerektiğini unutmayın. Farkındalık kendi nesnesiyle özdeşleşene kadar devam etmelidir.

Tüm bu zaman boyunca, basitçe, doğal olarak, nazikçe, normal ve mutlu bir şekilde çokluktan Bir'e doğru büyüdüğünüzü ve bunu bir dizi neşeli deneyimler olarak çokluktа olan Bir'i keşfetmenin aşamalı süreçleri aracılığıyla gerçekleştirdiğinizi idrak etmenize izin verin. Farkındalık, yaşamın birliğinin ve Benliğin dünyanın kalbinde yatan ölümsüz Neden ile birliğinin bilinçli olarak anlaşılmasıdır.

Sabırlı olun ve her şeyde nazik olun ve zaman ve sonsuzluk size sabırlı ve nazik davranacaktır.

İÇSEL GELİŞİM

İçsel gelişim arayanlar için temel bir eser olarak önerilen bu kitapta, disiplinli düşünme ve duygu felsefesinde pratik talimatlar, içe dönük algıları geliştirme hedefi ile verilmektedir. Ezoterik disiplinlere yönelik bu güvenli ve mantıklı yaklaşım, Platon ve Pitagoras felsefesiyle desteklenen Doğu metafizik doktrinine dayanmaktadır.

"Bu, gerçekten kendilerine yardım etmeye çalışan insanlar için bir kendi kendine yardım kitabıdır. Bu kitapta Bay Hall, uyanış yaşayan bir kişinin içinde gerçekte neler olduğunu tartışarak psikolojik bir yaklaşımı tercih ediyor. Doğru ve anlayışlı buldum."

– A. M. Wasser

"Bu, tüm zamanların 'Harika' eserlerinden biridir. Manly P. Hall, bilgelik öğretmenleri arasında en ender bulunanlardan biridir. Aydınlanma konusunda ciddiyseniz, bu kitabı her 3 ayda bir okuyun! Her seferinde artan farkındalığınıza biraz daha farkındalık katacak. Tuzaklar ve yol boyunca belirli şeylerin ne / neden hissedildiği / deneyimlendiği konusunda sizi uyaracaktır."

– Robert Halter

"Felsefe, ruhsal gelişim ve iç huzurla ilgilenen herkes bu kitabı okumalı ve önerilerine uymalıdır. Kişisel gelişim için faydalı araçlar sağlarken aynı zamanda iyi bir temel sağlar."

– K. Coleman

HERMES

9 786057 737366

Sipariş ve Danışma Hattı
0530 934 03 77
www.hermeskitap.com
instagram.com/hermeskitap